Шевцов В. Ю.

БАГАТО ЗВАНИХ ТА МАЛО ВИБРАНИХ

Ісус Христос

Дніпропетровськ
2001р.

АНОТАЦІЯ

Ця книга – пошук відповідей на вічні запитання: про будову і походження Всесвіту, про Бога і розум у Всесвіті; про походження, будову і долю Людини, про можливість зазирнути в майбутнє. Саме пошук на підґрунті сучасних уявлень про навколишній Всесвіт, пошук з врахуванням і інших, не беззаперечних думок і поглядів. Написане – не відповіді на вічні запитання, бо людина, що має елементно обмежений мозок, в принципі не може на даному етапі еволюції осягнути Всесвіт. Призначення книги – розбудити думку і серце, надати перший поштовх на шляху до сходження в Дусі, до Горнього, до Вищого.

Спочатку було слово

Наше ставлення до книг нагадує ставлення до людей: хтось подобається, хтось ні. Кимсь ми захоплюємось, когось не помічаємо або ставимось байдуже. І не так часто нам зустрічаються і люди, і книги, які з першого погляду не тільки привертають до себе увагу, а й викликають щиру, непідробну цікавість.

На обкладинці цієї книги зображені Світ Духу і матеріальний Світ, з'єднуюча їх Церква, а з глибин Всесвіту в наші душі спрямовані погляд Великого Пророка Людства Ісуса Христа і його слова "Багато званих, мало вибраних". Вони і стали назвою книги.

Сприйняти її не просто: вона призначена не для розважального читання, коли читають для того, що б не думати. Вона потребує не стільки якоісь особливої освіченості; чи широкого кругозору, скільки глибокої, відкритої і не заангажованої свідомості і активної роботи розуму. Ця книга закликає тих, хто небайдужий розумом і серцем, хто шукає для себе відповіді на вічні запитання людства, до роздумів, діалогу, духовного пошуку, .

Як уже зрозумів читач, книга присвячена "вічним", проблемним питанням буття Людини і Всесвіту. Але, на відміну від багатьох інших подібних книг, вона не є, в чистому вигляді, ні науковою, ні публіцистичною. Водночас це не просто думки автора на задану тему, це - кроки за обрій сучасних поглядів і уявлень про оточуючий нас Всесвіт, про місце і призначення Людини і Людства в ньому; це пошук відповідей на ті питання, що хвилювали, хвилюють і завжди будуть хвилювати Людство. Бо, як зазначає автор уже в анотації, "людина, що має елементне обмежений мозок, на даному етапі розвитку не в змозі осягнути перевищуючий за складністю оточуючий Всесвіт". І все ж, не зважаючи на

обмежені можливості, з кожним днем еволюції людства маємо все більше інформації, все більше знань і технологій для осмислення і переосмислення багатьох "вічних" запитань.

Важко очікувати, що в існуючий області знань в межах існуючої парадигми світосприйняття, людство в пошуку відповідей на "вічні" запитання може знайти щось кардинально нове. Саме тому автором, перш за все, розглядаються питання будови і походження Всесвіту, основні закони і принципи, за якими він побудований і розвивається. Домінуючою думкою цього розділу є твердження про варіативну, практично не обмежену можливість існування різних за будовою, за принципами і законами, а відповідно, і структурами Всесвітів. Ця думка поглиблюється в другому розділі, де автором зроблена спроба довести розумність Всесвіту в цілому, спроба показати, що самі поняття інформації і розуму є такими ж невід'ємними поняттями живого і розумного Всесвіту, як простір, заряди, час, рух; що все це одне й теж Саме і що, в залежності від Задуму, з першооснов світу можна створювати Всесвіти різної матеріальності, з різною кількістю координат простору і часу; з різними розумом і логікою, з різним наповненням в залежності від закладених в Задум Принципів, Законів, Структур. На основі давно і широко відомих принципів та законів доводиться не просто розумність всього Сущого, але й ієрархічність розумних систем у Всесвіті.

В третьому розділі, повертаючись з глибин Всесвіту на Землю, автор підіймає питання про походження і будову Людини, про сутність людського буття і про виховання людини за заповідями "Нагорної проповіді" Ісуса Христа і "Повчання синам" Володимира Мономаха. Як і в попередніх, в цьому розділі подаються не лише класичні, але й альтернативні моделі і погляди, дається їх аналіз і бачення самого автора сутності питань, що розглядаються.

Людство завжди хвилювало не тільки майбутнє, а й можливість так чи інакше впливати на нього. В цьому світлі особливий інтерес викликає четвертий розділ книги, в якому аналізуються можливості передбачення майбутнього, розглядаються існуючі прогнози на розвиток Людства у XXI сторіччі, подається прогноз світових подій на найближчі десятиріччя і морально-етичний кодекс людства третього тисячоліття.

Отже, є переконливі підстави стверджувати, що в інформаційному просторі України з'явилась вельми неординарна, хоча багато в чому і не беззаперечна книга, яка являє собою спробу дати неординарні відповіді на "вічні" запитання з позицій природознавства XX! століття на підставі найбільш цікавих моделей і уявлень, сучасної фізики, математики, кібернетики, теорії інформації, космології В цій різноплановій, і водночас цілісній роботі органічно поєднані природознавство і філософія, історія і

теологія, питання етики і моралі. Можливо, подібна різноплановість подекуди позначилась на глибині і рівні осмислення та розробки деяких питань, але в цілому автор створив цікаву і привабливу світоглядну концепцію, яка, беззаперечно, має право на існування і подальший розвиток.

Останнім часом побачило світ чимало книг аналогічної тематики. Як і всі інші книжкові новинки, їх можна розділити на дві половини: ті, які можна не читати, і ті, які варто прочитати. Книга В.Шевцова належить саме до цієї частини.

Академік НАНУ В.Горбулін

«Скільки б не існувало Людство, завжди залишаться дві загадки: зоряне небо над головою та моральний закон всередині нас.»
Емануїл Кант

ВСТУП

День за днем, із року в рік кожен із нас іде шляхами долі, вибирає свій власний, плекає майбутнє, засіває поле буття і збирає плоди посіяного. Та рано чи пізно, але настає той день, коли питаємо: хто я?, звідки і куди іду?, чому все так, а не інакше?, навіщо все це?, в чому сутність буття? Питаємо - і не знаходимо відповіді…

Та все частіше зупиняємося і зачарованим поглядом дивимось навколо: на Сонце, що дарує життя, на бездонне блакитне небо, на безмежний світ зірок, на вражаючі фантастичною досконалістю і красою рослини, комахи і «братів наших менших»; на весь дивовижний, не зрівняний ні з чим, неймовірний, неможливий, але такий реальний і такий чудовий Всесвіт! І в глибині душі народжується безмежне почуття подяки за дароване нам життя; за те, що ми можемо все це бачити, відчувати, бути; за те, що ми присутні на сцені величного дійства, яке розгортається повсюдно і повсякчасно і яке не можна порівняти ні з чим!..

А в цей же час мимо йдуть, поспішаючи за своїми клопотами, люди, і для багатьох з них за життєвими незгодами світ давно звузився до меж в'язниці, до об'єму домовини; світ, у якому давно немає місця ні для спраги життя, ні для захвату почуттів, ні для надії на майбутнє, світ, у якому немає сил і, навіть, бажання на те, щоб іще на щось сподіватись і ще хоч щось спробувати змінити. Бо втрачена віра в себе, бо не чути поклику душі, бо серце стискають лещата власної нікчемності… І не тому, що ця чи інша людина безталанна, забута іншими людьми і Богом, а тому що не розуміє сутності Всесвіту, сутності його буття і буття власного. А коли у людини немає у житті вищої мети, вищого призначення, то неминуче виникає відчуття своєї нікчемності і непотрібності… То ж, ні на що не претендуючи, зробимо спробу відповісти на вічні запитання, ґрунтуючись на сучасних знаннях і уявленнях про навколишній Всесвіт. Бо казав Ісус Христос: «…І навчіть того, хто не відає».

Особливу увагу слова Великого Пророка людства набувають по відношенню до народу Русі-України. Народу, який на зламі тисячоліть , став перед вибором: бути чи піти з арени історії планетарного суспільства. В ці критичні часи для одного з найдавніших етносів на Землі маємо переформувати свідомість цілого народу, визначити доцільність і сенс його буття, шляхи сходження до горніх вершин розуму і духу. Для вирішення цієї надзвичайно важливої для подальшого існування нашого

народу задачі знадобляться інтелектуальні і духовні зусилля багатьох поколінь і мільйонів небайдужих до майбутнього своїх дітей і долі руського етносу (як і слов'ян взагалі). В межах власних можливостей автор бачить задачу в сюжетному відновленні історії русів-аріїв, в спробі зрозуміти призначення народу України в розвитку суспільства, в поверненні до космічного світогляду слов'ян, в спробі зробити перші кроки перебудові свідомості своїх співвітчизників.

Разом з книгою «Русь» запропонована книга призначена для створення передумов в формуванні історичного процесу перебудови ментальності і духовності русів, в пошуку єдиної основи для об'єднання всіх слов'ян в єдиний суперетнос. Якщо «Русь» відстежує історію русів-аріїв зі спробою спрогнозувати наступну точку розвитку планетарного суспільства, то книга «Багато званих» призначена для розширення свідомості українців на підґрунті сучасних знань про оточуючий нас Всесвіт.

Де кому з читачів книга може показатись у деяких моментах занадто складною і незрозумілою. З цього приводу автор хоче звернути увагу читача на те, що різні розділи дуже відрізняються за складністю і що кожен розділ написано так, щоб його можна було читати окремо. А тому, на перших порах, читач може пропустити незрозумілі параграфи з тим, щоб повернутись до них пізніше.

Автор висловлює глибоку вдячність:

Завершуючи вступну частину автор дякує своїм добровільним помічникам, випускникам фізико-технічного інституту Дніпропетровського національного університету І.Навоєнку, І.Шпірці, В.Хуторному, А.Троценко, Л.Дмитрук, О.Скрипнику, С.Новосьолову, а також нинішнім студентам цього ж інституту Д.Васильченку, Є.Павленку, Н.Молоствовій, О.Рушниковій, В.Рябому, А.Попенку, Є.Симоненку, за допомогою яких це видання отримало можливість дійти до свого читача. Автор також дякує Д.Привалова за допомогу в оформленні і підготовці книги до друку.

Автор висловлює також глибоку вдячність

- фонду інтелектуальної співпраці «Україна – XXI століття», голові ради фонду Губському Б.В., виконавчому директору фонду Боднару В.М. за надану можливість публікації книги;
- а благодійному фонду «Стимул» і його Голові правління Шпірці І.І. за підтримку в вирішенні питання публікації книги;
- директору акціонерного товариства «Арт-пресс» Навоєнку І.В. за співпрацю і публікацію книги «РУСЬ», присвяченій питанням історії народу України;
- Генеральному директору Національного центру аерокосмічної освіти молоді України Хуторному В.В., за сприяння якого авторові була надана можливість апробації основних положень новітнього світогляду, а також керівнику відділу інформаційних і мультимедійних технологій Лаврент'єву Ю.О. за допомогу в оформленні сайту «РУСЬ» http://rusruh.narod.ru і за підготовку книги до друку.
- Академіку Національної академії наук України В.П.Горбуліну за відгук на книгу.

ПЕРЕДМОВА

Тисячоліттями людина розмірковує над вічними запитаннями, шукає на них відповіді. Та кожен з нас по різному відповідає на ці питання, кожний будує у своїй уяві власну модель Всесвіту та його буття… А коли не в змозі цього зробити – бере на озброєння і користується однією із загальновживаних. Та в кожному випадку розуміння людського буття і буття Всесвіту залежить від набутих знань і досвіду, а саме від того підсвідомого почуття приналежності до життя суспільства, планети; від відчуття не випадковості і своєї причетності до всього того, що відбувається у Всесвіті.

Чим більше ми пізнаємо навколишній Всесвіт і себе, тим більше виникає запитань, але водночас з'являється і більше інформації для вдосконалення наших уявлень. На багато з вічних запитань вже нині маємо можливості розповісти набагато більше, ніж вчора; та, звичайно, кожна така відповідь – це лише наближення до реальності, до тієї сутності, яку в повній мірі людина, що має обмежені можливості інформаційного обміну з навколишнім середовищем, ніколи не осягне повністю. І все ж, навіть той рівень знань, який маємо, надає можливості розуміння Всесвіту в новому наближенні до дійсності. Можливості, які витікають з вічного запитання: що первинне – матерія чи свідомість?

Щоб відповісти на останнє запитання необхідно мати більш глибокі і змістовні уявлення про оточуючу нас дійсність, про походження Всесвіту і його будову, про закони, за якими він розвивається, про розум у Всесвіті і про Бога; про походження Людини, її сутність і долю. І лише пройшовши цей шлях, можна зрозуміти, наскільки наші сучасні уявлення обмежені і наближені до реальності.

Вирушаючи у цю, дещо незвичну подорож, в якій дійсне можна виявитись оманливим, а оманливе, фантастичне - дійсним, у подорож за обрій багатьох сучасних знань і уявлень, необхідно мати своєрідний компас і детектор одночасно; своєрідне правило, за яким можна було б відрізнити те, до чого потрібно прислу́хатись і придивитись, від того, що може бути плодом хворобливої уяви. Таких правил можна сформулювати два. Перше, відоме ще філософам давньої Греції, звучить так: за всю свою історію людство не створило жодного поняття, яке лежало б за межами набутого досвіду. Як розуміти це правило?

Один лінгвіст вигадав таку фразу: « Глока коздра штеко бодланула бокра і кудряче бокрика». Це речення побудовано за всіма правилами мови, але всі слова вигадані. Ніхто в світі не бачив ні бокра, ні коздри, ніхто про них не чув, а тому ніхто не може розповісти, що це таке; не зможе ні показати, ні намалювати, ні уявити. А от якби людина їх хоч раз побачила, відчула, почула про них розповідь, тоді і розмова була б інша.

Можлива інша ситуація, коли в розповіді всі поняття знайомі, але викладені хаотично і непослідовно. В такому випадку швидше за все, маємо справу з шизофренією, на відміну від фантастичної розповіді, яка побудована логічно, за прийнятими для даного жанру нормами. Коли ж вам зустрілась людина, яка в своєму житті не бачила не те, що телеві зора, а, навіть, електричної лампочки, але при зустрічі з вами починає розповідати про принципи роботи комп'ютера чи устрою суперкібернетичної машини, то варто запитати: звідки вона це знає? Може щось в цій розповіді і не так, але відкидати почуте, як нісенітницю, все ж не слід. Необхідно ретельно перевірити почуту інформацію, особливо, якщо вона виходить за межі нашого розуміння навколишньої природи. Бо як сказав блаженний Августин: «Чудеса не суперечать законам природи. Вони суперечать лише нашим уявленням про закони природи».

Другим правилом буде погляд крізь призму законів природи, через гармонію її архітектури. Уявіть ситуацію, коли на будівельному майданчику лежить безліч різних конструкцій. Ви будуєте дім і вам потрібне перекриття отвору під вікно. Із всього, що там є, найімовірніше, ви виберете саме те, що вам потрібно. Так само і при побудові нових фізичних уявлень, при обґрунтуванні нових поглядів і пошуку відповідей на вічні запитання.

ГЛАВА І. НАШ ДІМ – ВСЕСВІТ

Частина 1. Походження Всесвіту.

Я не знаю звідки прийшов, куди йду і навіть хто я такий. Але єдність і впорядкованість природи, її несподівана гармонія і узгодженість вражають.

Е. Шредінгер.

З дня свого народження Людина живе і розвивається в середовищі, яке вона назвала Всесвітом. Давним-давно людина зрозуміла, що Всесвіт існує незалежно від неї, що він побудований за обмеженим числом принципів, законів, симетрій, що все в цьому Всесвіті протікає і протікатиме в відповідності з споконвічними принципами і законами. Сама Людина, яка є елементом Всесвіту і яка обмежена за своїми можливостями, робить спробу за спробою зрозуміти і пояснити його. Звичайно, кожна модель оточуючого Всесвіту буде наближеною, та не зважаючи на це, Людина прагне зрозуміти те, що виходить за її можливості, в надії усвідомити своє місце і призначення у Всесвіті.

Які ж уявлення Людини про походження Всесвіту, Сонячної системи, Землі? Які моделі більш наближені до реальності, а які взагалі не відповідають дійсності? Відповісти на ці запитання на підґрунті наших сучасних уявлень майже неможливо, бо не маємо критеріїв істинності цих моделей. Кожна з них по-різному вписується в архітектуру нашої свідомості і в різній мірі відповідає законам Буття, особливо якщо взяти до уваги, що кожна з них проходить через фільтри нашого світосприйняття і нашої свідомості. А тому ми не маємо права виносити вирок – його зробить Майбутнє, доповнюючи свідомість новими уявленнями. На разі спробуємо лише зібрати воєдино найбільш змістовне і цікаве з того, що маємо, від класичних моделей до фантастичних, а наприкінці виходячи з того, що в кожній з них може бути щось з реального, привести їх до одного знаменника.

1. Класичні моделі.

Існуючі концепції походження та розвитку Всесвіту виходять з двох моделей. Згідно з першою Всесвіт виник завдяки "вибуху" матеріального згустку з надзвичайно високою енергією. Ця подія відбулась близько 20 мільярдів років тому. І з тих часів усе живе енергією цього вибуху.

Доповненням до моделі "вибуху" може бути гіпотеза В.А. Амбарцумяна про виникнення зоряних асоціацій. За цією гіпотезою більшість небесних тіл виникають завдяки фазовому переходу (розпаду) "уламків" проторечовини, що утворились під час "первісного вибуху".

Цікаво, що підтвердженням цієї гіпотези можуть бути небеззаперечні дані відносно історії і еволюції нашої планети Земля. Так деякі вчені говорять про те, що в далекому минулому діаметр Землі був набагато меншим (в 2-3 рази), а період обертання навколо осі складав близько 10 годин. Земля немов би "росте" з часом. Саме розпадом проторечовини в центрах планет і зірок деякі вчені пояснюють дисбаланс їх енергії. Вважається, що планети випромінюють енергії більше, ніж отримують від Сонця (це перш за все Юпітер і Сатурн), а механізму термоядерних реакцій недостатньо для пояснення кількості енергії, що випромінюють зірки. Механізм проторечовини привабливий і для пояснення надпотужних потоків випромінювання ядер галактик і квазарів. Ця модель досить гармонійно поєднує багато експериментальних даних з існуючими теоретичними положеннями фізики та астрономії. І все було б гаразд, якби не деякі запитання. Що це була за точка і чому вона "вибухнула"? Якщо крім цієї точки не було нічого, то де взялась різниця потенціалів (завдяки який тільки і можливий процес розширення)? Якщо енергія поступального руху може пояснюватись імпульсом вибуху, то де взявся момент імпульсу всієї речовини всесвіту? Якщо речовина розлітається в простір, то він уже був? Чи не був? І що таке простір? Чому простору так "багато", а речовини майже немає? Бо щоб долетіти від зірки до зірки треба кілька років, навіть якщо ми будемо рухатись зі швидкістю світла… А відносна відстань між електронами в атомі така ж, як між планетами?! Тобто від атомів і до Метагалактики - одна порожнеча. Та з іншого боку, як би рідко відносно одна одної не знаходились зірки, їх так багато, що вони повинні були закрити весь небосхил, а само небо мало світитись, як суцільне сонце (парадокс Ольберса), але цього ми не спостерігаємо. Куди ж діваєтся випромінювання зірок? Ці, та безліч інших запитань (не кажучи про такі довільні припущення, як незмінність швидкості світла в просторі та в часі, гравітаційної сталої, величини електричного та ядерного зарядів, сталої Планка та інших констант, припущення щодо відсутності особливих точок в процесі розширення Всесвіту) ставлять під сумнів всю теорію "вибуху". Не кращі справи і з холодною моделлю походження Всесвіту. Уявіть собі простір, заповнений однорідним складом первісних часток матерії. І ось, в цьому просторі починають діяти сили тяжіння та інші, починається диференціація та розвиток матерії, розвиток Всесвіту. Та знову ті ж самі, та ще й додаткові питання. Як же виник цей первісний стан Всесвіту, і що спонукало його розвиватись?

Відомий астроном і фізик Хойл висунув гіпотезу, альтернативну першим двом. Він говорив, що досить того, щоб за час існування Всесвіту в 1 куб. м простору, просто так виник один атом водню. Тобто якщо зі збільшенням об’єму простору Всесвіту пропорційно збільшуватиметься і кількість речовини, і тоді також можна пояснити ті дані спостережень, які мають в своєму розпорядженні астрономи.

Існує й ще одна модель, згідно з якою речовина в просторі виникає так само, як краплини дощу під час проходження термодинамічної хвилі. Знижується тиск повітря, підвищується тиск насичених парів води в атмосфері і надлишок вологи конденсується в видимі краплини. Аналогічно, "щось" відбувається в вакуумі, який у сучасних поняттях являється іншим агрегатним станом матерії. Термодинамічну хвилю, яка біжить в вакуумі, викликаючи творення речовини, можна спостерігати в галактиках, які так нагадують звичайні земні циклони. Але й ця модель нічого не говорить про походження Всесвіту.

2.Модель розвитку Всесвіту в Буддизмі.

В Буддизмі розвинута ідея періодичності виникнення та розвитку світів. Світів стільки ж, скільки піщинок в Гангу. Час існування кожного Світу обмежений і розподіляється на декілька етапів. Ці етапи розділені хаосом. На кожному з етапів з'являється Будда, який відновлює Порядок і Гармонію. Є пусті етапи, без Будд, тоді період Хаосу збільшується. Будди дають вчення (драхму) пізнання та сприйняття, що породжують гармонію (нірвану). Вчення не є вічним, через деякий час воно зникає, і Світ знову занурюється в Хаос до появи нового Будди. За виникнення та розвиток нового Світу відповідають три образи: творець Світу – Брама, оборонець Світу – Вішну і руйнівник Світу – Шива. Брама – Геос виникає з Хаосу, із Великої Безодні, з Вод, над якими Дух, що носиться над планом майбутнього Космосу, в безмовності ширяє в першу годину нового пробудження. Брама виходить з Всесвітнього яйця як Світло, бо його розуміння розкрилось, і він починає роботу в Хаосі по створенню Всесвіту. І сам стає Всесвітом, і стає Вішною, охоронцем Всесвіту. Та коли Всесвіт виснажується – Вішна перетворюється в руйнівника Шіву.

Бог часу і карми, буддівський Прометей і Зевс (як громовержець) одночасно, Індра говорить: "Мені знайомий страшний розпад Всесвіту. Я бачив, як все знищується кожен раз знову і знову в кінці всякого циклу. В цей страшний час кожний атом розпадається на первісні частинки вічності, з яких колись виникло все. Хто порахує Всесвіти, які знову і знову виникали з безформенної безодні цих Вод? Хто порахує переходи епохи світів, які без кінця змінюють один одного…"

Ця модель цікава тим, що вона нагадує нам дуже знайому картину. Пройшла зима. Настає весна і людина готує поле до посіву. І ось вона кидає зерна (інформацію) в ріллю (хаос). З'являється, проростає нова рослина (Всесвіт). Вона росте (розширення Всесвіту), зернятко зникло, і тепер вся інформація скрізь в рослині (Брама став Всесвітом). Навколо кожної клітини наростають інші (виникнення речовини в просторі "із нічого"). Та ось визрівають нові зерна (Шіва), Всесвіт гине, залишаючи по собі зерна-зародки нових, майбутніх всесвітів. Це ще одна модель розвитку Всесвіту. Існують і інші моделі походження Всесвіту. Є модель, розвинута в старовинному зібранні скандинавських пісень, в "Старшій

Едді", моделі, що розвинуті в книзі «Чисел Халдеів», в Зенд-Авесті, в «Книзі мертвих»…

Крім того є моделі Геракліта, Орфея, Піфагора, модель, що викладена в християнський книзі буття -- Біблії. І тільки майбутнє покаже, що вірно, а що не відповідає дійсності в цих моделях.

3. Вихідна концепція будови Всесвіту Даніїла Андрєєва.

Наш фізичний просторово-часовий шар (світ) –поняття, рівнозначне поняттю астрономічного Всесвіту, характеризується, як відомо, тим, що простір має три координати, а час, в якому він існує, одну. Цей фізичний шар в термінології Троянди Світу носить назву Енроф .

На арені сучасної науки і філософії все ще продовжується суперечка про безмежність та обмеженість Енрофа в просторі, про його вічність чи обмеженість в часі, а також про те, чи обмежується Енрофом весь Всесвіт, чи вичерпуються всі форми буття його формами.

Відкриття антиречовини, виникнення з фізичного вакууму і навіть штучне створення з нього матеріальних частинок, до того перебуваючих в світі від’ємних енергій; експериментальне підтвердження теорії, згідно з якою фізична пустота Енрофа заповнена океаном частинок іншої матеріальності – всі ці факти є віхами шляху, по якому неспішна наука слідує від уявлень класичного матеріалізму до таких, що дуже відмінні і від них, і від позицій старої ідеалістичної філософії.

В основі концепції Троянди Світу лежить поняття багатошаровості Всесвіту. Під кожним шаром при цьому розуміють такий матеріальний світ, матеріальність якого відмінна від інших або числом просторових, або числом часових координат. Рядом з нами, наприклад, існують суміжні шари, простір яких вимірюється трьома координатами, але час яких має не один, як у нас, а декілька вимірів. Це означає, що в таких шарах Час тече декількома паралельними потоками різних темпів. Подія в такому шарі розвивається синхронно в усіх його часових вимірах, але центр події знаходиться в одному, або в двох з них. Відчутно уявити собі це, звичайно, нелегко! Мешканці такого шару, хоч і діють переважно в одному чи двох часових вимірах, існують в усіх і усвідомлюють їх усі. Ця синхронність буття дає особливе відчуття повноти життя, невідоме в нас. Більше число часових вимірів в поєднанні з мінімальним (один, два) числом вимірів простору стає для мешканців таких шарів, напроти, джерелом страждання. Це схоже з усвідомленням обмеженості своїх можливостей, з пекучим почуттям безсилої злості, з нагадуванням привабливих можливостей, якими суб’єкт не в змозі скористатись. Подібні стани в Енрофі можна було б назвати "кусанням ліктів" або мукою Тантала.

За рідким виключенням, на зразок Енрофа, число часових координат перевищує і набагато, число просторових. Шарів, що містять більше

шести просторових вимірів, в Шаданкарі*, кажеться, немає. Число ж часових досягає в вищих з цих шарів брамфатури величезної цифри – двісті тридцять шість.

Шаданкар – назва брамфатури Землі. Під планетарним космосом розуміють сукупність шарів різної матеріальності з різним числом просторових і часових координат, але безумовно зв'язаних зі сферою Землі, як планети. Планетарний космос – це земна сфера в усій складності матеріальних (а не лише фізичних, в нашому сучасному розумінні) шарів її буття. Подібні могутні системи мають багато з небесних тіл. Називаються вони брамфатурами.

Невірно було б думати, переносячи специфічні особливості Енрофа на інші шари, що всі перепони, відокремлюючі шар від шару, обов'язково такі ж малопроникні, як перепони, що відокремлюють Енроф від шарів інших вимірів. Зустрічаються, правда, перепони обмежуючі один шар і ще менш проникні, ще більш ізолюючі його від інших. Але таких мало. Набагато більше таких груп шарів, всередині яких перехід з шару в шар потребує від істоти не смерті чи важкої матеріальної трансформи, як у нас, а лише особливих внутрішніх станів. Є й такі, звідки перехід в суміжні обумовлений не більшою кількістю зусиль, ніж скажемо, перехід з одної держави земного Енрофа в іншу. Декілька таких шарів складаються в систему і кожна така система шарів, чи ряд світів називається сакуала. Між іншим, поряд з сакуалами, зустрічаються і шари – одиночки, подібно Енрофу.

Шари і цілі сакуали відрізняються між собою також і характером протяжності свого простору. Не всі з них мають космічну протяжність, яку має Енроф. Як це не важко уявити, але простір багатьох з них затухає на кордонах сонячної системи. Інші ще більш локальні: вони немов би замкнуті в межах нашої планети. Немало навіть таких, які зв'язані не з планетою в цілому, а лише з яким-небудь з її фізичних пластів чи ділянок. Нічого, подібного з небом, в таких шарах, зрозуміло, немає.

Пов'язані між собою загальними метаісторичними процесами, володіючи - в більшості – немов би парою ворогуючих духовних полюсів, всі шари кожного небесного тіла складають величезну, тісно взаємодіючу систему, або брамфатуру. Загальне число шарів в деяких з них обмежується одиницями, в інших їх нараховується кілька сот. Окрім Шаданкара, загальне число шарів якого нині 242, в сонячній системі існують брамфатури Сонця, Юпітера, Сатурна, Урана, Нептуна, Місяця, а також деяких супутників великих планет. Брамфатура Венери знаходиться в зародковому стані. Всі інші планети і супутники такі ж мертві і в інших своїх шарах, як і в Енрофі. Це – руїни брамфатур, що загинули покинуті всіма монадами, або такими, що не були брамфатурами ніколи.

Багатошарові системи матеріальностей, до деякої ступені аналогічні брамфатурам, але незрівнянно більш колосальні, обіймають деякі зоряні асоціації, наприклад – більшість зірок Оріона чи систему подвійної, з

багатьма планетами, зірки Антарес ; ще колосальніші системи галактик і всього Всесвіту. Це – макробрамфатури. Відомо, що є макробрамфатури з величезним числом різноматеріальних шарів – до восьми тисяч. Нічого подібного з крайньою матеріальною розрідженістю, так званою пустотою Енрофа, в макробрамфатурах немає.

Зрозуміло, що макробрамфатури знаходяться поза межами досяжності навіть для найвеличніших з людських душ, нині мешкаючих в Енрофі. Інакше, ніж в віддалених передчуттях, ніяких конкретних відомостей про них не може безпосередньо здобути ніхто. Такі відомості іноді досягають нас від високих духів Шаданкара, невимірно більше великих, ніж ми, через посередництво невидимих друзів нашого серця. Але й такі вісті надзвичайно важкі для нашого сприйняття. Так, майже неможливо зрозуміти дивовижну і скорботну вість про те, що в макробрамфатурах нашої Галактики існує матеріальний шар, де є простір, але немає часу, - щось подібне до дірки в Часі, при тому, що в середині неї існує рух. Це страждалище великих демонів, царство темної вічності, але не в змісті безкінечно триваючого Часу, а в відсутності усякого часу взагалі. Така вічність не абсолютна, бо час може виникнути і там, і саме в цьому одна з задач величезних циклів космічного становлення. Тому що лише виникнення часу зробить можливим звільнення з цього галактичного пекла великих мучеників, ув’язнених там.

Молекули і деякі види атомів входять до складу крихітних систем, мікробрамфатур, причому існування деяких з них в часі зникаюче мале. Але це доволі складні світи, і не слід забувати що елементарні частинки – це живі істоти, а деякі з них мають свободу волі і цілком розумні. Та спілкування з ними, а тим більш особисте, безпосереднє проникнення в мікробрамфатури фактично неможливе. Ні в одному з шарів Шаданкара тепер немає жодної істоти на це здатної, це перевищує сили навіть Планетарного Логоса. Лише в макробрамфатурах Галактики діють Духи настільки непредставимої могутності і величі, що вони здатні одночасно спуститись в сукупність мікробрамфатур: для цього такий дух повинен, зберігаючи свою єдність, одночасно втілитись в міріадах цих мілких світів, проявляючись в кожному з них з усією повнотою, хоч і в мізерно малі проміжки часу.

Коли мова йде про матеріальні шари, то мається на увазі, що духовних шарів не існує. Різниця між духом і матерією скоріше стадіальна, ніж принципова, хоч дух створюється лише Богом, еманує з Нього, а матеріальності створюються монадами. Дух в своєму первісному стані, не поміщений ні в які покрови, які можна було б назвати матеріальними, представляє Собою субстанцію, яку не зовсім точно, а лише в порядку першого наближення, можна порівняти з найтонкішою енергією. Духовні лише Бог і монади, несчислима сукупність богонароджених і богостворених вищих Я, неподільних духовних

одиниць: вони відрізняються між собою ступенем своєі вродженої потенційної масштабності, невичерпним різноманіттям своїх матеріальних покровів і шляхів свого життя. Монада, що високо піднялась, може бути там, тут, в багатьох точках Всесвіту одночасно, але вона не повсюдна. Дух же Божий воістину повсюдний. Він перебуває навіть там, де немає ніяких монад, наприклад, у покинутих всіма монадами руїнах брамфатур. Без Нього не може існувати нічого, навіть те, що ми називаємо мертвою фізичною матерією. І якби Дух Божий покинув її, вона перестала б бути, не в значенні переходу в іншу форму матерії чи в енергію, а цілковито.

Згадайте фразу сказану Богом Мойсею на горі Синай: "Якби я заснув хоч на мить, цей світ перетворився б в прах".

4. Модель Георгія Гюрджієва.

Природа єдина і матеріальна, аж до Абсолюту, хоча матеріальність Абсолюту по щільності та частоті вібрацій інша, ніж матеріальність створених їм світів. Градація матеріальності встановлюється за допомогою "Променя творення", в напрямку якого Абсолют створює нескінченну множину світів. Якщо в середині Абсолютного "цілого", самодостатнього і невидимого діє лише один закон, його власний , то в створюваній їм множині світів діють уже три закони, які відповідають трьом силам, необхідним для виконання дії: активній, пасивній і нейтралізуючій. Матерія ущільнюється, а частота вібрацій зменшується. В наступному світі, створеному в середині попереднього, вміщуються всі можливі, створені Абсолютом світи, але до трьох законів попереднього додаються ще три закони створеного світу, і сума всіх законів уже буде 6. І так далі. Для нашого "Променю творення" таким світом є наша Галактика, одна з багатьох. В слідуючому із світів наше Сонце. Кількість законів тут буде вже 12(три першого , шість другого та три особистих). Всередині Сонячної системи їх уже 24,а на Землі-48. З ростом кількості законів, росте якісна різниця матеріального світу по відношенню до матеріальності вищих світів та Абсолюту. Сонце далеко і його досягають лише грубі ритми(важкі вібрації). Ще більш темним місцем в нашому "Промені творення" є остання сходинка-Місяць, де законів уже 96. Абсолют не може себе проявити в нашому світі, куди його вплив доходить лише в формі речовинних законів, тим більше не може воля Абсолюту проявитись в їх порушенні.

Розвиток "Променя Творення" підкоряється універсальному для Всесвіту "закону октави", головним наслідком якого є обов'язкове відхилення від первісно заданого напрямку. В межах кожної октави відхилення обумовлені нерівномірністю між послідовними складовими ряду (в музичній октаві семиструнного звукового ряду між кожними двома нотами інтервал дорівнює двом півтонам, за виключенням інтервалів "мі"-"фа" та "сі"-"до", де мають місце півтони). Саме в цих

інтервалах має місце зміна первісного напрямку, який відхиляється ї переходить в свою протилежність, повертаючись до Абсолюту.

В Промені Творіння зміни йдуть від верхнього "до" Абсолюту до нижчого "до" в Ніщо, Хаос. Між ними: сі – всі світи трьох законів (Метагалактика) ;"ля" – Галактика шести законів; "соль" – зоряні системи (зірки з планетами) дванадцяти законів; "фа" – планети двадцяти чотирьох законів; "мі" – планетарні системи (планети з супутниками) сорока восьми законів і "ре" – супутники планет (у Землі Місяць) дев'яносто шести законів. Нерівномірність спостерігається між Абсолютом і Метагалактиками і між зоряними системами і планетами. Перша заповнюється волею Абсолюту, друга – розумом ноосфери Землі, який передає промінь від системи планет до Місяця, а тому Місяць існує завдяки енергії живого на Землі (душі всього живого відходять на Місяць). Еволюція Людства не потрібна для Місяця, бо якщо воно зрозуміє свою роль донора, то це може стати вироком для супутника Землі.

Еволюція Людства скінчилась тоді, коли Місяць відколовся від Землі в результаті космічної катастрофи і енергія для його життя по рішенню високої комісії з Архангелом Сакакі на чолі була спрямована від людей.

Людина складається з чотирьох тіл: фізичного, астрального, ментального і причинного (іншими словами речовинного, енергетичного, інформаційного і духовного, за словами Гюрджієва це віз, кінь, кучер і пан). Вони створюються послідовно одне за одним. Якщо людина живе для задоволень тіла – вона смертна, душі у неї немає. Фізичне тіло підкоряється 48 законам планети, енергетичне (астральне), що складається з матерії планет) – 24-м, ментальне (інформаційне), що створюється з матерії Сонця – дванадцяти, причинне, складене із матерії зоряних світів – шеісти. Після смерті фізичного тіла – інші три тіла живі, після смерті астрального – жива душа. Якщо людина має причинне тіло (духовне), вона смертна серед зірок, але безсмертна в Сонячній системі, якщо ментальне – смертна серед планет, але безсмертна на Землі, якщо астральне – безсмертна на Місяці.

Повну картину Всесвіту від Абсолюту до атомів складають 7 космосів, замкнених одне всередині другого, причому кожний проектується в іншій як нуль n+1 координати (четверта координата чотиривимірного простору проектується в точку в трьохвимірному просторі). Умовою дії законів в кожному космосі n- координат є поєднання з космосами n+1 і n-1 координат. Людина усвідомлює себе в одному з них і з нього розглядає Всесвіт в цілому. Кожний вище стоячий Космос має на одну координату більше. В межах галактики n=6. Прояв законів вищих космосів в нижчих сприймається як чудо.

Ми зупинились на цій моделі по ряду причин. По-перше, вона відповідає на найважливіше для фізиків запитання: чому рух електронів

навколо ядра проходить без втрат енергії, чому значення багатьох констант руху не змінюється з часом? Більше того, чому все у Всесвіті рухається, хоча через особливість механізмів взаємодії речовини з речовиною та речовини з полями, все давним-давно мало зупинитись? Знадобилась гіпотеза Н. Бора про те, що в природі існують орбіти, рухаючись по яких електрони не втрачають енергію. Цю гіпотезу прийнято за закон, як експериментальний факт. Та може бути і інше пояснення. Як крутиться колесо водяного млина, поки біжить річка, так і Всесвіт рухається і живе поки через нього тече річка енергії. Може тому, коли Мойсей (Біблія) спитав :"Господи, де ти ? Чи спочиваєш ти Господи ? "Дух відповів йому: "Я ніколи не сплю, бо якби я заснув хоч на мить раніше Мого часу, все створене перетворилось би в прах в одну мить".

Ця модель дуже нагадує електричний ланцюг, де струм тече від одного полюсу до іншого, завдяки різниці потенціалів джерела струму. Така модель приваблює ще й тим ,що розгалуження "Променю творення" дуже схоже на систему кровообігу. Більше того, цю модель можна поєднати з моделлю Д. Андрєєва.

5. Всесвіт Карлоса Кастанеди.

Не існує ніякого світу матеріальних об’єктів, лише Всесвіт енергетичних полів – еманацій.

Еманації неможливо описати, хоч вони і нагадують, в деякій мірі, променисті нитки. Неможливо осягнути в них те, що вони володіють самосвідомістю. Неможливо пояснити, що розуміється під самосвідомістю еманацій, але нитки еманацій усвідомлюють себе, вони пульсують власним життям і їх така множина, що їх число губить всякий сенс. І кожна з них – сама вічність.

Еманації завжди зібрані в пучки – великі полоси. Невимірно великий пучок створює органічні істоти. Еманації в ньому пухнасті , прозорі і світяться власним світлом. Кількість пучків еманацій дорівнює безкінечності, але в межах Землі їх 48, тобто на Землі 48 різновидів організації матерії, 48 різних структур матерії. З них 7 полос – неорганічне життя і 40 – генерують організацію матерії, що не має свідомості. Свідомість породжується трьома гігантськими пучками еманацій, що проходять через 8 великих смуг (7+1) і дозволяють сприймати відтінки: жовто – рожевий, як світло ліхтарів, персиковий і янтарний. Жовто-розовий притаманний світу рослин, персиковий – комахам. Людина в принципі, може сприймати 2 полоси органічного життя і одну – неорганічну. 46 полос еманацій людина не сприймає.

Люди, що здатні сприймати еманації, називають їх "командами". Все в світі створено еманаціями, та лише мала частина з них доступна сприйняттю людини. Те що доступне, але чого людина не знає – це невідоме, все інше – це те, чого пізнати людина не може в принципі.

Організм любої істоти побудований так, що може захопити якусь обмежену смугу еманацій свого діапазону. Через їх тиск на організм істота і сприймає в своєму діапазоні картину Всесвіту. Для того, хто бачить, всі люди – істоти, що світяться. Світимість їх викликана еманаціями, що знаходяться в яйцеподібному коконі.

Сприйняття – це настройка, коли еманації, з середини кокона, налаштовані на відповідні їм зовнішні. Ті, що їх бачать, сприймають любу істоту в вигляді міхура білуватого кольору.

Внутрішні і зовнішні еманації по суті є одні і ті ж потоки світлових волокон; а живі істоти – це крихітні бульбашки, ними створені, крихітні точки світла, прикріплені до цих безмежних струмуючих ниток еманацій. Еманації, що створюють істоту, знаходяться в середині її кокона. В процесі сприйняття світимість еманації зовні кокона заставляє внутрішні світитись яскравіше. Зовнішня світимість притягує внутрішню, захоплює її і фіксує. Еманації в своїй суті дещо більше, ніж просто потік світлових волокон -- кожна з них є джерелом енергії необмеженої потужності.

Усвідомлення людини – це особлива область світимості янтарного кольору, відмінна від інших волокон кокона підвищеною яскравістю, і займає вузьку вертикальну полосу, що простяглась по правому боці поверхні кокона зверху донизу. Якщо її переміщувати в бік і в глибину, то можна отримати нові усвідомлення дійсності. Але при повернені в нормальний стан отримана інформація залишається в полосі розширення і людина нічого не може згадати. Бачення не має ніякого відношення до функції очей. Бачення – це настройка, що супроводжується, голосом бачення, голосом еманацій налаштування, не через вуха, а через свідомість.

В дійсності еманацій в подібному зображенні не існує, а є щось, чого усвідомити і описати не може ніхто. Еманації – це лише спроба хоча б якось донести людині інформацію про реальну дійсність, яку вона не в змозі до кінця ні усвідомити, ні зрозуміти.

6. Всесвіт по Клізовському

Провидіння Боже для користі людської скрило світ "невидимий" від погляду людського, щоб той не був прикладом зла, розтління і самознищення Людства.

Преподобний Іоанн Кассіан Римлянин

Світ ментальний – це світ думки і форми, де думка і форма невід’ємні одна від одної, де думка є форма, а форма є думка.

Світ астральний – світ почуттів, світ форми без думки, світ зафіксованих миттєвостей.

Світ фізичний – це світ об'єктів, мертвих, розрізнених, конкретних.

Ментал є мислеформа (думка – форма), астрал є форма думки, фізичний світ є форма без думки.

Простір і час – це арена фізичного світу. В тонкому світі простір і час гублять свою розділену суть. Мешканець Тонкого світу сам створює і простір і час, і сам їх знищує (Письма Махатми, ст. 245). В силу цього всі явища і речі сприймаються в Тонкому Світі інакше. Там всяка суть і всяка річ прозорі і видимі із середини і з зовні однаково. Там немає перспективи, понять далеко і близько, тому що все доступно зору. Це світ ілюзій, бажань і поривань. Тут людина все створює думкою і сама є форма своєї думки, світ ілюзій приймає подобу її бажань і поривань. Всі ці ілюзії, створювані мешканцями Тонкого світу є такими ж реальностями, як в нашому світі об'єкти і речі.

Тонкий світ – світ наслідків для світу Земного. В тонкому світі кожний пожинає те, що посіяв в земному. Тонкий світ (астральний) самоосвічуваний. В ньому мешканці самі джерела світла і освічують простір свого помешкання. Він побудований так, що кожен мешканець може відвідувати більш низькі світи, але без відповідного розвитку вище піднятись він не може.

Маракара найбільш важке місце в нижчих шарах Тонкого світу. Тонкий світ – це безмежні фантазії земного світу. Саме в тонкому світі усвідомлюється, що думка це все, що своєю думкою ви створюєте свою Долю і Долю інших, що думка створює і руйнує, підносить і опускає в безодню. Земна мова в Тонкому світі замінена мовою почуттів. Тонкий світ – як "наркотик", але він лише зв'язуюча ланка між світом земним і вогняним.

Світ вогняний - це світ світла, світ кольоровий. Там світло зустрічається зі світлом і кожна річ вміщує у собі і бачить все в іншій. І все є скрізь, і все є все, і кожна річ є все. І сяйво безмежне, тому що все велике і навіть те, що мале, теж велике. І Сонце вміщує в собі всі зірки, і кожна зірка є Сонце і інші зірки. В кожній своя особлива властивість, і, в той же час, всі речі видимі в кожній. І зміст кожної речі є розум і сама вона розум. І кожна частина завжди походить з цілою, і є в один і той же час і частина і ціле. І хоч вона дійсно предстає як частина, але той, у кого гострий зір, побачить її як ціле (Плотін, священна книга Тота).

Щоб досягнути царства Світла і проникнути в межі світу вогняного необхідно скинути з себе всі грубі види матерії і вбратися в Світло, необхідно стати Світлоносним. Найтрудніше це благословення Світу вогняного; такий тяжкий цей вхід, що здається найменша наша клітинка не в змозі перенести цей Світ захоплення. Якщо в Тонкому світі думка створює, то в Вогняному вона блискавична і зрікається від всіх мір земних, там Світ Сьомий. В Світі вогняному всі структури світлові. І той,

кого вважають нікчемним, нікчемним і залишиться. Для нікчемності немає ходу туди, де мешкають могутні Вищі Сили. Всякий зі Світу вогняного говорить: "Не займай Мене", бо Тіло земне згорить від дотику до Істоти вогняної.[°1]

7. Космогенезіс за версією "Книги мудрості" (Книга Дзіан)[°2]

Станца 1

Предвічна Мати – Народжуюча, скрита в своїх Покровах, Вічно-Невидимих, ще раз дрімала на протязі Семи Вічностей.

Часу не було, він покоївся в нескінченних Надрах Тривалості.

Всесвітнього Розуму не було; бо не було Ах-хі, щоб вмістити Його (Ах-хі – Змії, або Дракони Мудрості).

Семи Шляхів до Блаженства не було. Не було й Великих Причин Страждання, бо не було нікого для їх породження і улещання ними.

Єдина Пітьма наповнювала Безмежне Все, бо Батько – Мати і Син ще раз були одним і Син не прокинувся ще для Нового Колеса і Мандрів на ньому.

Сім Превишніх Володарів і Сім істин перестали існувати і Всесвіт – Необхідності Син – був занурений в Паранішпанна (абсолютне Не-Буття), щоб бути видихнуим тим, хто є і в той же час немає. Не було нічого.

Причини Існування зникли: що було Видимим і Суще Невидиме покоїлись в вічному Не-Бутті – Єдиному Бутті.

Лише Єдина Форма Існування, безмежна, безкінечна, простиралась, покоячись ві Сні, облишеному Снів; Життя несвідоме пульсувало в Просторі Всесвіту, у Всесутності тій, що відчувається відкритим Оком Дангма (очищеної Душі).

Але де була Дангма, коли Алайа (Всесвітня Душа) Всесвіту була в Парамартха (абсолютному існуванні), і Велике Колесо було Анупадака (не маюче батьків)?

Станца 2.

…Де були Будівники, Осяйні Сини Зорі Манвантари (періоду проявлення протилежного відпочинку?). В Пітьмі, що не може бути пізнаною, в їх Ах-хі Паранішпанни (в Зміях Мудрості абсолютного Не-Буття). Створювачі Форм з Не-Форм – корінь Світу – Деваматрі і Свабхават (Мати Богів - символ простору і безмежності і Світова Субстанція) покоїлись в Блаженстві Не-Буття.

[°1] Мойсей, розмовляючи з Господом на горі Синай не бачив Лиця Його. І коли Мойсей просить Господа: "Покажи мені Славу Твою", Господь відповідає: "Не в змозі бачити Лице Моє тому, що людина не може побачити Мене і залишитись живою (Ісход, 33, 20)

[°2] Книга "Дзіан" китайського походження, один з найдавніших манускриптів у світі. Автор і місце походження невідомі. Текст станц приводиться за російським варіантом О.П. Блаватської.

…Де була Безмовність? Де слух, щоб відчути її? Ні, не було ні Безмовності, ні Звуку; нічого, окрім Непорушного Вічного Дихання, незнаючого себе.

Час ще не настав; Промінь ще не проник в Зародок; Матріпадма (Мати – лотос, матка Природи) ще не набрякла.

Серце Її ще не розкрилось для входження Єдиного Променя, щоб потім скинути його, як Три в Чотири , в надра Майї (космічної сили, що дає можливість існувати проявленому і його сприйняттю; космічної ілюзії?)

Семеро ще не народились із Тканини Світла. Єдина Пітьма була Батьком – Ненькою, Свабхават (нерозділеними Богами, першопочатками); і Свабхават була в Пітьмі.

Ці Двоє і є Зародок, і Зародок Єдиний. Всесвіт ще був скритий в Божественній Думці і в Лоні Божественнім.

Станца 3

…..Останній Трепет Сьомої Вічності тремтить в Нескінченності. Мати набрякає, розповсюджуючись зсередини назовні, подібно бруньці Лотоса.

Трепет розповсюджується, торкаючись своїм стрімким Крилом всього Всесвіту і Зародка, що перебуває в Пітьмі. Пітьма, що дихає над дрімаючими водами Життя.

Пітьма випромінює Світло, і Світло кидає одинокий Промінь в Води, в Глибину Лона Матері. Промінь пронизує Непорочне Яйце, Промінь пробуджує Трепет в Вічному Яйці і зароняє Зародок, не-вічний, який згущається в Світове Яйце.

Троє впадають в Чотири. Світоносне Єство усімеряється; Сім усередині, сім зовні. Сяюче Яйце, в собі Троїчне, згортається, розповсюджуючись молочно-білими Згустками в Глибинах Матері, Корені, що росте в Надрах Океану Життя.

Корінь залишається, Світло залишається, Згустки залишаються і, все ж, Оеаohoo Єдиний (Батько – Ненька Богів, Шість в Одному, Семиричний Корінь, від якого все походить).

Корінь Життя був в кожній Краплі Океану Безсмертя і Океан був Світлом (Світлозарним) Осяйним, яке було Вогонь і Тепло, і Рух. Пітьма зникла і більше не існувала; вона зникла в своєму Єстві, в Тілі Вогню і Води Батька і Матері.

Побач, о Лану (учню), Дитя Променисте тих Двох, незрівнянне, сяючу Велич - Великих Темних Вод. Це Оеаohoo Молодший. Він сяє, як Сонце, він Полум'яніючий, Божественний Дракон Мудрості: Ека (Єдине, Всесвітній Розум) є Чатур (Чотири) і Чатур бере собі Три, і Союз народжує Сапта (Сім), в ньому Семеро, які стають Трідаша, Сонми і Множини (тридцять, або три по десять).

Побач його, піднімаючого Покров і розгортаючого його з Сходу на Захід. Він скриває Горнєє і залишає Підніжжя, явлене, як Велика Ілюзія

(Майя). Він намічає місце для Осяйних і перетворює Горнєє в безкрайнє море Вогню і Єдине Проявлене в Великі Води.

Де був Зародок? І де нині була Пітьма? Де Дух Полум'я, що горить в твоєму Світильнику, о Лану? Зразок є Те, і Те є Світло, Білий, Сяючий Син Батька в Пітьмі Скритого ("Син Сонця", що заключає в собі Сім Творчих Воїнств – Сеферитів).

Світло – Холодне Полум'я і Полум'я – Вогонь, і Вогонь народжує Тепло, Воду виробляюче, - Воду Життя в Матері Великій.

Батько – Ненька пряде Тканину, верхній край її прикріплений до Духу, Світла Єдиної Пітьми, а нижній до Тіньового Краю, до Матері; і Тканина ця є Всесвіт, витканий з Двох Суттєвостей, воєдино злитих, що є Свабхават.

Вона розповсюджується, коли Подих Вогню над нею; Вона скорочується, коли Подих Матері торкається її. Тоді Сини роз'єднуються і розсипаються, щоб повернутись в Лоно Матері, при закінченні Великого Дня, щоб знову з'єднатися з нею. Коли вона охолоджується, вона стає святою. Сини її розвертаються і скорочуються Самі собою, і своїми серцями вони вміщують Безмежність.

Тоді Свабхават посилає Фохат (активну силу Природи), щоб Атоми затверділи. Кожний з них є частиною Тканини. Віддзеркалюючи "Самосущого Володаря", кожний, в свою чергу, стає Світом.

Станца 4

…Прислухайтесь, ви, Сини Землі, до Ваших Наставників – Синів Вогню! Пізнайте те, що не має ні першого, ні останнього; бо все є Єдине Число, що вийшло з Не-Числа.

Пізнайте те, що ми родом від Первозданних (Споконвічних) Семи, ми народжені Первісним Полум'ям, узнали від наших Батьків…

Із Осяйного Світла – Променя Вічної Пітьми – полинули в Простір Енергії ті, що знову прокинулись; єдиний з Яйця, Шість і П'ять. Потім Три, Один, Чотири, Один, П'ять – Двічі по Сім, Сума Всього. І це суть Єства, Пламена, Початки, Будівники, Числа, Арупа (безформенні), Рупа (форми, тіла) і Сила, або Божественна Людина – сума Всього. І від Божественної Людини пішли Форми, Іскри, Священні Тварини і Вісники Сокровенних Батьків, що перебувають в Пресвятій Четвірці.

То було Воїнство Голосу, Божественної Матері Соми. Іскри Соми підвладні і є слугами Першому, Другому , Третьому, Четвертому, П'ятому, Шостому і Сьомому з Семи. Вони пойменовані Сферами, Трикутниками, Кубами, Лініями і Формовщиками; бо так тримається Вічна Нідана (Головна Причина, зв'язок Причини і Наслідку) – Ої–На–Ноі (перетворене Оеаohoo – спіральний вихор, те, що рухає Всесвіт).

Ої–На–Ноі є Пітьма, Безмежність, Не-Число, Аді-Нідана (Перша і Вища причина), Свабхават О:

Аді Санат, Число, бо він Один (Перший прадавній)

Голос Слова, Свабхават, Числа, бо він Один і Дев'ять;

"Квадрат без Форми".

І ці Троє, заключені всередині Свабхавата є Сокровенна Четвериця; і Десять суть Арупа Всесвіту. Потім ідуть Сини, Сім Воїтелів, Один-Восьмий, залишений в стороні, і Подих його є Світло-Дателем.

…Потім Другі Сім, які є "Ліпіки" – небесні писці, породжені Трьома. Відторгнутий Син Один. "Сини Сонця" незчисленні.

Станца 5.

Споконвічні Сім, первісні Сім Подихів Дракона Мудрості, в свою чергу, народжують своїм СвященноКоло-Спіральним Диханням Вогняний Вихор.

Вони роблять Його Вісником своєї Волі. Джью (програмні структури?) стають Фохатом (активною силою природи); стрімкий Син Божественних Синів, чиї Сини Ліпіки спрямовуються в вихорі спіральнім. Фохат є Кінь, а Думка – Вершник. Подібно блискавці пронизує він хмари вогняні. Робить Три, П'ять і Сім переміщень через Сім областей – вгорі і Сім внизу. Він підіймає свій Голос і скликає несчислені Іскри, поєднуючи їх разом.

Він їх направляючий дух і водій. Починаючи роботу, він відокремлює Іскри Нижчого Царства, що в радості носяться і тріпочуть в своїх осяйних обителях і утворюють з них Зачатки Колес. Він розміщує їх в Шести Напрямах Простору і Одно посередині – Колесо Серединне.

Фохат накреслює спіральні лінії для поєднання Шостого з Сьомим – Вінцем. Воїнство Синів Світла стоїть на кожному кутку; Ліпіки в Колесі Середнім. Вони кажуть: "Це добре". Перший Божественний Світ готовий ; Перший; Другий. Потім "Божественний" Арупа віддзеркалює себе в Чайя-Лока (Мати всього живого – область живого, що має межі), Першому Убранні Анупадака (не маючому батьків).

Фохат робить П'ять Переміщень і будує крилате колесо на кожному куті квадрата для Чотирьох Пресвятих, ..і для Воїнства їх.

Ліпіки окреслюють Трикутник, Перший Єдиний Куб, Другий Єдиний і Пентаграмму в Яйці. Це кільце, назване «Не переступи» для тих, хто сходить і повертається, хто на протязі Кальпи (періоди, дні і ночі Брахми) до Великого Дня "Будь з нами"… Так були створені Арупа і Рупа; від єдиного Світла Сім Світочей; від кожного з Семи семижди Сім Світочей. Колеса обертають Кільце.

Станца 6.

Силою Матері Милосердя і Знання, Гуань-Інь (Божественний Голос) – Троїчність Гуань-Ші-Інь (Мати, Дружина і Дочка), що перебуває в Гуань-Інь-Тянь-Фохат (Солодкозвучні Небеса Звуку), Дихання їх Породження, Син Синів, викликав з Нижчої Безодні Привидну Форму Сянь-Чан (Форму Всесвіту із Хаосу) і Сім Початків (Елементів).

Стрімкий і Променистий (Світлоносний) народжує Сім Лайа Центрів (точок рівноваги, нульових, де немає диференціації), яких ніхто не здолає до Великого Дня "Будь з Нами" і затверджує Всесвіт на цих Вічних Основах, оточуючи Сянь-Чан (ілюзорну форму Всесвіту) Зародками Первісними.

З Семи – Перший проявлений, Шість скриті; Два проявлені, П'ять скриті; Три проявлені, Чотири скриті; Чотири виявлені, Три скриті; Чотири і Один Цзан (дріб) проявлені, Два і Половина Одного скриті; шість повинні бути проявлені, Один залишено в стороні. Нарешті, Сім Малих Коліс, що обертаються; одно народжує інше.

Він складає їх по подобі старших Коліс, затверджуючи їх на Непорушних Центрах. Фохат (активна сили Природи), як же створює їх? Він збирає Вогняний Пил, він складає Вогняні Сфери, прямуючи через них і навколо них, надаючи їм життя і потім, спонукаючи їх до руху; одних в одному напрямі, інших в другому. Вони холодні. Він робить їх жаркими. Вони сухі. Він робить їх вологими. Вони сяють, він обвіває і охолоджує їх. Так діє Фахат від одних Сутінків до наступних на протязі Семи Вічностей.

Біля Порогу Четвертого Синам наказано створити свої Подоби. Одна Третина відмовляється, Дві підкоряються. Прокляття виголошено; вони будуть народжені в Четвертій, страждати і спричиняти страждання. Перша війна зародилась.

Старші Колеса обертались зверху вниз і знизу вгору… Зародки Матері заповнювали все суще. Битви виникли між Творцями і Руйнівниками, і Битви велись за Простір; Сім'я народжувалась і знову з'являлась без упину.

Порахуй, о Лану, якщо хочеш пізнати точний вік твого Малого Колеса. Його Четверта Спиця – Наша Мати. Досягни Четвертого Плоду Четвертої Стежки Знання, що веде до Нірвани (повне згасання існування, стан абсолютної свідомості) і пізнаєш, бо ти побачиш…

Станца 7.

Пізнай початок Життя, що почуває і поза формою. Спочатку, Божественний Єдиний від Матері-Духу; потім, Духовний; Три від Одного, Чотири від Одного і П'ять, з яких Три, П'ять і Сім. Ці суть Троїчні і Четверичні в низхідному порядку; народжені Розумом Першого Володаря Сини, Сяючі Сім. Вони і є Ти, Я, Він, о Лану; вони пильнують тебе і твою Неньку - Бхумі (нашу Землю).

Єдиний Промінь розмножує мале Проміння. Життя передує Формі, і Життя переживає останній Атом. Через несчислені Промені, Промінь – Життя, Єдиний, подібно Нитці в Намисті.

Коли Єдиний стає Двома, Троїчний проявляється і Троє єдині; це наша нитка, о Лану, Серце Людини – Росмена, що називається Саптапарна (семиричний).

Це є Корінь, ніколи не вмираючий; Три-язичне Полум'я Чотирьох Фітілів. Фітілі-Іскри, які видобувають із Три-язичного Полум'я, направленого Сімома, їх Полум'я - Промені і Іскри Єдиного Місяця, віддзеркаленого в струмуючих Хвилях всіх Річок Землі.

Іскра Фохата, Ниткою найтонкішою з Полум'ям з'єднана. Вона мандрує через Сім Світів Майї (матерії - ілюзії). Вона зупиняється в Першому, стаючи мінералами; переходить в Другий і стає Рослиною. Рослина обертається в Семи змінах і стає Священною Твариною. З цих властивостей сполук створюється Ману (розум-закон)-Мислитель. Хто створює його? Сім Життів і Єдине Життя. Хто завершує його? П'ятиричний Лха (дух найвищої сфери).Хто доводить його до досконалості? Хто вдосконалює останнє Тіло? Риба, Гріх, Сома (Місяць – матерія, що народжує життя під дією тепла)…

Від первонародженого Нитка між Мовчазним Творцем і його Тінню стає міцнішою і більш сяючою з кожною Зміною… Вранішнє сонячне Світло перетворюється в сяйво Полудня…

"Нині, це твоє Колесо" – сказало Полум'я Іскрі. "Ти – Я, моя Подоба і моя Тінь". Я Сам убрався в тебе і ти Мій Вахана (колісниця, живий скафандр, носій того, що не має форми) до Дня "Будь з Нами", коли ти знову станеш мною і іншими, собою і мною". Після цього Будівельники - Творці убравшись в свою першу Оболонку, спускаються на сяючу Землю і над людьми головують – будучи ними самими…

Як уже помітив читач, наведені моделі дуже різні, і по різному сприймаються і будуть сприйматись в майбутньому. Так класичні моделі більш наближені до того світосприйняття, яке умовно можна назвати матеріалістичним, точніше – примітивно - натуралістичним. Бо в цих моделях Людина при наявності мінімальної інформації про будову Всесвіту зробила спробу побудувати палац природи майже за повної відсутності фундаменту і отримала замість палацу – хатину. В моделях Андрєєва, Кастанеди, Кліазовського, в інших – маємо деякі фрагментиу палацу, але повністю його контури повиті туманом і лише де-не-де просвічуються під променями нових уявлень про оточуючий нас Всесвіт. Настає той час, коли починаємо розуміти, що так звані "матеріалістичні" моделі – це лише перший крок в пізнанні Всесвіту, що вони зіграли свою роль в розвитку Людства. Але попереду нові горизонти, нове уявлення і нове світосприйняття. Уже зараз в світосприйняття майбутнього закладаються перші камені майбутнього фундаменту і які з них залишаться, а які будуть відкинуті – судити нащадкам. Одне можна сказати впевнено уже тепер: оточуючий Всесвіт набагато складніший, різноманітніший і дуже мало відповідає нашим уявленням про нього. А значить у Людства майже безмежні можливості пізнання і сходження в Розумі і в Дусі, і відповідний їм час в майбутньому для цього сходження.

Звичайно, приведені моделі не єдині, а тому наприкінці наводимо витримки з інших моделей, сподіваючись, що вони з одного боку

поповнять інформаційний багаж читача, з іншого допоможуть розвинути уяву і допоможуть вийти за межі задубілої в "класичних" рамках свідомості.

8. Витримки з інших моделей походження і будови Всесвіту.

Індра: мені знайомий страшний розпад Всесвіту. Я бачив як все знищується всякий раз знову і знову в кінці всякого циклу.В цей жахливий час кожний атом розпадається на первісні частини вічності, з яких колись виникло все. Нажаль, ніхто не порахує Всесвіти, які пішли безслідно і виникнення нових, які знову і знову народжувались з безформенної безодні цих вод. Хто порахує минаючі епохи світів, що без кінця змінюють одна одну.

Бах-мават-варта пурана.

Всесвіт до виникання перебуває в "точці", що не має ні простору, ні часу і має назву "бінду Шива".

Шумерський жрець Броуз (III ст. до н.е.): Всесвіт періодично знищується і створюється знову.

Стоїки, Демокрит, Піфагор говорили про "великий рік" Всесвіту, що завершується космічним полум'ям, в якому він "гине", щоб потім знову виникнути і знову пройти своє коло буття.

Шумери стверджували: Світ розвивається в послідовності: хаос – "щось" – порядок – "антищось" – хаос. Хаос відображає вічність і випадковість, "щось" – це дволикий Янус, зберігач ключів від кордону хаос – простір – порядок, що бачить все в майбутньому і минулому, безперервно розгортає світ в часі, створює порядок речей і піддає їх знищенню, даючи початок кінцю і кінець початку. Це дід, що дивиться в минуле, і юнак, що дивиться в майбутнє. Порядок – це Космос, стрій зірок і воїнів, світ, як відсутність війни, як стабільність.

В Китаї: Хаос – це сплетіння двох нерозділених богів. Руйнують порядок злі духи (зразка Гун-Гун).

Створення світу відбувається в вічності, а еволюція – в часі. Вічність – це не безмежноплинучий час, а його відсутність. В вічності відсутні поняття "раніше" і "пізніше", "швидше" і "довше". Безглуздо говорити про час створення Всесвіту, як про тривалість кожного з днів творення і який з цих днів був раніше. Нумерація днів логічна, а не часова.

В самій знаменитій з пісень "Старшої Едди", в пророцтві Вьольви мова йде про початок і кінець світу, коли боги загинуть в сутичці з чудовиськами. Ворогами асів (богів) виступлять Сурт (Чорний), Світовий Змій і Вовк Фенігер. В цьому поєдинку Вовк перемагає самого Одіна. Настає Регнарок – сутінки богів.

В Буддизмі: в безмежній пітьмі з'являється перша біла точка – Дух – Матерія. Манвантричний імпульс починається з пробудження Космічного Розуму сумісно з паралельно виникаючою Космічною Субстанцією.

Космічний Розум проявляється в вигляді Космічної Енергії – Фохата. Вібруючи в лоні інертної Субстанції, Фохат викликає її діяльність і керує її первинними диференціаціями на всіх Семи планах Космічної Свідомості. Існує 7 пралай (7 Пракріті – 7 періодів), створюючих відносно однорідні основи розвитку Всесвіту.

Закони Ману: Розсіявши пітьму Самосущий Господь (Вішну, Нараяна і т.п.) став проявленим і бажаючи створити істоти зі своєї сутності створив спочатку одну Субстанцію. В неї він кинув насіння. Це насіння стало Золотим Яйцем. Самосущий, Той, невідчутний, без якостей, невловимий і непізнаваємий, немов би занурений в Сон, після перебування в цьому Яйці на протязі цілого Божественного Року, Той, хто іменується в світі Брамою, поділяє те Яйце на дві половини і з верхньої частини створює Небо, з нижньої – Землю, а з середини – твердиню і "постійне" місце для вод.

З цієї цільної Причини, вічної, сущної і несущної виник Чоловічий Початок, названий Брамою (Першою Одиницею), запліднюючим Початком. Це декада, або десять.

З самого себе Він Atmanah створив Розум, що сущий і несущий, а з Розуму – Егоїзм (Самосвідомість). Розум є Манас – від Всесвітньої Самосвідомості – і слугує для відчуттів і діяльності. Поєднавши найтонкіші частинки того, що не може бути визначене словами і що втілене в Шести (я, свідомість, і п’ять органів відчуття) з елементами Самості, Він створив всі істоти (живе).

Галактичний невічний Всесвіт виникає з вічного за посередництвом найтонших елементів форм семи потужних Принципів (Пуруша): п’ять форм (Рупа), наповнених розумом (Манасом) і Самосвідомістю (Його), всього сім Пракріті в Пуранах.

Єдине Всесвітнє Світло, яке для людини є Пітьма, існує вічно. Від нього періодично виходить Енергія, віддзеркалюючись в Безодні – в Хаосі, сховищі майбутніх світів, і будучи збудженою, вона збуджує і запліднює дрімаючі сили, вічносущі потенціальності в ньому. Тоді знову прокидаються Брами і Будди – споконвічні сили – і новий Всесвіт оживає до Буття.

Книга чисел Халдеїв.

Існує Вогонь, що дає передбачення Майбутнього, знання і дар благої мови.

Із «Зенд Авести»

Біла Голова, чия воля заставляє вогняний флюїд розповсюджуватись в 370 потоках в усіх напрямках Всесвіту, ототожнюється зі Змієм, що рухається в 370 скачків, і стає трьома Духами, або Атма-Будха-Манасом, коли «Досконала людина» – Метатрон підноситься, тобто вселяється в тваринну людину. І тоді Дух (Космічна Мислеоснова) і Космічна Субстанція стають єдиним цілим і включають елементи Сокровенного синтезу, відображаючи Дхіан-Коганів, Зодчих, що по плану, предвічно

накресленому в Божественій думці, формують Системи в Космосі (три чоловічих і чотири жіночих початків). Ці Вищі Розуми, як необхідна частина великих законів. що керують Всесвітом, і є Дхіан-Коганами.

Брама-Теос, що виникає з Хаосу – Великої Безодні ширяє в перші години свого пробудження над планом Майбутнього Всесвіту, є Вішну, що покоїться на Великому Змії Вічності. Це перший трикутник – Бог в трьох аспектах до його перетворення через квадратуру безмежного кола в четвероликого Браму.

Рудиментарний Всесвіт, занурений в Субстанцію, покоїться в лоні Вішну. Із цього Хаосу і Пітьми виникає Брама, Зодчий Всесвіту. Він сидить на Лотосі, що рухається в Пітьмі, і вигукує «Хто я? Звідки взявся я?» І чує голос: спрямуй свої думки до Бхагавати! Брама виходить з Всесвітнього Яйця, з Хаосу, як Світло, бо його свідомість розкрилась і він починає роботу. Він носиться над Субстанцією з Божественним Духом в собі самому і є двигуном Субстанції.

Увесь Всесвіт, ще невидимий і непроявлений, на протязі якогось періоду «працює» в тонкій формі, яку називають Хаосом, або початком творення. І тільки після цього він може знову проявитись як новий витвір. Весь період – це прояв однієї хвилі від Хаосу через втілення Хаосу. Такий період називається Кальпою, або циклом. На протязі кожного такого циклу весь Всесвіт повторюється, вся матерія в ньому рухається в вигляді хвилі Життя Всесвіту. Еволюція і інволюція в природі постійно змінюють одна одну.

Загальний Всесвіт не речовинний. Речовина – один з чотирьох потоків (станів), створюючих Всесвіт. Ідучи дальше і глибше, вгору в нові світи, в інші грунтовні структури єдиного Загального Всесвіту матерія знімає з себе всі звичні для нас характеристики і властивості. З стану речовини вона переходить в інші стани і на межі можливого – в Ідею, що знімає з себе яку б то не було конкретність. Вище лише те, що умовно можна сприймати як Розум.

Найбільш «тонкими» є частинки простору. Все в кінцевому рахунку створюється свідомістю. Рівні свідомості різні і самий найтонший з них вічний. В основі поля матерії знаходяться частинки простору, а поля свідомості – світло, що являє собою одночасно і енергію і дуже тонкий рівень свідомості. Конкретні системи світів формуються з часток простору кармою істот, що будуть жити в цих світах. Ми створюємо карму, дія якої має очікувані наслідки, але ми не можемо змінити карму, здійснивши іншу дію, що має більший енергетичний потенціал. Якщо в фізиці розглядають хвилю-частинку, то в індійських поняттях це «нада-бінду» - рух, вібрація, точка простору. Простір пронизаний "волоссям Шіви", яке може змінювати структуру простору.

Матерія і свідомість єдині і одне без одного абсурд. Їх єдність це результат першої життєвої хвилі Святого Духу. Друга хвиля надає будову і

сталість форм: висхідна хвиля наділяє формами, низхідна – властивостями. Третя хвиля – хвиля життя. Існує п'ять областей (планів) утворюючих поле еволюції. Найвище-Владика, невиразиме, непроявиме. В другій області знаходяться проявимі сили – Логоси, від яких ідуть хвилі життя. З третьою хвилею приходять людські душі, щоб оживити матеріальні тіла.

Космос виник з Ідей (Ейдосів) – тонких суттєвостей, що проявляються в живому і неживому. Все побудовано з ейдосів і пов'язано з ейдосами, а тому все, що існує, відчуває і мислить. Більшість цивілізацій у Всесвіті рослинні. В проявленому світі існують лише трьохвимірні істоти, але вони можуть оволодівати і багатовимірністю. Простір і час багатовимірні, але єдині. Земля належить зразу до багатьох вимірів простору і часу.

Герекліт: Всі речі виникають з вогню шляхом згущення і повертаються до першоджерела руйнацією. Цей Космос один і той же для всього сущого, його ніхто не створив з богів і ніхто – з людей. Він завжди був, є і буде вічно живим вогнем, що мірами загорається і мірами затухає.

П. Тейяр де Шарден: Бог є джерело всякого буття, але не саме буття… Розумність світу підтверджується антропним принципом – закони природи і сама природа побудовані так, щоб в них з'явилась Людина. Найменше зрушення в законах і константах робить неможливим існування розумної Людини.

Той – хто безупинно створює світи – троїчний. Він є Брама-батько, він є Майя-мати, він є Вішну-син (Сутність – Субстанція – Життя). Кожний включає в себе двох інших і всі троє складають одне в Невисказаному.

Упанішади.

Слухайте в своїй власній глибині і дивіться на безмежність простору і часу. Там лунає спів Небесних Світил, голос Чисел, гармонія Сфер. Кожне Сонце є думка Бога і кожна планета видозміна цієї думки. Для того, щоб пізнати божественну думку про душу, спускайтесь і підіймайтесь Ви по тяжкому шляху семи планет й оточуючих їх семи небес.

Що роблять Небесні Світила? Що говорять числа? Що обертають в собі Сфери?

О, душі, що загинули чи врятовані, вони говорять, вони співають, вони обертаються – ваші долі.

Гермес Тот:

Світло – це божественний Розум, що підтримує своєю могутністю все і зберігає в собі прообрази всіх істот. Морок (пітьма) – це матеріальний світ. Вогонь, що прямує з темних глибин є Божественне Слово. Бог-Батько, Слово-Син; їх об'єднання є життя.

Господь проявлених світів – це думка, що розпускається в мільйони світил, в мільйони Нерухомих сфер Всесвіту, що обертається – Спочатку Бог створив Небо і Землю. Небо було думкою про час і про безмежний

простір, заповнений пустотою і тишею… І Дух божий носився над Безоднею. Із його надр народжується Світло, не фізичне, а Світло Розуму, народжене від здригання Ізіди в лоні Безмежного; Всесвітня Душа, астральне світло, Субстанція, з якої народжуються душі, найтонший елемент, завдяки якому думка переноситься на безмежні простори; Світло, що було раніше і буде після того, як проснуться всі Сонця. Спочатку він розповсюджується в безмежність – це могутній видих Бога. Потім він повертається назад, рухаючись мотивацією любові – це глибокий вдих Бога. В хвилях божественного ефіру, немов би під напівпрозорим покровом тріпочуть астральні форми світів і істот… З цього неречовинного Світла з'являються шість перших днів творіння: сім'я, початки, форми, живі душі буття. Це Всесвіт, проявлений в Дусі.

Орфей: Бог один і завжди подібний Собі Самому. Він керує всім Всесвітом. Але нижчі рангом Боги різноманітні і незчисленні, бо божественне вічне і не має кінця. Найвеличніші серед них – душі світил. Сонце, зірки, землі і місяці, кожне світило має свою душу і всі вони вийшли з небесного вогню, із першостворенного світла. Недосяжні, незмінні вони керують великим цілим своїми рухами. І кожне світило, обертаючись, залучає в свою ефірну сферу сонми півбогів і просвітлених душ, які були колись людьми і, спустившись по сходах втілених царств переможно піднялись знову на висоту, де закінчується коло народжень. За посередництвом цих чистих духів Бог дихає, діє, проявляється. Вони є диханням його Душі, променями його вічного Розуму. Вони направляють цілі воїнства нижчих духів, які діють в елементах. Вони ж керують світами. І в далечині і поблизу вони оточують нас і, хоча, по суті своїй безсмертні, вони обволікаються в форми, що змінюються відповідно часу, народам і країнам.

Дні творення: перший – Бог створив Світло і розділив Пітьму і Світло, вакуум і речовину (небо і землю); другий – створив першооснову Всесвіту (твердиню посеред вод); третій – створив зірки; планети і їх супутники (небесні тіла); четвертий – сушу (поверхня планет) ; п'ятий – біосферу (на поверхні); шостий – людину.

Калагія.

Коли в великому Ніщо (Шуньї) народжуються елементарні частинки, то на їх ефемерних оболонках голографічно зафіксована Причина, що дала народження; бо Причина елементарного і є оболонкою частинки.

Є зовнішній простір Матерії – це наш світ. Існує внутрішній простір Матерії – світ субстанційного часу, де всі його п'ять пунктів – Нульовий, Минуле, Сучасне, Майбутнє і Завершення циклу – злиті в один Нуменхрон. Цей злитий час і є світ Думки, супраментальна сфера Буття – Нагдатна. Світ Вогняний – це наш Всесвіт, і він далеко під нами.

Зовнішній світ матеріальний, внутрішній – це світ часу, світ думки. Ворота в світ часу через Рай. Жителі Ногуатми «клеять» час, створюють гравітацію.

По календарю Брахми зараз іде 51 рік. Ми живемо в сьому манвантару кальпи Ману Вайсвати, в епоху Калі-юги… Життя Брахми подовжується 100 божественних років, кожний з яких складається з 360 божественних діб. День Брахми – кальпа – відповідає періоду творення, еволюції і руйнації Всесвіту і продовжується $4{,}32*10^9$ років. Кальпа включає 14 манвантар (манвантара близька до періоду обертання Сонця навколо центру Галактики; що дорівнює близько $275*10^6$ років) по 306720000років з перервами між манвантарами близько $2*10^6$ років. В кожну Манвантару світ відтворюється заново разом з прабатьком роду людського Ману. Манвантара ділиться на 71 махаюгу (кальпа складається з 31000 махаюг), а махаюга на чотири ночі, кожна тривалістю близько мільйона років: Кріт, Трег, Дванар і Калі, що відповідають золоту, сріблу, міді і залізу. Остання Каліюга почалася в 3102 році до нашої ери (рік війни в епосі «Махабхарати»). Її кінець ознаменується планетарною катастрофою – світ буде поглинутий вогнем і водою.

Всесвіт складається з трьох світів: Густого (речовинного), Тонкого (ефірного) і Вогняного (первісного). Первісна матерія та, на яку Предвічний накладає свій «голографічний» код, свою програмну інформацію. В Предвічному Вогні виникає світ Вогняний, відбувається грануляція Духу, починається його божественна еволюція. Дух Предвічний (як і Предвічний вогонь) має властивість бути скрізь в недоторканій цілісності, бо він присутній там, де відсутній і відсутній там, де присутній. Жителі світу вогняного створюють інформаційно-енергетичне поле своєї сфери, Душу творіння, α і ω Всесвіту, початок початків. Ущільнюючись, це поле створює Вторинну матерію. На неї накладається голографічний код Світу Вогняного, створюючи Світ Тонкий і так далі. Жителі Світу Густого (речовинного) генерують свою інформаційно-енергетичну сферу (ноосферу) і це поле стає заключним актом повного розвитку Майї (ілюзії), накладаючись голографічним кодом на саму ілюзію. Останнє перетворюється в Досконале відображення (віддзеркалення) всіх трьох Форм Матерії. В цьому відображенні все відбувається в зворотньому напрямку і називається еволюцією, хоча для Всесвіту в цілому це інволюція.

Книга мертвих. 1. Озіріс: Я Гум, творча сила природи, самонароджена і самосуща, що вийшла з небесної ріки Нун, яка називається Батько-Мати богів, первісне божество – Хаос – Безодня, запліднений невидимим Духом. 2. Я знайшов Шу, сонячну силу, на сходах ведучих в Місто Восьми (два квадрати Добра і Зла) і знищив Синів Опору, початок Зла в Нун. 3. Я – Вогонь і Вода, Нун, первісний Батько, і я створив Богів з своїх членів – 14 Богів (2х7): сім світлих і сім темних Богів, сім Духів Великої Присутності і сім темних духів Зла. 4. Я Закон

Існування і Буття, Бенну і Фенікс, Птах воскресіння в вічності, в якій Ніч змінюється Днем і День слідує за Ніччю, в циклах космічного воскресіння і перевтілення. Я – мандрівник, що подорожує мільйони років і є назвою одного і Велике Земне (первісна вода або хаос) – назвою другого, один народжує час, інший починає їх, щоб знову відтворити їх. 5. Я веду мову про сім Світозарних, що слідують за своїм Володарем Озирісом, творцем Суду в Амонті.

Зороастра і Пселл говорять про ефір: Радься з ним лише коли він не має ні форми, ні обліку… коли ж він має форму, не звертай на нього уваги. Але коли він без форми, підкоряйся йому, бо тоді він є священний вогонь і все, що він розкрив тобі буде дійсним.

Творець Логос, що знаходиться біля Бога, є другий Бог.

Філон.

Про Пралайю, перед якою протекли 14 манвантар, і в кінці якої відбувається тимчасове розчинення Брами в Вішну Пурані сказано: «В кінці тисячі періодів чотирьох віків, що складають День Брами, Земля майже виснажена. Вічний Вішну приймає тоді аспект Рудри, руйнівника Шіви, і об’єднує всі свої творіння з собою. Він вступає в Сім Променів Сонця і випиває всі води Планети, випаровуючи всю вологу, він висушує Землю. Насичені цією вологою Сім Сонячних Променів в силу розширення стають Сімома Сонцями і запалюють весь Світ. Харі, Руйнівник всього сущого, який є Полум’я Часу Калагні, спалює Землю. Тоді Рудра стає Джанарданой, видихаючи хмари і дощ.

Існує багато видів Пралайї, але в древніх особливо виділялись три: 1) Наіміттіка (діяльна Причина), часова або випадкова, що походить із проміжків між Днями Брами – це знищення всього того, що має форму, але не субстанції, що залишається до Нової Зорі після цієї Ночі; 2) Пракрітіка, випадає наприкінці Віку (або життя Брами), коли все існуюче розчиняється в Первісні елементи для нового утворення в кінці цієї, більш довгої ночі; 3) Антмантика, не торкається світів і Всесвіту, а лише деяких людей (це індивідуальна Пралайя, або Нірвана, після якої Людина більше не втілюється до Мака – Пралайї. Ніч останньої продовжується $311040*10^9$ років з можливістю подвоєння для щасливого Дживанмукта, досягаючого Нірвани в ранній період Манвантари. В Бхават Пурані йде мова про четвертий вид Пралайї – Нітьї – безперервного розчинення, і пояснює її як зміну, що невловимо і безперервно відбувається в усьому Всесвіті, від зірок до атомів. Це ріст і в’янення, життя і смерть.

Коли настає Маха – Пралайя всі вищі сутності відходять в Свар-Локу, звідки в Мохар-Локу і потім в Джана-Локу для втілення при оновленні світу на початку наступної Кальпи.

І коли Сонячна система стає одним океаном, «води» зупиняються… Дихання Вішну стає потужним вихором, що дме сто божественних років, поки не зникнуть хмари… Тоді Вихор розчиняється і те, з чього все

створено, Господь, яким все існує, він, непостижимий і безпочатковий, Початок Всесвіту, відпочиває ві сні на Шеша, Змії Вічності, посеред Безодні. Творець спочиває на Океані (в Просторі) в образі Брами в Джана-Лоці, занурений в містичний сон (небесне відображення своїх власних ілюзій). Це і є Розчинення. Коли Всесвітній Дух прокидається – Всесвіт відроджується. Коли Він закриває очі, все падає на ложе містичного сну. Ніч Брами продовжується тисячу Великих Віків (як і день).

Простір, він же ефір, він же вакуум, характерною властивістю якого і основою є Звук (слово), не має форми, смаку, відчуття, запаху…

Первісний елемент, основа всього, є свідомість поєднана з властивостями Пітьми… Перетворення при Розчинені йде по ланцюжку: Всесвіт в тому вигляді як ми його бачимо – Хаос (або Води) – Вогонь – Повітря, яке знищує форми, що дають світло – ефір – первісні елементи – Розум, що з усіма захоплюється Природою (Пракріті) і зникає. Настає повна Пралайя – смерть Всесвіту.

Вішну Пурана.

Місячний магнетизм породжує життя, зберігає і знищує його, як психічно, так і фізично.

Душа Астрального Світла божественна, а його Тіло – Світлові хвилі на нижніх планах – належить Пеклу. Це Світло символізоване «Магічною головою» в Зохарі, Подвійним Ликом на Подвійній Піраміді, чорною пірамідою, що виступає на білому фоні, з білою Головою і Ликом всередині чорного трикутника. Біла піраміда, перекинуте відображення першої в чорних водах – є чорним відображенням. Це і є Астральне світло.

Лише одна Діада, Мати речовинна, тоді як Монада є Причиною всієї Єдності і мірою всього Сущого. Згідно Піфагору Монада повертається в Безмовність і Пітьму, як тільки вона виявила Тріаду, від якої і походять всі інші 7 чисел з десяти, що лежать в основі проявленого Всесвіту.

Все створено через це Світло. Цей корінь розумного «Я» є також коренем фізичного «Я», бо це Світло в нашому проявленому світі є лише видозміна Мула-пракріті Містичною Мовою; через Мову і слова Брама розкрив себе і створив Всесвіт.

Існує три види Світла і той (четвертий), що проникає крізь інші: 1 – ясне і проникаюче, об'єктивне світло; 2 – Віддзеркалене світло й 3 – Астральне світло. Чотирьом видам світла відповідають чотири види містичної мови.

Сім творінь Бога: 1) Безмежний розум; 2) створення стихій, перша диференціація всесвітньої нерозділеної субстанції; 3) створення почуттів, розвиток нерозділеної природи; 4) створення неорганічних тіл; 5) створення живого; 6) створення божеств; 7) створення людини.

При створенні божеств Брамою створюються Боги, Демони, Прабатьки і Люди.

З ефіру виникло все суще і до нього все повернеться: образи всіх речей зафіксовані навічно в ньому. Він є зародок і кінець всіх видимих форм і навіть думок.

Халдейські оракули.

Слова людей не можуть досягнути Владик. Кожна з них повинна бути покликана лише на мові відповідного їй елемента. Для мови елементів характерно те, що вона складається зі звуків, але не слів, із чисел і форм. Той, хто знає, як комбінувати ці троє, викличе відповідь, наглядаючої Міцності. Це язик мантр, ключ, відкриваючий врата зв'язку між смертними і безсмертними.

Той, хто перший проявляється при Поновленні, з'явиться останнім перед Полишенням (Пралайї).

Енергія організації речовини в результаті деструкції іде в безодню, в пустоту. Анігіляція – не смерть, вона страшніша. Пращури називали її Люцифером –-тим, хто забирає з собою світло, а Безодню – Пеклом. Заблудження і помилки властиві лише свідомості. Земля має біосферу, здатну накопичувати мільярдами років енергію і інформацію Сонця в процесах структурного творення (деструкція – це нещастя Землі) і спрямовану до Істини і Краси. Все рухається і розвивається в вакуумі, який не являється частиною нашого реального світу. Вакуум – це світ без історії, в ньому все віртуально, все є – і його немає. Це ад в розумінні пращурів, які вважали безсмертну душу часткою світла. Але, що є Благо і що є Зло? Що є Безодня і Матерія, душа і тіло, Добро і Зло?

Частина 2. Будова Всесвіту.

Минуле, майбутнє, простір, особистість - все це лише імена, форми мислення, слова: все це дійсність нашого розуму, але не реальність.

Будда.

З дня свого народження людина цеглина за цеглиною будує свій світогляд, свій Всесвіт. Обмеженість в інформації і власна обмеженість надають нам досить небагатий вибір моделей і уявлень, а тому і всесвіти людей з одного боку дуже спрощені, з іншого – дуже різні. І все-таки: що ми можемо сказати сьогодні про оточуючий нас Всесвіт, навіть закінчивши університети? Загальні уявлення, притаманні всім, зводяться до тривимірного простору і одновимірного часу, до того, що матерія представлена формами речовини і вакууму. Про вакуум можна сказати, що це більш розповсюджена форма, що саме з неї виникає речовина. Ми знаємо, що з речовини складаються всі живі і неживі тіла, що в речовинному Всесвіті діють закони Ньютона, Кулона, Фарадея і інші, що Всесвіт вічний(?), а ми смертні(?). Про вакуум ми майже нічого не знаємо і не поспішаємо узнати… Навіщо? Людина побудована так, що як тільки отримує «достатній комплект» знань і досвіду про навколишнє середовище «для функціонування без проблем», то не поспішає обзаводитись іншими [3].

Приймаючи до уваги ту обставину, що майже все, до чого ми причетні, відбувається в речовинному світі, ми і сприймаємо його, як єдину реальність, [4]з якої побудовано «все» і в якій відбувається «все», що ми спостерігаємо і до чого доторкнулась наша думка. Для того, щоб змінити існуючу точку зору, необхідно змінити наші уявлення на природу і походження Всесвіту. Та чи достатні наші знання, чи є передумови на те?

Давайте займемось дещо несподіваною справою – познайомимось з формулами фізичних величин. Головні складові, що входять до них (згідно з міжнародною системою фізичних величин) – це L – простір, T –

[3] Виходячи з принципу відповідності складності структури поставленій задачі, людину цікавить в основному лише та інформація і ті технології, які відповідають поставленій задачі, і рішення якої виходить за межі набутого досвіду.

[4] Згідно з теоремою Кюрі в природі взаємодіють об’єкти, структури, процеси однієї фізичної природи (однієї тензорної розмірності). Людина, яка має речовинну архітектуру (маємо на увазі біологічне тіло) — взаємодіє з об’єктами, структурами і процесами речовинного світу, не «реагуючи» на світи іншої матеріальності.

час, M – маса, Q – електричний заряд [5]. Для прикладу запишемо формулу сили (другий закон механіки Ньютона):

$$F = m \cdot a = m \cdot \frac{s}{t^2} = M \cdot \frac{L}{T^2} = M^1 L^1 T^{-2},$$

де m – маса, s – шлях, t – час, F – сила. Як бачимо, в цю формулу маса і простір входять в першому ступені, час – в мінус другому. Цю ж формулу можна переписати і в інших комбінаціях:

$$\frac{m}{t} \cdot \frac{s}{t} = m \cdot \frac{s}{t} \cdot \frac{1}{t} = m \cdot s \cdot \frac{1}{t^2} = \frac{m}{t} \cdot s \cdot \frac{1}{t} = \frac{m}{t^2} \cdot s$$

і все це будуть сили, хоч і різні за фізичним змістом.

Якщо розглянути всі фізичні величини, що входять до розділів механіки, то інших складових, окрім L, T, і M, ми там не знайдемо. Розглянемо межі, в яких змінюються значення цих складових у формулах відомих фізичних параметрів. Не важко помітити, що L змінюється від L^4 до L^{-3}, T – *від* T^2 до T^{-3}, M – від M^1 до M^{-1}. В електродинаміці відповідно $L^2 \ldots L^{-3}$, $T^3 \ldots T^{-4}$, $M^1 \ldots M^{-1}$, а електричний заряд Q – від Q^2 до Q^{-2}. В термодинаміці L змінюється від L^5 до L^{-1}, T – *від* T^0 до T^{-3}, M – від M^1 до M^{-1}. В підсумку маємо таку таблицю

Таблиця 1

Фізичний параметр											Число складових			Розділ фізики
	L^4	L^3	L^2	L^1	? L^0	L^{-1}	L^{-2}	L^{-3}			?	8+?		Механіка
			T^2	T^1	T^0	T^{-1}	T^{-2}	T^{-3}			8			
				M^1	M^0	M^{-1}					6	9		
											3			
L^5	L^4	L^3	L^2	L^1	? L^0	L^{-1}					?	7+?		Термодинаміка
					T^0	T^{-1}	T^{-2}	T^{-3}			7			
				M^1	M^0	M^{-1}					4			
				S^1	S^1	S^{-1}					4	10		
											3			
			Q^2	Q^1	Q^0	Q^{-1}	Q^{-2}				5	11		Електродинаміка
			L^2	L^1	L^0	L^{-1}	L^{-2}	L^{-3}			6			
		T^3	T^2	T^1	T^0	T^{-1}	T^{-2}	T^{-3}	T^{-4}		8	11		
				M^1	M^0	M^{-1}					3			

У цій таблиці S – ентропія (безповоротно втрачена енергія процесу на перебудову середовища при даній температурі). Щоб зрозуміти, чому таблиця має саме такий вигляд, необхідно зробити декілька зауважень. По-перше, поняття маси (гравітаційного заряду) має місце лише в тих явищах, де відбувається перебудова структури чи процесу, тобто тоді, коли спостерігаються зміни, характерні для визначення їх тривалості в

[5] Це ті величини, що характеризують наш макросвіт. Мова йтиме саме про нього, бо в мікросвіті з'являються нові заряди і нові моделі будови матерії. Те ж відноситься і до мегасвіту зірок і галактик.

часі. Іншими словами, час і маса – це два аспекти одного і того ж фізичного явища. В термодинаміці до них приєднується поняття ентропії, або енергії, яка витрачається «не за призначенням», а на перебудову структур і процесів у відповідності з принципом Короленко-Кюрі. Позначивши цей додатковий параметр як $S\,(T^0)$, де T^0 – температура, отримаємо ще один розряд: S^{-1}, S^0, S^1. По-друге, в електродинаміці присутній розряд Q від Q^2 до Q^{-2}. Але і в неврівноваженій термодинаміці мають місце електричні явища, а тому припустимо, що в цьому класі фізичних процесів Q змінюється від Q^1 до Q^{-1}. Відповідно, в механіці, де електрика присутня, але ніяк себе не проявляє, запишемо Q^0. Зауважимо, що на відміну від гравітаційного заряду одного знаку (пов'язаного з одновимірністю часу), електричний заряд може бути позитивним і негативним. Наявність зарядів різних знаків пов'язана з просторовими особливостями речовини[6]. Враховуючи вище сказане, доповнимо таблицю наступним чином

Таблиця 2

Фізичний параметр										Число складових		Розділ фізики
					Q^0					1	9	Механіка
	L^4	L^3	L^2	L^1	L^0	L^{-1}	L^{-2}	L^{-3}		8		
			T^2	T^1	T^0	T^{-1}	T^{-2}	T^{-3}		6	9	
				M^1	M^0	M^{-1}				3		
				Q^1	Q^0	Q^{-1}				3	10	Термодинаміка
L^5	L^4	L^3	L^2	L^1	L^0	L^{-1}				7		
					T^0	T^{-1}	T^{-2}	T^{-3}		4	10	
				M^1	M^0	M^{-1}				4		
				S^1	S^1	S^{-1}				3		
			Q^2	Q^1	Q^0	Q^{-1}	Q^{-2}			5	11	Електродинаміка
			L^2	L^1	L^0	L^{-1}	L^{-2}	L^{-3}		6		
		T^3	T^2	T^1	T^0	T^{-1}	T^{-2}	T^{-3}	T^{-4}	8	11	
				M^1	M^0	M^{-1}				3		

Таблиця 3

Фізичний параметр / Розділ фізики	L	$T+(S)$	M	Q	S
Механіка	8	6	3	1	–
Термодинаміка	7	4+(3)	3	3	3
Електродинаміка	6	8	3	5	–

Вже з першого погляду видно, що зміни в просторі-часі призводять до змін у структурі речовини, а саме у появі і суті електричних і

[6] Наявність зарядів (маси, що теж саме) різної фізичної природи пов'язана з мірністю простору і обертовим рухом. Так, об'єкт тривимірного простору може обертатись навколо одновимірної осі, що має фіксований напрямок обертання і два полюси: «+» і «–». Плоский об'єкт може обертатись лише навколо точки. Тут відсутня орієнтація обертання навколо точки, і полюс (заряд) один (наприклад, гравітаційний — маса). Якби обертання можна було спостерігати у чотиривимірному просторі, то там воно б відбувалось навколо площини, яка має дві координати і, природно, дві пари полюсів. Необхідно також звернути увагу на те, що обертової індивідуальності елементарним частинкам надають нейтріно, напрямок обертання яких жорстко пов'язаний з напрямком руху у просторі.

гравітаційних явищ. Ще більш показова зміна числа розрядів по кожному з фізичних параметрів (таблиця 3). Розглядаючи цю таблицю, можна дійти висновку, що і *L*, і *T*, і *M*, і *Q*, – все це лише умовні параметри, які характеризують єдине ціле – ту реальність, що може бути такою, якою ми її спостерігаємо, або зовсім іншою, в залежності від того, що вона собою являє і для яких «задач» використовується. Реальність, в якій простір, час, маса, інші заряди, все, що ми спостерігаємо і уявляємо - все це одне й теж саме, але яке проявляється по-різному в залежності від архітектури Всесвіту. Іншими словами, існує «реальність», з якої відповідно задуму, можна збудувати Всесвіти з різною кількістю вимірів простору і часу [7], з різними особливостями на зразок маси і електричного заряду і, відповідно, з іншими, несхожими на діючі у нашому Всесвіті законами, принципами, з іншими обмеженнями і константами (інваріантами) [8], Звичайно, і в новому Всесвіті щось залишиться незмінним, таким, що характерно і для нашого Всесвіту, але він буде незвичним і незрозумілим для нас [9].

Ще однією особливістю таблиці є те, що в ній відстежується зв'язок з основними рівняннями математичної фізики:

[7] Доречно навести з цього приводу вислів Святого Августина: «Світ створено з часом, але не в часі».

[8] Про те, що інші світи можуть бути несхожими на наш, можна знайти інформацію уже в стародавніх міфах, епосах, переказах; у авторів епохи Відродження: Данте, Сведенборга, Гете; у сучасних авторів: О. Блаватської, О. Реріх, Д. Андрєєва,. К. Кастанеди та інших.

[9] Ми дуже погано уявляємо собі навіть той Всесвіт, в якому живемо. Якби ми мали можливість отримувати додаткову інформацію, можливо б ми побачили Всесвіт таким, як його описує Едвін Арнольд в «Світлі Азії», Всесвіт очима Гаутами Будди. Мова йде про вступ Будди в стан «абхіджни» — глибокого прозріння в сфери, що не мають найменувань, в нескінченні системи світів і зірок, які рухаються з дивовижною вірністю, міріади за міріадами, де кожне світило є самостійним цілим і в той же час частиною цілого — одним із сріблястих островів у сапфіровому морі, що здіймається в безмежній спрямованості до змін. Він бачив Володарів Світла, які тримають світи невидимими зв'язками (узами), а самі покірно рухаються навколо ще більш могутніх світил, переходячи від зірки до зірки і кидаючи безперервне сяйво життя із вічно мінливих центрів до самих останніх меж простору. Все це він бачив у ясних образах, всі цикли і епіцикли, весь ряд кальп і махакальп [*] — до межі часу, якої ні одна людина не може осягнути розумом. Сакуалу [**] за сакуалою він сприймав на всю глибину і височину і прозрівав за межами всіх сфер, всіх світил, всякого джерела руху. Те непорушне і мовчазно діюче Велике, згідно Якому темрява повинна розвиватись в світло, смерть — в життя, пустота — в повноту, безформність — у форму, добро — в дещо краще, краще — в досконале; це невимовне Велике сильніше самих богів. Воно незмінне, невиразне, першоверховне. Це — Влада, яка створює, руйнує і відновлює, направляє все і всіх до добра, краси та істини.

[*] Кальпа — період часу від виникнення до руйнації Всесвіту.

[**] Сакуала — система двох або кількох різноматеріальних шарів, тісно пов'язаних між собою структурно і метаісторично.

$$\sum_{i=1}^{3}\frac{\partial^2 u}{\partial q^2}=\begin{cases} f(q_i); & (1)\\ f(q_i,t)\dfrac{\partial u}{\partial t}; & (2)\\ f(q_i,t)\dfrac{\partial^2 u}{\partial t^2}; & (3)\end{cases}$$

де U - потенціал - відмінність, різниця значень якогось енергетичного параметру в двох точках простору, або в двох точках (моментах)

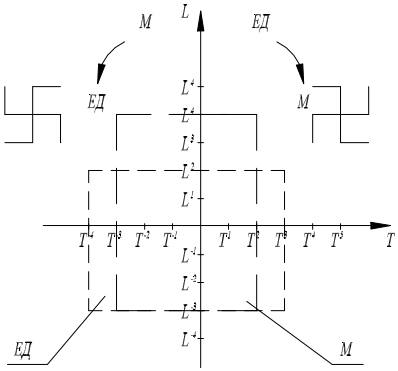

Мал. 1

часу;

q - координата, лінійна чи кутова;

t - час;

f (q,t) - функція, яка залежить від простору і часу і «вирівнює» розмірності правої частини рівняння до лівої;

f (q) - теж саме, але f залежить лише від стану в просторі.

Характерні особливості цих рівнянь у тому, що в еліптичному (1) рівнянні потенціальна енергія більша за кінетичну, в параболічному (2) – спостерігається їх рівність, а в гіперболічному (3) – кінетична більша за потенціальну. Читач, знайомий з цими рівняннями, зверне увагу на праву частину, де похідна від часу змінюється в трьох розрядах таблиць 2 і 3 по розділах фізики.

Для допитливих читачів наводимо ще три зауваження:

1. Від прадавніх часів і до сучасності людину цікавило, чому наш простір має три виміри, а час один? Відповіді шукали філософи, математики, фізики, та просунутись далі пояснення наявності трьох вимірів від діючих законів фізики або законів фізики від тривимірного простору – вчені не змогли. По суті проблему зводили до риторичного питання: що первинне –курка чи яйце?

2. Наш тривимірний у просторі і одновимірний у часі шар згідно з теоремою Кюрі про взаємодію фізично подібних структур, буде взаємодіяти з подібними шарами-світами інших зоряних систем і галактик і «не помічати» інші, побудовані з іншої матеріальності і з іншим числом координат простору і часу.

3. Якщо побудувати в координатній сітці *L-T* просторово-часовий «каркас» механіки і електродинаміки (мал. 1), то можна бачити, що вони

геометрично подібні, але повернені один відносно іншого на кут 90°. Іншими словами, поворот *L-T* каркасу Всесвіту проти годинникової стрілки переводить речовинну структуру Всесвіту в електродинамічну (у вакуум), що рівнозначно його загибелі, і навпаки. Може саме тому ще з часів аріїв-оріїв відомі два символи: свастики, яка обертається проти годинникової стрілки і має зміст руйнації, знищення, смерті, пітьми; і свастики, яка обертається за годинниковою стрілкою (український коловорот) і має значення життя, еволюції, розвитку, Сонця, світла.

4. Важливим в розумінні будови Всесвіту є співвідношення між формою і змістом. Якщо форма існує окремо від змісту - це об'єкт неживої природи. Коли ж форма існує у поєднанні зі змістом і визначає його - це об'єкт живої природи, а коли зміст (думка) визначає форму - об'єкт носить назву мислеформи - це об'єкт світу інформації.

Частина 3. Закони Всесвіту.

Коли ми питаємо себе : хто я?, звідки і куди іду?, що там за межами Землі?, навіщо цей Всесвіт і чому він саме такий?, яка роль Людини у Всесвіті? і що чекає Людство? - то розуміємо, що **можливості** індивідуального **людського розуму обмежені можливостями обмеженого структурно мозку**, а тому Людина ніколи не зможе до кінця осягнути не те що Всесвіт, а навіть більш складні системи, ніж вона сама. Обмежує наші можливості **теорема Ешбі-Гьоделя**, згідно з якою **для створення несуперечної "розумної" системи**, а відповідно і для усвідомлення законів і структур її будови, **необхідно мати розумну систему, можливості якої були б більші, ніж у створюваної.**

Та все ж, незважаючи ні на які обмеження, ми ставимо перед собою "вічні" запитання і шукаємо на них відповіді. Ми розуміємо, що на більшість з цих запитань Людство ніколи їх не знайде, що є такі речі у Всесвіті, які ніколи навіть не стануть предметом дослідження людського розуму. Та все ж , поки існує Всесвіт і поки існує Людина, будуть існувати Запитання і пошук відповідей на них.

Одним з найважливіших інструментів в пошуках відповіді на "вічні" запитання були, є і будуть закони будови і еволюції Всесвіту.

Що ми усвідомлюємо під терміном закон? З досвіду вивчення природничих і суспільних наук маємо деякі уявлення про закони. Коли щось хочемо зробити, або навколо нас щось діється, ми усвідомлюємо, що будь-який процес протікає згідно з своїми правилами. Якщо ці правила не змінюються в часі і не залежать від місця розвитку всіх подібних процесів, говоримо вже не про правила, а про закони. Незмінними можуть бути не лише правила, а й числа (наприклад, швидкість звуку в воді при даній температурі, чи швидкость світла в вакуумі), якості та властивості, співвідношення (наприклад довжини кола до його діаметра), окремі елементи і тому подібне. Все, що не змінюється в межах нашого досвіду, називаємо законами, інваріантами, принципами, правилами, константами. Є закони, характерні лише для якихось окремих випадків, об'єктів, процесів, систем, структур, а є і такі, що простежуються в багатьох явищах і структурах. В подальшому зупинимося лише на тих, що простежуються на всіх рівнях будови Всесвіту, що формують явища та процеси і описують системи, в яких протікають ці процеси; а також структури, що виникають в результаті того чи іншого процесу.

Перш, ніж перейти до "Законів Всесвіту" необхідно зробити акцент на те, під яким кутом зору розглядати ті чи інші закони в ролі "всесвітніх". Якщо виходити з сучасного бачення і підходів до вивчення Всесвіту, як безмежного, вічного, речовинного, то окрім парадоксів і невизначеності нічого не отримаємо, бо для безмежного Всесвіту втрачає сенс взагалі розмова про закони, а вічне - не може претендувати на еволюцію і

розвиток, а лише на безкінечне "маятникове" повторення одного і того ж[10]. А тому з самого початку мова йтиме про Всесвіт обмежений і не вічний[11], а саме в контексті попередньої розмови по будову Всесвіту. Іншими словами сама наявність законів Всесвіту говорить про його обмеженість. Для вчених, що займаються проблемами фізики і астрофізики відомий **антропний принцип**, згідно з яким **всі закони Всесвіту і його будова такі, щоб еволюційно виникло живе і як вінець еволюції на Землі з'явилась Людина**. Зміна хоча б одного параметру, константи, одного з законів чи принципів звела б нанівець саму можливість виникнення життя, тим більш Людини. Звичайно, антропний принцип чисто гіпотетичний і не має прямого обґрунтування, тим більше, що цим принципом ми ставимо Людину на виключне місце у Всесвіті, чого в дійсності не спостерігається (Теорема Ешбі-Гьоделя). Та все ж цілеспрямованість еволюції Всесвіту, в якій на одному з етапів виникає (створюється ?) Людина, говорить про те, що створення, будова і розвиток Всесвіту відповідають якомусь задуму, що існує мета і сенс його буття. З свого досвіду ми знаємо, що , коли людина ставить перед собою задачу, вона повинна зібрати «інструмент» для її вирішення і побудувати алгоритм рішення. Звичайно, нам не відома мета створення Всесвіту, але ми можемо зробити ще один висновок : для вирішення задачі, що стоїть перед Всесвітом, необхідно мати відповідні закони; або: **Закони Всесвіту відповідають Меті створення Всесвіту**. І друге : **обмеженість Всесвіту говорить і про обмеженість дії самих законів**. З того ж досвіду ми також знаємо, що перед рішенням задачі, перед будівництвом того чи іншого об’єкту створюється його інформаційна модель (проект), яка втілюється в речовинну структуру, в речовинне відображення інформаційної моделі. По аналогії можна розглядати і першопочаткові аспекти створення Всесвіту, коли Бог (суть не в визначенні, а в змісті) створює Логос - Розум – з його законами[12], а потім поєднавши (втіливши, запрограмувавши) Задум з первісною Основою (Хаосом? вакуумом? ефіром?) – речовинний Всесвіт. Всесвіт, в якому речовина є синтезом двох першооснов, і в якому першоструктури відповідають першим законам творення Всесвіту. Прешоструктури – це перші стандартні блоки, необхідні для побудови Всесвіту. Зважаючи на **принцип Ісуса Христа: «від духу - дух, від плоті - плоть»**, можна стверджувати, що **для створення речовинного Всесвіту необхідно створити перші зразки**

[10] Всякий інший розвиток мав би вихідну і кінцеву точки процесу, в залежності від яких і повинен існувати Всесвіт, але такий Всесвіт зразу ж перестає бути вічним в часі.

[11] Враховуючи те, що простір і час це теж властивості матерії

[12] В нашому випадку Логос побудовано по біполярній моделі: так чи ні; плюс-мінус; вверх-вниз; добро-зло і т.д.

того, що буде безкінечно відтворюватись по фрактальному принципу **заповнюючи в межах можливого простір**.

Необхідно мати те перше збурення, через яке потече енергія відтворюючи його безліч разів. Необхідно мати свого роду апарат майбутнього Всесвіту, пам'ятаючи, що це апарат не змісту, а форм і структур, апарат архітектури кожної складної системи від Всесвіту, до атома і Людини.

Як безпосередньо створювався всесвіт до першоструктур – нічого конкретного на сьогодні сказати не можливо. Але, починаючи з так званого першовибуху, коли починають діяти відомі принципи і закони, вже можна говорити. Бо **після створення Всесвіту для підтримки його існування і еволюції починає діяти** (точніше продовжує, але в новій якості) **енерго-інформаційний привід Всесвіту**. Після створення першоструктур у Всесвіті з'являється простір і починається відлік часу[13], настає етап фрактального розвитку Всесвіту . Та такий сценарій має дві особливості. Перша передбачає наявність постійного джерела енергії для підтримки констант першоструктур на незмінному рівні[14] [15] і постійного інформаційного забезпечення розвитку Всесвіту, друга – можливості перепрограмування матерії по мірі його розвитку.

Як наслідок цих особливостей, стає питання про енерго-інформаційний привід Всесвіту; той, про який Бог говорить Моісею на горі Сінай: «Якщо б я заснув хоч на мить, цей світ перетворився б в прах 0». **Це той потужний і постійний потік, що підтримує значення потенціалів на вході-виході із Всесвіту, перетворюючи його в стаціонарну систему з незмінними законами і принципами її самоорганізації**[16] [17].

Енерго-інформаційний привід являє собою надзвичайно складний

[13] Бо казав Блаженний Августин: Всесвіт створено не в часі, а з часом.

[14] Джерело енергії і інформації не може знаходитись всередині самого Всесвіту бо для енергетичного потоку це б загрожувало експоненціальним зниженням його потужності, а для інформаційного – неможливістю програмного забезпечення розвитку в відповідності до теореми Ешбі-Гьоделя про необхідну інформацію.

[15] Справа в тому, що кількість інформації у нашому речовинному Всесвіті відповідає кількості речовини, її структур, а для розвитку необхідно мати більше інформації, ніж її вміщується в самій системі.

[16] Згідно ще з однією відомою в кібернетиці теоремою Ешбі «в замкнутій системі з незмінними параметрами виникають структури, що можуть відновлюватись і ускладнюватись, і які можуть бути першоосновою виникнення життя ».

[17] Такий Всесвіт чимось подібний до нашої планети, яка з одного боку є умовно замкнутою системою, з іншого – частиною систем більш високого рівня.

функціонально різноманітний і дуже цікавий «об'єкт»[18]. І перш за все тим, що побудований він в відповідності до Законів і структур Всесвіту, що створюється і еволюціонує. В нашому так званому фізичному Всесвіті він являє собою повний спектр електромагнітного випромінювання, в якому різні інтервали довжини хвиль відповідають за різні структури і їх програмування[19]. Саме завдячуючи цій особливості формулюється теорема Кюрі про те, що в природі взаємодіють між собою об'єкти, структури і процеси однієї і тієї ж фізичної природи (однієї і тієї ж тензорної вимірності)[20].

Які ж закони (з відомих нам) покладені в основу будови Всесвіту?

Можливо, що одним з перших є **закон фрактальності**, про який уже йшла мова вище. За цим законом одна й та ж першоструктура відтворюється стільки, скільки дозволяють вихідні можливості самого процесу творення[21]. Але, як і всякий процес, процес відтворення структур має свої обмеження. Перше з них стосується фронтального заповнення простору фрактальною структурою. В незалежності від конфігурації першоструктури її відтворення вже за кілька циклів набуває вигляду сфери (відомий фізичний принцип Гюйгенса), в той час коли простір побудовано за геометрією Евкліда (між координатами простору кути мають 90°, а відрізки шкали всіх координат рівні один одному). Така невідповідність порушує принцип сферичності і фрактальну довершеність структур в межах між сферою і кубом, колом і квадратом, що в свою чергу надає можливість випадковості побудови структур і процесів. В теорії інформації співвідношення між детермінованою частиною процесу і випадковою подається через коефіцієнт стохастичності. Коефіцієнт стохастичності має різні значення для різних структур і процесів і може

[18] Звичайно назва «об'єкт» не відображає суті цього витвору, бо це і процес, і структури, і багато того. чого ми поки що не розуміємо взагалі.

[19]Так біосфера землі будується за рахунок випромінювання Сонця з довжиною хвиль від 0.3 до 0.7 мікрон

[20] Закони Ньютона взаємодії гравітаційних зарядів (мас) і електричних підтверджують цю тезу, а зважаючи на характер взаємодії – обернену пропорційність квадрату радіуса для тривимірного простору – пояснюють ідею принципу Гюйгенса. Необхідно також зазначити, що не зважаючи на необмеженість простору для конкретного заряду існує обмеженість фізичної взаємодії. Іншими словами один електрон не може взаємодіяти з усім Всесвітом, для цього він повинен мати енергетику , яка б дорівнювала енергії Всесвіту, що є парадоксом. Крім того, **згідно** з тією ж **теоремою Кюрі в природі повинно бути стільки ж механізмів і видів взаємодії скільки може бути, чи існує, різних за фізичною природою структур.**

[21] Слід також зауважити, що потік інформації від першоструктури може відтворити подібну структуру скрізь, де виникають (створені) умови для її побудови. Передача інформації від першоструктур може бути названа трансляцією структур за призначенням.

ототожнюватись в фізиці з порогами протікання. Під порогом протікання розуміють той відсоток перебудованої структури, який визначає початок нового процесу, або набуття нових властивостей[22]. (Наприклад, пробій електричним розрядом газу при наявності відповідної концентрації заряджених частинок, або кількість пор в суцільному матеріалі, що дозволить їм об'єднатись в мереживо капілярів з розгерметизацією, набуття нових властивостей матеріалом при заданій концентрації домішок з іншого матеріалу і таке інше. В теорії інформації - це та її кількість, що дозволяє вирішити задачу шляхом оптимізації, і дорівнює за різними оцінками від 0.7 до 0.8 всієї необхідної інформації).

З принципом фрактальності пов'язане ще одне обмеження в будові Всесвіту, а саме, кожна фрактальна структура не може відтворюватись безкінечно. Бо безкінечна однорідна фрактальна структура є проявом виродження, або Хаосом.

Для розвитку ж **необхідно мати достатню різноманітність** як структур, так і процесів, а тому саме з цієї точки зору однаково погані обидві крайності процесу творення, починаючи з хаосу і закінчуючи тим же хаосом (принцип необхідного різноманіття)[23].

З принципом фрактальності будови Всесвіту пов'язаний ще один дуже важливий принцип – **принцип блоковості**, **згідно з яким структуру більш високого рівня краще збирати не з першоструктур, а з їх блоків**.[24] За цим принципом побудований весь навколишній Всесвіт, і відстежується він через ієрархічність всіх структур і процесів[25].

---

[22] З поняттям порогу протікання пов'язані закон переходу кількості в якість і **ефект критичної маси**. З відомим визначенням критичної маси ядерного заряду знайомі більшість читачів. Між тим це поняття відноситься і до критичного масиву інформації. Критичний масив інформації з даного питання досягається тоді, коли «перша думка» знаходить «продовження» перш ніж зникнути, піти в забуття.

[23] І відсутність різноманіття (повна детермінація процесу), і його занадто велике значення приводить до одних наслідків – до неможливості пошуку кращого варіанту в першому випадку, і неможливості вирішити задачу – в другому).

[24] Рослина може будувати свою структуру з атомів, а може взяти рештки іншої рослини (органічні добрива) і використати уже готові стандартні органічні блоки для своєї будови. Звичайно така рослина ростиме краще і дасть більший вражай. Аналогічно, будинок швидше будувати не з цеглинок , а з панелей і т.д.

[25] Коли мова йде про **блоковість будови Всесвіту** необхідно мати на увазі оптимальний рівень блоковості для створення задуманого об'єкту. Іншими словами це рівень руйнації старих систем необхідний для побудови з їх блоків нових. При цьому слід мати на увазі, що при недостатній руйнації старого воно «випливе» в новому, спотворюючи «задум».

Руйнація може відбуватися як на одному рівні організації і еволюції матерії, так і на різних водночас, звичайно, якщо вони поєднані в одній складній системі. Прикладом руйнації в сфері духовності і інтелекту є революції. Так в період Жовтневої революції в Росії знищувались не лише інститути та культові заклади старого суспільства , а й всі люди – носії традицій, інтелекту і моралі, які могли стати центрами «конденсації» старого

Ієрархічність дозволяє зібрати подібне до подібного через їх взаємодію в стандартні блоки з одного боку, з іншого - зробити структуру досить прозорою для взаємодії структур, об'єктів і процесів однієї фізичної природи (**принцип збільшення проникливості з ростом складності і ступеню ієрархічності систем**).

Не менш важливим, ніж принцип фрактальності, в будові Всесвіту є **принцип Короленка-Кюрі.** Свого часу всесвітньо відомий письменник і гуманіст Короленко в своїх листах до наркома просвіти Радянського Союзу Луначарського писав: «Якщо оселити принца в конюшні, то він не заспокоїться доти, поки не наведе хоч якийсь можливий для житла вигляд; але якщо поселити в палац конюха, то він теж не заспокоїться доки не перетворить його в конюшню ». Короленко помітив глибину і важливу закономірність в суспільстві між внутрішнім світоглядом людини і зовнішнім середовищем. В фізиці ту ж закономірність помітив Кюрі, який сформулював надзвичайно важливий принцип : **структура об'єкту відповідає структурі середовища**. В заключному вигляді цей принцип можна сформулювати як принцип Короленка-Кюрі:

Якщо в природі взаємодіють між собою процеси, об'єкти, структури однієї фізичної природи, то наслідком буде перебудова процесу під структуру, або структури під процес, об'єкту під структуру, або структури під розміщений в ній об'єкт , процесу від іншого процесу, структури від іншої структури, об'єкту від іншого об'єкту, об'єкту від процесу і навпаки. Перебудова залежить перш за все від процесу, його потужності і інформаційного наповнення, але для затухання, стабілізаційних процесів спостерігається і зворотній ефект.

Саме з принципом Короленко-Кюрі пов'язані більшість принципів оптимальності в природі. Найбільш показовими в цьому відношенні є **принцип максимуму «виробництва» енергії в нестаціонарних процесах і мінімуму в стаціонарних**. Взаємозв'язок цих принципів стає зрозумілішим, якщо розглянути його в контексті перебудови структур. Коли через якусь структуру починає протікати процес, то згідно з принципом Короленко-Кюрі починається перебудова цієї структури з максимальними незворотними витратами енергії (максимум виробництва

суспільного ладу. Подібні приклади в історії чисельні, починаючи з історії стародавнього світу і закінчуючи днями нинішніми. Особливо нещадно знищуються елементи, що можуть бути центрами «конденсації» фази, що зруйнує існуючий лад, а серед них в першу чергу носії інших, не панівних національних ідей.

Руйнація, що знищує структури однієї матеріальності з заміною її на іншу називається трансформою. Саме таку трансформу проходить людина в моменти народження і смерті. Трансформа може бути і частковою, коли змінюються лише структури зі зміною комплектуючих систем. Подібне явище спостерігаємо при трансформуванні гусениці в метелика (на фізичному плані), або при заміні людський діяльності і поведінки при зміні професії чи задачі (в інтелектуально-духовній сфері).

енергії). Коли ж структура вже перебудована – втрати енергії спостерігаються лише за механізмами загального розвитку Всесвіту[26] і тоді маємо мінімальну енергію процесу[27] .

Надзвичайно важливим наслідком принципу Короленко-Кюрі і принципу виробництва енергії є їх взаємозв'язок з інформаційним забезпеченням процесу. Не змінюючи інформаційного наповнення матерії не можна говорити про її еволюцію. Але для запису нової, необхідної для подальшого розвитку інформації, необхідно стерти стару, відпрацьовану. Для цього і служить механізм ентропії (він же механізм перебудови матерії), згідно з статистичним визначенням якої її приріст дорівнює втраченій інформації і відповідно кількості тієї, яку можна записати.

Перебудова структури, об'єкта чи процесу не може не торкатись довколишнього середовища, а тому в процесі перебудови одної структури спостерігається перебудова і інших (відповідно об'єктів і процесів). Зв'язок між фізичними потоками J_i і силами, що їх викликають, X_n можна відстежити за співвідношеннями :

$$J_i = \sum_{n=1}^{m} L_{in} X_n \ , \quad i = 1,2,...n.$$

в яких коефіцієнти L_{in} називаються кінетичними і визначають вклад різних сил X_n в створення потоку J_i. В разі відсутності магнітного поля (H) і обертання в системі (ω) кінетичні коефіцієнти прямого L_{in} і зворотного процесу L_{ni} дорівнюють один одному, тобто $L_{in} = L_{ni}$.

Коли ж указані ефекти мають місце, то симетричність процесів в системі порушується і тоді: $L_{in}(H)=L_{ni}(-H)$, $L_{ik}(\omega)=L_{ki}(-\omega)$. Це пов'язано з тим що сили Лоренца і Коріоліса не змінюються лише при одночасній зміні і напрямку обертання, і напрямку магнітного поля.

Співвідношення Онсагера вказують на ще один важливий **принцип** в природі – **компенсації, згідно з яким кожне порушення симетрії в природі компенсується іншим порушенням, або, навіть, кількома порушеннями**[28]. Приклад взаємної компенсації обертового і магнітного

[26] Це механізми тертя, в'язкості, дифузії і випромінювання.

[27] Необхідно звернути увагу на один з важливих наслідків принципу Короленка-Кюрі, а саме: впливу процесу на процес, особливо в біосфері. Так процеси руйнації, розпаду і деструктуризації, втрати інформативності і тому подібне негативно впливають на все живе. Прикладом може служити енергія розпаду важких елементів. В той же час зворотні до вказаних процеси позитивно впливають на життя і еволюцію.

[28] Одним з наслідків принципу компенсації є закон тяжіння, який можна сформулювати наступним чином: система (чи об'єкт) притягує те, чого їй не достає і відштовхує те, що є надлишковим.

Виходячи з цього принципу полярні заряди в природі є єдиним утворенням, єдиним наслідком порушення суцільності вакууму. На відміну від простору час не має ні лівого, ні

ефектів не єдиний. Більш фундаментальною в цьому відношенні є знаменита теорема CPT : процес не зміниться, якщо замінити частинки на античастинки (зарядове спряження C), ліве на праве (просторові спряження P) і повернути час назад (замінити час t на -t, тобто зробити операцію обернення часу T)[29][30]. Узагальнюючи наведенні приклади можна говорити про те, що сам процес створення Всесвіту можливий шляхом порушення симетрії вихідного стану матерії (першоматерії) з відповідними механізмами його компенсації. І саме завдячуючи цьому механізмові можна пояснити перехід Всесвіту з електромагнітного стану в речовинний з описаною вище асиметричністю обертового руху і процесів з магнітною складовою[31].

Ще одним фундаментальним принципом в природі є принцип оптимальної дії. Згідно з цим принципом **всі процеси протікають таким чином, щоб різниця між кінетичною і потенційною енергією кожної миті просумована (проінтегрована) за час тривалості процесу була найменшою для реалізованого процесу серед всіх можливих варіантів**

правого, а тому особливістю одновимірного часу може бути лише розрив його однорідності, що сприймається нами як однополярна маса. В залежності від того. як утворюється потенціал – в просторі, чи в часі – маємо два визначення найбільш загальної фізичної величини - дії:

$$L=P*X=E*t\ ,$$

де P – імпульс; X- координата простору; E- енергія; t- час.

Двохполюсність взагалі є характерною ознакою процесів що відбуваються. Саме двохполюсність задає потенціали процесів в трьохвимірному просторі. Важливим наслідком принципу компенсації є **принцип інертності**, згідно з яким в механіці всякій дії відповідає рівна їй, але спрямована в зворотному напрямку еквівалентна дія. Керуючись цим наслідком можна стверджувати, що параметрам яких завгодно змін в природі відповідають параметри протидії таким змінам. Так в законі Ньютона це маса для поступального руху і момент інерції для обертового.

Ще одним наслідком принципу компенсації є **«принцип невтручання»**. Щоб отримати необхідну інформацію про структуру і функціонування об’єкту ми починаємо його «досліджувати», тим самим змінювати стан і подальшу долю самого об’єкту. А тому інформація (і уявлення) про об’єкт, що нас цікавить – це інформація уже про «досліджений» об’єкт. Чим менше ми втручаємося в життєвий простір об’єкта, тим ближчі до істини.

[29] Знамениті співвідношення невизначеності в фізиці Гейзенберга і в інформатиці Бела теж є прикладами дії принципу компенсації.

[30] В людському суспільстві цей принцип відомий під назвою закону природної моралі, згідно з яким кожна система (людина) притримується тих норм моралі, що дають їй змогу вижити.

[31] Жорстка фіксованість процесів відносно магнітних полів і напрямку обертання (відома під «правилом буравчика») характерна для дивовижних частинок нейтріно, для яких рух навколо осі є фіксованим відносно напрямку руху самої частинки.

його протікання[32] [33]. Відомо багато принципів оптимальності, сформульованих для різних процесів і структур[34], але загальними для них є експоненційне зменшення кінетичного потенціалу (руху) з одночасним експоненційним збільшенням структурного потенціалу (потенційної енергії взаємного розташування).

Ця загальна риса всіх принципів оптимальності може бути формалізована, або визначена, як хвильовий принцип протікання процесів. Іншими словами, не існує оптимального процесу, який би не підкорявся хвильовому принципу і який би не міг бути описаним сумою гармонійних сінусоідальних функцій [35] [36] [37].

Розглядаючи найважливіші принципи будови і розвитку Всесвіту не можна не торкнутись **принципу Карми**, відомого в сучасній науці і техніці як принцип зворотного зв'язку. Коли через середовище протікає процес, то залишає по собі структури, що можуть суттєво впливати на протікання наступного в часі процесу. Вплив процесів минулого через сформоване середовище і вторинні процеси на ті, що відбуваються в даний час, або ж відбудуться в майбутньому і носить назву принципу

---

[32] Можливо, що тут діє принцип фрактальності, коли через фрактал, що досягає першим кінцевої точки, і протікає процес.

[33]Особливістю принципу найменшої дії є те що з нього витікають основні закони збереження в фізиці, а саме закон збереження енергії, закон збереження імпульсу і закон збереження моменту імпульсу.

На початку 20 сторіччя Еммі Ньотер з Германії довела знамениту теорему: кожному закону збереження відповідає закон симетрії і навпаки, кожному виду симетрії відповідає свій закон збереження . Закону збереження енергії відповідає однорідність часу, закону збереження імпульсу – закон однорідності простору, а закону збереження моменту імпульсу – ізотропність простору. Ці ж закони симетрії лежать і в основі принципів оптимальності дії. Саме в обмеженій системі, з незмінними масштабами часу і простору, можуть діяти закони збереження.

[34] І перш за все це принципи Ферма, Д'Аламбера, Мопюртюі, Лейбніца, Ейлера, Гауса, Лагранжа, Герца, Гамільтона, Якобі. Серед них особливе місце займає принцип Ле-Шательє. В відповідності з цим принципом всі процеси, що відбуваються у Всесвіті протікають в напрямку зменшення зовнішніх навантажень тобто перебудовуються так, щоб не «відчувати» їх, а відповідати цим процесам. Це ще одна особливість принципу Кюрі і його наслідку – принципу максимуму виробництва ентропії.

[35] Дію хвильового принципу можна простежити перш за все в явищі «космічного маятника», згідно з якими всі потенційні стани, що описуються еліптичними диференційними рівняннями, через механізми вирівнювання потенціалів (тертя, в'язкість, дифузія і променевий переніс, що описується параболічними диференційними рівняннями) переходять в кінетичні (гіперболічні хвильові диференційне рівняння) і навпаки.

[36] Говорячи про хвильовий принцип необхідно мати також на увазі, що експонента може бути лінією, що огинає багатоперіодний хвильовий процес, або частиною одного періоду.

[37]В руслі хвильового принципу лежить і відомий з філософії закон заперечення-заперечення.

Карми[38]. Принцип Карми разом з хвильовим принципом лежить в основі формування оптимальних траєкторій процесів і, відповідно, оптимальних принципів, що їх описують.

Те, що Всесвіт є єдиним утворенням, єдиним цілим, підтверджується когерентністю (гармонійною) взаємоув'язкою конструкцій і процесів всіх рівнів. Ця єдність і гармонійна взаємозалежність всього і скрізь дозволяє по фрагменту Всесвіту відтворити, зрозуміти архітектуру цілого. Так, якщо відомо хоча б кілька теорем геометрії – їх можна взяти в якості постулатів і довести не тільки інші теореми, а й ті постулати, що були до того. Знаючи хоча б кілька параметрів одної з конструкцій складної системи можна відновити всі параметри даної системи[39] [40].

Закінчуючи цей невеликий екскурс в світ фундаментальних законів і принципів будови Всесвіту будемо сподіватись, що маючи фрагменти цих законів зможемо хоч в якійсь мірі зрозуміти той світ, частиною якого є ми самі.

Розглядаючи фундаментальні принципи будови Всесвіту не можна обійти ще один важливий для розуміння буття принцип, що обґрунтовує тривалість явищ і процесів. Цей принцип можна сформулювати таким чином: **космічним подіям відповідають космічні відрізки часу**. Сформульований принцип ґрунтується на співрозмірності фрактальних структур, ієрархічності і фундаментальності самих принципів і законів

[38] Цікавим наслідком цього принципу є принцип зворотної дії. Відомий вислів про те що, «Сонце б не світило, якби було одне у Всесвіті », має на увазі можливість поділитись. Якщо ж такої можливості немає, то дія викликає протидію і гасить «вбиває» сам процес, або об'єкт, що його народив.

[39] Окрім цієї особливості описання природи існує ще один (точніше ще один відомий нам) **механізми відновлення і взаємоув'язки законів і принципів Всесвіту**. В математиці він відомий під **принципом подвійності**. Зміст цього принципу заключається в тому, що всі образи (наприклад, просторові) допускають подвійне тлумачення. Одне з них базуються на визначенні якогось елемента в якості первісного (наприклад, точки простору). Згідно з другим – первісним буде другий елемент (в трьохвимірному просторі таким елементом може бути пряма лінія для площини і площина для самого простору). Принцип подвійності (точніше n-стороннього) тлумачення образів дозволяє не лише дублювати інформацію, а й доповнювати, відтворювати, відновлювати, заміняти і т.п.

Співставляючи принцип подвійності з принципом когерентності не важко помітити що це теж подвійне тлумачення (бачення) одного і того ж.

[40]По вихідних параметрах системи можна багато узнати про будову самої системи; через параметри всередині системи можна знайти параметри зовні системи і навпаки (теорема Остроградського-Гауса)

Природи. Чим більш фундаментальний і вищий в ієрархії принцип – тим більш фундаментальні процеси побудовані на ньому, створені цими процесами, і триваліші існуючі структури. Справедливе і обернене ствердження: **по тривалості життя структури можна судити про ієрархію і фундаментальність процесів і принципів природи, що їм відповідають**. При цьому необхідно звернути увагу на наслідки цього принципу. І перш за все – на тривалість життя структури чи об'єкту, що можуть існувати самостійно. Їх вік значно подовжується, якщо вони входять в склад системи більш високого рівня, тривалість життя якої довша (в відповідності до тривалості задачі цієї системи). Керуючись цим наслідком можна говорити про зміст і тривалість життя людини між трансформами життя та можливості розумних систем більш високого рівня (богів різних рангів і призначення).

Другим наслідком цього принципу є зростаюча детермінація поведінки систем більш високого рівня і відповідне зменшення відсотка власного вибору. Зростання детермінації зумовлюється зростаючою важливістю для стабільності Всесвіту фундаментальних законів і принципів. Порушення закону на останньому фракталі відображається лише на самому фракталі, в той час як порушення на перших може бути фатальним для всієї фрактальної структури. Подібний перерозподіл між визначеністю і « власним пошуком» обумовлює (майже?) повну залежність даного рівня від законів вищого, але надає деяку волю розумові даного рівня вносити корективи в закони нижчого порядку. Закон даного рівня не розповсюджується на того, хто створює сам закон.

Частина 4. Структури Всесвіту.

Все, що зроблено тобою,
буде використано.

Оточуючий нас Всесвіт вражає надзвичайною різноманітністю процесів і структур. Та як усвідомлює читач подібна різноманітність може бути всього-навсього наслідком комбінаторики з невеликої кількості вихідних принципів, фундаментальних процесів і відповідаючих їм першоструктур. Вище вже йшла мова про принципи і закони будови Всесвіту, а тому зараз зосередимо увагу на процесах, що протікають у Всесвіті і на будові самого Всесвіту. Щоб розібратись в ієрархії основних із відомих нам процесів і структур в якості першооснови візьмемо принцип Кюрі, згідно з яким процес народжує структури, структури формують процеси.

З математичної фізики відомі три основних види процесів в природі: потенційні-еліптичні, перехідні-параболічні і кінетичні-гіперболічні. Перші відбуваються в системах, де потенціальна енергія перевищує кінетичну і де параметри процесу або залишаються незмінними, або циклічно повторюють свої значення. Такі процеси описуються рівняннями

$$\Sigma \frac{\partial^2 u}{\partial q_i^2} = f\left(q_i\right),$$

в яких потенціали u не залежать від часу, а лише від координат qi і можуть бути задані через гармонійні функції.

Якщо кінетична енергія дорівнює потенційній, то процеси називаються параболічними, бо описуються параболічними диференційними рівняннями виду

$$\Sigma \frac{\partial^2 u}{\partial q_i^2} = f\left(q_i, t\right)\frac{\partial u}{\partial t},$$

в яких в правій частині з'являється похідна від потенціалу u в часі t. Параболічні диференційні рівняння описують всі перехідні процеси, що використовують механізми дифузії, тертя, в'язкості та променевого переносу для вирівнювання потенціальних станів до урівноважених з навколишнім оточенням. Ядром рішення таких рівнянь буде експоненціальна функція (виду $y=e^x$), фізичний зміст якої зводиться до того, що інтенсивність процесу пропорційна потенціалу на даний момент.

І, нарешті, коли кінетична енергія перевищує потенційну, то процеси називаються гіперболічними і описуються рівняннями

$$\Sigma\frac{\partial^2 u}{\partial q_i^2}=f\left(q_i,t\right)\frac{\partial^2 u}{\partial t^2},$$

що називаються хвильовими і мають рішення в вигляді суми сигналів випередження і запізнення в часі, а саме:

$$U\left(x,t\right)=f\left(x+t\right)+q\left(x-t\right),$$

де f і q – довільні функції. Сама назва хвильових рівнянь говорить сама за себе. Це рівняння, що описують всі хвильові рухи, процеси в природі.

Необхідно зазначити, що хвильові рівняння являються суперпозицією двох зустрічних параболічних процесів; одного з переходом потенційної енергії в кінетичну (енергії стану в енергію руху) і другого, зустрічного з переходом кінетичної в потенціальну. Ці процеси описуються відповідно функціями

$$f=F\left(x,t\right)e^{-vt},q=F\left(x,t\right)e^{-vt},$$

які і дають в результаті рішення гіперболічного рівняння в вигляді суми сигналів випередження і запізнення.

Цікаво, що всі процеси в природі можуть бути описані рядами Фур'є, які складаються з гармонійних функцій. Останні, в свою чергу, є сумою експонент виду e^t та e^{-t}. А тому навіть розширення Всесвіту – це лише перша складова рівняння руху космічного маятника.

Рівняння математичної фізики є частковим випадком гіпергеометричного диференціального рівняння, яке для одної змінної має вигляд

$$x\left(1-x\right)\frac{d^2 y}{dx^2}+\left[\gamma-\left(\alpha+\beta+1\right)x\right]\frac{dy}{dx}-\alpha\beta y=0$$

Якщо $\gamma\neq 0$, чи цілому від'ємному числу, то рішенням даного рівняння буде гіпергеометричний ряд

$$F(\alpha,\beta,\gamma,\chi)=1+\frac{\alpha\beta}{1-\gamma}x+\frac{\alpha\left(\alpha+1\right)\beta\left(\beta+1\right)}{1-2\gamma\left(\gamma+1\right)}x^2+...$$

Присвоюючи різні значення параметрів α,β і γ, отримаємо практично всі відомі аналітичні функції.

Уважний читач зверне увагу на те що в функції F(α,β,γ,χ) три параметри є константами і лише четвертий – змінна. Асоціативно виникає порівняння з просторово-часовою багатообразністю нашого Всесвіту, що має три просторових і один часовий (змінний) параметри, тобто

$$F(\alpha,\beta,\gamma,\chi)\rightarrow F(x,y,z,t)$$

Повертаючись до принципу Кюрі слід очікувати, що цим трьом фундаментальним процесам в Природі відповідають і якісь фундаментальні структури. Звичайно, при цьому слід мати на увазі, що стабільні структури відповідають стабільним процесам.

Еліптичним рівнянням відповідають незмінні в часі структури, а саме структури, що перебувають в умовах перевищення потенціальної енергії над кінетичною – це структури, що і є наслідком гравітаційної, електричної та ядерної взаємодій.

Взаємозв'язок між процесами і структурами необхідно відстежувати з початку творення Всесвіту. Саме тоді були створені, або утворились, як наслідок взаємодії першоматерії з енерго-інформаційним променем творення, першоструктури і їх розмноження відбувалось уже в відповідності з законами збереження дії. Характерною особливістю першоструктур була наявність заряду і моменту імпульсу (дії). В фундамент будови речовини було покладено найменше з відомих значень моменту імпульсу – постійна Планка. Другою особливістю речовинних структур є те, що головні складові речовини електрон, протон і нейтрино являються стабільними і незмінними в часі. Така ситуація можлива лише в випадку відповідності параметрів цих частинок параметрам вакууму, або ж при умові протікання через них постійного і незмінного енергетично-інформаційного потоку.

Першоструктури необхідно розглядати перш за все з позиції архітектури Всесвіту і його програмного забезпечення. Вище вже йшла мова про первісний стан матерії, з якого можуть бути створені самі різні за архітектурою і змістом світи. Основою нашого Всесвіту слугують три координати простору, одна часова, а також три види зарядів (особливостей): гравітаційний, електричний та ядерний. Поява і народження цього Всесвіту з самого початку була підпорядкована законам збереження. Іншими словами, при порушенні симетричності якогось параметру чи явища обов'язково зміниться хоча б один з причетних до даного процесу параметрів. Характерною в цьому відношенні є теорема CPT, згідно з якою порушення просторової, зарядової чи часової симетрії викликає відповідні зміни інших параметрів, таким чином, щоб система залишилась в рівновазі. В той же час, для наявності процесу необхідно порушити симетрію, створивши тим самим початковий потенціал творіння. Як це відбувалось першопочатково важко сказати, та все ж доказів тому, що все відбувалось саме так, більш ніж достатньо. І головними чинниками в розумінні цього Вселенського явища є два ефекти: обертання та наявність магнітного поля. Ефект обертання навколо осі лежить в основі будови речовини – кожна частинка має спін – власний момент кількості руху. Найбільш загальною фізичною величиною відомою нашим фізикам – є дія. Особливістю цієї величини є те, що її можна розглядати як добуток енергії на час, або імпульсу на координату

D=E*t=I*X=L,

і, як видно з записаного виразу, все це дорівнює моменту імпульсу. Дія, як найбільш універсальна величина уже має в своєму складі і простір, і час, і масу. Інакше кажучи, в залежності від обставин, дія може бути або джерелом енергії і часу, або імпульсу і простору. Обертання відбувається навколо осі (характерна ознака тривимірності простору) і набуває властивості гіроскопа – збереження стану руху, його орієнтації в просторі. Завдячуючи ефекту гіроскопічності речовини маємо перший закон механіки – закон інертності: для зміни стану руху необхідно прикласти зовнішнє навантаження. Але при цьому об'єкт, до якого прикладене навантаження буде чинити опір (дія дорівнює протидії), і саме реакція на зміну стану сприймається нами як сила інерції.

З вказаних позицій ефект інертності матерії не є ефектом взаємодії об'єкту з усіма масами Всесвіту (парадокс Маха), а лише внутрішнім ефектом самого об'єкту.

З несподіваного боку постає само поняття маси, як ефекту обертового руху. В загальному випадку, коли вектори спінів всіх складових орієнтовані випадковим чином – зміна стану не залежить ні від напрямку руху, ні від кута обертання. Але якщо зорієнтувати хоча б частину спінів паралельно зовнішньому навантаженню, то матимемо ефект зменшення сили інерції, сили реакції опору, сили тяжіння (що спостерігається в відомому досліді Козирєва з гіроскопами). Одночасна переорієнтація всіх спінів (наприклад в сильних електричних чи магнітних полях) може призвести до тимчасової невагомості і до можливості зміни напрямку руху і його швидкості без перевантажень.

Своєрідними гіроскопічними ефектами відзначаються електромагнітні явища (правило Лоренца) та частинки нейтрино в квантовій механіці. Якщо провести аналогію між напругою магнітного поля H і кутовою швидкістю гіроскопа ω, та між силою току I і вектором напрямку швидкості повороту осі гіроскопа V, то виникаючі сили F будуть одного напрямку. Таж аналогія спостерігається і при визначені кінетичної енергії механічного руху і магнітного поля, в яких m і H відіграють роль коефіцієнтів інертності.

$$W_m = \frac{mV^2}{2}; W_H = \frac{HI^2}{2}$$

Наявність магнітного поля – ще одне підтвердження загальної асиметрії в будові Всесвіту. Якщо для всіх процесів зміна знаків в рівняннях руху не змінює результат, то для процесів, пов'язаних з обертовим рухом і магнітними явищами це не так.

В 1931 році Л. Осангер записав рівняння зв'язку між термодинамічними потоками I_i і термодинамічними силами Хк в вигляді

$$I_i = \sum_{k=1}^{m} L_{ik} X_k, \qquad (i=1,2,...,m)$$

де L_{ik} – коефіцієнти внеску різних Хк в утворення потоку Іі. Якщо в системі відсутні ефекти обертання і магнітні поля, то $L_{ki}=L_{ik}$. В противному випадку $L_{ki}\left(\overline{H}\right)=L_{ik}\left(-\overline{H}\right)$ і $L_{ki}\left(\overline{\omega}\right)=L_{ik}\left(-\overline{\omega}\right)$. Цей ефект пов'язаний з асиметрією сили Лоренца і Коріолісової сили, які не змінюються лише при одночасному повороті вектора швидкості і вектора магнітного поля, або швидкості обертання.

Взаємозв'язок обертового руху речовини з магнітними явищами може бути набагато глибшим, і підставою для цього є сам процес обертання в просторах різної вимірності. Так обертання в площині можливе лише навколо точки, в тривимірному просторі – навколо одновимірної осі, або точки, в чотиривимірному – навколо площини, осі, точки і т.д. Для нас важливе те, що обертання в тривимірному просторі відбувається навколо осі, що має два полюси, які відрізняються (якщо дивитись з зовні) напрямком обертання.

При зустрічі γ-кванта з перепоною (елементарною часткою чи ядром атома) і при достатній енергії $E=2m_0C^2$ народжується пара частинка – античастинка (не обов'язково з електричним зарядом, як в прикладі нейтрино). При цьому народжується два нейтрино: з лівою поляризацією для (+) заряду і правою поляризацією для (–) заряду. Чому «подавлені» права поляризація для (+) і ліва поляризація для (–) зарядів – невідомо, але це теж прикмета асиметрії фундаментальних процесів.

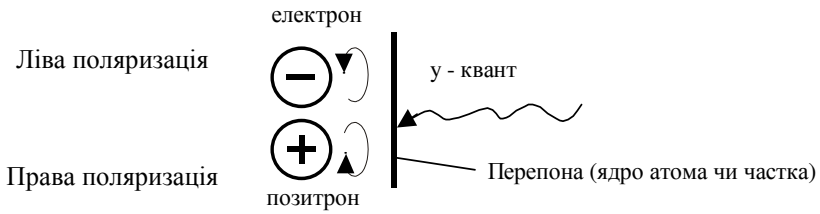

Мал..2

Саме з тривимірністю простору і обертанням речовини навколо осі пов'язані такі явища як дуальність полюсів, наявність (+) і (–) зарядів основи логіки: "так" і "ні". Навіть поняття розуму (як ми його розуміємо) – це лише наслідок дуальності в будові речовини.

Природу народження речовини можна відстежити по дуже цікавому квантовому ефекту – ефекту двох щілин. Якщо через дві щілини 1:2 пропускати електрони від джерела ***O*** по черзі, то матимемо, відповідно, криві ймовірності щільності падіння електронів N_1 і N_2.

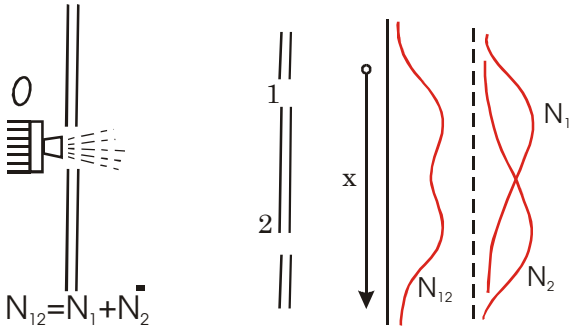

Мал..3а

Коли ж відкриті обидві щілини, то маємо інтерференційну картину Мал.3б, навіть якщо електрони вилітають по одному, і не можуть впливати на рух один одного.

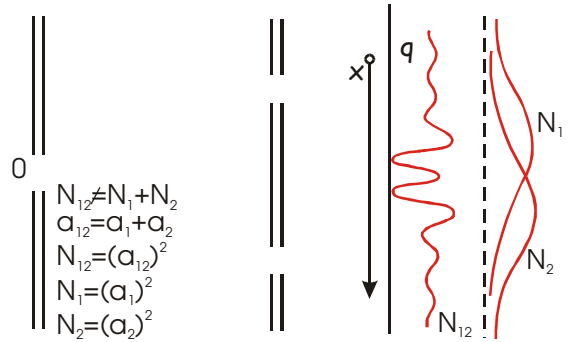

Мал..3б

*На мал..3а і 3б:
N – кількість електронів;
h – висота хвилі ймовірності розподілу електронів при їх інтерференції;
a – інтенсивність хвилі інтерференції;

Ефект інтерференції хвиль ймовірності можна пояснити якщо відмовитись від уявлень фізиків (починаючи з де Бройля) про дуальність природи речовини, що має корпускулярні і хвильові властивості одночасно. Якщо ж уявити хвилю-пілота як властивість середовища, в якому рухається частинка, то тоді при прольоті електрона через одну щілину – хвиля-пілот буде проходити через дві і впливати на результат місцепадіння електрона. Цей ефект дає підставу говорити також про те, що фотони не є представниками світу речовини - це об'єкти збурення того стану матерії, який ми називаємо вакуумом.

Після створення першоструктур процес набуває фрактальних властивостей. Під фракталом (англійське) розуміють дрібний, ламаний. Візьмемо відрізок прямої і розіб'ємо його на N рівних частин довжиною

R=1/N, звідки N=1/R. Аналогічно для квадрата $R=\frac{1}{\sqrt{N}}$, звідки $N=\frac{1}{R^2}$. Для куба $R=\frac{1}{\sqrt[3]{N}}$ і $N=\frac{1}{R^3}$. В загальному випадку $N=\frac{1}{R^n}$, де n – розмірність простору досліджуваного об'єкту. Логарифмуючи останню формулу, отримаємо $\log N = n\log\left(\frac{1}{R}\right)$, звідки $n=\frac{\log N}{\log\left(\frac{1}{R}\right)}$.Так для елемента сніжинки "Коха" (мал.1) N=4, R=3, а n=log 4 / log (1/3)=1.2618 (Досліджується основний елемент сніжинки).

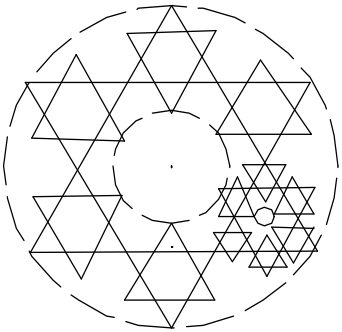

Мал. 4

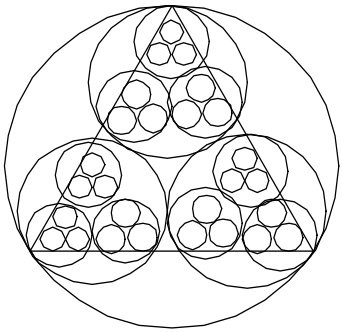

Мал. 5

Викладене визначення розмірності простору було введено американським математиком Мандельбротом. По його розрахунках розмірність берегової лінії моря n=1.15-1.25, фрактал галактик n=1.3; турбулентність рідини має n=2-3 і т.п. Характерною особливістю фрактальних структур є самоподібність, коли всяка частина цілого подібна цілому. Чи то "сніжинка Коха", чи "килим Серпинського", чи галуження дерева, чи кровоносна система людини, чи крива частоти вживання слів в мові, чи то в розташуванні і в розмірах зірок в небі, островів в архіпелазі, плям жиру на воді – повсюди спостерігається регулярне порушення, особливого зразка симетрія. Найбільш яскравим представником з

досліджених фракталів є множина Мандельброта (ММ), що може бути задана відображенням $Z_{i+1} \to Z_i^2 + C$, де Z і C – комплексні числа. Алгоритм ММ зводиться до безкінечної формули $(C^2+C)^2+C)^2+\ldots$ при $Z_1=0$ і $C<1$. У сумі ряду маються два завершення: сума зроста до безмежності при $C>1$, або наближається до кінцевої межі через чергу дивних по красі і внутрішньому змісту фігур з циклічним поверненням до початкової форми у все меншому масштабі (дивитись журнал "Техніка молоді" №10, 1992р.).

*Зауваження: Розмірність простору n може бути задана і іншими способами: а) – числом координат, необхідних для того, щоб задати положення точки в просторі; б) – число координат дорівнює числу розрізів простору плюс один. Наприклад для кола n=0+1=1, для розрізаного кола – n=1+1=2 і т.д.; в) – розмірність самоподібності: $D = \ln N/\ln n$, де N – число однакових частин, n – величина відношення розміру вихідної частини до розміру самоподібної частини; г) – масштабна розмірність, для визначення якої простір розбивається на квадрати (кубики) і підраховується те число, в якому є точки об'єкта. Потім беруть менші квадрати (кубики) і процедуру повторюють. Залежність числа клітин з точками об'єкту від розміру клітини задається законом $N=A^{-D}$, де A – сторона квадрата, а *D* - пошукова розмірність.

Характерними особливостями фрактальних структур є: а) кінцевий вид фракталу визначається не вихідною фігурою, а алгоритмом перетворення. Так фрактал, представлений на малюнку 4 обмежений кільцевими структурами, а на малюнку 5 – трикутними. Ще одним прикладом реалізації цієї властивості (що має фундаментальне значення в природі) є нормальний розподіл, який формується по схемі фрактала трикутника Паскаля для визначення біноміальних коефіцієнтів (схема мал. 6).

0 1 0

0 1 1 0

0 1 2 1 0

0 1 3 3 1 0

0 1 4 6 4 1 0

Мал.6

Наступною властивістю б) фрактальних структур є їх дрібна розмірність, в протилежність точці (n=0), кругу (n=1), плоскій фігурі (n=2), об'ємному тілу (n=3). Прикладом може бути кровоносна система, для якої n=2.7. Третьою властивістю фрактальних структур є в) – самоподібність (про яку вже йшла розмова вище), яку ще можна

визначити як властивість голографічності, коли частина голограми відтворює всю голограму цілком.

Фрактали можуть мати саму різноманітну природу. Це і просторові, і часові і комбіновані фрактали. Але найважливішим в принципі фрактальності є те, що найменша частина Всесвіту вміщує в собі інформацію про архітектуру всього Всесвіту, про що добре сказано в прислів'ях: пізнай себе – пізнаєш світ, пізнавши частину – пізнаєш ціле і т.п. Водночас це і універсальний засіб кодування інформації, і закон розвитку Всесвіту.

В цьому відношенні особливий інтерес викликає принцип невизначеності Гейзенберга

$$h \geq \Delta E * \Delta t = \Delta P * \Delta Y,$$

в якому точний вимір енергії E дає повну невизначеність дії в часі t (і навпаки), так само як і точний вимір імпульсу приводить до повної невизначеності координати, "розмитості". В теорії інформації відношення невизначеності відомо під назвою теореми Белла. Ще в 1965 році Дж Белл сформулював теорему: всяка теорія, висновки якої підтверджуються експериментально, не може бути водночас і локальною, і детермінованою, або нелокальною і ймовірною. Можливі лише два поєднання: локальності з ймовірним описом і нелокальної із детермінованим. Загальним, і в принципі Гейзенберга, і в теорії Белла, є збереження в першому випадку найменшого кванта дії – постійної Планка ħ, в другому – змістовного "ядра" інформації (але не її кількості, так як інформація має унікальну властивість утворення кластера – фрактала на «підготовленому грунті», властивість «розмноження» без втрати змісту; іншими словами – без втрати «топології структури»). Цей же принцип є відомим з давніх часів теологічним принципом: Дух Предвічний присутній там, де відсутній і відсутній там де присутній.

Наслідком цього принципу є загальний закон гармонії (або когерентності) Всесвіту в цілому: кожний елемент створено відповідно «задуму» і тотожно відповідає лише цьому Всесвіту, і тому по якому завгодно елементу можна говорити про будову всього Всесвіту.

Ще однією особливістю г) фрактальних структур є те, що фрактали поступово заповнюючи простір завжди залишають його частину для подальшого заповнення. Показовою з цієї точки зору є п’ятипроменева симетрія, характерна для біологічної форми організації матерії і яка на відміну від шести, чотирьох, трьох і двохпроменевих навіть на кордоні не заповнює простір цілком, залишаючи місце для подальших змін, зростання, для еволюції.

Заповнюваність простору має дві сторони: заповнюваність простору в самому об’єкті і межу заповнюваності. Межа заповнюваності розташована там, де число нових клітин фрактала дорівнює числу «помираючих». При цьому сама межа часто буває рухомою, динамічною.

Говорячи про межу фрактала необхідно звернути увагу на три трансцендентних числа, що відіграють фундаментальну роль в будові структур Всесвіту. Це число е, що визначає фрактальність процесів в часі, φ - число золотого перетину, фрактал заповнюваності площини і число фігур з точковим центром, а саме – круга і сфери. Всі ці числа дають можливість заповнення простору з одного боку і можливість розвитку і еволюції – з іншого. Розглядаючи числа **е** і **φ** з точки зору саме подібності важливо звернути увагу на самоподібність при n=2 в просторі для φ і в часі для е, де відстежується самоподібніть причини і наслідків, функції і похідної.

Для розуміння природи числа π відстежимо за співвідношенням між площею поверхні фігури і об'ємом для сфери і куба в залежності від числа координат простору. Як бачимо з приведеної таблиці площа «куба» в рості опереджає площу поверхні сфери, що говорить про розвинутість кордонів в евклідовому просторі (мається на увазі прискорення і розвиток процесу в ньому) і про завершеність процесу в сфері.

Число координат n		1	2	3	4
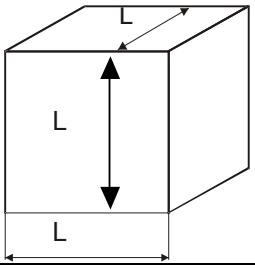	Площа поверхні S	$2L^0$	$4L^1$	$6L^2$	$8L^3$
	Об’єм V	L^1	L^2	L^3	L^4
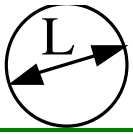	Площа S	πL^0	πL^1	πL^2	πL^3
	Об’єм V	$\frac{\pi L^1}{2}$	$\frac{\pi L^2}{2}$	$\frac{\pi L^3}{2}$	$\frac{\pi L^4}{2}$

Ймовірно, що з заповнюваністю простору і часу пов’язана стійкість структур. Стійкими бувають лише структури, в основі яких лежать «самоподібні цеглини». В випадку необмеженого простору самоподібність буде евклідовою, коли нові об’єкти повністю копіюють старі (квадрат – квадрат, трикутник – трикутник, куб – куб і т.д.) згідно з операціями симетрії, а саме: дзеркального відображення, трансляції і повороту. Звичайно, копіювання можливе лише за умови наявності відповідного енергетичного потоку. Народження нових фракталів відбувається за умови

збереження добутку приросту об'єму на щільність потоку енергії в цьому об'ємі.

При зустрічі двох подібних структур кордон між ними проляже на лінії рівних значень дієвості. Зважаючи на те, що структура фрактальності Землі одна, а, наприклад, Марсу інша, можна прогнозувати нестійкість деяких структур Землі в сфері дії Марсу. Очікуваний результат – руйнація особливих, земних структур з перебудовою (якщо вона можлива) в марсіанські. Необхідно також пам'ятати, що первісна самоподібність, що витікає від Сонця, буде однією і тією ж, як для Землі, так і для Марсу.

Стійкість в Природі присутня всім станам, якщо відсутні джерела і стоки енергії, речовини і інформації. Так само, як стійкий гіроскоп, стійкими є процеси і структури, причому, чим більші значення параметру по даному каналу стійкості, тим стійкіша структура в цілому. Наприклад, чим більша швидкість руху об'єкта, тим стійкіша його форма.

Якщо ж межа системи встановилась, а в суміжній системі спостерігається інтенсивний процес перебудови, то сигнал з першої системи може перейти в другу через «вихід з ладу» «комунікаційних рівнів», бо енергетика суміжної системи більша. В цьому випадку спостерігатиметься ефект відображення потоку (наприклад, відображення електромагнітних потоків на нелінійних середовищах).

Важливо також зазначити, що фігурою з максимальним периметром в площині при заданій площі є трикутник (в просторі піраміда - тетраедр), а з мінімальним -- коло (сфера в просторі), що важливо для процесів взаємодії і обміну. Для початку процесу характерне перше, для завершення - останнє.

Принцип фрактальності відіграє виключну роль в передачі спадковості: ДНК-організм -ДНК на всіх рівнях від клітини до Всесвіту і нагадує фігури множини Мандельброта. В момент народження Всесвіту є своя ДНК, свій фрактал, закладений в період згасання іншого Всесвіту. Принцип фрактальності закладено в кожний еволюційний процес.

Д. Конвел відтворив ідею фрактальності життя в грі «життя». Якщо всі клітини аркуша паперу позначити в якості живих при наявності в їх середині точки і мертвих при її відсутності, а також ввести правила, при яких клітина «оживає» при наявності трьох живих сусідів, не змінює стану при n=2 і гине при n=1, або n=4 (всього сусідів у кожної клітини 8: 4 по боках і 4 по кутах), то початкова структура починає еволюціонувати, розвиватись, рухатись, взаємодіяти з другими структурами, розмножуватись, «набувати імунітет», завойовувати «життєвий простір», захищатись.

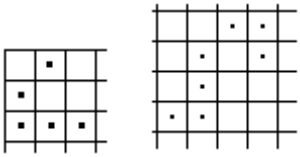

а) б)

Мал. 7

Необхідно зауважити, що з енергетичної точки зору створювати, руйнувати, захищатись і т.п. краще всього подібним, навіть якщо воно має іншу фізичну природу. Прикладами слугують «мислеформи руйнації», ефект «катання» на хвилі і т.п. Прикладами найпростіших фракталів Д. Конвела можуть бути планер (мал. 7а), крокодил (мал. 7б).

Феномен заповнення простору самоподібними структурами відстежується повсюдно. Він відомий для пірамід (мал.8), біополя людини і т.п.

Можливо, що саме самоподібним заповненням пояснюється «хвильовий» характер багатьох структур, в тому числі енергетичної сітки Землі, що сприймається на рівні живого як сітка біоенергетичних і патогенних зон. По суті, практично невідомі структури, в яких в тій чи іншій мірі не були б присутні «хвилі», хоча б по одному з параметрів. Частіше за все такі «хвилі» можна відстежити по більшості параметрів, визначаючих дану систему, як ціле. Навіть для розподілів ймовірності з фрактальним механізмом формування, маємо хвилеподібний характер кривої ймовірності (хвилі Шноля). Можливо, що хвилі взагалі є одним з механізмів народження фракталів, або навпаки – їх наслідком. Якщо структура системи визначається відмінністю природи своїх складових (як, наприклад, енергетичне, інформаційне і духовне тіла людини), то стійкими фрактальними заповненнями простору повинні бути всі складові.Стійкість системи залежить від повноти базової структури. Стійких базових цеглинок існує кінцева кількість, а тому різноманіття базових фрактальних структур теж кінцеве. Можливо, що саме з обмеженим числом стійких фрактальних структур пов’язана гармонічна відповідність каміння, дерев (рослин), тварин і людей. Позитивна дія подібних структур одна на одну залежить від подібності гармонійних складових і с взаємодією подібного з подібним. Мається на увазі позитивна взаємодія, бо системи різної фрактальності будуть або нейтральними, або антагоністами одна по відношенню до іншої. Подібні структури підсилюють одна одну, лікують, гармонізують, живлять. Але для утворення системи більш високого рангу необхідні, як доповнення, врівноважуючі, нейтралізуючі, доповнюючі дану систему, системи

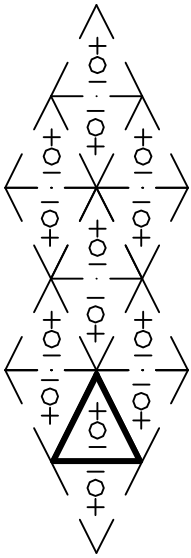

Мал. 8

проміжного значення по головному фрактальному параметру. Сказане відноситься до всіх структурних складових системи (по масі, енергії, інформативності і т.п.). Так, якщо одними п'ятикутниками неможливо заповнити простір, то з доповнюючими трикутниками можна, в результаті ці доповнюючі структури створюють стійку систему. Іншими прикладами можуть бути вихори, заряди і т.п.

На формування первісних структур впливають початкові неоднорідності (геометричний потенціал, інформаційний, зарядовий і т.д., і т.п.); іншими словами необхідно мати «точки конденсації», розриви, злами і подібні їм особливі точки функції. Справедливе і зворотне твердження: регулярні структури формують нові фізичні і інші якості. Багато в цьому питанні ще неясного, але прикладів подібного взаємозв'язку багато, в тому числі геометричних структур з чисто фізичними ефектами. Показові в цьому відношенні досліди В. Гребенникова. Так бджолині соти викликають у піддослідного почуття пружної перепони, змінюють самопочуття, в роті може з'явитись металевий присмак, іскри в очах (до галюцинацій), спотворюють відчуття ходи часу, ваги, викликають подразнення шкіри, впливають на функціонування електроніки. Перераховані відчуття виникають і при контакті з НЛО, що наводить на думку про використання регулярних структур для переміщення в просторі і «можливо» в часі. На ефекти, викликані регулярними структурами зразка сот, не впливають ні заземлення, ні температура, ні ультразвук. Окрім перерахованих вище можуть виникати відчуття тепла, поколювання, занеміння, згущення повітря (простору), так немов би над структурою знаходиться желе або павутина, відчуття тяжіння і невагомості, судороги, кислого в роті, того, що закладені уші і т.п. Ефект максимальний при радіальному розташуванні сот між Сонцем і об'єктом, в залежності від положення планети і спостерігача на ній. Із зроблених спостережень можна зробити висновок, що від Сонця надходить щось таке, що підсилюється регулярними структурами, або перетворюється в інші фізичні потоки. Сила відчуттів змінюється з відстанню, але не обернено пропорційно R^n, а в відповідності з рядом чисел 4, 13, 20,40,80, 120 см і т.д., підкоряючись закономірності Тіціуса-Боде, якою описується будова Сонячної системи. Згідно з законом Тіціуса-Боде, планети рухаються по орбітах розташованих за правилом $r=0.4+0.3\times2^n$, де r – радіус орбіти в астрономічних одиницях (1 а.о. дорівнює радіусу орбіти Землі), n – порядковий номер планети, починаючи з n = 1 для Землі. Тоді для Венери n = 0, а для Меркурія n = -1. В дійсності r Меркурія дорівнює 0.4. А це значить, що поверхня Сонця сама має регулярну структуру зразка сотової (ячейки Бернара). Саме така структура формує якісь потоки, підсилюючись в подібних структурах на Землі.

Взаємодія подібного з подібним (теорема П. Кюрі) отримує подальше розширення: взаємодіють не лише сили і потоки однієї тензорної розмірності, але які завгодно регулярні структури однієї природи (чи «соти», чи піраміди, чи інформаційні структури, чи інші подібні, хоча б по одному параметру, об'єкти, що взаємодіють саме по цьому, загальному параметру!). Гребенников запропонував «новий компас»: на павутинці, в скляній банці підвішують соломинку і вона реагує на подібні регулярні капілярні структури. Для реакції на інші структури необхідно мати і інші компаси. Компас Гребенникова доповнює ефект рамки, на яку підвішують частину того, що шукають (наприклад, для пошуку родовищ заліза – необхідно взяти кусочок заліза і т.п.).

Реагувати одна на одну повинні не лише просторові структури, але й одної фізичної природи процеси. Якщо є вулканізм на Землі і, хоча б слабий, на Місяці, то місячний підсилюватиметься вулканізмом Землі. Більше того подібне породжує подібне і зрощує, живлячи його. Таку думку виказав М.Козирєв і підтвердив своїми спостереженнями місячного вулканізму. Взаємодію і взаємовплив подібних процесів Козирєв підтвердив і іншими дослідами, в тому числі з гіроскопами і на їх взаємодії з нестаціонарними процесами. Ефект взаємодії структур використовується здавна. Не лише каміння, кристали, але й різні тотеми, амулети, «заказні» структури можуть, як гармонізувати, так і руйнувати цільові системи і об'єкти. Завжди існують гармонізуючі структури зразка сот і руйнівні… Але в цілому всі структури можуть бути, як позитивними, так і негативними в залежності від вимог до застосованої структури. При цьому важливо відзначити, що споріднена структура, яка згасає, вмирає, руйнується, буде деструктивно діяти на інші структури в той час, як зростаючі, міцніючі структури, що набирають силу і розвиваються, будуть позитивно впливати на собі подібні, і навіть далекі, але подібні хоча б в одному параметрі. Позитивно впливають і структури що розпадаються, але в тому разі, коли вони належать системам більш високого рівня організації. При розпаді вони дають структури споріднені тій, на яку йде дія і впливають на неї стабілізуюче. З іншого боку стабільні структури, що існують за рахунок підживлення з зовні, можуть впливати деструктивно, викликати руйнівну дію. Подібними властивостями по відношенню до нашого живого Всесвіту, що розвивається в зоні плавлення, володіють більшість кристалів, якщо вони не є просто ланками передачі якогось параметра.

Структури, що розпадаються, служать «будівельним матеріалом» для росту структур, що розвиваються, того ж рівня. Прикладом служать органічні добрива, їжа тварин і т.п., коли система замість того, щоб витрачати час і енергію на створення необхідних будівельних блоків, бере їх готовими з тих систем, що розпадаються.

Блокове будівництво в Природі розповсюджено повсюдно, в тому числі і в інформаційній сфері, де необхідний матеріал для рішення задачі

бажано мати в вигляді блоків стандартної інформації. Один з типових блоків – це ієрогліф.

Можливо, що тексти майбутніх мов будуть синтезом стандартних блоків ієрогліфів і змінної інформації, яка передаватиметься буквами. прикладом такої мови є мова математики, фізики, хімії і т.п.

Блокове будівництво можливо лише на основі деякого однорідного об'єму зовнішнього середовища і рівня його організації Відповідно до теореми Кюрі стійкими будуть лише стани, в яких симетрія об'єкту відповідає симетрії зовнішнього середовища.

З цієї точки зору, все у Всесвіті від елементарних частинок (в однорідному ізотропному просторі і в однорідному часі) до Людини в середовищі її буття будується по блоковому принципу і в відповідності з теоремою Кюрі.

Досліди Гребенникова дають основу ще для одного висновку: кожна структура відповідає якомусь параметричному потоку і може його перебудувати, фільтрувати, концентрувати, розсіювати і т.п. Можливо, що комахи використовують структури своїх надкрилків для знищення сили тяжіння (за версією самого Гребенникова). Але самі по собі вони, швидше за все, не викликають фізичних ефектів. Для цього вже повинні бути в наявності потоки відповідних параметрів і їх джерело. В Сонячній системі це Сонце, яке транслює весь спектр структур в речовинному, енергетичному, інформаційному і інших каналах. Потоки від Сонця трансформуються в природних рамках, але можуть бути трансформовані і цільовим чином. При цьому Людина не повинна вмішуватись, і лише при створенні систем і об'єктів, не властивих природі, таке втручання можливе. Втручання людини в природні процеси може мати негативні наслідки і закінчитись розладом системи і її розпадом: система себе приречує на самознищення.

Окрім Сонця аналогічні функції виконують і інші зірки і сузір'я. Частина зірок, об'єднаних в групу сузір'їв екліптики від Овна до Риб входить в місцеву, більш високу, систему, яка має своє структурне джерело і впливає разом з сонцем на еволюцію Землі. Та, ще більше ніж зірки, на все, що відбувається на Землі, впливає Місяць. Місяць, трансформуючи сонячний потік, визначає спрямованість земної еволюції.

Трансляторами структур можуть бути не лише космічні тіла, але і всі об'єкти, що є джерелами енергії. При цьому структура, що транслюється, відповідає структурі об'єкта (розширення теореми П. Кюрі), а в випадку розумності об'єкту – спеціально організованого і адресного.

Одним з найбільш фундаментальних принципів будови Всесвіту є поняття симетрії (співрозмірності), повторності якогось стану матерії по одному або декількох параметрах.

В залежності від виду операцій переходу об'єкта чи процесу з одного стану в інший розрізняють:

- групу безперервних перетворень простору і часу. З цією групою пов'язані знайомі всім закони збереження, а саме: перенос процесу в часі (як цілого) не змінює його параметрів (однорідність часу), що приводить до закону збереження енергії. Іншими словами секунди в минулому і в майбутньому не відрізняються одна від одної. Перенос процесу в просторі в якомусь напрямку теж не змінює його параметрів (однорідність простору), що відображається в законі збереження імпульсу. І, нарешті, поворот процесу (чи об'єкту), що також впливає на значення його параметрів (ізотропність простору – рівнозначність всіх напрямків відносно точки повороту), що відображається в законі збереження моменту кількості руху (моменту імпульсу). Закон збереження моменту імпульсу, пов'язаний з ізотропністю простору, зумовлює не лише факт обмеженості Всесвіту у просторі і часі, але говорить і про його "сферичність" – інакше б існувала "нерівноправність" напрямків (в різних напрямках за отримання одного і того ж моменту імпульсу відповідали б різні градуси). Зважаючи на неможливість розрізнити у нашому Всесвіті дві окремі точки, можемо зробити ще один висновок: кожна точка Всесвіту є його центром з точки зору фізичних взаємодій і законів збереження. Ця умова може виконуватись також в світі з постійним потоком енергії через кожну точку Всесвіту. Групу безперервних перетворень простору і часу можна назвати групою трансляцій відносно якогось напрямку. Подібні групи називають також граничними.

Четвертою операцією безперервних перетворень є збереження параметрів системи, що рухається з постійною швидкістю відносно спостерігача, незалежно від швидкості руху. Ця симетрія пов'язана з законом збереження енергії – імпульсу (об'єднує два закони збереження в один) при взаємному перетворенні (переміщенні) в просторі і часі.

- групу дискретних перетворень простору і часу. Ця група пов'язана з операціями повороту відносно точки (осі, площини і т.п.) і відбиття відносно точки (інверсія – в декартовому 3-х вимірному просторі по трьох координатах), відносно лінії (аналог повороту по результату) і площини (віддзеркалення). До цієї ж групи відносяться комбіновані перетворення з операцій трансляції, повороту і відбиття, наприклад, інверсійний поворот, гвинтовий поворот , ковзне відбиття. З групою дискретних перетворень пов'язана симетрія законів природи відносно сумісного проведення перетворень просторової інверсії (P) (наприклад, заміна лівого на праве – дзеркальне відбиття), зворотного спрямування часу (T) – (замість напрямку часу з минулого в майбутнє на напрямок з майбутнього в минуле) і зарядового спряження (C) – з заміною часток на відповідні античастинки. Сумісна заміна C, P і T відома в фізиці під назвою теореми CPT. Виходячи з теореми CPT і законів компенсації (принцип інерційності є наслідком цього закону), можемо зробити цікавий висновок відносно протікання деяких процесів у Всесвіті, точніше їх перебіг в просторі і часі. З точки зору теореми CPT, всі види зарядів є "компенсацією" просторово-

часових змін різних рівнів. Поява зарядів калібрується появою відповідних їм полів, а тому, змінюючи параметри полів, можемо змінювати характеристики взаємодій: характеристики зарядів і як наслідок, викликати зміни в просторово-часових співвідношеннях. Теорема CPT пов'язана з порушенням однієї, двох, аоб всіх трьох симетрій законів природи. В результаті порушення однієї з симетрій, наприклад – P, порушується одночасно і C симетрія, таким чином щоб C_2P_2 зберігало як const C_1P_1 (принцип взаємної компенсації відомий в фізиці під назвою калібровочної симетрії розповсюджується на всі процеси як наслідок загального принципу збереження в природі: нічого з нічого не виникає і ніщо нікуди не зникає А тому зміна одного параметру обов'язково пов'язана з такою ж зміною доповнюючого). В точкових (локальних) перетвореннях матерії одночасно задіяні зміни всіх фундаментальних понять нашого Всесвіту: простору, часу і зарядів (гравітаційного, електричного, ядерного і, можемо лише здогадуватись, яких ще інших). Принцип інертності є важливим і загальним принципом будови Всесвіту. Згідно з цим принципом, яка завгодно зміна у Всесвіті викликає адекватну їй зміну з протилежним знаком.

Крім указаних груп симетрії перетворень простору і часу існують групи симетрії відносної перестановки однакових частинок (в біології пов'язана з симетрією шарів і ланцюгів, в квантовій фізиці – з взаємодією двох електронів, в кристалографії – двох однакових атомів в кристалі і т.п.), а також групи внутрішніх симетрій різних груп, об'єктів (наприклад, елементарних ядерних частинок) до яких відносяться унітарна симетрія (частковими випадками якої є ізотропна, ароматна і кольорова), суперсиметрія, що об'єднує поля всіх атомних частинок в єдине ціле і згадувана вище калібровочна симетрія.

Структурним особливостями будови Всесвіту по P, C і T параметрах відповідають свої закони збереження (про що йшла мова вище). На початку XX сторіччя видатний математик з Германії Еммі Ньотер сформулювала надзвичайно важливу для розуміння природи Всесвіту теорему: Кожному перетворенню симетрії, для якого характерний один параметр, що безперервно змінюється, відповідає якась величина, що не змінюється. Іншими словами – кожному виду симетрії в природі відповідає свій закон збереження і навпаки.

Ті чи інші види симетрії характерні для всіх об'єктів живої і неживої природи. Так будова кристалів різних елементів і матеріалів характеризується трьома координатами в просторі (X, Y, Z) і трьома кутами повороту в трьох взаємо перпендикулярних площинах (α,β,γ). В залежності від значень цих шести параметрів розрізняють 7 видів кристалічних решіток:

1. $a = b = c$, $\alpha = \beta = \gamma = 90°$ – кубічна решітка;
2. $a = b \neq c$, $\alpha = \beta = 90°$ $\gamma = 120°$ – гексагональна решітка;

3. $a = b = c$, $\alpha = \beta = \gamma \neq 90°$ – тригональна решітка;
4. $a = b \neq c$, $\alpha = \beta = \gamma = 90°$ – тетрагональна решітка;
5. $a \neq b \neq c$,– ромбічна решітка;
6. $a \neq b \neq c$, $\alpha = \gamma = 90°$ $\beta \neq 90°$ – моноклинальна решітка;
7. $a \neq b \neq c$, $\alpha \neq \beta \neq \gamma \neq 90°$– триклинальна решітка;

Особливістю цієї класифікації є поступова втрата кількості просторових симетрій з часом, яких найбільше в кубічної і найменше в триклинальній решітках. Така тенденція спостерігається по періодах утворення різних видів мінералів на планеті. Так мінерали з кубічною решіткою утворились на Землі більше $600*10^6$ років назад, в той час, як останні дві групи менш $70*10^6$ років.

Другою особливістю світу мінералів є відсутність в них осі симетрії п'ятого порядку (приклад - зірка), нерозривно зв'язаною з золотим або божественним перетином. Симетрія п'ятого порядку, як і золотий перетин, відіграє виключну роль в морфології живого і ніякої в кристалографії, а тому можна зробити цікавий висновок, що живе, яке побудовано по принципу пентасистеми, доповнює світ неживого.

Всі форми живого в своєму розвитку повторюють світ мінералів в процесі еволюції і втрат кількості симетрій. Незважаючи на різну природу органічне життя і еволюція неорганічного світу в сучасну геологічну епоху досягли якоїсь межі одночасно. Чому природа втрачає елементи симетрії і якими наслідками це обернеться для планети і біосфери – відповіді не маємо. Але цей процес нагадує процес переходу від визначеності до хаосу, від фрактальності життя і еволюції до фрактальності білого шуму. З наступним переходом до фрактальності іншої природи – перехід кількості в нову якість, але як і в яку?

Все, про що йшла мова вище, лише невеликий і обмежений екскурс в дивну країну «космічних» структур і процесів, в країну, відомості, з якої надзвичайно скупі і розрізнені. По образному вислову К. Кастанеди, є поняття відомі нам і які можуть бути пізнаними в принципі, але є й такі, які в принципі ніколи не стануть об'єктами дослідження людини. Множину об'єктів, що можуть бути дослідженими, він називає світом «Тональ», все інше – світом «Нагваль» (від слів «Тану» – фізичне тіло, фізичний світ і «Нагу» – тіло знання, ментальний світ, світ розуму).Нагу не може бути пізнаним Людиною в принципі, бо не можна обняти кінцевим безкінечне, а обмеженим – безмежне. І все ж, навіть те, що відкривається нам, настільки чудове і дивне, що крім захоплення задумом Творіння і бажання пізнання цього незвичайного світу, виникає лише почуття поваги і бажання хоча б в якісь мірі наблизитись до Чуда Творіння.

ГЛАВА ІІ. ДУХОВНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВСЕСВІТ

Частина 1. Інформація у Всесвіті

Спочатку було слово,
І слово було з Богом,
І слово було Бог;
Воно було спочатку з Богом,
Все через нього виникло,
Що виникло,
В ньому було життя…
Євангеліє від Іоанна

«Дивний» початок розповіді про створення Всесвіту. Глибоке прозріння недосконалого розуму людини, чи випадкова, асоціативна думка? Як практично-реалістичний розум міг не лише ототожнити Бога зі Словом, а навіть уявити щось подібне?!

Для того, щоб зрозуміти те, що приховано і відкрито водночас в цих словах, необхідно в міру можливого розібратись з тією складовою будови Всесвіту, яку ми називаємо інформацією і яка має глибокий взаємозв'язок з тим, що ми називаємо розумом.

Що ж таке інформація?

Слово інформація походить від латинського «*informatio*» і перекладається як «*пояснення*», «*викладення*». Це щось таке, що служить нашій думці, надає можливість прийняти рішення, побудувати модель того, що робитимемо в майбутньому… Це щось подібне до простору і часу, в яких існує і відбувається все, але що це таке – ніхто з людей ще не усвідомлює до кінця. Це те, що можна віднести до архетипів, тобто першопочаткового програмного забезпечення нашого розвитку в цьому Всесвіті. Інтуїтивно ми розуміємо, що все існуюче – структури, процеси, явища, об'єкти – пов'язане якимось чином з тим, що ми усвідомлюємо, як інформацію. Зміна хоча б одного з параметрів того стану, який досліджується в одній точці простору і часу, чи відмінність значень в двох – це вже інформація. Відомості про такі відмінності і зміни передаються нам з квантами (порціями) енергії, фізично різної, завдяки яким в нашому мозку виникають структури, що по якихось параметрах модельно відтворюють те, що ми спостерігаємо (звичайно, по тих каналах інформації, що маємо). При цьому один і той же фізичний стан можна зіставити (порівняти) з різними за своєю природою моделями (у фізиці подібний стан спостерігається для квантів взаємодії, які можуть перебувати в одному фізичному стані (статистика Бозе–Ейнштейна) на відміну від частинок речовини, що можуть бути лише в різних станах

(статистика Фермі–Паулі). Наприклад, передати інформацію можна за допомогою азбуки Морзе, теле- або радіосигналів, листа чи іншого засобу, а сама кінцева модель може бути у вигляді фізичних станів нейронів у мозку, формулами чи малюнком на аркуші паперу, приладом іншої чи копією тієї ж фізичної природи та інше.

Цю особливість інформації вирізняли багато вчених, коли говорили, що один і той же розділ фізики можна описати різними математичними моделями, а один і той же математичний апарат застосувати до різних фізичних явищ. Так, квантову механіку можна описати за допомогою матричного обчислення (модель Гейзенберга), хвильових рівнянь (модель Шредінгера), принципу найменшої дії (модель Фейнмана). З іншого боку, рух маятника, рух космічного апарата, які завгодно коливання можна описати за допомогою хвильових рівнянь.

І все ж, незважаючи на те, що інформація в деякій мірі є джерелом для створення моделей, її можна використати для самомоделювання. Відомо багато спроб формалізації поняття інформації. Так К. Шеннон визначив інформацію, як ентропію альтернативного вибору з двох рівно ймовірних можливостей [41], Ешбі – як те, що усуває невизначеність, Бріллюен – через найменший квант взаємодії речовини – сталу Планка, Фішер – через невизначеність при множині можливостей.

Для тих читачів, які бажають глибше зрозуміти аналогію інформації з ентропією, звернемось до визначення поняття ентропії (рис. 9).

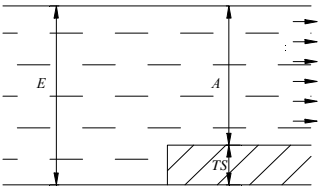

Рис. 9.

Якщо через якусь структуру тече потік енергії E, то її частина виконає роботу A, а частина піде на перебудову цієї структури згідно з принципом Кюрі, при даній температурі T. Коефіцієнт пропорційності S отримав назву ентропії:

$$S = \frac{E - A}{T} = \frac{\Delta E}{T},$$

що при граничному переході матиме вигляд

[41] По К. Шеннону, за одиницю вимірювання інформації прийнята двоїчна одиниця *bit* – *binariu unit*, що задається формулою:

$$H = -\sum_{i=1}^{2} P_i \cdot \log_2 P_i ,$$

де P_i – ймовірність альтернативного вибору з двох можливостей.

При P_i = 0,5 H=1 біт. Якщо станів може бути багато, їх ймовірність різна і може задаватись функцією розподілу по координаті, то за аналогією з формулою для обчислення ентропії в статистичній фізиці Шеннон запропонував обчислювати кількість інформації за формулою:

$$H = -\int_{-\infty}^{+\infty} w(x) \cdot \log w(x) dx ,$$

де $w(x)$ – щільність випадкового значення параметру x.

$$dS = \frac{dE}{T} .$$

Для обчислення ентропії газу Больцман запропонував формулу:

$$S = k \cdot \ln w ,$$

де w – міра неупорядкованості або термодинамічна ймовірність стану – p; $к$ – стала Больцмана. Якщо в системі розглядається декілька станів, то

$$S = 1 - \sum P_i \cdot \log P_i ,$$

а для визначення ентропії газу, значення параметрів якого (по координатах і імпульсах) підпорядковуються функції $w(x)$, маємо

$$S = -\int_{-\infty}^{+\infty} w(x) \cdot \log w(x) dx .$$

Порівнюючи формули для оцінки значень інформації і ентропії бачимо, що при зміні значення ентропії рівно на стільки ж змінюється і інформація. Як показав Л. Бріллюен, кількість накопиченої і збереженої в структурі системи інформації в точності дорівнює зменшенню її ентропії. Іншими словами, при збільшенні ентропії зменшується інформативність і навпаки: накопиченню інформації відповідає зменшення ентропії.

Розглядаючи всі визначення інформації, маємо дійти висновку, що вони враховують лише кількісну сторону і ніяк не враховують такі її властивості як цінність (нерівнозначність), якість, силу (можливості), активність. Перелічені особливості самі по собі говорять про те, що всі визначення спрощені, і що ми не на багато просунулись в розумінні того, що називаємо інформацією.

На те, що фізична сутність інформації набагато глибша, вказують побічні прикмети і перш за все така її властивість як розмноження. Якщо я щось знаю і розповів про те іншим, то кількість інформації у мене не зменшилась, при тому, що стільки ж з'явилось і у слухачів. Ця властивість поєднує інформацію зі статистикою Бозе–Ейнштейна для фотонів. Додаючи до цього розповідь Д. Андрєєва про різноматеріальну структуру людини (Д. Андреєв. **Роза мира.** – Москва, Руссико, 1991), де йдеться мова про те, що інформаційна складова людини створена з п'яти- і чотирьохвимірного простору, у якому фізичний світ – лише тривимірна площина (рис. 10), і прийнявши чотирьох- чи п'ятивимірну модель фізично-інформаційного простору, приходимо до необхідності ствердження іншоматеріальної природи інформації, а відповідно, і до існування світів, які можна умовно назвати інформаційними.

Та перш ніж перейти до розповіді про незвичні світи, розглянемо найбільш характерні особливості інформації нашого, тривимірного світу.

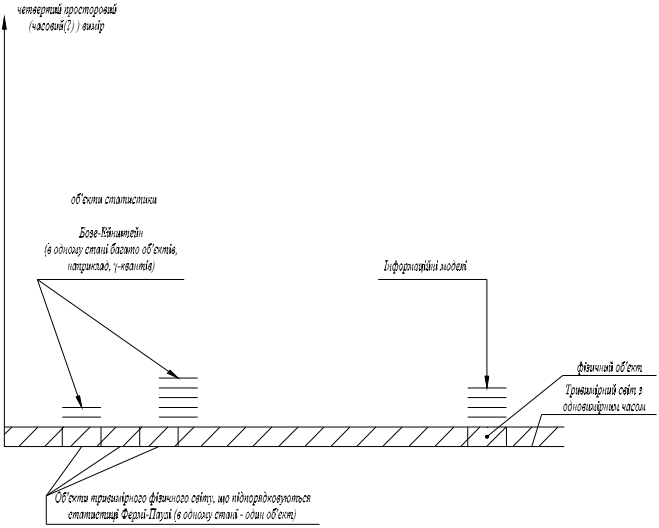

Рис.10.

1. Інформація, якою ми володіємо, поділяється на фундаментальну стратегічну (ядро) і змінну (периферійну, місцеву, тактичну). Фундаментальна – пов'язана з основними принципами і законами будови і розвитку Всесвіту, що не змінюється впродовж існування самого Всесвіту. Це русло річки життя Всесвіту.

На відміну від постійної частини змінна існує лише впродовж вирішення другорядних задач і після їх виконання розпадається, руйнується. По відношенню до змінної частини вводиться поняття періоду напіврозпаду інформації. Так, період напіврозпаду інформації в технічних науках менше трьох років, в математиці – він сягає одинадцяти років.

Залежність тривалості існування інформації від тривалості рішення задачі модельно може бути представлена деревом (кластером, фракталом) інформації, в якому товщина і довжина гілок відповідає часу і важливості задачі.

З фрактальністю інформації пов'язаний закон Бредфорда – закон розсіювання інформації в джерелах, згідно з яким пошук рівнозначної інформації дає одинаковий результат при розгляді літературних джерел (статей, книг і т. п.) у відношенні $n^0 : n^1 : n^2 : n^3 \ldots$ Інформацію, що можна знайти в першій книзі, буде такою ж, як в наступних десяти, ста, тисячі і т. д.

2. Для пошуку, передачі і запису інформації служать мови. Кожна мова має динамічну і статичну складові. Динамічна – це елементи мови, що використовуються для передачі інформації: світлові кванти, звуки різних мов, азбука Морзе, запахи. Кожна з мов, якими користується людина, має своє графічне відображення, свій код – це статична складова мови. Показником мови є надлишковість інформації, пов'язана з її

структурою. Іншими словами, це частина інформації, яку ми отримуємо із структури самої мови. Для мов спілкування людей вона складає близько 4 біт на знак (для слов'янських мов вона наближається до 4,4 біта, для романо-германських – 4,15 біта).

Структура мови може бути жорстко детермінованою, а може бути доволі стохастичною, з несталими структурами і правилами. Перші важко адаптуються до зміни умов існування, другі гальмують розвиток завдяки блуканню в пошуках змісту. Стохастичність, тобто непередбачуваність, одного знака в мові близько одного біта. Якщо віднести значення непередбачуваності до інформації правил (структури) мови, то матимемо значення коефіцієнту стохастичності $\kappa_{ст}$= 0,25. Значення цього коефіцієнту супроводжує всі інформаційні процеси в живому. Якщо взяти чотири дівчини, то одна буде лідером в моді, а інші троє – слідувати за нею; якщо вчений матиме інформації більше ніж 4/5 про задачу, то він не шукатиме кращого продовження, а коли менше – то блукатиме у пошуках рішення і може взагалі його не знайти; якщо поет вживатиме більше 20% нових тем, слів, асоціацій – його не зрозуміють, а коли менше – ніхто не читатиме, бо нічого нового в тих віршах майже немає… Значення стохастичності ≈25% найкраще при пошуку оптимальних рішень і при навчанні. Коли говорять, що мозок дитини нагадує чистий аркуш, то це не вірно по тій же причині: для найкращого пристосування до існуючих умов і еволюції бажано вже мати ≈80% інформації про навколишній світ. Ця інформація і присутня в дитині від народження в якості архетипів.

3. Інструментами нашого мозку у пошуку інформації служать правила логіки і метод індукції. Правила логіки дозволяють відстежити закони будови нашого Всесвіту, метод індукції – зробити кроки за межі відомого [42].

Коли ж не працюють ні логіка, ні метод індукції, в нагоді стають асоціації, аналогії. Вони годяться для побудови моделей хоч в чомусь подібних явищ, об'єктів, структур, процесів.

Ще одним джерелом пошуку нової інформації є відчуття краси, гармонії і статистичного досвіду. Але жоден з перелічених інструментів не є універсальним і не гарантує очікуваного результату. Бо логіка дає збої при застосуванні закону до самого закону [43], а всі інші інструменти потребують підтвердження експериментом.

---

[42] Метод індукції полягає в тому, що коли *n* разів мали один і той же результат, то і в *n+1* раз буде такий же самий.

[43] Відомо багато парадоксів, пов'язаних з цим правилом. Так, Епімінід Крітський говорив: "Всі крітяни – брехуни". Але він сам був крітянином, а отже говорив неправду. А раз так, то не всі крітяни брехуни, і тоді його твердження може бути справедливим. Та в цьому разі все починається спочатку.

4. З інструментарієм набуття нової інформації узгоджуються дві традиції в наукових дослідженнях і в навчанні: вавилонська і грецька. Перша – це традиція «рецептів». Якщо необхідно зварити борщ, то необхідно взяти певні компоненти, виконати певні дії, і отримаєте бажаний результат. Грецька традиція виходить з початкової системи постулатів, аксіом, принципів, користуючись якими за правилами логіки і застосовуючи метод індукції, отримують всі інші ствердження, теореми, результати з даного розділу знань. І хоча грецька традиція на перший погляд ефективніша, на практиці ширше розповсюджена перша, як більш підтверджена досвідом. Крім того, кожний «рецепт» – це блок інформації, який можна взяти і застосувати, не думаючи про вірність або невірність доказу, а як взятий з досвіду життя.

З точки зору оптимальності мислення немає потреби для кожного випадку користуватись грецькою традицією і заново створювати моделі, що вже створені. Краще взяти і скористатись уже існуючою традицією. А тому, коли говорять, що людина мислить логічно, то це не відповідає дійсності. Людина мислить блоками, дуже рідко задумуючись над їхньою природою, походженням і достовірністю.

5. Для самовідтворення інформації використовуються загальні принципи природи. І перш за все, це принцип Ісуса Христа, пізніше, в дещо іншій формі – принцип Кюрі: від плоті – плоть, від духу – дух. Лише живе може народити живе. Розумне може піти лише з розумного, для створення нової інформації необхідна інформативна основа. І тут в дію вступає закон фрактальності структур, коли в саме явище, процес, будову об'єкта чи в структуру уже закладені необхідні закони, принципи, симетрії, які знов і знов будуть відтворювати вихідну структуру. Цей принцип можна назвати принципом ДНК, відомого для всіх живих створінь, але за яким по суті побудовано все у Всесвіті – від елементарних частинок до самого Всесвіту [44].

6. При вирішенні задачі важливе значення має поняття «критичної маси інформації». Під критичною масою слід розуміти той відсоток необхідної для вирішення задачі інформації, після засвоєння якого процес переходить на рівень нової якості подібно критичній масі ядерного заряду, коли більшість нейтронів, що утворюються, не вилітають за межі заряду, а влучають в інші атоми, визиваючи ланцюгову реакцію розпаду. Так і кванти інформації на своєму шляху в масиві набутої інформації зустрічають необхідні компоненти для побудови алгоритму.

З поняттям «критичної маси інформації» пов'язаний відомий у статистиці ефект Матфея: у кого є, тому і дано буде, а в кого немає, в того і останнє відніметься (*Євангеліє від Матфея*). Іншими словами, це відомі народні приказки: «біда не ходить одна», «багатство кличе багатство»,

[44] Слід підкреслити, що в структурі ДНК використовується принцип блоковості інформації. Так, в носії генетичного коду людини – молекулі ДНК – використовуються блоки фізичної інформації, з яких збираються блоки хімічної, а з останніх – генетичної.

«успіх породжує успіх» і т.ін. Але при усвідомленні цього ефекту необхідно пам'ятати про критичну масу. Якщо вона менша – розпад масиву, більша – перехід на новий якісний рівень. У фізичному розумінні це фазовий перехід до нового стану речовини, а по відношенню до інформації – до нового стану і якості інформації.

Важливе значення поняття критичної маси інформації має в навчанні, де воно більше відоме під назвою «тезаурус» – у перекладі з грецької – «*інформаційне багатство*». Людина, яка отримала необхідний критичний тезаурус, уже не зупиниться на досягнутому. В неї з'явиться потреба в набутті все нових і нових знань. Якщо ж цього не сталось – людина починає деградувати до рівня інформованості оточуючого прошарку суспільства, тобто до рівня, де кількість інформації, що надходить, дорівнює тій, що забувається, розпадається, втрачається.

7. Виходячи з фрактальності будови інформації («інформаційне дерево»), для дослідження послідовності та ієрархічності інформації в розвитку Всесвіту можна скористатись «інформаційним годинником», по аналогії з «лінгвістичним годинником». Відомо, що при виникненні мов і в процесі їх розвитку першими застосовувались односкладові слова, потім дво-, трискладові і більше. Аналогічно можна відстежити «археологію» Всесвіту за інформаційним годинником і навпаки. В нагоді при цьому буде ще один фундаментальний принцип будови Всесвіту, згідно з яким космічним подіям відповідають космічні відрізки часу і навпаки.

Звичайно, це не всі особливості світу інформації, а лише ті, на які хотілось би звернути увагу і які можуть згодитись для більш глибокого розуміння тих явищ і процесів, що знаходяться на межі наших знань про оточуючий Всесвіт. Показовою у цьому відношенні є доведена в темі «Розум у Всесвіті» наявність енерго-інформаційного приводу Всесвіту. Необхідність такого приводу обумовлена, як уже говорилось, кількома важливими принципами будови Всесвіту. По-перше, це другий початок термодинаміки, який давно б вирівняв усі потенціали у Всесвіті незалежно від їхньої природи. По-друге, це теорема Ешбі–Гьоделя про розумність Всесвіту, згідно з якою для створення якого завгодно об'єкта чи системи необхідно мати більш складну, більш різноманітну, більш інформативну систему, ніж створювана. І по-третє, для того, щоб система розвивалась і еволюціонувала, вона з самого початку повинна бути запрограмованою приблизно на 75…80%. Суттєво, щоб така система мала необхідний набір принципів, законів, констант, симетрій на рівні «критичної маси», або була просто розумною.

Але прийнявши гіпотезу наявності енерго-інформаційного приводу Всесвіту, ми тут же спотикаємось на принципі кластеризації (інформатизації) і цементації всіх структур у Всесвіті. Іншими словами, записати нову інформацію на обмеженому полі, де вже записана

інформація, неможливо[45]. А тому, для трансляції подальшої програми на розвиток необхідно «стерти» інформацію, яка виконала свої функції. Саме для цього і служить механізм ентропії, і саме тому справедлива рівність в зміні ентропії і інформативності: $\Delta s = \Delta I$. Стерши інформацію ΔI, ми рівно стільки ж можемо записати нової. Такий висновок зумовлює кілька важливих наслідків. І перш за все, це можливість ствердження про обмеженість нашого речовинного світу, світу, в якому вся речовина – це «диск», на якому записана інформація. По-друге, обмеженість Всесвіту і обмеженість кількості можливої для «запису» інформації свідчать про наявність закону збереження інформації в нашому Всесвіті. В такому разі до останнього можна застосувати поняття консервативної системи, тобто системи, в якій немає власних джерел і стоків інформації, в якій скільки інформації надходить зовні, стільки і витікає і в якій можна ввести поняття кінетичної (за змістом – динамічної, рухомої) і потенціальної (структурної) інформації. Наявність таких складових в світі речовини – це відмінності фізичних параметрів у суміжних точках як в просторі, так і в часі, а це вже не що інше, як кінетична і потенціальна енергії. Отже, приходимо до висновку, що інформація і енергія – це різні прояви одного і того ж, а кожна частка речовини, починаючи з елементарних часток (а може, із ще глибшого рівня будови матерії) – це пакети енергії й інформації.

Поєднавши поняття енергії й інформації, мусимо говорити про розширення фундаментального вибору фізичних величин, доповнюючи просторову L, часову T, зарядові M (маса) і Q (електричний заряд) ще однією – I – інформацією (або її еквівалентом – ентропією – S). І тоді знамениту теорему CPT слід доповнити ще й параметром I, або S і трансформувати її так: порушення зарядової симетрії $C(Q)$ викликає порушення просторової $P(Q)$; їх загальне порушення компенсується порушенням часової (T) симетрії, а загальне порушення CPT континууму компенсується порушенням симетрії інформаційної складової, що ми і спостерігаємо в термодинаміці, де вихідна четвірка базових величин L, T, Q, M доповнюється п'ятою – S. Одночасно, згідно з теоремою Е. Ньотер про відповідність кожному закону збереження своєї симетрії в природі і навпаки, маємо можливість говорити про наявність відповідних симетрій у світі інформації.

Одним з проявів таких симетрій є теорема Кюрі про взаємодію у природі об'єктів, структур, процесів одного і того ж фізичного походження і одного і того ж рівня організації речовини і інформації. Згідно з цією теоремою приймач інформації має бути за своєю будовою

[45] В тому розумінні, що прочитати чи зрозуміти такий текст буде дуже важко, якщо взагалі можливо після якогось інтервалу запису.

таким же, як і передавач[46]. Дуже цікава в цьому контексті розповідь відомого американського вченого Лілі, який першим зробив спробу налагодження розумного контакту між людьми і дельфінами. За розповіддю Лілі, все почалось з того, що він проводив досліди з впливу відсутності потоків інформації із зовнішнього середовища на психічний стан людини. З цією метою він занурювався у ванну з водою, що мала температуру тіла і була розташовану в звуко- і світлоізольованому боксі. Через деякий час у нього починались «галюцинації», під час яких він починав «бачити» якихось істот і «чути» їхні розмови. Під час одного з сеансів він почув розмову між двома істотами, в якій йшла мова про те, що йому, Лілі, необхідно поїхати в Пентагон і звернутись до конкретної лабораторії з пропозицією використання дельфінів для воєнних цілей. Йому виділять необхідні кошти і він зможе зайнятись налагодженням контактів між людьми і дельфінами, час яких уже настав. Лілі був цим дуже здивований, але все ж звернувся у Пентагон і, врешті, все відбулось саме так, як він почув.

В цьому експерименті антеною для Лілі служила вода, в складі молекул якої знаходиться по два атоми водню, найпоширенішого елемента у Всесвіті[47], саме водень, згідно з теоремою Кюрі, є найпоширенішим передавачем і приймачем інформації у Всесвіті, а земні океани – найбільшими антенами прийому такої інформації. І тому, коли Земля свого часу була готовою до посіву життя, цей посів ішов через сонячне проміння у воду, де і утворились первісні структури і складові біологічного рівня розвитку матерії.

І підтвердженням цього принципу є розповіді знаменитої провидиці Ванги, яка сприймала інформацію з минулого і майбутнього через кристали цукру або солі, і свідчення шаманів, що впадали в транс, рухаючись навколо вогню (тут антеною служило полум’я).

При цьому не обов’язково антена приймача має бути тієї ж фізичної природи, що і передавач. Згідно з принципом Короленка–Кюрі приймач, перебуваючи під тривалою дією енергоінформаційного потоку передавача, почне перебудовуватись під структуру сигналу і врешті решт зможе приймати інформацію, що була йому недоступною до того.

Ще одним проявом теореми Короленка–Кюрі є взаємодія, а, відповідно, і вплив один на одного об’єктів одного і того ж рівня організації. Зважаючи на закон «космічним подіям – космічні відрізки часу» можемо стверджувати, що на життя і долю Людини можуть впливати лише події, об’єкти, явища і процеси, тривалість яких відповідна

[46] Цей принцип дуже добре ілюструється на прикладі голографічного запису і читання інформації, де зняти інформацію можна лише променем тієї ж структури, що і промінь, за допомогою якого проводиться запис.

[47] В складі зірок і міжзоряної речовини вміст водню сягає за 90%.

тривалості життя Людини [48].

Важливою функцією енергоінформаційного приводу є підтримка максимальної інформативності, пов'язаної з необхідною мірою різноманіття для розвитку Всесвіту. При занадто великому різноманітті Всесвіт набуватиме хаотичного, непрогнозованого і непередбачуваного характеру, при малому – виродження в однофрактальну структуру (куди не глянеш – скрізь одне і те ж). Остання крайність є проявом закону заперечення і другим проявом хаосу надмірного різноманіття [49].

Ще однією особливістю світу інформації є те, що стирання інформації йде по рівнях побудови у зворотному порядку, але не повністю, а лише до того рівня, який може служити для побудови нових структур (принцип мінімуму затрат енергії й інформації відповідно). Використання частин інформації відпрацьованих структур для побудови нових відомий під загальним принципом будови Всесвіту з назвою «вовки-вівці». В залежності від рівня будови системи вона може виступати як «вовк», споживаючи інформаційні блоки («овець») нижчого рівня, і як «вівця» (будівельний матеріал) для систем вищого рівня. Можливий і більш знайомий варіант «біоценозів», але на інформаційному рівні, коли в ланцюгу взаємної залежності «життя» одного «кільця» залежить від інших.

Фрактальність будови інформаційних структур передбачає і фрактальність структур речовин, але для побудови такого фракталу необхідно мати перший зразок структури, що служитиме антеною і відтворюватиме через енергоінформаційний привід свою структуру в інших місцях при наявності «будівельного матеріалу». Іншими словами, для виникнення всіх атомів Всесвіту необхідно «створити» перший; для виникнення біологічного життя – створити першу молекулу ДНК. Можливо, що і для появи якогось виду рослин, комах чи інших живих істот необхідно спочатку створити «зразок», а потім він уже згідно з законом Ч. Дарвіна буде еволюціонувати, звичайно, в межах можливого інтервалу життєздатності і пристосування.

Незвичайною і малозрозумілою в теорії інформації є теорема Дж. Белла: всяка теорія, висновки якої підтверджуються експериментально, не може бути одночасно і локальною, і детермінованою, або ж нелокальною і вірогідною. Можливі лише два варіанти: локальності і ймовірності, або ж нелокальності і детермінованості. Фізичний зміст цієї теореми може виходити або з того, що кожна модель, теорія, інформаційний блок можуть бути записаними лише на якійсь множині елементів, або ж з процесу запису і зчитування

[48] Може саме тому астрологія не розглядає вплив на людську долю планет з періодом обертання більше тривалості життя людини, а саме Урана, Нептуна і Плутона. Це планети, які впливають на долю суспільних утворень (таких як етноси, держави і т. п.), вік яких сягає сотні і тисячі років.

[49] Наприклад, стосовно до вживаних мов народами Землі можемо мати дві крайності: при їх надмірності – ситуацію з Вавилонською вежею, при звуженні до однієї або кількох – матимемо виродження і примітивізацію цих мов і суспільства взагалі.

інформації; бо коли зчитуємо інформацію, то водночас змінюємо структуру, на якій вона записана [50].

З теоремою Дж. Белла споріднена формула невизначеності Гейзенберга у квантовій механіці, згідно з якою точне визначення імпульсу елементарної частки впливає на визначеність по координаті (вона стає ймовірною) і навпаки; або, якщо ми визначаємо енергію тієї ж частки, то нічого точного не можемо сказати про час і навпаки, що відображається формулою:

$$\Delta E \cdot \Delta t = \Delta p \cdot \Delta x \geq h.$$

Можливо, що природа і першого, інформаційного, явища, і другого, фізичного, одна й та ж і знаходиться на рівні першоцеглин і їх програмування в будові Всесвіту. Бо казав Ісус Христос: «Дух Предвічний присутній там, де відсутній, і відсутній там, де присутній».

Організація і структури інформації можуть відповідати речовинним структурам, а можуть мати свою власну будову вже в чотиривимірному фізично-інформаційному просторі. Ці інформаційні об'єкти чимось схожі на проекти машин, будинків і т. ін. в конструкторських бюро, коли спочатку визначаються загальні принципи і константи, а потім створюється проект, на основі якого розробляються робочі креслення і, нарешті, все це відтворюється в конструкційних матеріалах уже в речовинному світі. Будова інформаційних світів, з одного боку, нагадує будову фізичного – там вже діють моделі того, що відбувається «на Землі», але оскільки там простір інший і еквіваленти зарядів теж інші, то інформаційні світи мають багато відмінностей від фізичного. Звичайно, сприйняти повністю і зрозуміти будову таких світів ми не можемо, та все ж інформацію про деякі їхні риси і особливості можна знайти в моделі тонкого світу Кліазовського, в світі ангелів Сведенборга і в опису деяких світів земної **брамфатури** у Андреєва, в Кастанеди [51].

З чотиривимірністю інформаційного простору, можливо, якимось чином пов'язані результати досліду Козирєва, який фіксував сигнали з майбутнього. У своєму досліді Козирєв виходив з того, що енергія і час мають одну природу, і що енергія може передаватись не через простір, а через час. На досліджувану зірку він наводив телескоп, у фокусі якого замість фотопластинки знаходився прилад, зібраний за схемою містка Уітсона, де замість одного з резисторів стояв фоторезистор. Вплив випромінення зірки фіксувався чутливим гальванометром. Після цього

[50] Мається на увазі рівень мікросистем: елементарних частинок, атомів і, в залежності від механізмів зчитування, деяких молекул. Так, щоб пізнати будову елементарних часток, ми руйнуємо їх на прискорювачах.

[51] Моделі будови Всесвіту по Кліазовському, Андреєву, Кастанеді можна подивитись в розділах «Походження і будова Всесвіту». Стосовно Сведенборга – в книзі «Про небеса, ангелів, рай і пекло», де він описує будову раю, цікавими є метрика простору і часу, а також її залежність, як і всього взагалі, що там відбувається, від почуттів і інформативності діючих осіб.

Козирєв розрахував кут, на який перемістилась зірка за час, поки проміння від неї йшло до Землі, націлював телескоп у те місце, де знаходилась зірка в даний момент, і отримував ще один сигнал. Потім він ще раз переміщував телескоп на такий же кут у напрямку руху (туди, де мала бути зірка в той час, коли б до неї пішов промінь від телескопу) і отримував ще один сплеск. Якщо другий сплеск можна пояснити тим, що сигнал може мати швидкість, набагато більшу від швидкості світла, то природа третього сигналу взагалі не має свого пояснення. Але якщо в інформаційному світі існують різні віртуально реальні моделі того, що знайде своє втілення на Землі, то отриманий сигнал може бути не фізичним (в нашому розумінні), а інформаційно-енергетичним з інформаційного світу, тривимірною площиною якого є наш фізичний, точніше речовинний світ.

Про те, що швидкість розповсюдження інформаційного сигналу не обов'язково дорівнює швидкості світла, а залежить від природи носія, говорить дослід з мислелокацією Сонця або однієї з найближчих планет. Взявши у руки рамку – аналог рамки лозоходця – подумки відправляємо думку-імпульс до Сонця з тим, щоб досягнувши його, вона повернулась назад і через дію на нас вплинула на стан руху рамки. Виміряний таким чином час при відомій відстані до Сонця дає швидкість близько 15 000 000 км/с.

Однією з незвичайних властивостей інформації є те, що за певних умов вона набуває змісту, створеного з певною метою об'єкта (структури) і відповідною дією на інші об'єкти чи структури. Наприклад, будемо ліпити, вирізати, вишивати, малювати якийсь витвір і будемо при тому весь час думати про те, як впливатиме, або як повинен впливати створений об'єкт на того, з ким він буде знаходитись. При цьому ми програмуємо структуру цього витвору, прикраси, свого роду амулету, і коли думка нового володаря торкається цього амулету, або амулет знаходиться у контакті з володарем – то його програма поширюється на носія, спричиняючи як позитивні так і, в залежності від задуму, негативні наслідки [52]. Подібний ефект мають не лише статичні структури, а й цілеспрямовані, сформовані в закінчену модель думки людини, які можна назвати мислеформами. Мислеформа, досягаючи об'єкту призначення, може впливати на нього, а може і не мати ніякої дії, все залежить від того, наскільки структури об'єкта готові до сприйняття мислеформи, або ж наскільки сама мислеформа відповідає об'єкту. Якщо інша людина впевнена в тому, що на неї подібні речі не діють, то тим самим вона ставить блок для чужих мислеформ, і вони не можуть вплинути на неї.

[52] Цікаво було б провести спеціальні досліди по формуванню, наприклад, кристалів у інформаційному полі здорової людини з використанням їх для лікування хворих. Подібний ефект використовується при лікуванні за методикою Фоля, але там просто транслюється інформація від ліків до хворого з наступним ефектом, подібним до безпосереднього вживання ліків. Ще одним аспектом цього ефекту може бути дослідження інформаційних полів творців археологічних речей через досліди з цими речами.

Кращий засіб захисту від подібних речей – не вірити в них або ж вірити в те, що ніщо подібне на вас вплинути не може.

Впливати на інший об'єкт можна не лише безпосередньо, а й через структури, породжені цим об'єктом, через структури, які живуть доти, доки живий сам об'єкт. До таких структур належить все, що сформовано, побудовано, створено під впливом даного об'єкту, особливо те, що відстежує фізичні особливості самого об'єкта: фото, одяг і т. ін. А то ж не бажано, щоб ваші фото, ваш одяг, інші близькі для вас речі потрапили в недобрі руки, до осіб з «чорними» думками. Та якщо це все ж таки сталось, захистом може бути лише більш сильна мислеформа – добрá і любові. І тоді спрямована на вас негативна мислеформа не знаходить необхідного матеріалу для своєї дії і повертається назад, до структури, що її породила і впливає на неї саму з тими ж наслідками. Ефекти гіпнозу і самогіпнозу, зурочень і заговорів якраз і є прикладами дії мислеформи. Мислеформа може виступати і вірусом, і ліками стосовно інформаційного тіла людини, причому чим з більшим почуттям вона формується, тим сильніший її вплив.

А то ж ніколи не думайте і не говоріть нічого такого, чого б ви не хотіли почути щодо себе. Це кращий засіб запобігти небажаним наслідкам не лише для інших, а й для себе. Бо той, хто втрутився з власної ініціативи у долю іншої людини без великого бажання допомогти, без любові і глибокого співчуття до людини, якої торкнулась біда, має пам'ятати про закон Карми: за все, що ти заподіяв, чим жив і про що думав – прийдеться відповідати. І за добро отримаєш добро, а за зло – гріхи і спокуту. Багато хто вважає, що зло повинно бути покарано відразу ж. Але світ інформації – це не фізичний світ, це світ з іншою метрикою, а тому всьому свій час…

Розповідаючи про світ інформації, необхідно звернути увагу читача ще на одну обставину, пов'язану з іменами і назвами. Колись імена дітям давали або на честь святого, що народився в той же день, або на честь когось із рідних, яких вже немає, але про кого згадують з любов'ю і пошаною. Саме тим святим чи вашим рідним, особливо близьким по родовій гілці, притаманні інформаційні структури, що впливатимуть на формування дитини з тим же словом-паролем. Саме слово-назва – це той центр конденсації, навколо якого почнуть формуватись позитивні інформаційні структури. Звичайно, не все так просто, і не лише це впливає на майбутнє дитини, та все ж: чого б не зробити того, що матиме добрі наслідки?

Частина 2. Розум у Всесвіті

Протягом тисячоліть дивує людину навколишній світ, викликаючи безліч запитань: звідки все це? Чому все так, а не інакше? В чім сенс буття людини, живого, Всесвіту? Як все почалось і чим закінчиться? Як діяти і як жити? Та безліч інших, подібних, на які важко і дуже непросто знайти відповідь. Особливо якщо враховувати ту обставину, що людина, яка шукає відповіді на подібні запитання, робить спробу пояснити призначення системи, елементом якої є вона сама. Згідно з теоремою Гьоделя, засобами системи неможливо доказати не тільки те, що виходить за рамки системи, а навіть несуперечність того, що ми стверджуємо про будову та властивості самої системи. І все ж, незважаючи ні на що, людина ставить запитання і робить спробу за спробою зрозуміти навколишній Світ і своє місце в ньому. В залежності від набутих знань, діалектичності мислення в пошуку відповіді можна піти двома шляхами. Один з них – це шлях сприйняття Всесвіту таким, яким він є, з наданням йому статусу вічності; зміни в якому відбуваються згідно з раз і назавжди сталими законами Природи. В такому Всесвіті все відбувається хвилеподібно, а сам розвиток Всесвіту механічний, без кінцевої суті і мети. Всупереч другому закону термодинаміки, згідно з яким всі процеси у Всесвіті протікають з незворотними втратами енергії і спрощенням структур, вводиться гіпотеза випадковості ускладнення структур, випадковості виникнення життя, випадковості появи Людини, а з нею і розуму. Така точка зору дозволяє зробити Людину центральним об'єктом розвитку Всесвіту, поставити її над Природою, ствердити вседозволеність її дій. Для обґрунтування цієї точки зору її прибічники використовують весь арсенал сучасної науки, «яка нібито не потребує» Бога для пояснення існуючої суті речей. Та надзвичайно вірно висловився з цього приводу англійський мислитель Оуен: «Малі знання віддаляють нас від Бога, великі – наближають».

Чим більше знає людина, тим більше вона розуміє невипадковість Всесвіту, розуміє, що його краса, складність, доцільність у всьому несе в собі щось таке, що стоїть над людським сприйняттям і осмисленням, багато вище від того, що можна уявити і про що може йти мова взагалі. Може саме тому всі великі вчені були глибоко набожними людьми, бо вони, як ніхто інший розуміли те, що Всесвіт в тому стані, який ми маємо змогу спостерігати, не міг виникнути випадково, що над актом творіння Всесвіту стоїть Щось таке, чого людський розум не може осягнути. Та розуміючи за народженням Всесвіту Творця, такі вчені шукають не нові закони будови Всесвіту, а розуміння існуючих. Вони йдуть іншим шляхом – пошуку відповідей на «вічні запитання».

Спробуємо і ми пройти цим шляхом, на якому для розуміння суті буття використаємо ті знання, які вже маємо, а там де будемо відчувати їх нестачу – будемо використовувати присутнє людям почуття гармонії і довершеності системи, яка будується чи розглядається. Опорою на цьому

шляху нам буде теорема Роса Ешбі, сформульована останнім в повоєнні роки при створенні перших безпілотних літальних апаратів: «Для керування літальним апаратом потрібна система керування (управління) функціонально більш різноманітна, ніж керований апарат». Це надзвичайно важлива теорема, бо вона по суті являє собою один з основних принципів організації Всесвіту. Дійсно, для того, щоб збудувати дім потрібно мати хоча б «на цеглину» більше, бо руйнування лише одної цеглини призведе до неможливості закінчити будову; щоб вирішити задачу – необхідно знати більше ніж потрібно конкретно для рішення цієї задачі; «згубивши» лише якусь деталь, ми ніколи не знайдемо відповіді на поставлене питання. І так у всьому, в усіх сферах діяльності людини. В усьому, завдячуючи другому закону термодинаміки, «на вході затрати будуть більші, ніж матимемо на виході», скрізь потрібно мати надлишок. Виходячи з цього принципу можна стверджувати, що ні одна система не може створити іншу систему рівну собі чи більшої складності, а лише таку, яка буде відтворювати частково можливості самої системи (навіть, якщо це відтворення збільшене або піднесене на кілька порядків, воно не змінює суті). Отже, людина не може створити «Людину» в повному розумінні цього слова. Для створення «Людини» потрібна система «багатша, різноманітніша», ніж Людина. А це вже вищий рівень розуму. Повторюючи процедуру ми прийдемо до висновку, що Всесвіт створено "Розумом», точніше «Системою», яка більш багатша і різноманітніша, ніж сам Всесвіт. Як ми будемо називати Те, що виходить не тільки за межі нашого розуміння, але й Всесвіту – Вищим Розумом, Абсолютом, Вищою Свідомістю, Творцем Всесвіту, Богом – це все проблема найменування, бо відобразити Суть визначеного ніякою назвою ми не в змозі. Ми можемо лише прийти висновку, «що Всесвіт» і нас з ним, створено. Яким чином – це вже інше питання і про це згодом. А зараз потрібно звернути увагу на те, що теорема Р. Ешбі – це віддзеркалення більш відомої теореми К. Гьоделя в математиці, про яку ми вже згадували вище. Ще перед війною австрійський (за чеським походженням) інженер К. Гьодель, займаючись проблемою Д. Гільберта про несуперечність базової системи аксіом, яка використовується для побудови якогось розділу знань, сформулював наступну теорему: «Засобами системи неможливо доказати несуперечність вибраної системи аксіом». Для доведення несуперечності даної системи аксіом, а отже і всього розділу знань необхідно їх доповнити зовнішніми, тобто з іншого розділу знань. Але як тільки ми це зробимо, ми можемо об'єднати обидва розділи в один і знову виникне те ж питання: «вірна чи не вірна отримана таким чином область наших знань?». І так до нескінченності – для доказу несуперечності нижчого рівня потрібен більш високий, а це вже те ж саме, чого вимагає і теорема Р. Ешбі. Та якщо існує ієрархія Всесвіту, то виникає запитання: чи все, що оточує нас, створене «Розумом» і «розумне"? Дійсно, якщо сприймати Всесвіт крізь призму

теореми К. Шеннона, згідно з якою «розумною можна вважати систему, що може сприймати інформацію, зберігати її, обробляти і передавати», то розумними є вже елементарні частки, такі як електрон. Електрон може поглинати фотон, зберігати його, впливати на його характеристики і випромінювати його, або декілька в залежності від умов, в яких знаходиться. З такої точки зору все, з чим ми зтикаємось у Всесвіті, наділене розумом. Розумні тварини і рослини, планети і зорі. Та розум цей «не людський». Принаймні на рівні живого він дає можливість розуміти і діяти, але не дає можливості «творити в дусі». Давайте ж іще раз поміркуємо над тим що є розум. Прийняте визначення розумності збігається з поняттям інформації та роботи з нею. З цього боку розумність є лише властивістю того агрегату матерії, з якого складаємось ми. Перефразуючи вислів Святого Августина «світ створений з часом, але не в часі», можна стверджувати, що «Всесвіт створений з розумом але не розумом». Чи можливо підтвердити цей вираз якимись доказами? Якщо звернутись до глибинної інформації, до її найбільш стійкого ядра, то ніде не знайдемо визначення Вищої Сутності через розум. В Біблії це «… земля була безводна і пуста, і морок над безоднею, і Дух Божий носився над водою»; в індійських переказах це «перша біла центральна точка – Дух-Матерія», і Самосущий Господь, і Єдине Всесвітнє Світло, і Вогонь, і Вітер-Дух, і Простір-Дух. І лише в Євангелії від Іоанна сказано: «Спочатку було Слово, Слово було у Бога, і Слово було Бог. Воно було спочатку у Бога. Все через Нього почало бути і без Нього ніщо не почало бути, що почало бути. В ньому було життя і життя було світло людей. І світло в пітьмі світе, і пітьма не обійняла його». До цього вислову ми ще повернемось, бо він хоча побічно і індетифікує Бога зі Словом, все ж говорить про інше. Та ще більшу неідентичність Бога і розуму бачимо в семи Творіннях Бога: 1) Безмежного Розуму; 2) стихій шляхом диференціації Всесвітньої неподільної Субстанції; 3) органічного світу, його еволюції, його почуттів, розвитку, нерозділеної природи; 4) творіння неживих, неорганічних тіл; 5) творіння живого; 6) творіння божеств і 7) творіння Людини. Як бачимо, розум є теж витвір Бога. І саме він був створений першим: «…і Слово було у Бога». На рівні нашого розуміння це був Задум майбутнього Всесвіту, Програма його створення і розвитку в найбільш загальних рисах. Бог творив і творить новий Всесвіт в дусі, як творять свої полотна художники, вірші – поети, музику – композитори…

Що ж все-таки розуміють під словами Бог, Дух…? Коли запитали Ісуса Христа, що є Бог? – Він підняв камінь і сказав: «І тут також». Ще більш визначено сказав апостол Павло: «і ми всі в Ньому». Можливо це слід розуміти як те, що Всесвіт є частиною самого творця, який «жертвує собою», розчиняючись у створеному Всесвіті, відтворюючись в різноманітті складових членів і залишаючись Самосущим, Невиразимим, Непізнаваємим. Це і джерело енергії, руху, і джерело розуму, і джерело форм, і джерело всього сущого. Навіть більше того, бо, на жаль, ми

можемо зрозуміти лише те, що входить до кола нашого з вами буття, до можливостей нашого обмеженого мозку і, відповідно, нашої обмеженої свідомості.

Ще один аспект відкривається в кожній з моделей творення Всесвіту. Мова йде про первісний простір, він же абсолютний, про безодню, про первісний Хаос, про первісні води, про безмежну темряву, сховища майбутніх світів. Це Лоно, яке опліднюється Богом, з якого під дією енергоінформаційного – і хто крім Творця знає ще якого променя, чи програми, чи первісного яйця з ДНК майбутнього творіння – народжується Всесвіт… Як це нагадує знайому весняну картину, коли в підготовлене поле кидається зернятко майбутньої рослини… А може це зернятко впало від рослини, що закінчила своє буття і коли прийде весна і поллються щедрі промені весняного Сонця, нова рослина починає свій шлях у часі. І щоб відбулося її життя потрібні три речі: грунт, її ДНК, і сонячна енергія. І не просто енергія, а й інформація на її розвиток. Рослина розвивається, і в кожній її клітині знаходиться інформація про всю рослину, та настає час, і формуються нові зернята, що стануть початком нових Всесвітів. Та все це лише однобічна і не дуже вдала аналогія. Бо створюючи новий Всесвіт, Бог створює і нових творців, які рангом набагато нижчі, але вищі за Людей. Він творить собі подібних, здатних творити в дусі і робити результати творення більш різноманітними і неповторними.

Ще один аспект розуму у Всесвіті дає нам згадувана вище теорема К. Шеннона стосовно розумності того чи іншого об’єкта, або системи. Поєднуючи її з теоремою Гьоделя–Ешбі можна стверджувати, що весь Всесвіт розумний. Тільки цей розум на кожному рівні різний, на кожному рівні це зовсім інші інформаційні структури і зовсім інші принципи роботи з інформацією. Людське суспільство – це лише один із рівнів розуму у Всесвіті, а Людина займає лише свою розумну нішу в розумному Всесвіті. Такий висновок підтверджується словами Ісуса Христа: «від Духу – дух, від плоті – плоть», який в сучасній фізиці формулюється як «складність об'єкта залежить від складності середовища», «властивості тіла відповідають вихідній речовині», розум може сформуватися лише в розумному середовищі і т.ін. Формально це відомий принцип Кюрі: «симетрія об'єкта відповідає симетрії середовища і навпаки», а також теоремі Кюрі, згідно з якою у природі можуть взаємодіяти лише сили і потоки однієї фізичної природи. Згідно з цими принципами розумна Людина ніколи не може виникнути і розвинутись без розумного середовища, духовна Людина – не в духовному середовищі, як і «живе» в цілому – із неживої інертної матерії. Більше того, у відповідності з другим законом термодинаміки Людина не може не тільки еволюціонувати і ускладнюватись як розумний об'єкт, вона не може зберегти навіть ті знання, які вона отримує від інших. В світі немає сталих

структур, де б інформація зберігалась впродовж невизначеного часу. Все в природі змінюється і всі зміни відбуваються у відповідності з другим законом термодинаміки, тобто з накопиченням помилок і втратами інформації. Стираються літери і розсипаються книги, немає жодного каналу передачі інформації, в якому би без надлишкової інформації потрібна дійшла до адресата без втрат. І все ж Людство стає все більш розумним, перебудовуючи середовище під себе і змінюючись згідно з цим середовищем. Такі зміни можливі лише в тому випадку, коли людство весь час одержує відповідну інформацію з зовні. Потрібен потік інформації, згідно з яким протікали б процеси у Всесвіті, в тому числі і на Землі. Згідно з принципом Кюрі процес, протікаючи через систему, змінює її структуру у відповідності до симетрії потоку. Іншими словами, через Всесвіт повинен текти потік енергії і інформації, несучи програму на його розвиток і еволюцію. Це інформаційно-енергетичний привод Всесвіту, який діє безперервно з моменту творення Всесвіту. Коли Моісей на горі Синай, стурбований паузою в розмові з Богом, питає Його: «чи не заснув ти Боже?», Бог йому відповідає: «Якби я заснув хоч на мить, цей Світ перетворився б на порох». Отже потрібно визнати, що Всесвіт розвивається згідно з задумом творця, у відповідності до Програми його розвитку. Всі основні оператори, всі основні моменти життя Всесвіту і Людини вже визначені, хоча і на нашу волю в людській долі теж залишається місце.

Розуміння невипадковості Всесвіту і визначеність місця Людини в ньому докорінно змінює свідомість ставлення Людини до навколишнього середовища і до себе. Людина починає розуміти, що на кожному кроці вона повинна жити і діяти згідно з законами Всесвіту і нормами суспільства, які розвиваються за законами добра, краси, істини. Без розуміння цих законів найкращі намагання можуть призвести до самих небажаних наслідків. Так, наприклад, всім відомий закон «вбити дракона» згідно з законами компенсації та стійкості призводить до того, що той, хто «вбив» дракона сам стає Драконом. Саме розуміння дає змогу боротися не з наслідками, а з тими явищами, які породжують Дракона. До тих пір, поки існують канали живлення дракона, вбити його не можливо, бо вбивши одного, натомість одержите іншого, в чиїйсь чи в своїй власній особі. Наведений приклад – характерний для розвитку живого закону «змін і стійкості». Без змін не має розвитку, прогресу, еволюції, але під час змін система повинна мати запас стійкості для того, щоб вижити, щоб не бути зруйнованою. І чим більші зміни очікують на живе, тим більший запас стійкості воно повинно мати. Стійкість обумовлюється врівноваженістю полярних якостей, в той час, як зміни породжуються асиметрією; остання ж витікає з суті різниці потенціалів. Різниця потенціалів – це різниця в значенні одного і того ж параметру в двох точках простору і обумовлюється вона перешкодою на шляху розвитку процесу. Звідси витікає, як наслідок, відомий закон карми: не буває

наслідків без причин і причин без наслідків. За всі справи, за всі свої вимоги, за вчинки своїх батьків, за вчинки людства, за все треба платити. Людині дарована можливість волі вибору, але якщо її вибір суперечить основному напрямку розвитку, задуму Творця – вона повинна зрозуміти сама, що наслідки, від яких вона потерпає – це результат її дій та дій її оточення.

Воля вибору надана людині лише в межах «потоку», параметри якого вже задані. І якщо ця людина одержує більше, то інша – менше, якщо ця порушує принципи – інша, або ж вона сама, повинна компенсувати ці відхилення за кордони обмежень. Щоб краще зрозуміти цей принцип, пригадайте закони руху молекул газу – кожна з них має свою швидкість. Але ця швидкість обмежена загальною енергією потоку таким чином, що сума енергій всіх молекул не більша і не менша за наявну енергію потоку. Подібне обмеження повинне існувати і на інформацію. Може тому так символічно звучить відомий вислів: «воля – це усвідомлена необхідність». Звичайно це не значить, що загальний об’єм інформації не змінюється, бо в системі є джерело змін – інформаційно-енергетичний потік – і є стік – другий початок термодинаміки.

Незважаючи на те, що параметри потоку життя Всесвіту задані, Людина може сама вибирати. Та для того, щоб вибирати, вона весь час повинна бути в готовності, повинна мати в потрібний час відповідну звістці організацію духу і мислення, душі і розуму. Коли Ісус Христос наголошував на тому, що людина повинна «вчитись, вчитись і вчитись», то саме тому, що немає міцнішої віри і любові, ніж віра і любов, що побудовані на знаннях серця і розуму. Людина повинна розуміти, що вона не випадковість, що вона створена не для забави, не для пустоцвіту, а для високої мети. День за днем, із року в рік, із життя в життя Людина має йти шляхом сходження. З давніх часів відомий вислів «немає бога, який не був би людиною», а також «люди – це павші боги». Між Творцем і людиною знаходиться ціла ієрархія богів різного призначення – від планетарних до космічних. У кожного з них свої задачі і свій вибір, та для того, щоб стати вчителем, треба самому закінчити школу розуму і духу. Не кожний учень закінчує школу, а той, хто закінчив не обов'язково іде далі – це вибір людини. Та той хто розуміє, що життя – це школа, яка ніде і ніколи не закінчується, що все, що має людина – це теми, які вона повинна засвоїти для того, щоб іти далі – завжди буде заохочуватись вчителями. Немає людини, в якої не було б батьків і вчителів. І вся справа в тому, хто вони, Вчителі – від Бога, чи ні, чому вони вчать і куди ведуть. Бо на кожному рівні організації Всесвіту все подібно і не схоже з організацією людини і людського суспільства. На всіх рівнях є свої лікарі і вчителі, воїни і поліція, спостерігачі і спокусники, раби і работоргівці, колекціонери і туристи, носії духу і зла…

У кожної людини є свій вчитель. В залежності від рівня розвитку і призначення змінюється вчитель, програма навчання. Так само, як і в школі, людина повинна послідовно пройти і засвоїти всі теми. Хто не вчив математику – не зрозуміє фізику, хто не плакав – той не зрозуміє того, хто плаче; у кого не боліло – не зрозуміє, що таке біль, хто не ходив до школи – не зможе вчитись в університеті і не стане вчителем, лікарем, інженером… Хто не пройшов «школи життя» – не стане богом, а вірніше не зможе продовжити свій шлях сходження. Легко котитись вниз, не потрібно зусиль для того, щоб стояти на місці, важко йти вгору і вперед. Багато спокус і перешкод на шляху сходження, багато наполегливості і терпіння, віри і жертовності, неспокою і любові потрібно, щоб іти стежками своєї долі, щоб жити в злагоді і гармонії з навколишнім світом, щоб серцем і розумом обійняти всесвіт. Іти не зупиняючись, але й не бігти, бо кожний час і день для чогось призначені. Все має свій сенс бути і лише сама Людина може відступити, знехтувати, піддатись спокусі… І тоді в дію вступає закон карми… Коли ж все відбувається належним чином, і людина за час свого нинішнього життя виконає програму, то згідно з законом трансформи вона переходить до старшого класу, змінюючи «форму» в залежності від подальшої програми становлення, від того, в яких просторово-часових, фізичних станах матерії та її енерго-інформаційних структурах відбуватиметься подальше сходження.

Щаслива дитина, яка має батьків, вірить їм і любить їх. Щаслива людина, яка вірить в Бога і йде з любов'ю до Нього. Та ще щасливіша та, яка не тільки вірить, а й розуміє, знає, чому саме так побудований Розумний Всесвіт, що у нього є свій Батько, Творець Всесвіту, і що всі ми його діти.

Частина 3. Егрегори. Мова

«…Що ви зв'яжете на Землі, те буде зв'язано і на небі, і що дозволено на Землі, те буде дозволено на небі… Якщо двоє з вас згодні на Землі прохати за якусь справу, то що б вони не попрохали буде їм від Батька Мого Небесного, бо де двоє, чи троє зібрані в ім'я Моє, то Я посеред них».

Євангеліє від Матфея

Щоб зрозуміти про що йде мова, необхідно окреслити деякі сучасні уявлення стосовно засобів збору, зберігання і обміну інформацією у Всесвіті на рівні Людини. Кожен знає, що Людина має можливість отримувати інформацію по п'яти каналах: зору, слуху, нюху, смаку та дотику, при тому що доступні діапазони в цих каналах дуже обмежені. З безлічі каналів і бібліотек інформації у Всесвіті Людині доступна лише дуже мала їх частина. Тай ці доступні канали несуть інформацію лише про навколишнє фізичне середовище. Але фізичне тіло з його системами збору, зберігання і обміну інформацією є лише надбудовою над тими, іншої матеріальності структурами, які ми умовно називаємо душею. І наступна матеріальна за фізичною оболонка людини (по Д.Андреєву) – це астрал, в якому зосереджені здібності духовного бачення, слуху, нюху, глибинної пам'яті, здібність польоту, здібність спілкування з істотами інших просторово-часових шарів, здібність спостереження космічних панорам і перспектив. Але ці здібності майже у всіх людей закуті в броню біологічного тіла, а тому більшість структур, що оточують нас, нам не відомі, як і більшість процесів, що не зачіпають біологічне тіло. А тим часом навколо нас відбувається дуже багато дивних речей, на які мало хто звертає увагу, але які мають вирішальне значення для всього, що нас оточує і до чого ми причетні. І більшість з них належить до світу дещо іншої матеріальності–інформаційної…

Згадаймо принцип Кюрі: об'єкт розповсюджує свою симетрію на навколишнє середовище, середовище накладає свою на об'єкт. Людина накладає свою симетрію, перебудовує навколишнє середовище під себе.[53] Але людина має троїчну будову. І крім фізичного впливу необхідно враховувати інформаційну складову. Все, що знаходиться в сфері дії людини, знаходиться під впливом її інформаційного тіла і набуває

[53] Людина не могла природним шляхом піти від мавпи, бо мавпа пристосована до навколишнього середовища, а людина – ні. Людина створює під себе середовище, але це суперечить принципу Короленка–Кюрі. Звичайно, якщо міркувати лише з точки зору відповідності людини фізичному середовищу.

багатьох рис і властивостей, притаманних живій, розумній Людині. Відбувається трансформація, перепрограмування навколишнього середовища під дану людину, чи під кількох осіб, поєднаних однією справою, метою, діями.

Багато хто чув про таємничі «істоти» – домовиків. Що це таке? Уявіть собі те місце у вашій домівці, де найчастіше збирається ваша родина. Звичайно, це або кухня, або сімейний диван в гостиній. Тут відбуваються найважливіші сімейні події, тут обговорюються найважливіші проблеми, тут формуються задуми і намічаються плани їх реалізації.

Якщо в кімнаті, чи іншому місці деякий час знаходилась людина, а потім пішла, то протягом деякого часу це місце можна знайти за допомогою рамочки, аналога лозової гілочки, що слугує для пошуку води. Чому? Тому, що за час перебування в даному місті людина встигла залишити невидимі сліди свого перебування. Вона почала перебудовувати навколишній енерго-інформаційний простір і речі в ньому під себе (навіть не думаючи і не здогадуючись про це).

Аналогічні речі і процеси відбуваються там, де збирається сім'я. Образно кажучи, в даному місці починає «накопичуватись» особливий енерго-інформаційний «конденсат». Після досягнення критичного рівня останній набуває властивостей самоорганізації, перетворюючись на псевдо-розумну систему, що живиться енергоінформаційними потоками членів сім'ї. Ця система зацікавлена в тому, щоб сім'я і надалі збиралась саме в цьому місці. Окрім сніданків, обідів і вечері, тих, що збираються, об'єднує щось спільне: когось мрії про прибутки, когось про сади та городи, когось про дітей і т. ін.. Енергоінформаційна система, що утворилась, буде підтримувати всяке слово і всяку людину, що допомагає зберегти існуючий стан і навпаки – всяку людину, що несе загрозу руйнації цього стану – буде відторгати (часто це відбувається з невістками і зятями). Ця енергоінформаційна система і є «домовушкою». При переїзді до іншого будинку – вона частково переїздить з речами, а коли залишається, то з приходом інших хазяїв руйнується і «помирає».

До подібних енергоінформаційних утворень різних рівнів належать особисті, колективні, кланові, державні і етнічні. Коли якась кількість людей об'єднана однією задачею, метою, обставинами і починає діяти як одне ціле – виникає енергоінформаційна система, що підтримуватиме це об'єднання. На рівні великих колективів і держав така система носить назву «егрегор» (в деякому відношенні це свого роду «колективний бог»)[54].

Одні елементи колективу (як і державні особи) з часом вмирають, інші народжуються. І ті, що народились, підпадають під вплив існуючого

[54] Боги бувають «надлюдськими» і «людськими», точніше створеними в енерго-інформаційному просторі людьми.

егрегора: він поширює на них свою «симетрію», свої «закони» з тим щоб забезпечити своє існування і своє майбутнє.

Так, в науці, деякою подобою егрегора є поняття «парадигми» – «сукупності ідей, теорем, законів, принципів, обладнання, літератури, приладів, інститутів і людей-вчених, що обслуговують дану галузь науки». Серед вчених парадигми близько двох-трьох відсотків є ідеологами, близько 15% активних помічників, всі інші – солдати парадигми, які захищають свою галузь від «інакомислячих», від тих, хто може зруйнувати парадигму, незалежно від того, вірні погляди противниківи чи ні. Бо парадигма годує, забезпечує стійке існування її елементів . Відомо, що клітини в складному організмі живуть набагато довше, ніж одноклітинні створіння. Але отримуючи можливість довгого існування, вони втрачають самостійність. Подібним чином все відбувається і в парадигмі, і в інших подібних утвореннях. Людина, що входить до складу організованого інформаційного колективу, підпадає під вплив егрегора і в значній мірі «втрачає« риси своєї особистості, але набуває грунтовних засад своєї життєздатності. При цьому життєздатність і можливості окремих егрегорів (і відповідних їм колективів) значно збільшуються, якщо вони стають елементами ще більш високоорганізованої системи. Звичайно, якщо мета цих «клітинок» (будемо називати їх надалі блоками – по аналогії з електронними, будівельними і т.п) співпадає.

Чим вищій рівень організації виникаючої енергоінформаційної системи – тим більш вона стійка і має більші можливості в боротьбі за «місце під Сонцем».[55] Але з іншого боку, вона стає інертною і менш чутливою до змін, повільніше трансформується і еволюціонує, а тому поступово відстає від більш прогресивних утворень і стає, з часом, нестійкою і нежиттєздатною. Вона або сама руйнується, або її руйнують до такого рівня блоковості, з якого починається побудова нової системи, але лише за умови єдиної мети, задачі. На рівні держави це те, що часто називають «національною ідеєю».[56]

---

[55] Особливо важливими для організації і еволюції людства є етнічні і релігійні егрегори, що об'єднують величезні масиви людей і дозволяють стабільно розвиватись суспільству, чи його частині, протягом століть і навіть тисячоліть. Та коли починають порушуватись закони і принципи егрегора – це перша ознака початку його руйнаціїї. І якщо в надрах суспільства не визріла нова мета, нова задача, на якій зростатиме новий егрегор, нова парадігма, новий етнос, то руйнація може досягти такого рівня, що система загине не лише на інформаційному, а й на фізичному рівнях.

[56] По відношенню до України визначення національної ідеї на даному етапі є вирішальним, бо крім інтересів корумпованих чиновників, що паразитують на державності України, більшість населення нашої держави ніщо не об'єднує. Переходу більшості областей України на рівень національної самосвідомості, за виключенням західних і північних регіонів та деяких вкраплень в інших – ще не відбулося. Особливості національного егрегора України добре відстежуються в інформаційному полі країни. Коли більше 50% інформаційних потоків передаються на російському діалекті, а майже 90% теле- і радіопередач наповнені «брудом» іноземного походження, то це говорить лише про слабкість національного егрегора, з одного боку, і про те, що вищим ешелонам державної

Для глибинного розуміння ідеї блоковості в архітектурі суспільства, необхідно уяснити блоковість як загальний природний принцип в будові Всесвіту на всіх рівнях його організації. Розглянемо розвиток рослини. При наявності сприятливих зовнішніх умов рослина розвивається тим швидше, чим краще вона забезпечена добривами, особливо органічними. Але що таке добриво? Це «зруйнована» до деякого рівня складності блоків інша рослина. Рослині, що розвивається, не потрібно витрачати ні часу, ні енергії на побудову цих «блоків», вона використовує уже існуючі. І так на всіх рівнях організації матерії у Всесвіті, як на фізичному рівні, так і на інших, в тому числі і на інформаційному.

Кожна з виникаючих чи уже існуючих енергоінформаційних систем повинна функціонувати і розвиватись у відповідності до енергоінформаційного приводу Всесвіту, бо кожна така система може діяти лише за умови достатнього живлення (як колесо турбіни, поки тече річка). І якщо енергоінформаційний привод несе операторну інформацію на зміни і події, то енерго-інформаційні системи, що утворюються, не тільки залежать від приводу, але за рахунок механізму зворотного зв'язку можуть впливати не лише на системи більш високого рівня, але й на сам привод, причому чим більше хтось буде «стукати» й «просити», тим кращими будуть результати. А тому й казав Христос:«Стукайте – і відкриють, просіть – і дано буде», і «що ви зв'яжете на Землі (на рівні фізичного середовища), те буде зв'язане і на небі, і що дозволено на Землі, те буде дозволено на небі». Звичайно, під «небом» не слід розуміти «небо» в прямому понятійному змісті для людей. Під «небом» слід розуміти або міжзоряний і міжпланетний вакуум, або магнітне поле Землі (з яким за деякими прикметами пов'язаний планетарний розум, комп'ютер, чи те, що Вернадський називав ноосферою), або взагалі інші просторово-часові виміри, що знаходяться і поруч і не поруч, і до яких поки що ми не можемо доторкнутись навіть в уяві.[57]

Кожний егрегор незалежно від рівня, це не вся інформація про об'єкт, це швидше відібрана інформація під цільову функцію. Більше того, ця інформація трансформується і «добудовується» таким чином, щоб егрегор набув найбільш важливих для існування і еволюції рис. Все позитивне роздувається, все негативне применшується і замовчується. Так виникають міфи особисті, сімейні, кланові, міфи інститутів і партій, державні і етнічні міфи, в яких реальні прототипи героїв часто далекі від оспіваних і канонізованих, а в деяких випадках взагалі не відповідають реаліям. По суті егрегор – це позитивний чи негативний двійник фізичної

еліти бруд у потоках інформації (проституція, жорстокість, насилля, примітивізм бажань і тваринних інстинктів) дозволяє формувати відповідне до себе «брудне», фізіологічне середовище, в якому суспільство програмується на вседозволеність, аморальність і на можливість застосування до кого завгодно яких завгодно брудних методів насилля над особистістю і суспільством.

[57] Інформаційний простір і матеріальність його структур чотирьовимірна, а наш простір і ми в ньому – це лише тривимірна проекція інформаційного.

особи в інформаційному просторі, що існує поряд з фізичним, але який такий же матеріальний, як і фізичний, і який існує і діє за своїми законами і принципами,[58] має свої константи і обмеження і в якому наш розум з двозначною (полярною) логікою є лише обмеженою областю. Всі події, що відбуватимуться в майбутньому на фізичному рівні, ймовірно «програмуються» і моделюються в інформаційному світі і лише після підготовки необхідних інформаційних моделей реалізуються у фізичному. І, можливо, що і Христос таке велике значення придавав саме інформаційним моделям, думкам і словам людини тому, що вони формують майбутнє. Бо казав, «що ви зв'яжете на землі, те буде зв'язане і на небі».

Показова перебудова російського егрегора в 1917 році. Нежиттєздатність старого егрегора для всіх мислячих людей ставала очевидною. Перебудова на зразок західних егрегорів не сприймалась. Крім того, західна модель капіталізму не могла бути поширена на російський грунт з розвинутими недоліками в суспільстві: корупцією, подвійною мораллю т. ін. Крім того, людям, схильним до аналізу, уже тоді була очевидна безперспективність капіталізму, як суспільної формації. Формації в якій віссю розвитку є капітал і в якій «все купується і все продається», і в якій «немає такого злочину, на який би не пішла людина заради прибутку». Формація, в якій всі аспекти людської виключності поставлені на службу фізіології, формація, що стає гальмом в розвитку духовності людства, і в кінцевому аспекті веде до його занепаду і руйнації. Можливо саме тому, незалежно від місцезнаходження «ведучих архітекторів суспільства» була зроблена спроба перебудувати людство на інших принципах, спроба створити егрегора іншого складу і рівня. Для реалізації задуму необхідно було зруйнувати старі структури державності, знищити «носіїв» старого менталітету і духовності (програмний аспект старого егрегора) – найбільш розумних і талановитих (з точки зору старого егрегора) представників суспільства, створити «нові блоки» майбутнього суспільства. Реалізація «проекту» була покладена на талановитих, але вихованих в старій системі, «вождів», що в кінцевому результаті призвело до того, що спроба виявилась невдалою. Побудоване суспільство виявилось суспільством без зворотного зв'язку, а імунна система замість того, щоб боротись з проявами старого егрегора, зруйнувала і знищила паростки духовності майбутнього, побудовані на загальнолюдських, споконвічних принципах моралі і стосунків між людьми. Можливо це відбулось тому, що руйнація старого егрегора

[58] Деякі уявлення про інформаційний світ можна отримати з книги Сведенборга «О небесах, о рае, ангелах и аде », з книги Д. Андреєва «Роза мира», з книг О.Блаватської, О. Реріх та Кліазовського, книги Данте «Божественная комедия». Так, в Сведенборга світ ангелів багато в чому подібний до фізичного, але має і суттєві відмінності, наприклад в просторово-часових співвідношеннях і вимірах, які є функціями думок і почуттів.

відбулась не за принципом необхідного рівня блоковості, а як звичайна стихійна руйнація, в якій в повну силу проявився відомий принцип «вбити дракона», коли «вбивця» сам ставав драконом; принцип, який часто-густо проявляється в тому, що старе для збереження своїх позицій «перефарбовується» під нове, захоплює перші позиції в «табуні» і повертає його під новими гаслами до старого змісту.

Про мову і двомовність

Московити хочуть забрати
останнє, що залишилось у
нашого народу – його душу,
бо душа народу – це його мова!..
Василь Стус

Прислухаємось до мови, якою говоримо…Мовою, що характеризує стан суспільства і яка програмує його майбутнє… Рідко почуєш добре, гарне, милозвучне, щире слово. Зате недобрих, брутальних – як бур'яну на занедбаному полі. Ще в Золотій Орді татари тими словами принижували слов'ян, іновірців, рабів… Та не вживали їх до своїх близьких, до своїх громадян, бо інтуїтивно розуміли страшну силу тих слів. Слів, що підсвідомо руйнують душі, зневажають і принижують людську гідність, топлячи її в смердючому багні розтління і аморальності. Татари розуміли, та забули те (чи не усвідомлюють?) їх нащадки – росіяни, а разом з ними і всі ті, кого за роки імперії – російської і «совєтської» розмололи жорна «ординського молоху». Були часи, коли матерщина заповнювала в Московії навіть «святі книги» і знадобилась багаторічна робота київських професорів-богословів, щоб очистити їх від мовного бруду… І якщо раніше той бруд мав місце в побутовій мові, то в кінці другого тисячоліття він заполонив майже весь інформаційний простір від газет і інтернету, до кіно і телебачення. Куди далі падати, коли більша частина дітей, майбутнього суспільства, говорять мовою карних злочинців! І вже ніхто: ні батьки, ні вчителі не журять і не карають їх за те… Які ще потрібні ознаки тяжкої руйнації моралі, заповідей «нагорної проповіді», падіння і розтління суспільства!

Коли учні питали Ісуса Христа яка їжа забруднює, поганить вуста, він відповів: «Не те поганить вуста, що в них входить, а те, що з них вилітає»… Тим самим Ісус Христос наголошує, звертає увагу на те, що інформаційний бруд набагато страшніший за фізичний, речовинний.. Особливо важкі наслідки тягнуть за собою слова, які набувають силу закону, слова адресовані на великі відрізки часу і які несуть надзвичайно велике емоційне навантаження: клятви, прокляття, побажання, ті, що

залишають тривалі сліди в інформаційній сфері як окремої людини, так і суспільства…

Казав Ісус Христос: «Ще чули ви, що сказано давнім: не переступай клятви, але виконуй перед Господом клятви твої. А я кажу вам: не клянись зовсім: ні небом, тому, що воно престол Божий; ні Землею, тому, що вона підніжжя ніг Його; ні Єрусалимом, тому що він – місто великого Царя; ні головою твоєю не клянись, тому що не можеш ні однієї волосини зробити білою чи чорною. Але нехай буде слово ваше: так – так, ні – ні; а що зверх того, те від лукавого».

Кажуть в народі: «Слово – не горобець, вилетить – не спіймаєш». Кажуть, бо споконвічний досвід підтверджує надзвичайно велику силу Слова. І немає важливішої місії на Землі, ніж сіяти вічне, розумне, добре, сіяти словом, що проросте в душах людських, словом, що творить і будує Майбутнє. А тому необхідно дуже обережно ставитись до своїх слів і не вживати тих, що можуть впливати на долю людини і вашу власну. Бо казав Лев Толстой: «Ми любимо людей, за добро, яке їм робимо; і ненавидимо за зло, яке їм спричиняємо». То ж давайте думати і говорити про оточуючий Всесвіт з добром і любов'ю, і він відізветься до нас тим же!.. Ніколи не забувайте великого закону: Людина творить Слово, Слово творить Людину і її майбутнє.

Іще казав Ісус Христос: «Не судіть, і не підсудні будете; бо яким судом судите, таким будете судимі; і якою мірою відміряєте, такою і вам будуть міряти. І коли людина недобре говорить про іншу – застережіть її, спробуйте знайти у кожній людині щось добре і наголосити на тому. Та не давайте святого псам і не кидайте перли ваші перед свиньми, щоб вони не попрали їх ногами своїми, і повернувшись, не розтерзали Вас».

Мова народу – це душа народу; немає мови – немає народу, на якій мові говорить Народ – такий і народ.

Бо якщо «Спочатку було Слово,
І Слово було з Богом,
І Слово було Бог»,
то ж спитаймо себе: якого Бога маємо в серці своїм?

Репліка про двомовність

Зараз на вустах багатьох в Україні питання про двомовність в суспільстві і про дві державні мови. Та ще Платон свого часу говорив: немає мови – немає народу, немає держави. Але якщо в державі дві рівнозначні мови, то така держава не встоє і розділиться. Звичайно, в тому разі, коли одна з мов, за якою стоїть влада не встигне зруйнувати і знищити іншу. Бо, згідно з загальним принципом будови Всесвіту, незайнятої території ні на фізичному, ні на інформаційному, ні на духовному рівнях не існує, а тому зайняти нішу іншої мови можна лише знищивши її, за винятком того, що може «згодитись». Свідомо чи

інтуїтивно, це розуміють ієрархії всіх держав. А тому зрозумілі дії царя Росії Олексія, Тишайшого, батька Петра І, який заборонив в Московії мусульманську віру і татарську мову, а після загарбання України – Русі вже інші царі протягом трьох століть «викорчовували» руську (українську) мову. Для вирішення цієї задачі годились і годяться всі засоби і всі прийоми: силові і «тихою сапою», приниження і дискредитації, заохочення і глузування, заборони і деформування (один із засобів – заохочувати «суржик»), під маскою турботи та добра і неприкрито аморальні. Руйнація мови може відбуватись зсередини (в межах імперії) і зовні, через інформаційну мережу. Бо зруйнована мовно країна вже не країна, а придаток до іншої, мова якої заполонила простір зруйнованої.

Не хлібом єдиним

Не хлібом одним буде жити людина, а
й всяким словом, ідучим з вуст Божих.
Євангеліє від Матфея.

Як розуміти ці слова Ісуса Христа? Для того, щоб відповісти на це питання згадаємо про будову Людини, відображену в тризубі: три тіла в одному – біологічне, розумове (ментальне) і духовне. Кожне з цих тіл поєднане з іншими і в той же час для існування кожного з них необхідна своя «їжа»: для біологічного тіла – біологічні з'єднання, утворення, структури, для ментального – потік інформації, що живив би наш розум, а для духовного – свій емоційно-психічний, що витікає з самої сутності Людини, як створіння Божого: і створив Бог Людину по образу і сутності Своїй.[59]

Кому не відомо, що Людина, яка позбавлена надходження інформації, швидко деградує і гине? Якщо Людину помістити в умови, в яких по жодному з каналів інформації не надходитиме жодного сигналу, то вже за добу чи декілька починається психічний розлад, а за ним розумовий і нарешті фізіологічний. Подібні явища спостерігаються і в космосі, при виході космічного корабля за межі впливу Землі. Так, американські астронавти, перебуваючи в полі впливу Місяця, відзначали подібний психічний розлад, як розмноження особистості, коли людина почуває себе одразу двома, а то й більше різними особистостями. І це лише при зміні ритмів, гармонік фізичних полів і потоків інформації з зовнішнього середовища.

[59] По образу і сутністі Своїй – це не значить буквальної схожості. Подібність тут набагато глибша, вона у фізичних, інформаційних та духовних складових. Але при цьому слід пам'ятати, що це лише «дуже скромна» подібність навіть в цих трьох аспектах, не кажучи про ті аспекти Бога, про які ми не те що говорити, а які навіть уявити собі не можемо.

Одним з законів фашистського концтабору, описаних австрійським дитячим психотерапевтом Бруно Беттельгеймом у всесвітньо відомій книзі «Освічене серце», є «живлення в'язнів цілеспрямованою, брехливою інформацією, що перетворювала в'язня на твариноподібного робота». За відсутності інформації про дійсний стан навколишнього суспільства в Людині формується зовсім інший, псевдореальний Всесвіт, за законами якого вона буде жити і діяти.

То ж згадаймо ще один вислів Ісуса Христа: "…Коли нечистий дух вийде з людини, то ходить по безводних місцях, шукаючи спокою, і не знаходить; тоді каже: повернусь в дім мій, звідки я вийшов. І повернувшись, знаходить його незайнятим, виметеним і прибраним; тоді йде і бере з собою сім інших духів, зліших за себе, і, ввійшовши, живуть там; і буває для людини тої останнє гірше першого" (Євангеліє від Матфея, 12 (44)).

Щось подібне ми відчуваємо в народному прислів'ї: Якщо не посіяти на підготовленому лані корисні рослини, то виростуть інші – бур'яни. В Природі – і це знають всі ще зі школи – не буває пустоти (в людському розумінні пустота – це ніщо). Можна доповнити цей принцип іншим визначенням: у Всесвіті немає нічиєї території, не існує безінформативного простору (території). І якщо зруйнувати, перетнути, деформувати животворний потік інформації – його займе інший. То ж і для людини з дня народження, коли в інтелектуальній сфері, незаповненій «архетипами» залишається доволі вільного міста для формування особистості, кожний біт інформації – це те зернятко, з якого виросте або щось корисне, або бур'яни та чагарники. І як важливо саме в перші дні і роки нового життя людини вчасно посіяти добре, вічне, розумне, створити навколо неї середовище, яке б несло необхідну для розвитку людини і Всесвіту інформацію, несло Слово Боже. Не насаджувати свавільно, а через особистий приклад, через серце дитини і її розум донести до неї розуміння сутності і призначення Людини у Всесвіті!

Бо казав Христос, що «страшніше за пусті комори – пусті душі», і що «хто не збирає, той розтринькує».[60] То ж більше турботи про тіло повинна бути турбота про душу, про її наповнення і зростання. Казав Христос «учіться, учіться і учіться», бо хто не вчиться кожен день і кожну мить, той втрачає і деградує, бо «не хлібом одним живе людина, а й всяким словом, що виходить з вуст Божих».[61]

---

[60] Згідно з другим початком термодинаміки Людина, що перестає збирати інформацію і навчатись – починає втрачати зібране і опускається до початкового рівня.

[61] Мова йде не буквально про Слово Боже в людському розумінні слова, а про енерго-інформаційний привод розвитку Всесвіту, про той, стосовно якого Бог говорить Моісею: «якби я заснув хоч на мить (точніше, перестав функціонувати), то цей би світ перетворився на прах».

Частина 4. По Бога, богів і релігії.

Коли мова заходе про виникнення Всесвіту, його розвиток і будову, про можливості його пізнання, людська свідомість сягає межі, за якою стоїть те Вище, чого ні зрозуміти, ні осягнути вона не може.

Коли з Людиною, чи її оточенням діється щось, перед чим вона безсила, то вона розуміє, що є щось Вище за все існуюче і від Кого залежить не лише її доля, а й доля всього Всесвіту. Тож раніше чи пізніше, але майже кожен з нас приходить до того поняття Вищого, Надприродного, Творця, якого називаємо Бог. Ми можемо говорити про справи Бога, про його можливості, про те, що всі ми його діти і ходимо всі під Богом, але описати Його як образ не можемо. Можемо лише посилатись на свідчення тих, хто ієрархічно був більш наближеним до Нього. Ось що говорить про Бога Гермес Асклепію:

Бог народжує, творить і існує вічно. Його атрибути Вічність, Свобода, всемогутня Воля, безмежна доброта. Він створює свої власні члени, які суть боги, але Сам не підлягає народженню. Кожний з богів створює нижчі члени тим же засобом.

Жодна з наших думок не в змозі зрозуміти Бога, і ніяка мова не може визначити Його. Те , що не має тіла (речовинного, авт.), невидиме, не має форми – не може бути сприйнятим нашими почуттями; те, що вічне, не може бути вимірено мірою часу. Отже – Бог невиразимий.

В давньоіндійському епосі Бхаватгіта про бога говорить царевич Арджуна, якому були даровані «Божественні очі» і який удостоївся честі бачити Господа, свого Вчителя Крішну. Арджуна описує Його так:

В середині Твоєї форми, о Боже, я бачу б,огів, всі види істот і кожна з відмінністю своєю; Брама, Господь, і під Ним Його дивний лотос – престол, і всі ріші, і всі Мудрі Змії із породи високої… З руками, грудями, вустами, очима без ліку. Всюди бачу я Тебе, безмежні Твої прояви. Джерело, початок, середину і кінець твоєї слави, Господи, без кінця, без кордонів, не можуть побачити очі мої. Сяйво Твоє, безкінечний Твій блиск, всюдисущий Твій Диск і вінець, і тіару я бачу. Подібний Вогню, полум’яніючи як сонце, що сліпить зір, спрямовуєш Ти потоки проміння з небес необ’ятних. Вище всіх думок моїх, незмінний Господь, Найвищий Ковчег, випромінюючий творчості силу, вічної форми безсмертний Зберігач, Людина, що перебуває вічно, таким бачить мій розум Тебе. Без кінця, середини, початку, безмежний в силі, твої руки без ліку, немов сонця і місяці – очі Твої. Коли ж облік Твій я бачу, як жертовний вогонь загорається Він і славою своєю запалює світи. Тобою лише одним наповнюється небо і земля, і все, що незримо поєднує їх. Весь світ триєдиний перед Тобою тріпоче; Могутній, перед Твоїм проявленим обліком, що наводить страх… В тебе вступають сонми світлозарних,с вітлосяйних. Склавши в благоговійному страсі руки, дивляться вони на Тебе. І воїнство святих, співаючих Тобі славу, складають пісні, що звучать

і наповнюють світи. І безліч низьких духів, сини Адіті, Вазу і Генії. Також і світлі Духи, яких не можна перелічити, безліч мудреців і Святих, а також Ракшасів могутніх. Всі зачаровані, повні страху дивляться на Тебе… Побачивши Твій образ, могутній з очима і вустами без ліку, з багатьма черевами і рядами зубів, що наводять страх, з незліченою множиною рук і ступнів; побачивши те – так само як і я – світи всі тріпочуть… Як веселка, що переливається яскравими кольорами, торкаєшся Ти сводчатих небес. З відкритими очами, повертаючи необ'ятні зіниці очей, Ти наповнюєш трепетом всю мою істоту. Дивлячись на Тебе, слабіють мої сили, зникає мій спокій. Подібно часові, що виблискує мечем, бачу ряди Твоїх зубів, загрожуючих посеред розкритих страшних щелепів. Побачивши це, не знаю я куди сховатись мені від виду Твого! О пощади, Господи! Ти потужнє сховище світів… Твою Суть мені відкрий! Твій вигляд такий безмежно страшний! Я падаю ниць перед Тобою… Помилуй, я молю, о могутній Господь! Що скрито в Тобі, я бажаю пізнати. Твоє зовнішнє життя лякає мене… Я бачив Твою славу, до мене не бачену ніким. Від радості і страху тремтять мої груди. І я молю тебе: прийми свій колишній вигляд. О помилуй, Господь Богів, Притулок світів. В сяючому вінці і з царственним жезлом в руках. Я прошу бачити колишнього Тебе! Яви любимий і знайомий образ Твій. Скрий для смертного невиносимі явища Твої!

Бхаватгіта, Бесіда 11.

Образ, змальований Арджуною, вражає. І все ж мова йде не про Творця, а швидше за все, про одного з Високих Духів, планетарного чи галактичного рівня. Бо Бог – це та Сутність, яку не можна ні описати, ні виразити. Подібну думку незалежно обґрунтовує Даніїл Андрєєв, описуючи одного з Великих Духів, Хазяїна Землі, учня і послідовника Люцифера:

Безмірно страшний його облік, яким бачили його духовні очі небагатьох людей, що змогли проникнути в темні висоти Дігма– світу його мешкання:

… Мов би лежачий на бушуючому ліловому океані, з чорними крильми, розпростертими від обрію до обрію, він підіймає своє темно-сіре обличчя в зеніт, де палахкотять інфралілові зірниці, розгойдуються і тухнуть протуберанці , а в самому зеніті блищить світило непредставимого кольору, віддалено нагадуючи фіолетовий. Горе тому, на кого опустить свій погляд Гагтунгр і хто цей погляд зустріне відкритими очима.

Д. Андреев. Роза мира, стр76.

Про деякі риси Того, кого ми звемо Господь, можна судити з таких висловлювань:

В Бхават-Гіта : Ти несеш всередині самого себе високого духа, якого ти не знаєш. Бо Бог мешкає всередині кожної людини, але небагато уміють знайти його…

Сутність, що в кожній тварі, що має безмежну кількість очей з обличчями повернутими в усі боки, перевищуюча все, що створено в усьому об'ємі безмежності, вміщуюча в своєму нерухомому тілі весь рухомий Всесвіт з усіма світами – є Бог. Якби в небі загорілась несчислена кількість зірок, то і вона не зрівнялась би з сяйвом Єдиного Всемогутнього.

Крішна.

Бог єдиний і завжди подібний Собі Самому. Він керує всім Всесвітом. Але його члени боги, різноманітні і незчислені, бо божественне вічне і не має кінця! Вищі з них – душі світил. Сонце, зірки, землі, місяці, кожне світило має свою душу і всі вони вийшли з Небесного вогню, із першоствореного світла. Недоступні, незмінні, вони керують великим цілим своїми ритмічними рухами. І кожне світило, обертаючись, затягує в свою ефірну сферу сонми напівбогів і просвітлених душ, які були колись людьми і, спустившись по східцях втілених царств, переможно піднеслись знову на висоту, де закінчується коло народжень. За посередництвом цих чистих духів Бог дихає, діє, проявляється. Більше того, вони являються Диханням його Душі; промінням його вічного Розуму. Вони направляють цілі воїнства нижчих духів, що діють в елементах; вони ж керують світами. І вдалі, і поблизу вони оточують нас, і хоча по суті своїй вони безсмертні, вони наряджаються в форми, що змінюються відповідно часу, народам і країнам. Нечестивий заперечує і все ж боїться їх; праведний поклоняється їм, хоча і не бачить їх; посвячений знає їх, бачить і здатен притягати їх.

Орфей.

Коли мова йде про Бога, то так чи інакше згадується і протиставляється Богу Люцифер (або Денниця)*, про якого Д.Андрєєв говорить наступне:

… В незапам'ятній глибині часу один з найвеличніших Духів, виражаючи невід'ємну, присутню кожній людині волю вибору, відступив від свого Творця заради створення іншого Всесвіту згідно з власним задумом… До нього пристала велика кількість інших монад , великих і малих. Створення іншого Всесвіту почалось в межах існуючого. Вони пробували створювати світи, але ці світи виявлялись нестійкими і руйнувались, тому що повставши боговідступні монади тим самим відмовлялись від Любові – єдиного об'єднуючого, цементуючого принципу.

Всесвітній план Проведіння веде сукупність монад до вищої єдності. По мірі їх сходження по східцях буття форми їх об'єднання вдосконалюються, любов до Бога і між собою зближує їх все більше. І коли кожна з них занурюється в Сонце Світу і співтворить йому – здійснюється єдність досконала: злиття з Богом без втрати свого неповторного Я.

Всесвітній задум Люцифера протилежний. Кожна з приставших до нього монад – тільки тимчасовий його союзник і потенційна його жертва. Кожна демонічна монада, від найвеличніших до самих найменших, виношує мрію – стати володарем Всесвіту; гординя підказує їм, що потенціально сильніша всіх – саме вона. Якщо Бог віддає, жертвує собою, то такі монади волають все ввібрати в себе, а тому кожна з них є потенційним вампіром і тираном**. Відповідно демонічні монади об'єднуються тимчасово, але по суті вони суперники не на життя, а на смерть. З захопленням локальної влади їх групою на поверхню виходить це протиріччя, починається взаємна боротьба і перемагає найсильніший.

Д.Андреев, Роза мира, 46.

* Чому говорячи про Бога необхідно було згадати про Люцифера і його дослідників? Справа в тому, що, як казав Ісус Христос, і Бог і Диявол діють за одними і тими ж правилами, принципами, законами: говорять і проповідують одні і ті ж істини. А тому наголошував Христос, не на словах, а по справах їх пізнаєте їх!! (Порушити закони і принципи будови Всесвіту на етапі його розвитку не може сам Творець).

** Вище вже йшла розмова про всесвітній енерго-інформаційний привід; потік, що перетікає через Всесвіт і завдяки якому існуємо ми, атоми, зірки, все суще. То ж звідки брати необхідний будівельний матеріал і якими принципами користуватись Люциферу, чи іншим архітекторам при відсутності власних можливостей ?

Звичайно, приведені висловлювання мало що дають для розуміння архітектури Розуму і Духу у Всесвіті і ще менше збагачують наші уявлення про Творця Всесвіту. Єдине, про що можна говорити з якоюсь мірою обгрунтованості – це про наявність тої Вищої Сутності, яка існує в якості Архітектора і Будівельника Всесвіту, того, що є нашою з вами домівкою. Інтуїтивне відчуття наявності цього Вищого, Надприродного стало для Людини стрижнем її світосприйняття, частиною її культури і моралі, її святинею. Саме цю частину людського світогляду називають релігією. Кожна з релігій побудована на кількох основоположних ідеях і поєднує в собі принципи відношення людини до Вищого, Горнього і принципи взаємовідносин людей в суспільстві.

У сучасному планетарному суспільстві панують три головних релігії. Це буддизм з багатьма відгалуженнями, мусульманство і християнство.

Буддизм заснував Сидхартха Гаутама в 583-483 роках до н.е. Ідея творця, єдиного Бога відсутня. Згідно з вченням Будди існують лише дхарми - пануючі над світом вічні моральні принципи, і їх пульсації*.

* Дхарми можна розуміти як прояви єдиної світової душі. У реліктових австралійців це «арунгвільта-прана» – особлива життєва сила, життєва субстанція, що переливається з одного матеріального утворення в інше, безперервно і повсюдно з істоти в істоту, з предмета в предмет. В древніх майя це сила, яку не можна описати, яка є джерелом буття всіх істот і яка наділяє все живе свідомістю, що повертається назад після смерті істоти. Від тої Сили через все існуюче плинуть потоки еманацій – команд, які згідно з вченням Будди можна сприймати як дхарми. В хвилях божественного ефіру (іудаїзм), немов би під напівпрозорим покривалом, тріпочуть астральні форми світів і істот, в яких уже існують майбутнє насіння (своєрідне ДНК на все сутнє), початки (принципи, закони, константи), форми (структури і архітектура) і живі душі буття. Це Всесвіт проявлений в Духові. У Піфагора це ефірне світло, яке протікаючи через предмети робить їх прозорими і заставляє всі світи світитись. Через це ефірне світло, через невидимий вогонь, що протікає через всі світи, Він, незбагнений, приводить в обертовий рух все від атомів до зірок. Він же наділяє все вогнем, що породжує рух, ритм і мелодію. Це перша з дев'яти давньогрецьких муз – Веста (Гестія), яка зберігає божественний початок, скритий в усіх речах. Інши музи походять з Вести, її вогню. Уранія – відповідає за рух зірок і планет, за астрономію і астрологію; Полимнія – за потойбічне життя душі і пророцтво; Мельпомена – за життя і смерть, трансформацію перевтілень. Ці троє відповідають за космологію і фізику. Калліспа, Кліо і Евтерпа відповідають за медицину, магію і мораль, а Терпсіхора, Ерата і Талія за устрій планети (за хімічні сполуки, рослинний і тваринний світ).

Центральне місце у вченні Будди займають чотири благородних істини: існує страждання, його причина, шлях до звільнення від страждання і само звільнення. Страждання і звільнення від нього є чисто суб'єктивними станами і водночас деякими космічними реаліями. Позбутись страждання можна восьмирічним шляхом, шляхом восьми вірних дій. Для цього необхідно жити не підкоряючись задоволенням, але й не в аскезі, дотримуючись п'яти заповідей: не шкодити живому, не брати чужого, утримуватись від заборонених статевих стосунків, не вести празних і брехливих речей і не пити спиртного, тим самим наближаючись до нірвани (згасання).

Різновидністю буддизму є **індуїзм** , що виник на початку нової ери. На відміну від першого на центральне місце в індуїзмі вийшли Брама – творець Всесвіту, Вішну – зберігач Всесвіту і Шива – руйнівник Всесвіту. Найбільш відомим твором індуїзму є Бхаватгіта (божественна пісня). Ідея індуїзму в шести системах пошуку шляху досягнення спокути пут карми і розрив ланцюга перероджень. Згідно з індуїзмом існують матеріальна

першопричина пракріті (матерія) і абсолютна душа (пуруша), незалежна від пракріті. Її неможливо спостерігати і виявити, незважаючи на те, що вона присутня в усіх речах і істотах, які і існують завдяки її наявності. З поєднання пракріті з пурушею виникають двадцять п'ять вихідних принципів, матеріальних і духовних, будови Всесвіту.

Говорячи про буддизм і індуїзм не можна не сказати про **ведичну релігію**, основи якої в відомому вигляді для нас сформувались приблизно в XII сторіччі до н.е. і яка була культовим фундаментом для перших двох. Ведична релігія була політеїстичною, в ній по черзі першими особами культу були Дана – богиня води і життя; Індра, бог грози, часу і захисник від ворога; Агні – бог вогню; Сур'я – бог сонця і т.д. В основі ведичної релігії знаходились два всесвітні принципи: коловороту життя – коло Самсари і Курми – розплати з часом за всі дії в цьому житті. Взаємовідносини між людьми і богами будувались на принципах рта – космічного порядку і культу «бартеру» – даю, щоб і ти мені дав.

Перш ніж говорити про другу світову релігію – християнство, необхідно зупинитись на **іудаїзмі**, монотеїстичній релігії з культом бога Яхве (Ягве). Ця релігія виникла приблизно в другому тисячолітті до н.е., в Палестині. Основа вчення викладена в п'ятикнижжі Моісея (в перекладі - Врятованого, племінника фараона Рамзеса Хозарсифа, жерця єгипетського культу бога Сонця Ра). З точки зору центрального поняття п'ятикнижжя є «розмитим» вченням, бо звернене водночас до двох різних божеств: Єлоім – «Єдині» і Яхве – що проявляв себе в вогняному вихорі. Якщо Єлоім в якійсь мірі ототожнюється з політеїзмом індуїзму, то Яхве – власний бог євреїв, яких він вибрав серед всіх народів і об'явив їм владу над іншими народами світу. В книзі Левіт п'ятикнижжя Моісеєм сформульовані основні моральні принципи взаємовідносин в суспільстві (заповіді Моісея), пізніше повторені Ісусом Христом в Нагорній проповіді. Саме на цих заповідях сформувався важливий символ християнства – сповідь, як дійство очищення від гріха і полегшення карми. Важливим моментом іудаїзму було жертвоприношення тварин. Іудаїзм став витоком двох світових релігій: християнства і мусульманства.

Іудаїзм – версія вчення Моісея, укладена раввіном Іудою в 219 р.н.е; стала основою Талмуда – вчення раввінізма. Відгалуженням іудаїзму є гностичне вчення Каббала, що сформувалось в середовищі вавілонської общини євреїв.

Християнство побудоване на вірі в Ісуса Христа, боголюдини, рятівника світу, втілення другої особи триєдиного божества – Троїці: Бога – батька, Бога – сина (Логоса – слова) і Святого Духу. Ісус Христос, Бог – син, приносячи себе в жертву, спалює карму людства, беручи всі гріхи

людей на себе і даючи їм можливість будувати свою долю і долю планетарного суспільства на центральних поняттях Любові і Добра без обмежливого впливу негативного минулого. Центральним символом християнства є сповідь і прощення тому, хто покаявся перед Богом. В християнстві Бог – це Творець Всесвіту на відміну від інших релігій, в яких культовими були боги нижчого рангу, або прояви діяльності Бога: дхарми, еманації і т.п.

На початку XII сторіччя нашої ери на аравійському півострові почав розповсюджуватись **іслам**, який проповідував неграмотний погонщик верблюдів, але надзвичайно талановитий поет Мухаммед. Новий пророк свято вірив в те, що через нього до людей звертається сам Аллах. На відміну від християнства, де центральною фігурою став Ісус Христос, Мухxамед говорив, що він лише посланник Аллаха, і заборонив звертатись до нього з молитвою після смерті. Пророк ісламу проповідував покірність долі і Аллаху. Його проповіді, обрядові і юридичні настанови, заклинання, молитви, повчальні розповіді і притчі зібрані в священній книзі мусульман Корані (в перекладі – читання).*

*На відміну від інших релігій мусульманство більш приземлене і майже не має тої трансфізичної надбудови, яка властива іншим світовим релігіям. В цьому відношенні до мусульманства наближене конфуціанство в Китаї, що виникло ще в V-VII сторіччях до н.е. Конфуцій, занепокоєний розпадом суспільства і моралі, значну увагу приділяв саме принципам зміцнення суспільства. В його проповідях говорилось про те, що особистість повинна підкорятись суспільним інтересам, що влада правителя священна, що поділ людей на аристократів і нікчемностей -- це закон справедливості. На центральне місце в своїх проповідях Конфуцій ставив порядок на землі і на небі, як етичну категорію. В той же час конфуціанство, як і багато інших теїстичних течій в Китаї, базується на трансфізичній «Книзі змін», побудованій на загальнокосмічному принципі Інь і Ян, чергування яких складає шлях «дао» (Інь і Ян, чоловіче і жіноче, плюс і мінус, так і ні, гаряче і холодне, і т.п. – все це один і той же принцип полярності в будові Всесвіту). Дао – це центральне поняття ще одного теїстичного напрямку в Китаї – даосизму, поняття за допомогою якого можна дати універсальну всеосяжну відповідь на питання про походження і засоби існування всього сущого. Воно не має імені, скрізь проявляється, бо є джерелом всякої речі, але не є самостійною субстанцією, чи сутністю. Само Дао не має джерел, початку і є коренем всього без власної енергетичної діяльності. Дао, яке можна виразити словами не є постійне Дао. Однаковість – ось глибина загадковості...

Як можна бачити навіть з цього невеликого і досить поверхневого огляду кожна релігія це передусім частина світогляду того чи іншого народу. Склад основних догматів офіційної релігії повинен забезпечувати єдність етносу на фундаменті єдиної віри і єдиних моральних принципів,

перспективу його розвитку і гармонію між силами небесними і земними (точніше – даного етносу). А тому, в залежності від стану суспільних відносин, від рівня розвинутості суспільства, від внутрішніх і зовнішніх факторів існування етносу змінюється система теологічних поглядів і цінностей, їх роль в особистому житті людини і в житті суспільства. І якщо догмати старої віри стають гальмом на шляху подальшої еволюції, деякі з них можуть суттєво змінюватись, іноді на повністю протилежні. Показовими в цьому відношенні є догмати іудаїзму і християнства, або старого і нового заповітів. Уже з другого століття серед християн з'являється тенденція до розмежування цих вчень, бо з логіки витікало, що Яхве, бог Моісея не є Єлоі, до якого звертався розп'ятий Христос; а тому подібність давньоєврейського єдинобожжя, а по суті племінного бога євреїв, і християнського – мнима.

Різниця між Богом Старого Заповіту і євангельським Богом формулювалась християнськими гностиками так (Маркіон, II ст.н.е.)

Перший забороняє людям вкушати від дерева життя;	другий обіцяє дати переможцеві вкусити «сокровенну манну»(Апокаліпсіс, 2,17)
перший умовляє до змішання статі і розмноження до меж ойкумени	другий забороняє навіть гріховний погляд на жінку;
перший обіцяє в нагороду землю	другий – небо ;
- перший приписує обрізання і вбивство переможних;	другий забороняє і те і інше;
- перший проклинає землю	- другий її благословляє;
перший кається в тому, що створив людину;	другий не змінює своїх поглядів на неї;
перший предписує помсту;	- другий – прощення тому, хто покаявся;
перший вимагає жертв тварини;	- другому вони огидні;
- перший обіцяє іудеям володіння світом;	- другий забороняє володіння іншими;
- перший дозволяє іудеям лихварство;	другий забороняє привласнювати незароблене;
В ветхому заповіті – хмара чорна і вогневий смерч;	В новому Заповіті – неприступне світло;
Ветхий Заповіт забороняє торкатись Ковчега заповіту і наближатись до нього (тайна для вибраних);	В Новому Заповіті – призив всіх до себе;
В Ветхому Заповіті – прокляття висячому на дереві (тому, хто страчений);	В Новому – смерть Христа на хресті і воскресіння;

В Ветхому Заповіті – невиносиме іго закону.	В Новому – благо і легкий тягар Христів.

Погляди Маркіона пояснював його учень Аппелес: єдиний Початок – ненароджений Бог – створив двох головних ангелів. Один, «знаменитий і славний», створив світ; другий, «вогняний», ворожий Богу і світу. Відповідно світ, як творіння доброго ангела, благостний, але наражається на удари злого «вогняного», що ототожнюється з Яхве (Ягве) Ветхого Заповіту.

Суперечність догматів Старого і Нового Заповітів призвела до виникнення чисельних течій, побудованих на Біблії. Найбільш яскравими серед них були:

перші за змія, що спонукав Єву заполучити пізнання добра і зла, а бога, який бажав залишити людей в пітьмі і невігластві – звали злим демоном (офіти);

другі об'явили матерію неіснуючою, а відповідно і весь Всесвіт перешкодами на шляху удосконалення душі, реальність якої стверджувалась (гностики);

треті заперечували спадковість Нового Заповіту до Старого, рахуючи іудаїзм за поклоніння Сатані (Маркіон і його школа);

четверті, манікеї – розглядали світ, як область боротьби світла і пітьми; але якщо християни визнавали світ і життя творінням божим, то манікеї дотримувались зворотної точки зору: світ – це пітьма, що обняла частки світла (душі). Вони вважали матеріальний світ злом, а його творця – злим демоном. В противагу християнству «творче світло» (Божественну енергію) вони вважали пітьмою, а пітьму – безоднею, або вакуумом – світом первісним.

З точки зору сучасної фізики життя може розвинутись на двох головних джерелах:: енергії і інформації. Перше дає початок речовинному Всесвіту, утворюючи його з непросвітленої матерії шляхом дії світла з подальшим ускладненням через утворення все більш складних атомів в надрах зірок. Друге живить об'єкти того ж Всесвіту, але за рахунок розпаду речовинних структур і звільнення «законсервованої» в них енергії.

В зороастризмі життя обґрунтовується як творіння Ормузда, а знищення (анігіляцію) матерії – справою Арімана.

Звичайно, приведені витримки з релігійних доктрин «не ведуть до храму», а лише обґрунтовують основну думку. Є Творець цього Всесвіту, є боги суто його члени (різні за рівнем, функціями і призначенням) і є закони і принципи, за якими побудований Всесвіт і яким підкоряються боги ієрархії Всесвіту. Окрім прямої послідовності є зворотна – це боги, яких створюють складові елементи розумних систем (наприклад, егрегори, створювані об'єднаннями людей від сім'ї до суспільства в цілому). Тривалість існування того чи іншого бога, його можливості залежать, з одного боку, від часу вирішення задачі, покладеної на нього, з

іншого – від джерела енергії і інформації, що його живить. В залежності від того, якого з ієрархії богів той чи інший народ, та чи інша спільність людей вибирає за свого Водія, будується світогляд цього народу, взаємовідносини між людьми і між людиною і небом (точніше, богом)[62]. А тому позитивний бог одного народу може сприйматись негативним іншим і навпаки. Та при цьому різномаїтті богів, релігій і моралі необхідно усвідомити головне: Творець Всесвіту єдиний для всіх і для всього існуючого взагалі. І так само, як ми любимо і цінуємо все те, що створюємо з любов'ю, так і Творець Всесвіту любить і цінує все існуюче. А ми всі незалежно від поглядів і віри, Його діти, Його майбутнє і Його сподівання! То ж давайте будемо достойними свого покликання і свого призначення!

[62] Досить проаналізувати мораль і етику суспільних відносин народу, щоб зрозуміти, якому богу він служить. Розмова про Бога і релігії була б неповною без розгляду питання спілкування Людини з Творцем, спілкування через молитву. Існує надзвичайно багато молитв, вивчити чи запам'ятати які неможливо.

Частина 5. Космос слов'ян.

В Заповіті Патріарха Арія сказано про майбутній відхід слов'ян від віри пращурів. І про майбутнє повернення, про нове явлення Заповіту нащадкам Патріарха Арія.

Про яку віру йде мова? І чому ми маємо повернутись до віри пращурів? На це питання дає відповідь «Книга Велеса».

Закони Всесвіту на початку його створення дав Всевишній. Всевишній сам закон.

Ім'я Сина Бога – Син Бога. Він народив все суще, тому він Рід. Син Бога створив Сваргу і земний світ, а тому він – Сварог. Рід – Син Бога – має два крила: Білобога і Чорнобога.

Білобог створює, щоб після досягнення мети зруйнувати створене.

Чорнобог руйнує до визначеної мети, щоб почати творити.

Білобог створює, поки має на це можливості. Вичерпавши свої можливості, він починає руйнувати, перетворюючись в Чорнобога. Чорнобог руйнує до межі, після якої те, що залишилось, може бути будівельним матеріалом для Нового Задуму, але не зможе вплинути на його будову і зміст. Починаючи процес творення, Чорнобог перетворюється в Білобога .

Син Бога приходив до нас Кришнем, Вишнем – Дажьбогом, Колядою. Сходження Бога на Землю – його сини, Єдині з Ним, Його проявлення в світі Земному. Через Свої Образи являє Він волю Свою, закони Праві.

Кожне з імен Бога - одна з Його якостей, істинне ж ім'я Його, що поєднує всі якості – невимовне. Бог і один і чисельний, багатоликий водночас. І в цій множині ликів Бога нам даний Зоряний Закон.

Зоряний Закон-_це Правь Світу Явленого і Навь Світу духовного, посмертного. Праві підкоряються Небо і Земля. І той, хто розуміє Правь – розуміє минуле і знає майбутнє.

Явь, Навь і Правь – три сутності, три сили, три іпостасі Бога. Явь – Світ Явлений Всевишнім, народжений Родом. Навь – Світ Духовний, посмертний; світ пращурів і богів; це світ, де перебуває загальний закон, керуючий світами, Закон Буття і закон еволюції, розвитку; закон взаємодії, взаємопроникнення, коловороту, зміни Яві і Наві. Це Закон Троїці: Яві, Праві і Наві, сутність якого розкривають три великих Закони Праві. Це Закон Триєдності Бога, або Триглав: Всевишній, Бог-Син і Дух Святий. В кожну епоху втілення Триглава різні. В епоху Кришня-Сварог, Вишень,

Мати Сва; пізніше – Вишень, Кришень, Майя і т.д. Закон Троїці – Яві, Наві, Праві – це Закон трьох головних сил, що керують течією життя. І за кожною з цих сил, за кожним богом і духом стоїть своя космічна сутність – сила.

Перший Закон Праві – **Закон Роду.**

Символ Всевишнього, Бога Роду, Сонце; знак народження – Рід. Рід – це Буття. Рід народив, створив Всесвіт; Світ Явлений і Світ Духовний. Рід народжував, народжує і буде народжувати Всесвіт. Він відокремив Буття від Небуття, Явь від Наві і тим визначив шлях Праві. Тільки шлях Праві веде до Всевишнього. Всевишній безмежний і безкінечний. Він поза нами, і для нас, обмежених, Він недосяжний. Але для преображених, що вийшли за межі Яві; зробивши крок в буття Наві – Він стає Сущим. Він за межами Світу і Часу, і тому Він Сам Світ і Сам Час. Він створив Простір, Час, початок і кінець, продовження і межу. В повноті своїй Він недосяжний і непізнаваємий обмеженим людським розумом. Але людині дано пізнати його проявлення, втілення на Землі, його сходження. Людині дано усвідомити закони Буття Всесвіту, Мету існування Всесвіту і свого власного буття. Через явлення в Роді Всевишній дав людям Закон Велеса.

Закон Велеса.

Велес – Бог, який приводить Всесвіт в рух. Він має енергію, що заставляє Явь перетікати в Навь і Навь в Явь. Велес стоїть на межі Яві і Наві. Закон Велеса – це закон розвитку, закон коловороту, закон зміни Яві і Наві, зміни Батька Сином. Тому Рід втілився в Сварогові, Сварог в Перуні, Перун в Дажьбогові, Дажьбог в Коляді. Зміна богів – це повість про розвиток Всесвіту в Наві і Яві. Явь і Навь протистоять і протидіють одна одній. Явь народжує, пробуджує, заставляє рухатись. Навь намагається все вернути в первісний стан, її дія приводить до вмирання, згасання. Біля дверей Яві стоїть Космічна Мати, яка дає енергію для проявлення Всевишнього в Яві, Вона народжує Сина. Велес забирає енергію, Він – Дух, що відкриває двері з Яві в Навь.

Символічно Закон Велеса зображується свастикою, коловоротом, Сваргою. Сварга обертається, як і Сонце, по годинниковій стрільці – і це Сварга Яві. Свастика, що обертається проти руху Сонця – це Сварга Наві.

Закон Коляди – це вчення про Велике Коло, про День і Ніч Сварога, про Коло, що розділене на 12 частин знаків Зодіака. 12 Зодіакальних епох складають Велике Коло, або День Сварога, за який земна вісь проходе по всьому Зодіаку і повертається назад. Нині людство живе в переломну епоху, коли Сонце покидає знак Риб і входе в знак Водолія. В епоху Риб, в епоху Роду, відбувається руйнація старого і народження нового світу. В епоху Водолія Кришень виливає з чаші, наповненої сонячною медовою Сурією Ведичне Знання. В епоху Козерога і Скорпіона на Землю сходять

Індра; що осідлав Козерога, і Скіпер-Звір. В Терезах володарює Велес, в Діві Майя, у Льві – Дажьбог, у Ракові сходить Кришень в образі Коляди, в Близнюках народжуються Леля і Дана, в Тільці Лада передає Богумиру тайну приготування Сур'ї, в Овні – Білояр Дажьбог перемагає Чорнобога Кащея, після чого відбувається Великий Потоп і Світ відроджується знову.

Що є душа? Це те, що робить Людину живою. Те, в чому поєднані наші думки і почуття. В душі народжується Любов і через неї ми пов'язані з Всевишнім. В книзі Велеса сказано (Род IV): І ми на Землі, як іскра. Як іскра господня, як промінь світла, промінь Господа. Майя народжує матеріальний Всесвіт по велінню Всевишнього. Всевишній створює Майю і робить Всесвіт живим, вселяючи в матеріальні тіла душі, іскри Божі. І через іскру Божу, Бог завжди присутній в серці людини. І далі в тій же книзі говориться: І ми відали, як пити сур'ю, і йшли до січі і там отримали напій інший, створений Богами. І він буде нам як Жива Вода в час великої тризни… Піде від нас іскра, і загинемо в пітьмі.

Все проходе в цьому світі. Явь – матеріальний світ – пронизана смертю. Все матеріальне смертне, як і наше тіло, як і весь Всесвіт. І лише душа безсмертна. В «Книзі Велеса» читаємо: І так проголосили ми славу Богам, які є Батьки наші, а ми Сини Їх. І будемо достойними їх чистотою тіла і душ наших, які ніколи не помруть. І не вмирають вони в час смерті наших тіл (Книга Велеса, Род III).

Мати Сва (Слава) сія в Хмарах, як Сонце, і сповіщає перемоги і загибель, але ми цього не боїмось, бо маємо життя вічне, і ми повинні турбуватись про вічне, тому що земне проти нього – ніщо (Род IV).

Шлях Праві – це шлях до Бога, шлях у відповідності з призначенням на Землі. Шлях Праві – це шлях духовного зростання, це життя по правді, відповідно з ведичними законами: підтримка кастовості суспільства і вічової влади. За Велесовою книгою князі і вожді – мають вибиратись вічем – всіма дорослими. І так постановили: Землю оремо самі, а князь нехай захищає людей… І ось в старі часи багато родів мали вождів, яких вибирали старійшини. Всяким родом правив чарівник і жертви творив. І всякий рід мав старого чарівника, який на Родогощі служив. І це було Прав'ю.

Підіймаючись до Всевишнього людина проходе кілька ступіней.

Перша ступінь – це служіння рідним і суспільству.

Друга ступінь – це шлях Знання, шлях пізнання Законів Буття. Але шлях пізнання звивистий: те, що сьогодні істина – завтра неправда, а тому важливо, щоб людина мала чисте серце і йшла під проводом вчителів добра і світла. І якщо на цьому шляху людина уникає спокуси пустого мудрствування, не загордилась, усвідомила малість своїх знань і те, що є непізнаваєме, безмежне; те, що за межами нашого світу; зрозуміла, що у Світі є Причина, то така людина наблизилась до третьої ступені.

Третя ступінь – це шлях оволодіння знаннями духовними. Людина вибирає духовного наставника – вчителя і стає послушником – учнем. Після цього людина стає сама духовним вчителем, волхвом, чарівником, або жерцем.

Найвища ступінь – четверта. Той, хто зійшов на неї, стає учителем учителів; тим, хто будує Долю Людства, Побудом. Побуд – це духовний наставник, що став просвітленим. Побуд може піти з Землі для служіння Всевишньому, може повернутись на Землю, щоб нести Слово і Волю Всевишнього.

Шлях очищення – це шлях прийняття рішення; це підготовка до духовного контакту з Всевишнім через піст (фізичне очищення), усамітнення (очищення свідомості) і ісповідь (духовне очищення). Тривалість і глибина очищення залежить від ступеню сходження людини до Всевишнього, від Шляху Праві. Шлях очищення – це шлях жертовності і прощення, це глибинне усвідомлення важливості і необхідності пройти тобі призначене, це життя за заповідями Божими: не нашкодь, не бери чужого, не перелюбствуй, не бреши, не пий спиртного, не принось неправдивої клятви, не лицемір, не переступай межу людської сутності, не зраджуй, відносься до інших так, як хочеш, щоб відносились до тебе, люби Господа.

Троїця – це зоряний закон слов'ян-русичів. Через Троїцю в Книзі Велеса подані закони творіння Всесвіту, структури Всесвіту, закони будови Всесвіту і закони його еволюції.

Перша Троїця – Троїця творіння: Бог (Всевишній), Бог-Син (Сварог) і Дух Святий. Бог-Всевишній – один і єдиний, в проявах Бога-Сина – чисельний. Син Бога народив все суще, тому він Рід. Син Бога створив Сваргу і народив світ земний – Майю. Всевишній робить світ живим, вселяючи в матерію душі, іскри божі, а тому Бог є Дух.

Друга Троїця – Троїця будови Всесвіту: Явь, Правь і Навь. Явь – це світ матеріальний, Правь – це закони розвитку Всесвіту, його інформаційна, ментальна сутність, Навь – світ богів і світ духу. Троїчні Боги, Всесвіт і людина. Троє в одному і одно обіймає трьох.

Третя Троїця – три основних Закони будови Всесвіту: закон Роду, Закон Велеса і Закон Коляди. Рід – народження – це буття, це творіння Всесвіту в минулому, сучасному і майбутньому. Закон Велеса – це Закон життя, руху; це перетікання Яві в Навь і Наві в Явь, зміни Батька – Сином. Закон Коляди – це вчення про Велике Зоряне Коло, про Коло Самсари людей, богів, Всесвіт. Це закон Долі (Карми), це шлях Дао.

Четверта Троїця – це три іпостасі розвитку, еволюції богів і Всесвіту. В першій іпостасі бота Сварога Всевишній створює Всесвіт, в другій – бога Перуна – підтримує буття і еволюцію Всесвіту, в третій – бога Велеса, що забирає енергію, відкриваючи двері із Яві в Навь. Це Білобог,

що створює, це Білобог в рівновазі буття з Чорнобогом, це перетворення Білобога в Чорнобога, це закон інь і ян, це закон заперечення заперечення.

Коментарі до «Космосу слов'ян»

В сучасному планетарному суспільстві існують три головні релігії. Це буддизм з багатьма відгалуженнями, мусульманство і християнство.

В буддизмі ідея єдиного Бога відсутня. Згідно з вченням Будди існують лише дхарми – пануючі над світом вічні моральні принципи і їх пульсації (в Книзі Велеса це закони Праві). Центральне місце у вченні Будди займають чотири благородних істини: існує страждання, його причина, шлях до звільнення від страждань і саме звільнення. В Книзі Велеса вони подані у наступному вигляді: страждання наше в смертності всього, що відноситься до матеріального світу; причина страждання в протиріччі смертного, матеріального і всього духовного (іскри божої); шлях до звільнення від страждань – це Шлях Праві, шлях до Бога і само звільнення через очищення і життя за основними божими заповідями.

Різновидністю буддизму є індуїзм. Центральне місце в індуїзмі займають Брама – творець Всесвіту, Вішну – зберігач Всесвіту і Шива – руйнівник Всесвіту. В Книзі Велеса це четверта Троїця, але на відміну від конкретно розподілених ролей в індуїзмі, в віруванні слов'ян боги четвертої Троїці подані в діалектиці, в рухові, в еволюції.

Політеїстична ведична релігія, на основі якої сформувались буддизм і індуїзм, відображені в «Книзі Велеса» Зоряним Законом, згідно з яким Бог і один і чисельний водночас в своїх проявах. В залежності від етапної задачі розвитку Всесвіту і людства Всевишній проявляє себе через Закон Троїці в різних іпостасях і набуває різних якостей. В основі ведичної релігії знаходились два основних принципи: коловороту життя – коло Самсари (Закон Коляди в «Книзі Велеса») і Карми – розплати з часом за всі дії в цьому житті. В «Книзі Велеса» теж відстежується послідовна думка про важливість дій і вчинків в житті людини, про їх вплив на майбутнє і розплату за них.

Іудаїзм побудований на вірі в єдиного Бога, але на відміну від «Книги Велеса», де ми маємо багато проявів Бога, в іудаїзмі мова йде про Ягве – вогняного Бога (аналоги в «Книзі Велеса» Семаргл і Вогнебог). Основа вчення закладена в «П'ятикнижжі» Мойсея – «Торі». Важливими моментами вчення Мойсея є основні моральні принципи життя людини, ідея жертви і жертовності і ісповідь, як дійство очищення від гріха. Всі указані моменти простежуються і в «Книзі Велеса», хоча на відміну від вчення Мойсея, де більш яскраво виражена ідея жертви, в вірі пращурів слов'ян домінувала ідея жертовності власної перед Богом і перед Родом.

Християнство побудоване на вірі в Бога-Сина, який жертвує своїм життям заради спокути гріхів людства (ідея жертовності). Центральним символом християнства є ісповідь і прощення тим, хто в серці своїм

покаявся перед Богом. Ці ж моменти простежуються в двох шляхах «Книги Велеса»: в «Шляху Праві» і в «Шляху очищення».

Мусульманство побудоване на покірності долі і Аллаху, більш принижене і не має тих стрижневих моментів, що розглянуті вище релігії.

Конфуціанство базується на трансфізичній «Книзі змін», побудованій на Загальнокосмічному принципі Інь і Ян, чергування яких складає шлях «Дао» (в «Книзі Велеса» це четверта Троїця в послідовності змін Білобога і Чорнобога).

Проведений, хоч і дещо скорочений порівняльний аналіз основних світових релігійних систем і «Книги Велеса» показує, наскільки глибокими, послідовними, більш складними і змістовними були віра і світогляд наших пращурів. Зважаючи на те, що всі світові релігії є відгалуженнями єдиного індо-європейського, а точніше протослов'янського світогляду, більш спрощеними і акцентованими на окремих аспектах буття Всесвіту і людства, маємо визнати справедливість далекосяжного прогнозу Патріарха Арія про відхід слов'ян від віри пращурів і про майбутнє повернення до неї.

Космічна символіка «Книги Велеса» включає п'ять основних символів: сонячний хрест, сваргу (коловорот, свастику), трисил, жовто-блакитний стяг і Зоряне Коло.

Сонячний хрест – це символ Сина-Бога, що народжує матеріальний Всесвіт і запліднює його Духом. Два перехрещених промені з Сонцем на перехресті. Це Закон Роду.

Сварга (коловорот, свастика) – це символ створення матеріального Всесвіту, це світ зафіксованих миттєвостей. Створення Яві характеризується ходом Сонця відносно Землі. При рухові по годинниковій стрільці – це символ Сонця, життя, еволюції. При зворотньому напрямкові руху Сварги – це символ смерті, руйнації, пітьми. Це – Закон Велеса.

Жовто-блакитний стяг – це поєднання двох стихій, що народжують життя у Всесвіті: сонячного проміння і води.

Зоряне коло – це великий космічний день, День Сварога, Зодіакальний Круг з дванадцятьма Сузір'ями. Спрощений варіант – це коло із дванадцяти зірочок (Закон Коляди).

Трисил – це символ поєднання світу Яві (матеріального), світу Праві (ментального) і світу Наві (духовного). Троє в одному і одно, що об'єднує трьох – символ єдиної сутності людини, природи, Бога. Відображає Закон Троїці.

Слов'янські боги

Всевишній (Родогощ, Кришень, Коляда, Вишень) – імена Всевишнього; Єдиний Бог.

Сварог – Бог-Син, він же Рід (Цур, Сур), астральний вогонь, бог Зодіаку. Сварожич – вогонь.

Птаха Сва – (Мати Сва, Слава) – несе вогонь і керує вітрами (сучасно: енергію, поєднану з інформацією, розумом).

Свєтовіт (Святовіт) – світло життя, іскра божа, дух божий, святий дух, бог неба і світла, чотириликий бог.

Берегиня – мати Земля, Покрова – Божа Мати, Дана (Тана, Варуна) – вода-мати, богиня життя, води, течії, еволюції.

Перун – бог, що дає життя, повертає колеса часу (коловорот), тримає в руках Сваргу, слідкує за світовим порядком, бог грози.

Дажьбог (Хорс, Ярило) – Сонячний бог. Розрізнюють Дажьбога – як бога Сонячної системи, Хорса – як бога Сонця, сонячного диску, Ярилу (Яра) – як бога-руйнівника, весняного Велеса.

Велес – стоїть на межі між Яв'ю і Нав'ю, бог мудрості, провідник в світ Наві, в потойбічний світ. Бог Сонця, що заходить, і брат Хорса. Одін – втілений Велес.

Числобог – бог календаря, відраховує дні Самсари і час дії Кар(м)и.

Див (Дий) – бог осяйного неба, Всесвіту.

Сімаргл (Огнебог) – бог вогню, бог семи зірок, семи ярил.

Богумир (Яма) – цар-пастух золотого віку. Яма – бог Наві.

Дідух (Коляда, Василь) – бог Місяця. Місяць – поєднує вогонь і воду.

Лада – богиня весілля, дружина, мати Лелі і Полеля (Любові і Сіріуса).

Мара – богиня холоду, зими, спеки, несприятливих обставин.

Вирій – світ Наві.

На Русі велику увагу приділяли небесним світилам:

Прадерево – Чумацький Шлях, Галактика.

Зоря – Венера.

Сободай – Юпітер.

Полель – Сіріус.

Золотий плуг – Оріон (Білояр, Сімаргл).

Волос – Тур, Тілець.

Волосожар – Тілець з Плеядами.

Частина 6. Думки різних часів про менталітет і світогляд русичів-українців. Русь і християнство.

Приск: Аттіла (вождь гуннів) говорив, що його народ скіфи. Гунни розмовляли скіфською мовою… Ромеї платили царським скіфам (сіверянам) по 700 літрів золота… Аттіла їх цар… Скіфи вибігали з хат і гостинно запрошували до себе. Послів зустрічали вродливі жінки та дівчата, співали і підносили хліб-сіль. Знатні скіфи знали також готську і ромейську мову, мали гарне вбрання і волосся підстрижене в кружок. Замість пшениці сіють просо, частували медом і напоєм з ячменю камасом (пивом). Ритуал поминок супроводжується голосінням і справлянням страви (пиру).

Костянтин Багрянородний: Цей народ ми називаємо скіфами, або гуннами. Щоправда, самі себе вони звуть русами.

Більше 5000 років тому наші пращури виробляли посуд на продаж та для обміну, про що говорять цілі квартали гончарних майстерень біля села Жванець на Дністрі. Такі ж печі використовуються і зараз в кустарному виробництві посуду. Це було в часи , коли єгиптяни називали греків не еллінами, а дикими данайцями.

Геродот: амазоніт (і амазонки) мешкають біля Дніпра. Вони ж амадоки Птоломея (амакса – віз, хура). Амаксеї – перевізники через Дніпро.

Руси – народ чисельний. У них звичай залишати спадок доньці. Синові батько дарує лише меч заявляючи : «Це твоя найвища і істинна спадщина. Я придбав майно цим мечем. І ти мусиш так вчинити і заробити батьківським мечем своє багатство».

Руси – один із народів слов`ян. Вони возять хутро до Руського (Чорного) моря, подорожують до Хемліджа, Хазарської столиці, потім пливуть на кораблях морем Горгана (Каспійським) і далі возять товари в Багдад , звідти вони інколи вирушають в Маверанхар до кочів`їв тогузів і в Китай.

Руси охайні, дбають про свій одяг. Їхні мужі носять шапки зі спущеними по потилиці хвостами. Одяг русів і слов`ян з льону. Це короткі архалуки. А одяг хазарів, булгарів і печенігів – довгі архалуки. В основному всі руси голять бороди , але деякі завивають. Вони мужні і сміливі. Бойові походи здійснюють на конях і кораблях. Їх країна багата, в ній чимало процвітаючих міст. Гостям виявляють шану, добре ставляться

до чужинців, що шукають у них притулку. Рус ніколи не образить гостя і завжди захищає його. Мечі в русів – соломонові. Коли починають війну , то припиняють міжусобиці і діють спільно, поки не переможуть ворога. Середньоазіатсько-хорсанське зведення.

Араби вважали русів частиною слов`ян, але про слов`ян пишуть окремо.

М.Бердяєв виділяв три типи світогляду : арійський – споглядання на світ в статиці, непорушності ; семітський – будується на вічному очікуванні чуда пришестя Месії, а також на «історизмі» з початком і кінцем світу ; індуський – заглиблений у внутрішній світ людини, його основою є самопізнання. Українці ближче до індуського, індивідуального.

Росіяни, подібно семітам, чекають на Царство Боже, підсвідомо наближають його, але не думають над наслідками.

Українець символічно споглядає світ ,як змію, що кусає сама себе.

У росіян (по М.Гоголю) «…искони любовь к разговору с самим генералом без цели и конца»…І коли йшли говорити з царем , і коли йшли «ходоки» до Леніна.

Українці вибираючи кошового, не падали перед ним на коліна, а перед тим , як вручити булаву , вимазували в багнюці, щоб не зазнавався. Зате із-за любові до розмов вибирали в лідери тих, хто краще всього говорить, особливо письменників-мислителів. (Н і С. №5\6, 93р.Вечорова нація)

Джеймс Мейс : Українці – русини. Упродовж тисяч літ не сходячи зі своєї довкола київської землі, абсолютно відрізняються від росіян – московиів своєю психологією, своїм світовідчуттям і світорозумінням …Нехай росіяни себе ще вигадають! Бо не можуть два неподібних народи початись з однієї колиски… Якщо визнати , що Київ – українське місто , то виходить, що історія Росії не має свого початку… Я особисто переконаний, що ніколи не припиниться тертя між Україною та Росією, якщо Москва продовжуватиме виводити витоки своєї історії від матері міст руських Києва і не займеться впритул проблемою ідентифікації власного народу.

Ті , хто може бачити ауру людини , поділяють Ії на сіру (байдужість), червоно-чорну (гнів), жовто-золотисту (розум), голубу (духовність). Виникає мотивоване запитання : чи не пов`язаний якось колір жовто-блакитного стягу з аурою русичів-українців?

Русичі дотримувались думок, що «війна на землі є відображенням війни небесної» і що «раб на землі буде рабом і на небі», а тому вище за все цінували волю.

Русь і християнство.[63]

В 986 році н.е. в історії русів-слов`ян відбулась непересічна подія - хрещення Русі. Змінилась не просто віра , змінилась доля цілого народу, змінився менталітет, почалась перебудова слов`янських народів під події другого тисячоліття . На теренах Європи народився і почав набирати силу суперхристиянський етнос.

Звичайно подібна подія не могла не залишити глибокого сліду в історії нашого народу . Та щоб до кінця розібратись в подіях того часу маємо повернутись до першоджерел , за якими і знаємо свою історію. На жаль більшість літописів є або копіями більш ранніх творів , або результатом компіляції, доповнених власною фантазією переписувача. Прикладом може бути смерть князя Олега від укусу гадюки (Лаврентійовський літопис). Та правда в тому , що прокусити нашій українській гадюці чобіт князя не під силу. А якби і прокусила , то навряд чи помер би Олег від тої гадюки , бо немає на Україні (окрім Криму) плазунів зі смертельним укусом. Той же літопис повідомляє , що Олег похований в 912 році на горі Щековиці в Києві ; а Новгородський літопис – що помер князь в місті Ладозі , де і похований в 922 році.

Про хрещення Русі ми знаємо із літопису монаха Нестора. Цей літопис першим вивчав німець А.Л.Шлецер, історик і філолог , почесний член Петербурзької Академії наук . Шлецер залишив спогади про В.Н.Татищева (1686-1750р.р) , історика і державного діяча. В 1720 році Татищев знайшов у одного розкольника в Сибіру дуже старий список Нестора , що дуже відрізнявся від того, що вивчав Шлецер . Після цього Татищев зібрав їх цілих десять і за ними склав одинадцятий . Але для нащадків залишився один , перший , датований , умовно, 1106 роком. Всі інші «кудись» зникли. Дослідження Татищева не були надруковані ні в Росії , ні в Англії . Безпосередньо в самій історії Татищева «попрацював» інший німець – Г.Міллер . Все що виходило за сюжет першого списку Нестора було викинуто , так само як і дослідження самого Татищева. Сам же Татищев писав : «О кнезех руських старобитних Нестор-монах не добре сведем бе».

Нестор розповідає в своєму літопису про хрещення княгині Ольги імператором Візантії Костянтином VII Багрянородним. Але сам імператор повідомляє , що на час візиту в Константинополь Ольга була вже хрещена. І руки він їй не пропонував , бо був вже одружений . Ольгу хрестили в 955 році, в Києві, в церкві Іллі. В 959 році посли Ольги відбули до германського імператора Оттона з проханням направити єпископа і священників. В 960 році якийсь монах Сент- Альбанського монастиря був рукопокладений в єпископи Русі , але в Київ не зміг прибути , бо захворів і

[63] Розповідь подається за працею Олександра Бушкова “Крещение Руси : сплетение загадок”, в Страницах истории, Неведомый мир, 2000, №12.

помер. В тому ж 960 році в єпископи Русі був «рукопокладений « монах монастиря Святого Максимина в Трірі Адальберт . Адальберт добрався до Києва, але через рік покинув Русь. За рукописом Нестора «було неприйняття русичами папежського гостя». Але тоді Візантійська церква ще не відійшла від Римської , ще не було поділу віри на православну і католицьку. А тому подібний випад проти Римської церкви міг бути написаним не раніше XVI сторіччя . Навіть в храмі святої Софії XII ст. рядом знаходились зображення римського папи Клемента з Григорієм Богословом і Іоанном Златоустом. От тільки Адальберт прибув з місією організувати «філіал», а Ольга вимагала диоцезу - автономної одиниці під керівництвом митрополита (як в Польші та Чехії).

Поширення християнства на Русі пов`язують з іменами братів – просвітників Кирила і Мефодія, які за дорученням візантійського імператора переклали християнський закон на слов`янську мову для хрещення слов`ян . Але Кирило від народження був Костятином , а Кирилом став лише перед смертю, коли пішов в монастир. Відповідно слов`янську азбуку необхідно було б назвати не «кирилицею» , а «костянтинецею». Та й служили брати не Константинополю , а Риму. Саме папа Адріан II рукопоклав братів в сан священників. І розповсюджували вони християнство апостольського (римського) канону. В слов`янському варіанті Святого Писанія надрукована Третя Книга Єздри, яка є в Вульгаті (Біблії на латині), але відсутня в греко-єврейських варіантах. Іншими словами, перші переклади Біблії були з Вульгати.

Календар богослужінь на Русі теж був не візантійський, а латинський, бо назва місяців в ньому не ромейська, а латинська, і початок року був у березні, а не в вересні, як у греків.

В хроніках францисканського монаха Адемера (XII ст.) знаходимо, що у імператора Отона III були два єпископа : святий Адальберт і святий Брун. Брун хрестив венгрів і русів. Загинув же він, як і Адальберт, від руки печенігів . Русичі викупили тіло Бруна і збудували монастир його імені. Після цього прибув в Київ візантійський єпископ і умовив прийняти «звичай грецький» . Інша справа Нестор , який писав «що Ольга спалила Корсунь реактивними снарядами, отриманими від візантійців «. Правда останні про це навіть не здогадувались.

Незвична історія загибелі сина Ольги князя Святослава . Після підписання мирного договору з Візантією Святослав відпливає з Царьграда до Києва. По дорозі воєвода Свенельд з частиною дружини кидає його і степом , не боячись печенігів, іде до Києва, а Святослав залишається зимувати і голодувати на Хортиці, де його і вбили не то печеніги хана Курі, не то банда Кривого. Нестор приписує організацію вбивства батька старшому синові Ярополку, що очолював київських християн, а Святослав немов би їх переслідував і руйнував християнські церкви (971 рік, Іакімовський літопис, визнаний академіком Б.Рибаковим компілятивним рукописом XVII ст.). Ось тільки в Нестора Святослав був

язичником, а Мауро Орбіні в «Слов'янській історії» в 1601 році пише, що Святослав ішов по стопах матері в благочесті і християнській вірі. В дійсності язичниками були Володимир (народжений від Малуші, доньки єврея Малка із Любеча[64]), воєвода Свенельд і київський воєвода Претич, побратим печенізького кагана Курі , які в змові спочатку вбивають Святослава, а потім, приписавши гріх Ярополку, вбивають і його . Після описаних подій Володимир стає князем Київської Русі. Але для історії необхідно мати світлий образ Володимира, хрестителя Русі, а тут такі недоречності. То ж і приписав Нестор Святославу і язичника і злопам`ятство, і зависливість …

Про те, що літопис Нестора був складений не раніше XVI сторіччя говорить і розповідь про дійство Хрещення Русі, коли прийшли до Володимира мусульмани, німці з Риму, євреї і греки. На запитання Володимира про суть віри мусульманин відповідає : «Магомет вчить нас обрізанню, не їсти свинини , не пити вина , зате по смерті можна творити блуд з жонами і навіть в цьому житті предаватись всякому блуду (або місіонер був дурак і розпусник, або ж історія видумана Нестором від початку до кінця). З німцями було ще простіше, вони змогли лише сказати: «піст по силі , якщо ж хто їсть і п`є, то все це во славу Божу, як вчив нас наш вчитель Павло». І все б нічого, та слово «німець « чисто російського походження XVI сторіччя, коли всякого іноземця в Росії називали «немцем». А до того германців скрізь звали фрягами і латинами . Євреїв Володимир питає: «А де земля ваша?» На що євреї відповіли: «В Єрусалимі. Але розгнівався бог на батьків наших і розсіяв нас по різних країнах, а землю нашу віддав християнам». І знову в Нестора не сходяться кінці, бо хрестоносці з`явились в Палестині в 1096 році, а Русь хрестили в 986 році. І нарешті, говорить посланник Візантії - його ораторське мистецтво займає добру дюжину листів. Саме грекам і віддає перевагу Володимир[65].

Судячи по літопису Нестора на час Хрещення Русі наші пращури були дикими варварами і нічогісінько не знали про навколишній світ. Ось тільки задовго до Володимира стояли в Києві церкви , а християнство пустило там коріння задовго до офіційного Хрещення Русі. І перші

[64] По другій версії Святослава одружили з скандинавкою Малфред, яку привіз з собою ще Рюрик. От тільки постає питання , а скільки ж років тоді було самій Малфред? По крайній мірі, Малфред була старша за батько Святослава Ігоря.

[65] Насильне Хрещення Русі Володимиром було цілком виправдане з точки зору державотворення. Для стійкості держави необхідно мати єдину віру, єдину церкву. При тому таку церкву, яка б служила не Богу, а державі , а точніше на задоволення інтересів кастових прошарків населення. Але насильство над душами людей, над зламаними долями мільйонів не може бути виправданим ні з точки зору людської моралі, ні тим більше з точки зору "Нагорної проповіді " Ісуса Христа (якщо розглядати це питання з точки зору християнської моралі).

християни були латинського обряду. І лише пізніше, коли царям необхідно було мати покірну державну церкву, вони перейняли «візантійський варіант». Розглянуті події в Хрещенні Русі мають виключно важливе значення для сучасної ситуації в Україні, де не розберуться між собою зразу чотири церкви: російського патріархату , київського патріархату , автокефальна і греко-католицька. І справа не в Богові, і не в вірі, а в святих отцях , що служать не Богові , а власним амбіціям і власній кишені.

ГЛАВА III. ЛЮДИНА І ВСЕСВІТ

Частина 1. Походження Людини

1. Класична модель походження людини.

В класичній моделі походження людини тісно пов'язане з походженням життя, з виникненням форм переджиття та життя в біологічній історії Землі. Час існування Землі оцінюється інтервалом в 5 мільярдів років, а життя на ній від $3{,}8\cdot10^9$ до $4{,}7\cdot10^9$ років. Це дало змогу В.І.Вернадському, одному з найвидатніших вчених сучасності, першому президентові Української академії наук, стверджувати вічність життя на планеті.

Гіпотези походження життя можна розділити на дві групи: космічну (вічності життя в космосі–панспермії) та самостійного розвитку живого на Землі. Обидві гіпотези змикаються з проблемою переходу переджиття до життя. Згідно з прийнятою концепцією умови, що створились на Землі, призвели до стрімкої хімічної еволюції, в процесі якої виникли перші цеглини життя: білки та нуклетоїди, а згодом полінуклетоїди ДНК та РНК. З їх появою виникли перші механізми спадковості, перші найпростіші організми, почався другий етап– етап розвитку життя на Землі.

Згодом, в результаті еволюції, з тваринного царства-2 виділилась людина – істота з складною соціально-економічною організацією та трудовою діяльністю. Генетично рід «Людина» ймовірно виник в Африці близько 2,6-3,5 мільйона років тому, коли мавпи, які жили на деревах і мали «руки», пристосовуючись до зникнення лісів на обширних територіях, спустились на землю, зберегли прямоходячий стан, звільнивши руки для трудової діяльності.

При розгляді класичної моделі виникає декілька важливих запитань. І перше з них – «яким чином виникли такі складні молекули, як РНК і, особливо, ДНК»? По класичній моделі це сталось випадково. Але, як підрахували французькі вчені, для випадкового виникнення однієї молекули ДНК потрібно, щоб всі атоми Всесвіту стикались кожну секунду в різних комбінаціях протягом 10 в 320 ступені років. На відрізку існування Всесвіту в $2\cdot10^{10}$ років така подія просто неймовірна. До кінця не зрозумілі механізми виникнення клітини, організації клітин в організми. Багато запитань і до еволюції живого. Найбільше розповсюдження знайшли моделі Ж.Ламарка (1744-1829 рр.) та Ч.Дарвіна (1809-1882 рр.). Згідно з гіпотезою Ламарка організація живого постійно ускладнюється завдяки дії зовнішнього середовища та внутрішнього прагнення до вдосконалення, закладеного творцем (Богом). Модель

Дарвіна об'єднує взаємодію, мінливість, спадковість та природний відбір. Мінливість є основою виникнення нових якостей, спадковість закріплює їх, а відбір залишає тільки життєздатні організми, які пристосувались до нових умов, і знищує непристосовані. І в моделі Ламарка, і в моделі Дарвіна є сильні сторони і є слабкі місця. Та найбільш слабким місцем є те, що обидві моделі показують «як», але не пояснюють «чому» в природі, де діє другий закон термодинаміки, згідно з яким всі процеси у Всесвіті повинні були б давно зупинитись, а всі складні структури розпастись до найпростіших, виникають все складніші структури і діють все більш різноманітні процеси. Спроби таких відомих вчених, як Пригожин, Ейген та інших, побудувати теорію самоорганізації та виникнення життя на базі нелінійних термодинамічних процесів, окрім нових запитань, майже нічого не дають для відповіді на поставлені запитання. І перш за все тому, що для ускладнення структур потрібні постійні потоки енергії через елементнобагатоскладові системи протягом великих проміжків часу. А для цього потрібно, щоб у Всесвіті виконувалась така безліч фізичних умов, що виникнення життя стає просто неймовірним. І тим не менше життя існує. Виникає відчуття того, що всі закони Всесвіту, його склад і будова передбачені такими, щоб еволюція живого йшла саме таким чином, щоб в решті решт, як вінець еволюції, на Землі з'явилась людина. Такий принцип будови Всесвіту отримав назву антропного принципу, бо зміна хоча б одного параметру, хоч однієї константи зведе нанівець саму можливість виникнення життя, тим більше Людини.

Немає в класичній моделі й тієї ланки, яка поєднує мавпу й людину. Згідно з дослідженнями американських вчених, склад молекул спадковості мітахондрій людини, незалежно від кольору шкіри, один і той же і суттєво відрізняється від такого в мавпи. Згідно з їх твердженням така ситуація могла скластись лише в тому випадку, якщо у всіх людей на Землі була одна мати – Єва, яка, ймовірно, існувала близько трьохсот тисяч років тому, найбільш вірогідно, в Африці. Крім того, класичні моделі не відповідають на запитання «звідки ті якості в Людини, які вирізняють її від всього живого царства Землі», а саме: цілеспрямованість (наявність абстрактної мети), самосвідомість, абстрактне мислення, духовна сутність. І, нарешті, саме неприємне питання: як з пристосованої мавпи виникла непристосована[66].

[66] Втративши шерсть людина почала страждати від змін температури і від опадів, її шкіра стала незахищеною, знадобились одяг і вогонь, щоб грітись. Ставши на ноги людина втратила швидкість, щоб наздогнати «їжу», вона втратила ікла, кігті, хвіст - все що надавало переваги над іншими представниками біосфери. Правда виникла необхідність розвивати мозок, але це вже було наслідком...

2. Модель Гермеса Тота

Першим тайним святителем Єгипту був Гермес Тот, який створив доктрину «Початку-Вогню» та «Слова-Світла». Звертаючись до людей, він говорив:

«...Слухайте в своїй власній глибині і споглядайте безмежність простору та часу. Там звучить спів небесних світил, голос Чисел, гармонія Сфер. Кожне Сонце є думка Бога, і кожна планета– видозміна цієї думки. Для того, щоб пізнати божественну думку, о, душі, спускайтесь і піднімайтесь Ви по тяжкому шляху семи планет і оточуючих їх семи небес».

Що роблять небесні світила? Що говорять Числа? Що обертають в собі сфери?

– О, душі, що загинули, або врятовані, вони говорять, вони співають, вони обертаються – ваші Долі!...

Звідки приходе Людина і куди повертається? Земля оточена сімома сферами, що розширюються подібно семи кулям. В кожній сфері – планета, яку супроводжує Геній, що відрізняється по Формі, Знакові та Світлові. Сім сфер обіймають всі сходинки життя. В їх кордонах падають і підіймаються душі семи Геніїв – суть семи променів Дієслова - Світла. Кожен з них панує над однією сферою Духу, над однією сходинкою в житті душі.

Геній Місяця керує народженнями та смертями.

Меркурій – показує шлях душам.

Венера – держить дзеркало Любові, в якому Душі позмінно пізнають і забувають одна одну.

Сонце – факел торжества, досконалості та краси.

Марс – потрясає мечем правосуддя.

На престолі Юпітер – тримає скіпетр верховної могутності, яка є Божественний Розум.

Сатурн – на кордоні несе Державу всесвітньої Мудрості.

З простору Чумацького Шляху в сьому сферу падає променистий посів – зародки душ. Вони живуть у царстві Сатурна, спускаючись із сфери в сферу, змінюючись та гублячи згадки про буття в попередній сфері. Проходячи через втілення в щільному тілі непоправно низькі та злі душі знищуються через кола аду. Високі душі підіймаються назад в сфери – чим вище, тим довше...»

Як бачимо, в цій моделі мова йде про вічне життя душ – монад, які перебувають на Землі тимчасово, втілюючись в людей. Розвиток цієї моделі можна знайти у Піфагора та Орфея: Бог один і завжди подібний Самому Собі. Він керує всім Всесвітом. Його члени – Боги – різноманітні і не піддаються рахунку, бо все, що від Бога, вічне і не має кінця. Найвеличніші з Богів – душі Світил. Зірки, планети, супутники планет мають свої душі, що вийшли з небесного вогню та з первісного Світла.

Недоступні, незмінні вони керують великим цілим своїми ритмічними рухами. І кожне Світило, обертаючись, притягує в свою сферу безліч душ, які були колись людьми, і, спустившись по сходинках втілених царств, знову піднялись туди, де закінчується коло народжень. За посередництвом цих чистих духів, цих просвітлених душ Бог дихає, діє, проявляється. Вони подих його душі, промені його вічного Розуму.

3. Модель Даніїла Андрєєва

Серед численних шарів простору-часу Землі є багатовимірний світ, в якому знаходяться людські монади – неподільні і безсмертні духовні одиниці, вищі «Я» людей. Створені Богом і тільки Богом, а деякі таємничо народжені Ним, вони сходять на Землю в покрові найтоншої матерії, вірніше було б сказати енергії-субстанції, що проникає через усі шари простору-часу Землі. Світ, в якому перебувають наші монади, носить назву Ірольн. Творча праця, що веде до просвітлення Всесвіту, – задача кожної монади, яка втілює свою працю в нижчих світах, створюючи для себе матеріальний покров: спочатку це шельт із п'ятивимірного простору, потім астральне тіло з матеріальності чотирьохвимірних просторів. Ці два покрови об'єднуються, в нашому розумінні, в слово душа. Шельт – матеріальна ємкість монади з всіма її якостями – є її найближче знаряддя. Не сама монада, яка залишається в Ірольні, а саме її шельт є тим «Я», яке починає свою подорож по нижчих шарах простору-часу. Шельт творить сама монада, в той час як в створенні її астрального тіла бере участь Мати-Земля. Астральне тіло – це інструмент шельту. В ньому зосереджені здібності духовного зору, слуху, поглибленої пам'яті, здібності польоту, спілкування з різноманітними стихіями. В подальшому Мати-Земля опліднена духом Сонця, творить ефірне тіло, без якого неможливе життя в шарах простору трьох та чотирьох вимірів; і, нарешті, в Енрофі, в нашому шарі простору-часу, монада отримує своє останнє, фізичне тіло. Після завершення земного існування монада залишає фізичне тіло, але при потребі може втілюватись в фізичне тіло багато разів.

4. Походження людини за версією книги «Дзіан».

Станца I.

1.Лха *(дух найвищих сфер)*, що обертає Четверте, слуга Лха Семи, тих, що обертаються спрямовуючи свої Колісниці навколо Володаря свого, Єдиного Ока нашого Світу *(Сонця)* … Його подих дав життя Сімом. Воно дало життя Першому.

2.Сказала Земля: «Володарю Лика Сяючого, Дім мій порожній… Надішли Синів твоїх «населити це Колесо *(планету)*. Ти надіслав Сім Синів твоїх Володареві Премудрості *(Меркурію)*. Сім разів ближче до себе бачить Він тебе, сім разів більше відчуває він тебе. Ти заборонив Слугам своїм малим Кільцям, ловити Світло твоє і Тепло, перехоплюючи велику Щедрість твою на шляху проходження її. Надішли ж нині їх Слузі твоїй!»

3. Сказав Володарь Лику Сяючого: «Я пошлю тобі Вогонь, коли почнеться робота твоя. Підійми голос твій до других Лока *(других світів)*; звернись до Батька твого, Володаря Лотоса *(Місяця)*, проси Його Синів. Народом твоїм будуть керувати Батьки. Люди твої будуть смертні. Люди Володаря Премудрості безсмертні, але не Сини Сома *(Місяця)*. Перестань нарікати. Сім Покровів ще на тобі… Ти не готова. Люди твої не готові.»

4. Після великих зусиль, вона скинула свої старі Три Покрова і убралась сімома новими, і предстала в своєму Першому.

Станца II.

5. Колесо оберталось ще триста мільйонів років. Воно побудувало Рупа *(форми)*; м'яке Каміння, що затверділо; тверді Рослини, що стали м'якими, Видиме з невидимого, Комахи і малі Життя. Вона скидала їх зі спини кожного разу, коли вони долали Матір… Після трьохсот мільйонів років вона стала круглою. Вона лежала на спині; на боці. Вона не призивала Синів Неба, вона не бажала призвати Синів Мудрості. Вона створила з Утроби своєї. Вона розвинула Водяних-Людей, жахливих і злісних.

6. Водяних-Людей, страшних і злісних, створила Вона сама з залишків інших. З покидьків, з миру своїх Перших, Других і Третіх створила вона їх. Дхіані *(Володарі Світла)* прийшли і оглянули – Дхіані від світлого Батька-Матері *(Місяця)*; з Білих Областей прийшли вони, з Обітелей Безсмертних Смертних.

7. Незадоволені залишились вони. «Немає тут нашої Плоті. Не придатні Рупа ці для наших Братів П'ятої. Нема Помешкань для Життів. Чисті Води, не замутнені, повинні пити вони. Висушимо їх».

8. Полум'я прийшло. Вогні й Іскри; Вогні Ночі й Вогні Дня. Вони висушили мутні, темні Води. Своїм жаром вони притишили їх. Лха Зверху і Лхамаїн (духи підземні) Знизу прийшли. Вони винищили Форми дволикі і чотирьохликі. Вони знищили Людей-Кіз і Людей з Собачими головами, і Людей з рибними тілами.

9. Вода-Матір, Велике Море, заголосила. Вона піднялась; вона зникла в Місяці, що підняв її, що породив її.

10. Коли вони були знищені, Земля-Матір залишилась спустошеною. Вона прохала висушити її.

Станца III

11. Превишній Володар прийшов. Він відокремив Води від Тіла її, і це стало небом Наверху, Першими Небесами.

12. Великі Когани (Божественні Розуми, що наглядають за Космосом) закликали Володарів Місяця відносно Повітряних Тіл: "Породіть Людей, Людей вашої сутності. Дайте їм їх внутрішні форми. Вона ж складе Зовнішні Оболонки. Чоловіко-Жінками будуть вони. Володарі полум'я також...".

13. Пішли вони, кожний в призначену йому Землю; сім з них, кожний за своїм призначенням. Володарі Полум'я залишились позаду. Вони не побажали йти, вони не побажали творити.

Станца IV

14. Сім Воїнств, Волею-Народжені Володарі, спрямовані Духом Життєдателем, виділили Людей з самих себе, кожний на своїй Зоні.

15. Сім раз по Сім Тіней майбутніх Людей народжені були, кожний свого кольору і Виду. Кожний ступенем нижчий свого Батька. Батьки Безкістні не могли дати Життя Істотам з Кістками. Нащадки їх були Бхута (привиди), без Форми і Розуму. Тому зовуть їх Чхая-Раса (Раса Тіней).

16. Як же народжуються Манушія? Ману, володіючі розумом, як створювались вони? Батьки призвали на допомогу свій власний Вогонь, який є Вогонь, що горить в Землі. Дух Землі призвав собі на допомогу Сонячний Вогонь. Ці Троє створили сумісними зусиллями форму придатну. Вона була лише Чхая (привид), Тінь, позбавлена Розуму...

17. Дихання потребувало Форми; Батьки дали її. Дихання потребувало Щільне Тіло; Земля сформувала його. Дихання мало потребу в Духові Життя; Сонячні Лха (духи найвищих сфер) вдихнули його в форму його. Дихання мало потребу в Дзеркалі Тіло свого; "Ми дали йому наше власне!". – сказали Дхіані (володарі світла). Дихання мало потребу в Носії Бажань; "Воно має його!" – сказав Осушувач Вод. Але Дихання має потребу в Розумі, щоб вмістити Всесвіт; "Ми не можемо дати його!" – сказали Батьки! "Я ніколи не мав його!" – сказав Дух Землі. "Форма згорить, якщо я дам їй свій!" – сказав Великий Вогонь... Людина залишилась пустим, беззмістовним Бхута (привидом)... Так ті, що без кісток дали Життя тим, хто став людьми, зміцненими Кістками в Третій.

Станца V

18. Перші були Синами Йоги. Сини їх стали нащадками Жовтого Батька (Сонця) і Білої Матері (Місяця).

19. Друга Раса виникла через брунькування і виділення. А статева – з безстатевої. Так, о Лану (учню), була створена Друга Раса.

20. Батьки їх були Самонародженими. Самонароджені Чхая (тіні) від Сяючих Тіл Володарів, Батьки, сини Сутінок.

21. Коли Раса зістарилась, старі Води змішались з більш свіжими Водами. Коли Краплини їх стали каламутними, вони випаровувались і зникли в новому Потоці, в жаркому Потоці Життя. Зовнішня оболонка Першої стала Внутрішньою в Другій. Старе Крило стало новою Тінню і Тінню Крила.

Станца VI

22. Тоді Друга розвинула Народжених з Яйця, Третю. Піт посилився, Краплини його збільшились і стали твердими і круглими. Сонце зігріло її. Місяць остудив і оформив її. Вітер живив її до зрілості її. Білий Лебідь із

Піднебесся Зоряного осяяв Краплину велику. Яйце Раси Майбутньої, Людину-Лебідя кінця наступної Третьої. Спочатку чоловік-жінка, потім чоловік і жінка.

23. Самонароджені були Чхая (тіні). Тіні від Тіл Синів Сутінок. Ні вода, ні вогонь не могли знищити їх. Не так було з синами їх.

Станца VII

24. Сини Мудрості, Сини Ночі, готові знову народитись, спустились. Вони побачили низькі форми Першої Треті. "Ми можемо вибрати", сказали Володарі, "Ми мудрі". Деякі увійшли в Чхая. Інші спрямували Іскру. Деякі утримались до Четвертої. З власної Рупа (форми) наповнили вони Кама (зміст). Ті, хто ввійшов, зробились Архатами (вчителями, святими). Ті, хто отримав лише Іскру, залишились позбавленими знань; Іскра горіла слабо. Треті залишились Розуму позбавленими. Джіви (програми життя?) їх були не готові. Ці були відокремлені серед Семи. Вони стали вузькоголовими. Треті були готові. "В цих перебудемо ми", сказали Володарі Полум'я і Темної Мудрості.

25. Як же вчинили Манаса, Сини Мудрості? Вони відторгли Самонароджених. Вони не готові. Вони знехтували Потім-народженими. Вони ще не зовсім готові. Вони не побажали ввійти в перших Яйце-народжених.

26. Коли Потім народжені породили Яйце-народжених, двоєдиних, міцних, потужних, сильних, обладнаних кістками, Володарі Мудрості сказали: "Тепер будемо творити ми".

27. Третя Раса стала Носієм Володарів Мудрості. Вона створила Синів Волі і Йоги, силою Кріяшакті (думки) створила їх, Святих Батьків, Предків, Архатів...

Станца VIII

28. Із краплин поту, з відкладень субстанції, із матерії мертвих тіл людей і тварин минуло Колеса, і із останків праху виникли перші тварини.

29.Тварини з кістками, дракони глибин і літаючі Сарпа *(птахи)* були добавлені до плазунів. Ті, що плазували на землі, отримали крила. Ті, що з довгою шиєю, що мешкали в воді, стали прабатьками птахів піднебесних.

30. В часи Третьої - тварини, що не мали кісток, росли і змінювались; вони стали тваринами з кістками, їх Чхая *(тіні)* стали щільними.

31. Тварини роз'єднались першими. Вони почали народжувати. Двоєдина людина також роз'єдналась. Вона сказала: «Будемо, як вони; будемо поєднуватись і народжувати». Вони зробили так…

32. І ті, хто не мав Іскри, поєднувались з величезними самками тварин. Вони породили від них німі Раси. Німі були і вони самі. Але язик їх розв'язався. Язик їх нащадків залишився нерухомим. Вони породили потвор. Расу зігнутих потвор, вкритих рижим волоссям, які ходили рачки. Німу Расу, щоб не видала сорому.

Станца IX.

33. Побачивши це, Лха *(духи найвищих сфер)*, які не створювали людей, пролили сльози, кажучи:

34. «Аманаса *(не маючі розуму)* споганили наші майбутні помешкання. Це Карма.» Затвердимо помешкання наші в інших. Краще наставимо їх, щоб не сталось гіршого. Вони виконали це…

35. Тоді всі люди були обдаровані Манасом *(розумом).* Вони побачили гріх, звершений розуму-позбавленими.

36. Четверта Раса розвинула Мову.

37. Один став двома; так само як і всі живі і повзаючі, які були ще єдині, величезні рибо-птахи і змії з панцирними головами.

Станца X.

38. Отже, двоє, по два, на семи Зонах, Третя Раса зародила Четверту Расу: Сура *(боги)* стали А-сура *(павші боги*).

39. Перша, на своїй Зоні, була місячного кольору; Друга – жовтого, золоту подібна; Третя – червона; Четверта – коричнева, що стала чорною від гріха. Перші сім людських нащадків були одного кольору шкіри. Наступні сім почали змішуватись.

40. Тоді Третя і Четверта загордились. «Ми Царі, ми Боги. »

41. Вони взяли дружин, прекрасних виглядом. Дружин від розуму-позбавлених, вузькоголових. Вони породили потвор, злих демонів, самців і самок, також Кхадо *(злих демонів жіночої статі)* -Дакіні малого розуму.

42. Вони побудували храми для тіла людського. Чоловіків і жінок почали вони боготворити. Тоді Третє Око перестало діяти.

Станца XI.

43. Вони побудували величезні міста. Із виняткових мінералів і металів побудували вони, із вогнів вивержених, із білого каменю гір і чорного каменю вирізьблювали вони свої власні відображення, по розміру і подобі своїй і поклонялись їм.

44. Величезні відображення ставили вони, в дев’ять yatis висоти, в розмір своїх тіл. Внутрішні вогні знищили землю їх батьків. Вода загрожувала Четвертій.

45. Нахлинули Перші великі води. Сім великих островів поглинули вони.

46. Всі благочестиві Були врятовані, всі нечестиві винищені. Разом з ними більшість величезних тварин, що виникли від поту Землі.

Станца XII.

47. Небагато залишилось: кілька жовтих, декілька коричневих і чорних, і декілька червоних. Люди місячного кольору зникли назавжди.

48. П’ята, що пішла від священного роду, залишилась; вона стала управлятись першими Божественними. Царями…

49. …Змії, що знову спустились і установили мир з П’ятою, що вчили і наставляли її…

Частина 2. Будова Людини

Одна з самих загадкових істот у Всесвіті – Людина. Казалось би, що може бути для людини більш вивченим, ніж вона сама? Та казали ще філософи давнини: хто пізнає людину, той пізнає Всесвіт.

За допомогою своїх органів почуттів Людина бачить, чує, відчуває навколишній світ, усвідомлює свою присутність в ньому, але це відбувається на рівні організації матерії в вигляді речовини. В дійсності все набагато складніше.

Багато вчених і мислителів давнини і сучасності дотримувались і дотримуються думки про троїчну будову людини. Так в Біблії сказано: «І створив Бог Людину по образу і подобі своїй». Для більшості людей цей вислів зводиться до фізичної подоби, а тому і малюють Бога «поважним дідусем». Звичайно всі розуміють, що Бог не зводиться до людини, але те що в людині є щось притаманне і Богу – сприймається як незаперечна істина. І все ж, яка б не була дійсна будова людини, довіру викликають лише ті уявлення, можливість підтвердження яких є незаперечною. Що ж конкретного знаємо ми нині про людину?[67]

Людина – це симбіоз[68] фізичного (речовинного), енергетичного, інформаційного (розумового, або ментального) і духовного тіл. Останні три тіла часто поєднують під однією назвою – душа. Саме з наявністю цих тіл пов'язують єдність природи Бога і всього живого[69].

Всі складові тіла людини мають різну структуру, хоча і поєднані в ціле.

Якщо про фізичне (біологічне чи речовинне) можна розповісти дуже багато, то про інші інформація надзвичайно обмежена. Уявіть, що людині необхідно виконати якусь задачу у невластивому для неї середовищі, наприклад, під водою, чи в вакуумі. Щоб людина могла існувати в іншому середовищі, їй необхідно мати скафандр. Для того, щоб Людина могла жити і еволюціонувати на Землі – їй також був потрібний "скафандр», найліпшим чином пристосований до умов Землі. Та навіщо «вигадувати» велосипед, якщо на Землі вже є багато різних живих створінь, тіло яких за певних умов може слугувати «скафандром». А тому, за твердженням вчених, близько 300000 років тому на Землі відбулась знаменна подія – на мавпі «прищепили» людину. На чому базується це твердження? В кожній клітині людського тіла наявні невеличкі цілісні організми – мітохондрії, що являються «фабриками» енергії. Колись ці створіння існували самостійно, та з виникненням і еволюцією фауни вони ввійшли в симбіоз з

---

[67] В подальшому тексті інформація, що має більшу достовірність, надрукована звичайним шрифтом, менш достовірна або взагалі гіпотетична – прописним.

[68] Щоб краще зрозуміти поняття симбіозу згадайте природу лишайників. Лишайники – це сумісне, доповнююче одне одного, життя гриба і водорості.

[69] Триєдність Бога, людини і земного Всесвіту найчастіше пов'язують з симбіозом фізичного, духовно-розумового і енергетичного тіл. В цьому поєднанні розумове і духовне тіла виступають як одне ціле.

іншими створіннями. У різних видів мітохондрій різний генетичний набір але, як виявилось, у мітохондрій всіх людей Земної суші він один і той же, що можливо в випадку, коли у всіх людей була одна праненька – Єва[70]. Отже біологічне (чи речовинне) тіло необхідне перш за все як скафандр, але такий, щоб забезпечував існування і еволюцію інших тіл в даних умовах. Структурно будова біологічного тіла детально вивчена, і нас в подальшому воно буде цікавити лише з точки зору взаємодії з іншими тілами.

Біологічне тіло поєднане з «душею» за допомогою енергетичного. Енергетичне тіло (або біополе) людини являє собою щось подібне до кокона[71]. Енергетичне тіло може сприйматись візуально і досліджуватись експериментально.

Візуально біополе може сприйматись лише деякими людьми, які мають відхилення від стандартних частот сприйняття зовнішньої інформації[72]. «Непризначену» для людини інформацію остання сприймає в випадках природних відхилень в роботі органів збору – сприйняття інформації, при можливості «налаштування» їх на невластиві частоти, а також, якщо пошкоджені «фільтри» інформаційних потоків[73]. Розміри біополя коливаються в межах від розмірів фізичного (речовинного) тіла до 60 метрів і більше. Найбільші розміри біополя маємо в дитинстві, з віком вони зменшуються і в похилому віці наближаються до розмірів біологічного тіла. Коли біополе зменшується до меж біотіла – останнє стає нежиттєздатним. Розміри біополя (енергетичного тіла) не є сталими і коливаються в залежності від багатьох факторів внутрішнього і зовнішнього походження. Форму і структуру енергетичного тіла можна дослідити за допомогою рамки, аналога лози шукача води[74].

Енергетична вісь біополя знаходиться на відстані 10 – 15 см від хребта, поза тілом. По аналогії зі звичайними фізичними уявленнями біополе полярне, а самі «полюси» можна позначити як плюс (+) і мінус (–

---

[70] Підтвердженням цієї гіпотези є те, що людина менш пристосована до навколишнього середовища, ніж мавпа. Якби все відповідало планетарній швидкості еволюції, то пралюдина повинна була бути більш пристосованою, ніж її предки – людиноподібні мавпи.

[71] Біополя інших істот мають різні форми, так само як і їх біотіла.

[72] Можливості сприйняття інформації людиною в діапазоні енергетичних хвиль (оптичний діапазон) обмежені довжиною хвиль від 0,3 до 0,7 мікрон. Так само мають обмеження слуховий канал, канал смаку, нюху і дотику. Модельно ситуація нагадує розподіл частот різних засобів обміну інформацією в техніці. Необхідність таких обмежень можна зрозуміти на прикладі радіоприймача, в якому вийшли з ладу фільтри, або налаштованого відразу на широкий діапазон електромагнітних хвиль, коли слухач буде чути десятки, а то й від кількох до безлічі станцій відразу. Звичайно, що сприйняти таку інформацію майже неможливо.

[73] Найчастіше такі пошкодження спостерігаються внаслідок тяжких хвороб, поранень; фізичних і психічних травм, після клінічної смерті з наступним поверненням до життя, а також при цілеспрямованому відключенню контролю свідомості над підсвідомістю.

[74] Більше детально про “рамки” і їх можливості читач може знайти в розділі “Інформація у Всесвіті”.

), або як північний і південний полюси магніту, чи земної кулі. Структурно енергетичне тіло має енергетичний каркас, побудований по загальному астральному принципу: дві спіралі потоків енергії, сходяча і низхідна (спадаюча), що перетинаються в вузлах - чакрах. Число чакр сім, стільки ж, скільки головних складових систем в тілі людини[75]. Розташовані чакри вздовж енергетичної осі і пов'язані з мозком хребта. В організмі людини чакри відіграють роль енергетичних центрів і «годинників-камертонів» систем водночас. Ритм роботи всіх систем (і чакр відповідно) поєднується в загальному ритмі, що задає одна з систем. В дитячому і юнацькому віці найчастіше цю роль відіграє статева чакра, в дорослому і похилому віці - інформаційна, пов'язана з свідомістю, або духовна (вона ж транспортна), пов'язана з сердечною чакрою. На фізичному рівні це відображається в максимальній амплітуді відхилення рамки при її переміщенні вздовж хребта напроти відповідної чакри. Розташовані чакри в наступному порядку: інформаційна (вона ж чакра Брахми), пов'язана з тім'ям; керування рухом (трохи вище брів),

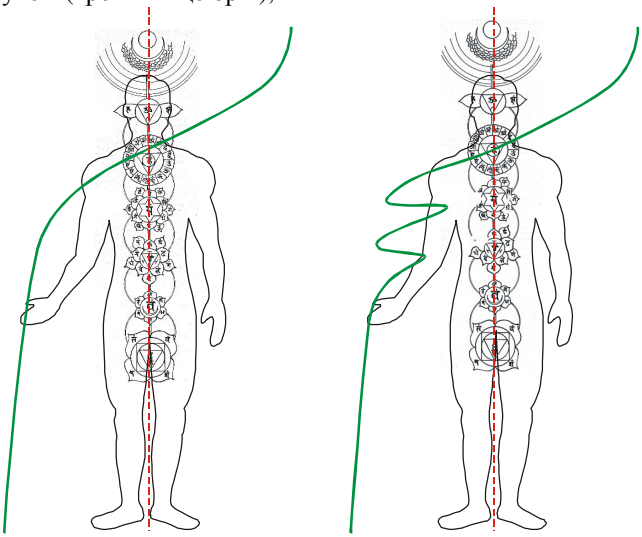

Мал.11а Мал.11б

енергетична (на рівні поєднання тулуба з шиєю), сердечна (напроти серця) або транспортна; захисна (приблизно на рівні сонячного сплетіння), травлення (трохи вище пупка), статева (десь посередині між копчиком і

[75] Все живе має в своєму складі сім систем, а саме: інформаційну (пов'язану з мозком і органами збору і переробки інформації), енергетичну (органи дихання у людини), транспортну (серце і кров з судинами), травну (шлунок і обслуговуючі органи), захисну (селезінка і різні залози, що виробляють засоби боротьби з негативними і зашкоджуючими факторами), розмноження (статеві органи) і керування рухом – переміщення в просторі та зміною стану і будови самого організму (нервова система, в людини пов'язана з мозком хребта), а також з можливістю взаємодії з навколишнім середовищем.

пупком – трохи вище лобка). Якщо організм людини здоровий, то при перенесенні рамки вздовж хребта, її траєкторія руху буде плавною і нагадуватиме відображену на малюнку (а). Якщо якась з систем ослаблена (порівняно з іншими), або має суттєві порушення (найчастіше пов'язані з хворобами або їх наслідками), картина буде мати вигляд малюнку (б)[76]. Перехід кінця рамки з права наліво (або навпаки, в залежності від розташування полюсів на енергетичній осі) відбувається, найчастіше, на рівні шиї.

Крім головної енергетичної осі людина має ще дві, пов'язані з кінцівками організму, а саме з руками і ногами. Якщо присвоїти умовно правій руці «плюс», то ліва матиме «мінус». Відповідна ситуація спостерігається і з ногами, особливо, якщо вони розташовані в позі «шпагат», або «лотоса». Саме з полярністю рук пов'язаний ефект протилежного напрямку руху рамки в залежності від руки, в якій знаходиться рамка. На кінцівках енергетичних спіралей розташовані два потужних енергетичних вихори, один під кінцівкою хребта, інший приблизно на межі головного мозку.

Від чакр до відповідних системних органів відходять енергетичні канали, які завдяки зв'язку між кожним органом і зовнішньою поверхнею організму утворюють сітку акупунктурних точок на шкірі[77]. Оскільки рух енергії можливий лише по замкнутому контуру (від джерела до споживача і від споживача до джерела), то відповідні ділянки енергетичних каналів матимуть різні знаки: плюс на вході і мінус на вихідній ділянці. Загальна структура енергетичних каналів співпадає з структурою видимого біологічного тіла, але є первинною по відношенню до останнього, що підтверджується відомим ефектом Кіріліан. Якщо сфотографувати листок якоїсь рослини у високочастотному електричному полі, то на фотопластинці будуть чітко вирізнятись скелетні структури листка. Відрізавши частину листка і зробивши ще один знімок, виявимо той же малюнок скелетних структур, в тому числі і на місті відрізаної ділянки. Отриманий знімок відтворює не лише речовинну структуру, але й енергетичну, або, як її часто називають, ауру листка. Пояснити ефект Кіріліан можна подвійним чином: або ДНК створює енергетичний каркас і вже в залежності від останнього будується організм, або ж енергетичне (астральне) тіло взагалі самостійне і визначає з одного боку межі і

[76] В такий спосіб провадиться діагностика біологічного і енергетичного стану організму.

[77] Топологічно організм кожної живої істоти можна представити в вигляди "дощового черв'яка" або "трубки" з внутрішніми і зовнішніми клітинами. Еволюція спеціалізації внутрішніх клітин привела до утворення внутрішніх органів людини, зовнішніх – до утворення систем і органів збору інформації. При ускладненні організму початковий зв'язок між "сусідніми" клітинами зберігся, в результаті чого стан того чи іншого органу проявляється зовні, на відповідних ділянках шкіри, вушних раковинах, ступенів, долонь, радужці очей, нігтів, волосяного покрову.

можливості побудови біотіла за інформацією ДНК, з іншого поєднує біотіло з «душею».

В першому випадку слід визнати, що початкова інформація про біополе знаходиться в ДНК[78], в другому – що енерготіло має свою власну «ДНК»[79], пристосовану під ДНК тіла фізичного (чи навпаки). Значну, якщо не вирішальну роль на ефективність симбіозу тіл людини відіграє синхронізація їх структур і процесів на рівні чакр. Кожна з чакр має свою робочу частоту – свою кількість пелюстків тисячелистника лотоса. Чакра керування має 2 пелюстки, енергетична (голосова) – 16, транспортна (серцева) – 12, захисна (сонячного сплетіння) – 10, травлення (пупкова) – 6 і статева – 4(х) Сьома чакра – тім'яна (дірка Брахми) – чакра зв'язку з космічними інформаційними потоками має безмежне число пелюстків, тобто в залежності від наллаштування може працювати на різних частотах. Її символ колочакра – кольоровий круг з повним спектром кольорів сонячного випромінення на поверхні Землі, безперервно переходячих з одного в інший з інтенсивністю, що дорівнює інтенсивності кожної частини в спектрі сонця. Ідеальна колочакра – це колочакра, яка при фіксації погляду перетворюється в білу, кольору випромінюючого сонця. Колочакра є сонячним символом і підкреслює глибинний взаємозв'язок життя на Землі з Сонцем[80]. Асинхронність роботи чакр може призвести до тяжких розладів як фізичного, так ментального і духовного тіл. Для синхронізації роботи чакр можна скористатись різними регулярними гармонійними структурами і процесами. Настройка проводиться по конкретних каналах і може бути просторовою (структурною), часовою (ритмовою) та інформаційно-енергетичною. В якості каналів настройки використовуються світловий, звуковий, смаковий та інші канали сприйняття інформації. Важливо, щоб те, що використовується для настройки було відповідним камертоном для даної системи. В каналі зору це варіації кольорів, з навколишнього середовища -- фарби житла і одягу, кольорові візерунки, квіти, самоцвіти, все що, несе необхідну для конкретного випадку інформацію і настройку,[81] налаштування через спеціально створені «камертони». В звуковому каналі – це пісня і музика, ритм барабана і щебетання пташок, шелест дощу і шум дерев, молитва і мантра, алгоритмічні набори слів і окремі звуки. Роль камертонів можуть відігравати ритмічні рухи (танці, гімнастичні вправи, прийоми гармонійних єдиноборств і т.п.), статичні пози тіла,

[78] Необхідно зазначити, що ДНК живого несе інформацію лише про фізичну структуру біологічного тіла, але ні в якому разі не про ментальне та духовне тіла. Інформація на виготовлення комп'ютера і програмна інформація – це різні речі.

[79] Згідно з загальним принципом природи Всесвіту кожна складна система має свою ДНК – свій інформаційний (і ще який? Хто зна?) "портрет – проект".

[80] Ще Чижевський наголошував на тому, що найменший зсув в спектрі Сонця надзвичайно негативно впливає на психіку і фізичний стан всього живого.

[81] Необхідно зазначити, що використання не відповідних "камертонів" може призвести до зворотного ефекту аж до руйнації системи.

регулярні структури (наприклад, бджолині соти, орнаменти, візуально правильні геометричні фігури).

Головна ідея настройки виходить с загальноприродного принципу «годинника-системи», відповідно з яким в кожній складній системі повинен бути елемент, що задавав би ритм роботи всієї системи, синхронізував і упорядковував процеси, що протікають в системі.

Розміри і структури біополя залежять від багатьох факторів, але в першу чергу від стану організму. Люди, що мають потужне біополе, можуть бути донорами енергії для інших. Зважаючи на те, що енергетична система є замкнутою (як і кровеносна), витрати енергії на інших повинні компенсуватись. З одного боку втрачена енергія поповнюється природним шляхом, з іншого завжди є можливості поповнення енергетики тіла спорідненою енергією Сонця, дерев, мінералів, тварин. Відомості про споріднені системи в природі подані в багатьох книжках, але майже ніде не звертається увага на те, що кожна споріднена система може бути як донором, так і споживачем (вампіром) необхідної людині енергії. Якщо система росте, набирає силу і міць – вона донор, якщо вже не змінюється, або починає руйнуватись, то вона вампір і негативно впливає на біополе людини. Так рослина, що розвивається аж до визрівання насіння – позитивно діє на людину, а після того, позитивний заряд мають лише ті її частини, що розвиваються дальше, або стають носіями майбутнього життя (насіння, бруньки, коріння і т.п.).

Зірвані, або зрізані частини рослини відразу ж втрачають свою енергію, а через деякий час взагалі починають руйнуватись, а тому можуть слугувати харчуванням лише для біологічного тіла. Аналогічна ситуація з продуктами тваринного походження, за виключенням молока, крові, та деяких компонентів статевого характеру. Але крім молока всі інші компоненти негативно впливають на інформаційне (ментальне) та духовне тіла. Тому вживати рослинні продукти бажано зразу ж після збору, а зберігати з довгостроковим вживанням бажано ті компоненти, що пов’язані з продовженням життя - насіння, мед (що містить пилок та інщі важливі компоненти, необхідне для становлення життя), молоко[82].

Підзарядка біологічного поля може бути ситуаційною і цілеспрямованою. Так, в сім’ї або колективі одна й та ж людина може бути і донором і вампіром; вона ділиться енергією з тими, у кого менш потужне біополе і забирає її у тих, у кого вона потужніша. Але є люди, які з різних причин не відтворюють власну біоенергію, або втратили здатність отримувати її від інших джерел, окрім людей, і, іноді ще деяких інших істот (собак, коней і т.д.). Такі люди стають абсолютними вампірами і, оскільки їх життя залежить від наявності донорів людей, вони

[82] Необхідно зауважити, що завдяки екологічній ситуації молоко і мед, забруднені хімічними і радіоактивними компонентами, стають небезпечними перш за все для фізичного (біологічного) тіла.

спрямовують свою діяльність на те, щоб стати на чолі колективів людей. В більшості – це керівники різних рівнів[83].

Найпотужніше джерело енергії – це космічній потік, що при відповідній настройці проникає через чакру «дірка Брахми». Алгоритм настройки на космічний потік енергії приведено в творі А. Давід-Неель «Перемагаючі холод» де розповідається про генерацію «тумо» – медитативної енергії в 10 етапів. Спочатку в уяві створюється образ центрального каналу енергії в волосину товщиною, наповнений полум'ям. При диханні через полум'я іде повітряний струмінь. Поступово канал розширюється до розмірів мізинця, потім руки, тіла. Відчуття тіла зникає, а канал розширюється до розмірів Всесвіту, в якому бушує полум'я, що роздувається вітром. Поступово буря стихає, і океан полум'я зменшується до розмірів тіла, руки, мізинця, волосини і, нарешті, зникає зовсім.

Передача енергії в середині тіла і на зовні в точку призначення виконується волевим імпульсом. При використанні волевого імпульсу створюється мислеформа впливу чи дії. Наприклад, при руйнуванні цеглини ударом руки, руйнація виконується не рукою, а імпульсом енергії мислеформи руйнування. Виявити канал передачи енергії можна ще деякий час після передачі імпульсу за допомогою біорамки[84]. Вважається, що ефекти левітації і телекінезу досягаються завдяки використанню енергії біополя. Звичайно, не слід розуміти енергію біополя (чи те, з чого побудовано енергетичне тіло), як чисто фізичну енергію, бо під останнім розуміють ті види енергії, які служать для побудови і взаємодії речовинного світу. І хоча енергетичне тіло поєднує фізичне з душею і має зв'язок з речовиною, а відповідно і якісь компоненти фізичних полів, воно являє собою дещо більше, те, чого ми, нажаль, не розуміємо. Якщо ж щось і можна сказати про це тіло, то лише тому, що у Всесвіті діє принцип: подібне реагує на подібне; який за природою передавач, такий і приймач. Для того, щоб досліджувати «живе», необхідно мати живі прилади. Бо коли роблять спробу досліджень живого фізичними приборами, то ці спроби нагадують бажання виміряти напругу і силу електричного струму за допомогою, наприклад, чашки чи шарикопідшипника.

Наступне тіло людини – інформаційне. Форми в загальноприйнятому, з точки зору геометрії нашого просторово-часового шару, воно не має. Існує воно не лише в нашому просторі-часі, але і ще в одному вимірі. Іншими словами, простір інформаційного тіла чотирьохвимірний, а число координат – просторових і часових в цілому п'ять. Для того, щоб краще уявити собі взаємодію фізичного і інформаційного тіл скористаємось дещо віддаленою аналогією. Уявіть лижника, що рухається з точки А до

[83] Особливістю таких вампірів є терор відносно підлеглих.

[84] Подібні канали з'являються навіть при звичайній концентрації уваги на конкретному об'єкті. Такий канал зберігається впродовж кількох хвилин після того, як погляд відведено в інший бік.

точки Б. У лижника є модель руху, але наявність особливостей рельєфу призводить до відхилень від маршруту і на місцевості і в часі. Так і в ситуації взаємодії інформаційного і фізичного тіла. Якщо фізичне тіло трьохвимірне – аналог двохвимірних лиж (товщиною знехтуємо), то інформаційне тіло (лижник) чотирьохвимірне. Логічно задати питання: де ж та четверта координата, що пов'язана з інформаційним аспектом?

Щоб відповісти на це питання, необхідно уточнити деякі уявлення відносно мірності простору. Як підкреслювалось на початку книги – простір це похідна того Всесвіту, який створюється з початкового стану матерії. В цьому стані матерії відсутні категорії простору, часу, речовини, зарядів і звичних нам законів. З створенням нового просторово-часового шару закладається архітектура і зміст нового стану матерії. При цьому всі всесвіти, що створюються, існують «паралельно» (так і хочеться сказати «в одному місці і водночас» – але це наші категорії і вони не годяться для того, щоб зробити модель більше зрозумілою[85]. Всесвіти не взаємодіють в звичному для нас змісті, бо наші поняття раніше чи пізніше, дальше чи ближче для існування всесвітів не годяться[86]. Вони створюються з того, що ми називаємо вакуумом, який не має мірності. Вони існують «разом», але, згідно з принципом Кюрі, «не взаємодіють» між собою в фізичному розумінні цього слова, за виключенням подібних. Про те, що інформаційне тіло являє самостійне утворення свідчать наступні аргументи. Існують десятки моделей роботи мозку, але кожна з них не може пояснити, як на структурах клітинок мозку, що весь час перебувають в стані «обміну речовин», може бути записана довгострокова інформація. Згідно з другим початком термодинаміки людина ніяк не може її зберегти, бо кожну мить відмирає якась частка клітин головного мозку, а інші клітини весь час оновлюються. Запис інформації на таких структурах – те ж саме, що «писати» на поверхні течії ріки. Але ж кожному знайома та мить, коли в результаті якогось «подразнення» в нашій пам'яті спливають такі подробиці і така чітка «фотографія» давно минулих літ, що диву даєшся. Отже інформація прожитого «десь» зберігається і зберігається на структурах, що практично не змінюються десятками років. Таких незмінних структур ми знаємо нині лише дві – це елементарні частинки речовини та «вакуум». Якщо говорити про елементарні

[85] Коли говоримо "паралельно" – то це те ж саме, що і водночас і водному місці, але поняття паралельності "відволікає" хоч якось від звичних просторово-часових уявлень.

[86] Спробуйте вирішити таку задачу: чи можна розмістити пряму лінію довжиною в 1 км, не ламаючи, не зминаючи в куб з довжиною ребра в один метр? Звичайно, в трьохвимірному просторі цього зробити неможливо. Але в n-вимірному – так. Згідно з теоремою Піфагора для n-мірних просторів, при числі n = 1000000 діагональ "кубика" дорівнює 1000 м. Між іншим, діагоналлю трьох і більше мірних кубиків може бути площина, для чотирьох і біш льше мірних – наш трьохвимірний простір. Можна, навіть, уявити "кубик" з n**координатами і розмірами ш елементарної частинки, діагоналлю в якому буде наш такий "великий" 3-х вимірний в просторі Всесвіт.

частинки, а саме електрони, протони і нейтрони, то необхідно визнати, що запис іде на значних масивах цих частинок, щоб при обміні речовин щось (і в достатній мірі) залишилось. Але в цьому випадку незрозуміло як «необ'ємна» інформація нашого життя може бути записана в одному електроні[87]. Ймовірно, що запис інформації іде на якихось інших структурах, в вакуумі чи на вакуумі в межах близьких до розмірів головного мозку, але не на самих структурах мозку. Мозок – це лише процесор, де зберігається і переробляється оперативна інформація[88].

Ще одним аргументом на користь самостійного інформаційного тіла є наявність в нашій свідомості «архетипів» – образів, моделей і алгоритмів, закладених в нашу свідомість по З. Фрейду та К. Юнгу ще до народження. Іншими словами всього того, що в комп'ютерній техніці називають машинним програмуванням[89]. В ДНК ця інформація не поміщається, там зберігається лише інформація на структуру організму (подібно інформації «на архітектуру комп'ютера»). В той же час, для нормальної роботи нашого мозку необхідно, щоб об'єм цієї, первинної, фундаментальної інформації становив близько 70÷80 відсотків[90]. То де ж зберігається ця інформація?

І, нарешті, розміри і структура інформаційного тіла можуть бути досліджені за допомогою тієї ж «рамки-лозоходця». Звичайно, «розміри» відносні, так само як і модельне уявлення про структури. Якщо взяти «розміри» (наприклад, умовний радіус інформаційного тіла) якоїсь людини за одиницю довжини, то «розміри» інформаційного тіла іншої людини можна заміряти відносно прийнятого. Більше того, проходячи шлях від точки, де повернулась рамка, до точки відліку ви проходитимете шлях формування інформаційного тіла впродовж вашого життя, але в зворотньому напрямку. В залежності від кута повороту рамки можна судити про інтенсивність росту інформаційного тіла в даний період, а по

---

[87] Згадайте, що розміри електрона (умовно) близько 10^{-18}м, а розміри атома близько 10^{-10}м. Це приблизно те ж, що біля ядра розміром 1 м на відстані в 1000 км літає бджола – електрон. Все інше – пустота, або як говорить фізика – вакуум.

[88] Може тому в давнину до п'яти відомих каналів інформації людини добавляли окремо ще два: мислення і свідомість. Зверніть увагу на те, що це були різні канали інформації.

[89] Це інформація про оточуючий людину Всесвіт, його закони і принципи будови, це також і елементи (букви) тих рухів і поведінки, з яких будуть в майбутньому після народження складатись "слова і речення" перших кроків і перших уявлень дитини. Всесвітньо відомий німецький поет Гьоте, "вундеркінд", як його вважали від народження, свого часу висловив цікаву думку відносно кольорового бачення людини. Гьоте говорив, що у Всесвіті немає "кольорових" променів і атомів, а є "кольорові" уявлення в нашій свідомості, котрі маємо від народження, як архетип, як порівняльний зразок для нашої свідомості.

[90] Співвідношення 70÷80 відсотків між фундаментальною і оперативною інформацією задається коефіцієнтом стохастичності – можливості вибору, пошуку і т.п. Якби дитина при народженні мала менше "архетипів", вона б не змогла розвиватись у цьому Всесвіті, а більше – була б роботом.

напрямку відхилення рамки – про позитивний чи негативний характер того інформаційного шару, що формувався в даний період[91].

Порівнюючи отриману інформацію з спогадами – отримаєте відповіді на багато запитань.

Подібним чином можна відстежити і минулі життя, заглянути аж до моменту створення ментального (інформаційного) тіла, «запрограмованого» через архетипи[92]. Там же можна знайти багато чого про ваше призначення, ваш шлях у Всесвіті і вашу долю. Звичайно, те, що там є – це лише реалізація того, що надходить до вас через енерго-інформаційний програмний потік розвитку вашого і Всесвіту взагалі. І той, хто хоче дійсно узнати щось з майбутнього – може це зробити лише «занурившись» в цей потік.

Аналогічні дослідження можна провести з інформаційною «моделлю» якого завгодно об'єкта.

Розглянута модель приведена в «Розмовах з Космічним Розумом» групи тоді ще радянських контакторів. Доказів ні за, ні проти автор не має і сприймає дану модель як одну з можливих, але при тому ще й цікавих версій.

Інформаційне тіло людини включає в себе органи збору і передачі інформації (нервова система), її переробки та оперативного зберігання (мозок), довгострокового зберігання (інформаційне кільце). Інформаційне кільце складають утворення із матерії, які умовно можна було б назвати чотирьохвимірною структурою з тонких енергій[93]. Результати оперативної обробки інформації надходять в четвертий вимір, пов'язаний з функціями інформативності нашого Всесвіту[94]. Звідти в наш трьохвимірний простір з одномірним часом надходить інформація на розвиток всіх подій (в вигляді

[91] Для первісних досліджень можете взяти розміри І-тіла Наполеона в 3 м. Питаєте (подумки), де межа вашого І-тіла і йдете в напрямку і вздовж радіусу І-тіла Наполеона. Де рамка повернеться – там і очікувана межа. Порівнюючи "радіуси" – матимете уяву про свої можливості.

[92] Мова йде про інтервал цього життя, бо загальний інтервал існування І-тіла може досягати меж існування Всесвіту. Взагалі час буття І-тіла відповідає масштабності покладеної на монаду задачі, а для людства в середньому співпадає з часом "фрактального" розмноження. Щось подібне можна спостерігати під час росту дерева: паросток – найстаріший, другий – на рік молодший і т.д. Дослідження власного і інших інформаційних тіл можна проводити лише після дозволу Того Бога, що "відповідає" за Карму, бо наслідки можуть бути руйнівними. То ж крім фрагментарних наукових досліджень автор не рекомендує "мандрувати" – там, куди вас ніхто не запрошував.

[93] Те, що ми називаємо речовиною з параметрами маси, зарядів, енергії - то один з станів матерії. Якими параметрами характеризуються інші стани - ми не знаємо і можемо будувати лише моделі, тому назвемо це тонкими енергіями, зарядами чи масами - все рівно дійсність буде іншою.

[94] Як наголошувалось раніше, те, що ми усвідомлюємо як розум і розумову діяльність, характерно лише для стану матерії, в якому існуємо ми.

програмних операторів) і туди ж повертаються результати всього, що відбулось, як від живого, так і неживого[95].

Як побудована та частина інформаційного тіла, що сягає четвертого виміру – невідомо. Існують лише нечислені моделі та свідчення тих, хто міг «зануритись» в «нірвану». Згідно з однією з таких моделей інформаційне кільце – це розум (душа, тисячелистний лотос), що вміщує в себе інформацію, накопичену за всі цикли розвитку. Ядро інформаційного кільця – іскра Божа «народжується (?)» ієрархами, що перебувають на іншому рівні буття і не мають змоги втілитись в біологічне (фізичне) тіло. Навколо ядра інформаційного кільця циркулюють, рухаються «сущі» - пакети (згустки) позитивної інформації. Інформаційне кільце знаходиться «біля дірки Брахми» і сприймається нами як ореол навколо голови (який малюють навколо голів святих). Негативна інформація збирається і знаходиться в районі Кундаліні (кінець позвонкового стовпа), як протилежний полюс по відношенню до інформаційного кільця. Після смерті людини інформаційне кільце (душа) не руйнується і зберігається до наступного втілення. Біологічне тіло слугує для забезпечення діяльності інформаційного кільця і формування його свідомості через нервову систему і мозок. Думка формується в інформаційному кільці і повертається через мозок для виконання дії фізичним тілом. Позитивна інформація підкріплена позитивною дією перетворюється в сутності. Сутності розташовуються навколо ядра по ієрархії. Піднесені думки формуються всіма сутностями і знаходяться на верхньому плані. Якщо людина думає лише низькоплановими думками, вона опускається і вищі сутності можуть бути втрачені. Ведучий ієрарх може підключити їх до прогресуючого інформаційного кільця іншої людини. Вісімнадцять тисяч років тому (до війни богів) інформаційне кільце розвивалось за одне життя; час якого складав кілька сот років. Інформаційне кільце встигало накопичити достатньо інформації і необхідний енергетичний потенціал для переходу на більш високий рівень розвитку. Інформація йшла від ієрарха і вміщувала знання законів природи, властивостей простору і часу, руху, можливостей живого. Але розвиток не є детермінованим – це випадковий (?) еволюційний процес. Люди невірно скористались наявною інформацією, даними їм знаннями (міфічне яблуко, зірване з дерева пізнання Адамом, що не встояв перед спокусами «Сатани»). В результаті «війни богів» більшість ієрархів Землі загинуло і людство майже повністю втратила зв’язок з Космічним Розумом. Жертвуючи собою, ієрархи

[95] Вчені-фізики давно помітили, що в деяких процесах об’єкти мікро-, макро- і мегасвіту ведуть себе як єдиний ансамбль, що підкорюється невидимій паличці диригента (не зважаючи на відстані і неможливість передати фізичний сигнал миттєво). А це можливо лише в випадку, коли потік інформації надходить із-за меж нашого фізичного Всесвіту. Якщо уявити собі наш простір двохвимірним (як аркуш паперу), то промені сонця освічують його рівномірно і одночасно (звичайно при умові перпендикулярності променевого потоку і аркуша).

запобігли загибелі людства, але внаслідок відсутності вчителів[96] ще більше відхилилось від лінії гармонійного розвитку, і Ієрархи вищого (другого) рівня ввели «Коло Самсари» – послідовності біовтілень з можливістю корекції в наступному народженні, коли кожна людина в залежності від Карми і задач, що стоять перед нею, може народитись як чоловіком так і жінкою. Жіночий початок слугує накопиченню властивостей і якостей, випробуваних на чоловікові, а чоловічий – порядку і ієрархічності. Чоловік, зустрічаючи «негативне», повинен протистояти йому, звичайно, якщо в ньому є «сила» і відсутній «страх».

Інформація про минуле і майбутнє блокується після кожної смерті (за винятком архетипів), з тим, щоб в новому втіленні не деформувати психічний стан і мати можливість корекції[97].

Два, заданих вище, енергетично - інформаційних кільця (одне під ступенями, друге вище «третього» ока – якщо воно сформовано) при відповідній різниці потенціалів можуть зняти блокіровку з пам'яті минулого. Якщо замкнути ці два кільця в єдине і підсилити енергетичний потенціал – можна збирати інформацію з навколишнього просторово-часового шару нашого Всесвіту.

Очі людини – це код і канали інформації. Через зіниці циркулює в обох напрямках астральна енергія. Сила погляду – категорія астральна і прирівнюється силі мислення. При потужній течії думки очима можна зробити «багато», наприклад, дивлячись через дзеркало в свої віддзеркалені зіниці можна побачити дещо зі своїх минулих втілень і отримати іншу інформацію з минулого[98].

Ведучі людини без її дозволу не мають права впливати на її свідомість, але в залежності від дозволеного і своїх можливостей допомагають їй.

Всі люди в залежності від змісту і вмістимості інформаційного кільця поділяються на «знаки» (оператори) і штампи («числовий» або інший матеріал для рішення задачі). Знаки мають багато «сущих», отриманих впродовж життя – якісної, накопиченої самою людиною інформації, а також наданою їй при народженні для рішення «поставлених» перед нею задач (операторів долі). У «штампа» багато народжень і шлях його тривалий. Знаки є такі, що сходять в дусі, і є ті, що опускаються. Якщо знак опуститься до рівня штампа, який регресує – процес стає незворотнім.

Свідомість кожної людини має дві складових: безпосередньо свідомість і підсвідомість. Інформаційне кільце пов'язане з свідомістю і

[96] Мається на увазі "позитивних вчителів".

[97] Як це нагадує корекцію програми на ЕОМ але не після задачі, а поетапно, по ходу її вирішення.

[98] Прошу читачів не сприймати ці слова буквально. Бо коли ми бачимо будинок, то необхідно мати ключі, щоб зайти в нього.

містить інформацію про задачу людини, про її призначення (долю). Інформаційне кільце подібне автоматичній системі керування і пов'язане з однією з півсфер головного мозку (для більшості людей – це ліва півсфера). Підсвідомість пов'язують з другою півсферою мозку і її можна ототожнювати з каналом зв'язку з планетарним банком інформації біосфери. Саме через цей канал поступає додаткова інформація на подальші кроки в житті, а саме така, яку не можна було надати при народженні, або якій настала «черга» саме на даний момент[99]. Глибина і потужність підсвідомого каналу інформації залежить від структури людини і жорстоко контролюється свідомістю. Для того, щоб «вартові» «пропустили» заборонену інформацію необхідно знати «пароль» або «відключити» «вартових» свідомості. Для «відключення» свідомості і сприйняття інформації з планетарного банку використовується дуже багато різних засобів. Це і гіпноз, і самогіпноз, і наркотичний вплив, прийоми йоги і т.д. і т.п.[100]

Дуже цікава модель налаштування на потоки через підсвідомість приведена в книжках Карлоса Кастанеди[101].

Прадавні, які бачили недоступне нині, говорили про Силу, яку неможливо описати і яка є джерелом буття всіх істот. Цю силу вони називали «Орлом», тому, що вона нагадувала щось подібне на безмежно великого чорно-білого «орла». Вони бачили, що саме орел наділяє усвідомленням. Він створює живі істоти таким чином, щоб вони на протязі життя змогли збагачувати свідомість, отриману від орла разом з життям. І ще вони бачили, що саме «Орел» «поїдає» збагачену свідомість, відбираючи її у істот в мить її смерті. Свідомість живих істот відлітає в мить смерті подібно сяючим клубкам вати, піднімаючись[102] прямо до «клюва» «Орла» і ним поглинається.

«Орел» не має ніякого відношення до візуального сприйняття. Той, що бачить, сприймає «Орла» всім своїм єством. Він пояснює процес бачення «Орла» тим, що людина «побудована» (чи складена) еманаціями «Орла» і для його сприйняття вона повинна звернутись до самого себе. Коли еманації в середині і зовні вони мають взаємну відповідність, свідомість втручається і дає інтерпретацію баченню «Орла» і його еманацій. В дійсності ні «Орла», ні його еманацій не існує – існує щось таке, чого не в змозі усвідомити ніхто з людей[103].

---

[99] Коли мова йде про відкриття великих, то історія говорить не про їх логічне доведення, а про інтуїтивний "спалах", що є доказом готовності суспільства до наступного етапу розвитку і до сприйняття нових знань через підсвідомість найбільш "підготовленою" особою.

[100] Ще одне попередження. Не ходіть в воду, не знаючи броду без провідника, щоб не сталось лихого, та, навіть, якщо і знайдеться провідник, то ще невідомо куди він вас поведе і з якою метою. Так не поспішайте поперед батька в пекло. Всьому свій час і час всякій речі під небом – як казав Еклізіаст.

[101] Карлос Кастанеда. Огонь изнутри. Киев, "София", Ltd, 1993.

[102] Не розумійте вгору, це лише образ.

[103] В образному для нас змісті.

Ті, що бачать і що здатні бачити еманації «Орла», часто називають їх «командами». Все в світі створюється еманаціями, але лише невелика їх частина знаходиться в межах досягнення людської свідомості, а з цієї частини лише незначна доля доступна сприйняттю людини. Те, що в принципі, доступне – це невідоме, все інше – не може бути пізнане людиною ніколи[104].

Організм любої істоти побудований таким чином, що захоплює лише полосу еманацій – свого діапазону. Вони спричиняють на Людину великий «тиск», через який істота і сприймає її в діапазоні картину світу. Для того, хто бачить, всі люди – випромінюючі істоти, світимість яких складена еманаціями, вміщеними в яйцеподібний «кокон». Еманації неможливо описати, хоча вони й нагадують променисті нитки. Незрозумілими, неможливими для усвідомлення в них є те, що вони мають власну свідомість. Неможливо пояснити, що мається на увазі під свідомістю еманацій, але «нитки» еманацій – усвідомлюють себе, вони пульсують власним життям, і їх така кількість, що їх число втрачає всякий зміст. І кожна з них – сама вічність.

Сприйняття – це налаштування, коли еманації всередині «кокона» налаштовані на відповідні їм зовнішні еманації. Ті, що бачать, сприймають кожну істоту в вигляді пузиря білястого кольору.

Зовнішні і внутрішні еманації – це одні і ті ж потоки світлових волокон, а живі істоти – крихітні бульбашки, їми створені, крихітні точки світла прикріплені до цих безмежних струмуючих «ниток». Еманації, що утворюють істоту, замкнуті в середині її «кокону». В процесі сприйняття світимість еманацій поза «коконом» примушує внутрішні світитись більш інтенсивно. Зовнішня світимість притягує внутрішню, захоплює її і фіксує.

Еманації – це щось більше, ніж просто потік світлових волокон. Кожна з них водночас є джерелом енергії необмеженої потужності.

Усвідомлення людини – це особлива область світимості янтарного кольору, що відрізняється від інших волокон «кокона» підвищеною яскравістю. займає вузьку вертикальну полосу і простяглась по правому боці поверхні «кокону» зверху донизу. Якщо їх зміщати і розширити в сторони і в глибину, можна отримати нове усвідомлення, але при поверненні в початковий стан отримана інформація залишається в полосі розширення, і людина нічого не може згадати.

«Бачення» не має ніякого відношення до функції очей – це налаштування, що супроводжується «голосом» бачення (не через вуха) – «голосом» еманацій налаштування. Якщо всі внутрішні еманації налаштовані на зовнішні – людина стає вічною, текучою, рухливою. Налаштування можливе завдяки точці зборки. Точка збору знаходиться не в фізичному тілі, а в коконі» і має форму впадини, або щілини. Еманації завжди зібрані в пучки – великі полоси. Невимірно великий пучок

[104] Зверніть увагу: саме людиною...

утворює органічні істоти. Еманації в ньому «пухнасті», прозорі і світяться власним світлом.

Кількість пучків еманацій безмежна, але в межах Землі їх сорок вісім, що відповідає сорока восьми структурам організації матерії. Із них сім полос відповідають за організацію неорганічних структур і сорок генерують організацію матерії без усвідомлення. Усвідомлення створюється трьома гігантськими пучками еманацій, що проходять через вісім великих полос і дозволяють сприймати відтінки. Бежево-розовий – характерний колір рослин, персиковий – для комах. Людина, в принципі, може сприймати дві полоси органічного життя і одну – неорганічного. Інші з тих, що проходять в межах Землі, вона не сприймає. Для органічних істот оболонки – це різні кокони, для інших – інші форми.

Все, що ми сприймаємо як світ матеріальних об'єктів – це лише утворення еманацій «Орла»[105]. Ті, що «бачать», нараховують сім полос, створюючих «бульбашками» усвідомлення неорганічного походження. Щоб краще уявити потік еманацій, можна думати про них, як про дерева, що дають плоди – вмістилища заповнені еманаціями, але лише вісім з них дають «їстівні» плоди - «бульбашки» усвідомлення. Органічні істоти з своїм величезним полем енергії є ініціаторами зв'язку з неорганічними істотами, а тонке і ускладнене слідування за ними – це область діяльності неорганічних істот. Вмістилищ еманацій неорганічних істот людина не сприймає зовсім.

Наведені моделі, без підтвердження власним досвідом, залишаються лише моделями, бо нічого ні «за» ні «проти» без додаткової інформації сказати неможливо. І все ж деяке продовження нашої думки можливе завдяки знанню загальних принципів і законів будови Всесвіту. Так з фізики відомо, що законом речовинного світу є те, що не існує в природі навіть двох абсолютно тотожних електронів. Іншими словами не існує другого електрона, який був би у цьому самому місці з такими ж параметрами і який би виконував ті ж функції. Цій закон носить назву статистики Фермі-Дірака, в той же час є «об'єкти», що не підкоряються цьому принципу – це кванти взаємодії між частинками речовини – фотони – для електромагнітної взаємодії, іони – для ядерної і т.д. Особливістю цих об'єктів є те, що в одному і тому ж стані їх може перебувати безліч. Підкоряються ці частинки статистиці Бозе-Ейнштейна. Незвичайне в цій статистиці є те, що тією ж особливістю наділена і інформація. Якщо у мене є яблуко, і я хочу поділитись ним з товаришем, то у нас буде по половині яблука (статистика Фермі-Дірака). Але коли я щось знаю і розповім іншому, то і у мене залишається вся інформація, і у іншого вона теж буде повною (це вже статистика Бозе-Ейнштейна). Не будемо

[105] Порівняйте прочитане з "енерго-інформаційним приводом" Всесвіту з розділу "Розум у Всесвіті".

! Взагалі існують інформаційні істоти без речовинної оболонки. Але їх життя в інформаційно-фізичному просторі – окреме питання.

зупинятись на цікавих наслідках цих принципів природи[106], поговоримо про те, що відноситься до Людини.

Відповідно з принципом «розмноження інформації» (назвемо так статистику Бозе-Ейнштейна) людина може «переформувати» повністю (?) чи частково своє інформаційне тіло на інші структури, іншими словами «створити двійника»1. Такий двійник являтиме собою «інформаційного робота» з запрограмованими функціями і наданими йому можливостями в межах структури, на якій проведено «запис»[107]. Після виконання задачі такий робот або самознищується, або ліквідується автором. Але в цих випадках слід пам'ятати, що все, що відбувається з вашим двійником повністю надходить до вашого спадку – до вашої Карми. А тому експерименти в цьому напрямку дуже небезпечні і небажані, звичайно, якщо рядом немає вчителя.

Особливістю інформаційного тіла є можливість його дослідження, про що говорилось вище. Оскільки для виміру «глибини», «ємкості» і «якості» інформаційних структур не маємо відповідних «одиниць»[108], то можемо скористатись моделями. Наприклад, за одиницю ємкості можемо взяти «простір» інформаційного тіла якоїсь знайомої вам, або Людству взагалі, особи. Встановимо розмір цієї одиниці в межах від однієї точки в кімнаті до іншої. Задається питання: який розмір вашого власного (чи особи, що хоче це знати) інформаційного тіла? Йдете з рамкою до точки відліку, і відстань, на якій рамка повернеться, буде відповіддю на запитання. Якщо ви хочете дослідити характер набутої з роками інформації – ідіть далі і стежте за напрямком руху рамки та інтенсивністю її відхилення. Перше говорить про позитивну чи негативну якість інформації, друге – про її вплив на вас і вашу долю.

Четвертим тілом, про яке можна говорити і яке можна досліджувати, є духовне. Це серцевина вашої особистості, але про яку, на жаль, ми можемо сказати менше всього.

В нашій свідомості чітко не окреслені навіть ті складові, які можна віднести до духовного тіла. Це глибина і розмаїтість наших почуттів від самих негативних і до самих горніх, таких, коли в єдину мить любов'ю і серцем обіймається весь Всесвіт, це моральний кодекс, за Е. Кантом, в середині нас, це воля і стійкість, що наперекір всьому і через всі перепони ведуть нас до мети, це поклик душі до творчості і співтворчості з Богом, це усвідомлення причетності до чогось великого і незбагненного, що грає невідомими чарівними барвами і звуками, це відчуття гармонії, краси і досконалості в усьому і бажання самому творити подібне, це екстаз душі!

---

[106] Звичайно, якщо на "структури" вже не записана "інформація". Дивіться розділ "Інформація у Всесвіті"

[107] Прикладом є амулети: це і іграшки, і одяг, і пісня, і карти, і загавор, і багато чого іншого, що може впливати на особу, для якої призначений двійник.

[108] Для виміру інформаційного простору необхідно мати "інформаційний метр".

І, нарешті, це надія на здійсненність наших планів і бажань, це віра в можливість їх здійснення. Це те, що перетворює нас в Людину і без чого людина, маючи подобу людини в своєму існуванні, поведінці і поступках не відрізняється від «братів наших менших», від рослинного і тваринного світу. Може це зовсім окреме твердження, а може розум (і розумове, інформаційне тіло) – то лише проекція духовного в речовинний всесвіт? Одне можемо сказати: Дух – це щось більше і вище за розум. Бо в жодній релігійній парадигмі розповідь починається не зі слів «і Розум Предвічний носився над безоднею...», а «Дух Предвічний». Так само, як і те, що першим творінням Бога був «Розум»... І все ж досліджувати духовне тіло Людини можна так само, як і інформаційне: розміри (звичайно відносні, бо і тут відповідного «метра» не маємо), ємність, характер нашарувань з роками (йдемо від нинішнього дня, або дня смерті, до дня народження), якості[109] духовних структур.

Всі тіла Людини пов'язані між собою, розвиток і «здоров'я» кожного з них залежить від інших. Біологічне тіло дає змогу розвиватись і впливає на розвиток інформаційного, а останнє в свою чергу – на духовне, хоча будуються вони в зворотному порядку[110].

І кожне з цих тіл, як уже було сказано, має свою структуру, свої комунікації, свої органи взаємодії з навколишнім Всесвітом. Іншими словами маємо органи зору в усіх тілах, але це різні за фізичною природою і призначенням органи, і набір таких органів різний у різних тіл. І кожне з цих тіл для свого існування потребує своєї природи живлення, без якого «помирає» і руйнується. Але хвороба одного з них впливає на здоров'я і розвиток інших, а тому, коли мова заходить взагалі про здоров'я людини, то перш за все треба визначитись з тим, на якому рівні організації людини знаходиться причина хвороби. І вже в відповідності з першопричиною призначати ліки і лікувати. Згадайте Гіппократа, який говорив, що найліпші ліки – це слово.

Будова тіла людини не вичерпується чотирма: речовинним, енергетичним, ментальним і духовним. В межах Сонячної системи людина може мати вісім тіл, стільки, скільки видів різної матеріальноості (умовно) входить в її архітектуру[111]. Планета, що має, наприклад, п'ять «матеріальностей», не може сформувати тіла шостої і вище матеріальності». І все ж, завдяки наявності матеріальності вищих планет і Сонця на Землі можливо втілення особистостей, що мають до восьми тіл.

---

[109] Якості душі іншої людини сприймаються через власні дослідника – подібне взаємодіє з подібним. І те, що для одного зло – для іншого може бути добром і навпаки. А тому єдине правило, на яке можна орієнтуватись – це моральний кодекс Нагорної проповіді І. Христа.

[110] Це щось подібне до того, як людина, створюючи різні машини (створюючи ще одне – індустріальне тіло) – отримує можливість розвитку біологічного і інших тіл.

[111] З нічого-нічого не виникає. Для формування вищих тіл людини необхідна і відповідна матеріальність.

Кожне з відомих планетарних тіл знаходиться на різних рівнях розвитку і можливостей. Так між Сонцем і Меркурієм обертаються дві планети відомі в астрології, але невідомі зору людини: Прозерпіна і Вулкан. Ці планети не мають речовинного тіла і існують як енерго-інформаційні матриці, своєрідні проекти або привиди. Меркурій має три тіла, Венера - чотири, Земля - п'ять, Місяць - (хоча на ньому є життя з п'ятьома матеріальностями Нептуна) два, Марс - два (до недавна мав шість, з яких чотири вищих бути зруйновані близько 12000 років тому), Дайя (вона ж Фаетон - між Марсом і Юпітером) - одне (енерго-інформаційну матрицю; близько 120000 років тому існувала як планета з сімома тілами; під час планетарних змін - катастроф «пішла» з видимого плану нашого простору- часу в інші шари Всесвіту). По сім тіл мають Юпітер, Сатурн і Уран, п'ять тіл - Нептун, який втратив два тіла в ті ж часи космічної катастрофи. І не лише їх, а й свого супутника Місяця, який став супутником Землі. Плутон має лише два тіла. Через одну Кеплеровську орбіту з планетою-привидом (за правилом Тіціуса-Боде) від Плутона обертається ще одна планета, яка по масі наближена до Нептуна і має три тіла, а ще через дві орбіти з планетами-привидами рухається планета, що дорівнює по масі Юпітеру і має два тіла. Колись ця планета мала сім тіл, але з якихось причин втратила їх - це мертва планета в повному змісті цього слова. За «Юпітером - Б» планет Сонце не має. З супутників планет цілком розумними (і живими) є Титан (три тіла) - супутник Сатурна і Ганнімед (теж три тіла) - супутник Юпітера. Всі інші видимі нам космічні тіла в Сонячній системі мають по два тіла. Вісім «матеріальностей» входить в склад Сонця. В межах нашої Галактики відстежується 17 видів «матеріальностей».

Мінімальне число тіл, яке може мати людина дорівнює трьом. Люди, що мають лише три тіла (енерго-інформаційну матрицю (біополе), речовинне (воно ж біологічне) тіло і ментальне (розумове), є своєрідними роботами. Таких людей можна відрізнити по рядку вірша Анни Баркової: «... Навіщо ситій скотині якісь глибина і височінь...» Таких людей на Землі зараз біля третини від загальної чисельності (точніше близько 35%). Серед людей, що мають всього три тіла, багато відомих політиків, бізнесменів і вчених. П'ятим тілом Людини є інтуїтивне - це тіло, що зв'язує людське «я» з планетарним біокомп'ютерам (нашого шару простору - часу), його можна назвати «каналом» зв'язку, але це не просто канал, а надзвичайно складна система, що частково вплітається в візерунок тіла після його зачаття з п'ятого по шостий місяць. П'ятим тілом наділено близько двох відсотків населення Землі, це ті, хто є провідниками в усіх сферах діяльності людства, його піонерами, першопроходцями, ідеологами, месіями локального значення.

Шосте тіло мали і мають лише окремі особистості на планеті. Це особистості, які завдяки цьому тілу відчували стан свого народу, як свій

власний, «проростаючи» своїм серцем в серця своїх братів і сестер, своєю свідомістю в свідомість народу. Серед українців таким був Т.Г. Шевченко, духовний батько нації[112]. Взагалі, за час існування людства подібних особистостей було всього кілька сот, а наразі, на всій планеті таких лише три: двоє в Європі і один в Латинській Америці. Шосте тіло починає «закладатись» ще до зачаття дитини на протязі трьох-шести місяців.

Ще менше було втілено на Землі особистостей з сьомим тілом - двадцять чотири. Серед них відомі всім Рама, Будда, Гермес, Мойсей - особистості, що змінювали хід історії і долі цілих народів. І лише чотири особистості планетарного рівня мали вісім тіл, з них відомі нам три: Одін-бог-лицар північно-західних народів, Ісус Христос і Крішна, народжені від людини і від Духу Святого, це особистості, що визначали плин історії на тисячоліття вперед. Сьоме тіло будується на шостому на протязі всієї вагітності матері. Восьме тіло готується до втілення за кілька років і вплітається ще кілька років після народження.

Розмова про будову Людини була б неповною без розповіді про Коло Самсари, Коло народжень і смертей людини. Подовженість існування (буття) людини у Всесвіті в звичайній нам ролі визначається тривалістю задачі, яку вона повинна вирішити. Мінімальне число втілень на Землі - одне, максимальне - близько семидесяти. Люди, що мають три тіла, можуть втілюватись і в інші форми розумного життя на Землі - від вищих рослин до тварин, це люди біороботи. Люди, що мають духовне тіло, можуть втілюватись лише в людське тіло[113].

Надзвичайно тривожним для подальшого існування і розвитку Людства є те, що уже на протязі трьох поколінь на Землю не приходять «першокласники» з духовним тілом, ті хто втілюється в перший раз[114]. Іншими словами - Земля - це школа, в яку уже на протязі трьох «років» не набирають нових учнів. Земля поступово заповнюється людьми з трьома тілами. Чому? І чи не про них казав Ісус Христос: блаженні убогі духом, бо їх є Царство небесне?

Закінчуючи цей, досить протирічний розділ, маю нагадати читачеві початковий задум книги: навести різні моделі будови Людини, доповнюючи їх особистими спостереженнями і дослідженнями. Наскільки вони наближенні до реальності - судити важко, бо інформація, якою користувався автор, лише частково базується на власних висновках.

---

[112] Серед арабів це був (Маххомед), в Індії - Неру, Конфуцій - в Китаї, апостоли Ісуса Христа Петро, Андрій, Лука і так далі.

[113] Підтвердженням цьому є станци VII і IX книги “Дзіан”.

[114] За дослідженнями автора мінімальне число втілень на сьогодні людей з духовним тілом не менше чотирьох.

Частина 3. Сутність буття Людини.

Щоб дати відповідь на питання сутності буття людини, необхідно знайти відповідь на інше: яку роль відведено Людству у Всесвіті? Бо доти, доки ми не зрозуміємо цього – відповідь на перше питання дати не можливо. Ми знаємо, що все, що відбувається, і все, що має місце у Всесвіті, має свою причину і наслідки, має своє походження і свою сутність. Та чомусь, коли мова заходить про Людство – то ні в релігійних сюжетах, ні в філософських, ні в наукових працях ми не знайдемо не те що відповіді, навіть постановки такого питання. Розкрийте Біблію: останній витвір Бога – Людина. А навіщо? Щоб лише було щось подібне, але примітивніше? Відповіді немає. Про вчених годі й говорити – у них людина взагалі неможлива «випадковість». В Гюрджієва людство знадобилось для підтримки існування Місяця, у Карлоса Кастанеди – як живлення для якоїсь сутності, яка є джерелом буття всіх істот і яка наділяє нас свідомістю, а після її збагачення – живиться нею. У Клізовського – Бог створює вогняний світ, той – тонкий, тонкий – по аналогії – земний… Навіщо? Можливо, що це питання риторичне і зводиться лише до нашої обмеженої свідомості, та все ж спробуємо розглянути можливі версії ролі Людства у Всесвіті.

1. Людство – це лише необхідна ланка в структурі живого, розумного Всесвіту і його роль така ж, як наприклад, шпаків в біосфері Землі, або якогось органу в нашому тілі. Іншими словами, Людство займає лише свою розумну нішу в розумному Всесвіті. В цьому випадку в суспільстві все повинно бути незмінним, а зміни, що відбуваються, лише відстежуватимуть еволюційні зміни Всесвіту, чого ми не спостерігаємо. Людство еволюціонує надто швидко по відношенню до Землі і Всесвіту – згадайте закон: космічним подіям – космічні відрізки часу!

2. Людство – це ланка в розвитку планетарного Розуму – Логосу, чи ноосфери. В цьому випадку роль Людства етапна і закінчиться з перебудовою і переходом Планетарного Розуму на більш високий рівень, зі зміною фазового і структурного стану біосфери. Людство є лише механізмом побудови моделей, пристроїв, алгоритмів, та ареною їх відпрацювання. Але в цьому випадку незрозумілий поділ Розумної сфери планети на дві, полярної природи, де в першій позитивна роль відведена Планетарному Логосу і де знаходиться все, що «добре, вічне, осяяне любов`ю», а в другій – майже один негатив, або зло. Історія Людства – це історія Добра і Зла. То питається: кому слугує Людство? Тим більше, що все на планеті, в том числі і Людина, живе за законами загального поїдання. Щоб жити – Людина повинна вбивати живе. Хто відповідальний за цей гріх Людини? Не вона ж себе створила і середовище в якому

існує… Крім того Людство виконуючи свою задачу знищує біосферу, заодно і середовище свого існування і, відповідно, не стільки створює, скільки руйнує. Можливо, Людство створено Логосом, але після прививки на мавпі відчуває вплив створеного Хазяїном Землі? А може воно само створено Хазяїном Землі, а Логос хоче вивести його з Пітьми до Світла? Бо в Євангелії сказано, що коли Сатана умовляв Христа відступитись від своєї задачі, то обіцяв всі царства землі, які належать Йому, як Хазяїну Землі, по праву.

3. То може Людство це лише знаряддя боротьби між Добром і Злом в межах Землі? І по чиєму шляху врешті-решт піде Людство – той і переможе? Та з іншого боку, якщо зникає один з полюсів, необхідно, щоб той, що залишився, розділився в собі, інакше зникне потенціал розвитку, і система або зупиниться, або зруйнується. Хто вбив Дракона, сам повинен стати Драконом. Уявіть собі ситуацію. Двоє грають в шахи, один білими, другий чорними, тільки шахова дошка – це Земля, а фігури живі і мають свободу волі, хоча і в визначених межах. І можуть, в якійсь мірі, міняти свій колір від білого до чорного. Покластись в такій грі можна лише на більш виражений колір. То може саме тому казав І.Христос: якщо сіль стане не солоною – на що вона придатна? Хіба щоб топтали її люди… Кому потрібна сіра людина, не «холодна» і не «гаряча», не «біла» і не «чорна». З одного боку на «виражену» фігуру робиться ставка, з іншого – вона першою «гине», бо головна задача – лишити супротивника його сильних фігур. Але це лише версія, хоча в ній присутній дуже привабливий доказ. Коли Бог створив Адама, то заборонив зривати, без дозволу, до часу, плоди з дерева пізнання Всесвіту. Та прийшов Сатана і спокусив Адама, давши йому передчасні знання. Як гармонійна складова Всесвіту і Землі, Людина повинна розвиватись гармонійно не лише розумово, але й духовно. Та скільки знає історія набуті знання в першу чергу використовувались не для добрих справ. То хто ж постачає передчасні знання Людству?

4. Дуже цікава версія відстежується побічно в книзі Даніїла Андрєєва «Роза мира». В розповіді про світи, створені демонічними силами в межах Землі, Андрєєв робить з біосфери Землі, в тому числі і з Людини «дійну корову» для діючих осіб темних світів. В розповіді про "світи світла" мова про те чим живляться діючі особи там, не йде, але можливо що і там продуктами живлення є щось з біосфери, наприклад: любов, розум, співчуття і т.п. Звучить все це досить незвично, але природа побудована таким чином, що там де з`являється потік якоїсь матеріальності (речовини, енергії, інформації, почуттів і т.п.) обов`язково з`являються і системи, паразитуючі на них. І всі вони зацікавлені в тому, щоб система функціонувала найліпшим чином і існувала якомога довше, бо чим більше радіє і плаче людина, тим більше «їжі».

5. На зорі еволюції Всесвіту частину його матерії було перетворено в речовину. Начолі цього дійства стояв один з найвищих Духів, що повстав проти задуму Творця – Люцифер (Світоносний). «Зламавши» потоки електромагнітного випромінювання (світла), Він створив речовинний світ, в якому існуємо ми, тим самим порушивши задум Творця. Разом з прибічниками Він чинить опір процесу відновлення первісного задуму. Чим щільніші шари речовини, тим вільніше почувають себе в них послідовники Люцифера, а тому найнеприступніші і найміцніші його цитаделі знаходяться в ядрах планет, зірок, Галактик. Для боротьби з повсталими можна використати небесне воїнство, а можна наставити на путь істинний його послідовників, підірвавши цитадель з середини. Можливо саме така роль – роль зброї проти послідовників Люцифера на Землі – відведена Людству, яке в другому еоні (за словами Іоанна Златоуста, а нині і Даніїла Андрєєва), прийнявши іншу матеріальність, продовжить Велику місію просвітлення темних світів. Правда в цій версії виникають питання, на які дуже важко відповісти. По перше – навіщо допускати «падіння» Людства в безодню антидуховності? По друге – навіщо знищувати на Землі все живе за гріхи Людства, а точніше його частини? Мабуть щось не так в цій версії, бо згідно з початковим визначенням Бог – це Любов, Доброта, Справедливість і не може карати безвинних.

6. Людство – прискорювач еволюції. Всі процеси в природі ідуть в напрямку вирівнювання потенціалів. Механізмами другого початку термодинаміки є дифузія, променевий переніс, тертя поверхневе і в`язкість – внутрішнє тертя. Але це механізми неживої природи. Можливо для прискорення еволюції неживої матерії використовується Людство, яке з кожним роком збільшує кількість спожитої енергії, перетворюючи її в теплову навколишнього середовища. Але для чого це прискорення? Уже зараз Людство будує плани використання космічних потоків енергії, розселення людства поза межами землі. Єдиний наслідок цієї експансії – споживання речовини і енергії, збільшення ентропії. Навіщо? Хто поспішає, чому і куди?

7. З наростанням прискорення еволюції людства пов`язана ще одна версія. В останні десятиріччя чітко вирізняються дві тенденції. Перша – людство знищує середовище свого існування, руйнує біосферу, натомість створюючи механічний ерзац - мертве комунальне середовище. Людство немовби хоче відгородитись від Природи, будуючи між нею і собою кокон самоізоляції. І друга – руйнуючи біосферу людство виводить з ладу біопланетний комп`ютер, розумну сферу живого, натомість надзвичайно швидкими темпами створюючи штучну комп`ютерну сферу. Обидві тенденції можуть слугувати прикметами різних процесів. З одного боку людство, знищуючи біосферу, протипоставило себе всьому живому.

Останнє в своїй спробі нейтралізувати трагічні наслідки діяльності людства, може знищити його, почавши безкомпромісні дії в відповідь. З іншого боку, з наближенням якогось критичного моменту в існуванні самої біосфери Землі, Людство почало створювати дублююче середовище існування, своєрідний Ноїв ковчег. В цьому випадку роль Людства зводиться до охоронця і наглядача за генетичним банком планети.

8. А може все набагато простіше і складніше водночас. Еволюція кожної людини у Всесвіті подібна до її життя на Землі. Дитина народжується, росте, навчається спочатку в школі, потім в вищих навчальних закладах, набуваючи необхідні знання і навички для майбутньої професії. Чи може дитина не вивчивши якусь тему з математики в школі продовжити свій шлях в університеті? А без навчання в університеті стати вчителем, інженером, архітектором? Чи можна збудувати другий поверх будинку без першого? Ні. Заступником і наглядачем за лікарнями, за моряками і т.д. є Святий Миколай. Але задаймо собі питання: чи міг би виконувати свої «обов`язки» Святий Миколай, якби свого часу все, за що він відповідає, не відчув на собі? Кажуть в народі, що хто не плакав – не зрозуміє того, хто плаче; ситий голодному не товариш і т.п. Все наше життя – це школа. З першого дня і до останнього. Ще Ісус Христос сказав, що головна задача людини вчитись, вчитись і вчитись! А видатний філософ сучасності Хайдеггер говорить: життя людині дано не для того, щоб вона блукала, марнуючи свій час, чи бігла в милі до кінцевої точки, а для того, щоб кожний день і час вона прожила. Життя Людини на Землі – це школа, а її Майбутнє – таке ж малозрозуміле на цьому відрізку часу, як для школяра його майбутня професія. Людину (і Людство) готують до майбутньої ролі в розвитку Всесвіту. Яка ж це роль? Бог створив Людину по образу і подобі своїй (не в біоформі, а ментально і духовно). І головне призначення Людини в сотворчості Богу. Давайте хоч в якісь мірі поставимо себе на місце Творця, який творить Всесвіт. Процес творчості - він подібний і в музиці, і в малярстві, і в вишиванці, і в віршах – скрізь, де присутній творчий елемент. Та коли бере художник полотно, фарби і пензель, то не знає, де який мазок покладе. У нього є лише задум майбутньої картини; головні герої, деякі деталі, відчуття, гра фарб. Все інше складається в годину творення. Так і Бог, створюючи Всесвіт, намічає основні контури, в той час як неповторність і наснага ляжуть в сюжет уже в процесі творення. Ще невідомо, краща, чи гірша картина получиться в кінці, але вона нова, небувала і неповторна. І створювати новий Всесвіт Творцеві допомагають боги все нижчих рівнів, в тому числі і Людина. Може тому і казали на Сході – немає бога, який би не був людиною, або – люди – це падші боги. Вік Божий, як і вік Людини, не безкінечний і визначається тривалістю задач, що потребують вирішення. І їм на зміну, для вирішення нових задач і для навчання на шляху до осяйних вершин Творення приходять нові, і серед них ті, що починали свій шлях на Землі.

9. Ще одна версія ролі людства у Всесвіті пов`язана з життям самого Всесвіту. Згадаймо ще раз давню мудрість: Всьому свій час і час кожної речі під Сонцем: час садовити і час збирати посаджене… Всесвіт народжується, розвивається, старіє і гине… Це так нагадує життя зернятка, яке кинули в землю, коли настала весняна пора. І ось уже немає зернятка, є рослина, в якій початкова інформація «скрізь і ніде конкретно», а кожна клітинка рослини відчуває, як розширюється її Всесвіт, як навколо з`являються все нові і нові клітинки. Та ось пройшов час і настає пора збирати інформацію в нові зернятка, в нові Всесвіти… Може і є Людство тим механізмом, який починає збирати і консервувати інформацію на майбутній устрій Всесвітів…

Не просто дається необхідна інформація. Згідно з принципом Гейзенберга-Белла, пізнати Всесвіт можна лише зруйнувавши його. А тому Людина, набуваючи знання і «руйнуючи» Всесвіт, змінює його стан і майбутнє і закладає підвалини нових Всесвітів… І тоді Земля це школа , але школа особлива, де дбайливо, з розрахунком на еволюцію Людства передбачено все необхідне. На кожному кроці еволюції на Землі знаходиться все, що необхідно для вирішення наступної задачі: і рослини, і поклади, і ліки, і знання, і умови… Ось тільки задачі стають все складнішими і складнішими… І нарешті, як пташеня, що розвивалось за рахунок того, що було в яйцеві, проклюнеться і вийде в навколишній світ, так і Людство, використавши все, що призначено для нього, вийде у Всесвіт…

Розглянуті версії не єдині з можливих. Це лише версії, бо дійсність завжди набагато складніша і незвичайніша, непредбачуваніша того, що ми уявляємо, коли робимо перші кроки усвідомлення існуючої реальності. І все ж, яка б версія не мала місце в дійсності, єдиним шляхом, яким має іти Людство, це шлях добра, Любові, творчості; шлях на якому людина залишиться Людиною. А тому, зважаючи на те, що ми не єдина розумна форма розумного Всесвіту, що існують більш високі рівні розуму, а відповідно і ті, хто несе відповідальність не лише за себе, а й за більш низькі рівні організації, можна говорити якщо не про мету існування Людства, то хоча б про норми існування самої Людини.

У кожної Людини своя доля і своє призначення. При вирішенні задачі свого буття Людина детермінована десь на три чверті можливого,але має свободу волі, свободу вибирати і приймати власні рішення в межах двадцяти п`яти відсотків. Як у школяра, у якого визначені 1 серпня і 25 травня, перелік предметів і теми по кожному з них, контрольні і рівень оцінок, так і у кожної Людини в Майбутньому уже намічені основні вузлові точки, мимо яких вона не пройде. Але, як і учень, що може вчитись на відмінно, а може гуляти і бешкетувати, так і Людина може йти напрямки до слідуючої точки свого буття, може гуляти, може спати, але поки вона не вивчить наступну тему – рухатись далі вона не

може. А тому її будуть знову і знову повертати до того, через що вона повинна була пройти, незалежно від того хочеться їй того, чи ні. Бо якщо це необхідно для подальшого сходження, то і хвороби, і голод, і нещастя – людина має через все пройти, щоб набути необхідного досвіду. Головне при цьому, в любій ситуації і при яких завгодно обставинах - залишатись Людиною. А коли Людина йде шляхом свого призначення, і не ухиляється від заданого, то Вчителі і підтримують, і допоможуть. І на протязі всього життя в відповідний час і в відповідному місці зустрінеться Вам необхідна книжка і невипадкова Людина… А коли Людина ухиляється, то її карають, та знов і знов повертають на шлях призначення. І не лише в цьому житті, а іноді багато життів підряд, як школяра, що залишають на другий рік в тому ж класі.

Кожний день і кожний час у Людини для чогось призначені, і кожна Людина йде шляхами своєї Долі. А тому, приймаючи все що відбувається, як даність, не уникаючи і не ухиляючись від призначеного, необхідно йти шляхом пізнання, творчості, жертовності і любові, з почуттям відповідальності за все, що відбувається навколо, в суспільстві, на Землі, в Космосі. Бо ми - Люди!..

Про сутність і нікчемність буття.

Казав Ісус Христос: "Заходьте вузькими воротами, бо широкі ворота і просторий шлях, що веде до загибелі, і багато йде ним. Бо вузькі ворота і вузький шлях, що веде в життя і небагато знаходять його".

Подивимось навколо. Кожний, у кого пильний погляд, неспокійне серце скаже про оточуючу дійсність і оточуючих: "нікчемність буття…" Буття, в якому Людина поставленаа в рамки неможливості щось змінити, чи вирішити самій. Думки про хліб насущний, про набуття суспільних цінностей, про рідних і близьких, про здоров`я і залежність від обставин… Думки і бажання багатьох ще примітивніші і зводяться до задоволення фізіологічних потреб. При цьому значна більшість навіть не задумується над сутністю свого буття, живе як інші, користується тими умовними цінностями, які виробило оточуюче суспільство і дуже задоволена, коли живе в відповідності з цими цінностями.

Ті ж, хто задумується над сутністю буття, відчувають що в їхньому житті щось не так, що майже все те , чим вони займаються, не має сенсу. Свідомо, чи підсвідомо вони роблять спробу за спробою щось змінити. Та зустрівшись з першою перепоною - повертають назад і їх життя нагадує рух броунівської частинки - хаотичний і майже на одному місці. То невже наше життя дійсно настільки беззмістовне і ніякого сенсу крім животіння та природного продовження роду не має?…

«І сказав я в серці своїм про синів людських, щоб випробував їх Бог, і щоб вони бачили, що вони самі по собі тварини, тому що участь синів людських і участь тварин - участь одна: як ті вмирають, так вмирають і ці, і одне дихання у всіх, і немає у людини переваги перед твариною, тому що все суєта» - казав Єклізіаст. Якщо погодитись з великим мислителем

давності, то так воно і є, і нікчемність буття постає в усій своїй непорушності.

Та давайте підійдемо до цього питання дещо з іншого боку. Згідно з другим початком термодинаміки і принципом Кюрі об`єкт еволюціонує до стану навколишнього середовища. І запитаємо себе: чому, не зважаючи на другий початок термодинаміки людство прогресує в своєму розвитку, зростає духовно і інтелектуально? Висновок один: тому що оточуючий Всесвіт набагато складніший, розумніший, ніж людство, яке розвиваючись рухається в напрямку рівноваги до оточуючого Всесвіту.

Однією з рис "розумності" є наявність "Мети". Створюючи Всесвіт Бог робив це з якоюсь Метою, і тому вся архітектура, розвиток Всесвіту і його закони підкоряються саме цій Меті. Якщо людина не має власної задачі в житті, не має власної мети, то чим вона відрізняється від тварини? Та коли людина сформулювала для себе задачу, коли вона почала свій шлях до поставленої мети, то, в відповідності з теоремою Ешбі – Гьоделя, все її життя стає сутнім. Звичайно, відповідаючи на питання сутності не обійти інше - як з`являються в людини думки про ту чи іншу задачу, що кличе її до мети? Мета може мати кілька походжень. Суспільне - жити як інші і мати те, що інші (їжу, одяг, житло і тому подібне), щоб вирізнитись поміж інших; щоб задовольнити цікавість, і, нарешті, не особисте, і не суспільне, а те, що приходить до нас послідовно і всупереч розумінню і моментові веде нас до тієї мети, зрозуміти і пояснити до кінця, як задачу, ми не в змозі; до мети, що приходить до людини як даність, як задача її життя. Та в незалежності від походження Мети, лише процес її досягнення освітлює наш шлях змістовністю, а наше буття набуває сутності. Людина не пливе за течією, а сама починає творити процес, сама прокладає шляхи в майбутнє і її життя стає повноводним і осмисленим. І чим раніше вона це зрозуміє, тим більше часу і можливостей для сходження. Без мети у Людини не має майбутнього, як і у суспільства в якому вона живе.

Частина 4. Виховання людини. Від серця до серця.

Хто безкрилий,
Той безсилий,
Тому не літати!

Ми народились і живемо в країні, що розташована в центрі Європи. Давно промайнули ті часи, коли в Причорномор'ї формувалась, зростала, набирала силу індоєвропейська гілка білої раси. Саме тут, близько семи – восьми тисяч років тому планетарна цивілізація зробила ще один крок в своєму розвитку – перейшла до орного землеробства, одомашнивши коня і вола і отримавши стале джерело для свого існування. В межах від Дунаю до Дону зійшло і почало зростати етнічне дерево аріїв – оріїв, яке на протязі тисячоліть змінювало зовнішні ознаки, але в своїй основі залишалось все тим же, виробничим, з відповідною культурною, моральною і етичною основою.

Обробляючи землю людина осягнула свою залежність від природи і свої можливості впливати на стан навколишнього середовища, а це, в свою чергу, навчило її піклуватись і дбати про нього, жити не лише нинішнім днем, але й майбутнім.

Минули століття, раз за разом наші пращури переживали страшні часи, і все ж кожного разу Аратта – Орантія – Русь відроджувалась, зростаючи як інтелектуально, так і духовно. Та починаючи з 17 століття почалось методичне знищення русів, як етносу, ординським менталітетом. Цей натиск став майже смертельним після виникнення в двадцятому столітті єдиного інформаційного простору на теренах. Радянського союзу. Ми звикли сприймати війни як фізичне явище і лише зараз почали розуміти, що для поневолення іншого народу зовсім не потрібно нікого завойовувати, руйнувати, знищувати. Це можна зробити економічно за умов єдиного економічного простору. Але набагато страшніше за фізичне і економічне є рабство інтелектуальне і духовне. І те і інше можливі за умов єдиного інтелектуального і духовного простору, в якому згідно принципу Кюрі – Короленко більш сильна культура знищує інші.

До фізичного знищення руського етносу добавилось духовне. Старше покоління ще пам'ятає ті часи, коли вживати «матірщину» було великим гріхом. Першими носіями цього смердючого мовного сміття були учасники Вітчизняної війни, які набрались цієї зарази від росіян. Вони ж, герої, захисники, переможці, ті, що врятували східноєвропейські народи від германського націонал-соціалізму – фашизму – стали носіями російського інтернаціонального азіатського «комунізму», носіями трансформованих морально-етичних основ орди. Ні, не треба звинувачувати в цьому росіян, бо заклали ті основи, основи нового напрямку розвитку суспільства представники іншої нації, нації що дала

світові Ісуса Христа і Божу Матір. Але поєднання ординського феномену з псевдокомуністичними ідеями призвело до страшного фізичного і духовного зубожіння всіх народів великої імперії. Та найжорстокішого удару зазнали слов'яни. Забруднення мови перетворило її з життєдайного джерела в смердючий потік, що отруює духовну сферу русів. Все більшого поширення набувають п'янство, лінощі, відсутність моральних обмежень, злодійські нахили Ще до Вітчизняної війни на Україні той, хто напивався ставав самим негативним прикладом в вихованні дітей, а жінка, яку односельці бачили п'яною, підпадала під такий тягар презирства, що доволі було тікати на край світу. Те ж стосувалось і куріння, особливо у жінок. Взяти чуже, щось вирвати у іншого на огороді – це був важкий гріх, а тому не було на домівках ані ґрат, а ні замків. Батьки вчили дітей, що зламати гілку на дереві – те ж саме, що зламати руку людині...

Не віриться, що все це було зовсім недавно, що за такий короткий час ординський молох перемолов майже всю духовну сферу руського етносу. І винні в цьому не стільки росіяни, скільки самі руси – українці, білоруси і руси в самій Росії. Не можна нарікати іншим народам за їх звичаї, мораль, норми суспільного життя – це їх вибір і їх доля. Але якщо один народ вбиває душу іншого, перетворюючи його в собі подібного, а той, кого неволять, ще й продається, то що ж то за народ?!

Ще Ісус Христос казав: «Потрібно, щоб прийшли спокуси, але горе тій людині, через яку спокуса приходить.» Частина нашого народу не витримала, сприйняла московський менталітет, втратила національні ознаки, гідність і самосвідомість. Як же вилікувати народ від тої страшної хвороби, що загрожує знищенню самого етносу? Що чекає нас і наших дітей? Чи можна повернути колесо історії в іншому напрямку; подібно Моісею вилікувати душу народу? Якщо дійсно є така можливість, то скористатись нею можна лише розуміючи сутність розвитку суспільства в 21 столітті, і лише на основі великих духовних здобутків власного етносу і людства в цілому. Що ж чекати нам на шляху в третє тисячоліття?

Якщо поглянути на історію людства в цілому, то перше, що кидається в вічі це надзвичайно бурхливі зміни в усіх сферах буття людини в останні тисячі років. Що таке кілька тисяч років в порівнянні з мільйонами років становлення людства? Це те ж саме, що одна доба в житті людини. А нам досвід говорить, що одна доба мало що вирішує в житті людини, якщо це не особлива доба.

Виходячи з загального космічного закону, згідно з яким космічні явища протікають в космічні відрізки часу, не слід чекати впродовж найближчих десятиліть і навіть століть кардинальних планетарних змін. Не слід, якби не деякі тривожні тенденції, про які говорять майже всі дослідники, а саме: катастрофічна руйнація планетарного середовища – екологічна катастрофа, і створення незалежної від планетарної ноосфери – інформаційної комп'ютерної.

Руйнація ландшафтних структур; механічне; теплове, хімічне і електромагнітне забруднення атмосфери, гідро і літосфери, генетичне забруднення біосфери, інформаційне і духовне забруднення; руйнація суспільного середовища – що далі? Людиною повністю знищені цілі класи рослин, птахів, земноводних і тварин, захиталась вся піраміда біосфери Землі і ніхто не може сказати чи зворотні зміни, що відбулись, і чи є ще надія, чи Людству вже ніхто і нічим не допоможе на його шляху до прірви. Інакше чим можна пояснити те, що більшість населення Землі дивиться і не баче, слухає і не чує ?! А з іншого боку за останні десятиріччя, в той же часовий відрізок спостерігається бурхливий розвиток інформаційних систем, побудованих на комп'ютерній основі. Від найпростіших калькуляторів до віртуальної реальності, від розрізнених програм і алгоритмів до планетарної комп'ютерної мережі «інтернет» – і це лише початок. Змінюється само мислення тих, хто має справу з комп'ютерною технікою, їх світосприйняття, їх світогляд.

На початку XX сторіччя видатний український вчений В.І. Вернадський ввів поняття розумної біосфери планети – ноосфери, що поєднує все живе на Землі від біоатомів до Людини в єдину живу інформаційну систему. То чим же пояснити те, що саме в той час, коли над ноосферою нависла загроза руйнації, людство почало поспіхом , ще не усвідомлюючи змісту цього кроку, створювати технологічне інформаційне середовище? Чому Людство замість гармонійного співіснування з Природою тисячі років іде шляхом самоізоляції, будуючи навколо себе мертві оболонки будинків, міст, машин? Чому замість того, щоб користуватись природними пристроями і технологіями воно руйнує створене Богом лише для того, щоб з палацу природи зробити техногенний хлів? Можливо, що це шлях навчання, творчості, шлях еволюції Розуму і Духу, де можна очікувати звершень і помилок. А якщо ні? Якщо Хаос і Пітьма заволоділи суспільством і ведуть Людство до самознищення? І при тому, чомусь дуже поспішають, бо зміни, що відбуваються, дуже нагадують якісну зміну змісту буття, або фазовий перехід, як розуміють його в фізиці.

Ще в 1919 році в листах до Луначарського великий письменник-гуманіст Короленко писав: «Якщо оселити принца в конюшні, він не заспокоїться доти, доки не створить в ній хоч якісь пристойні умови для життя. Але, якщо поселити в палац конюха, то він теж не заспокоїться, аж доки не перетворить його в конюшню». Існує глибока відповідність між людиною і середовищем, в якому вона знаходиться. В фізиці постулат Короленко називається принципом Кюрі, згідно з яким середовище поширює свою симетрію на об'єкт, існуючий в ньому, або навпаки. Те ж саме ми спостерігаємо в розвитку людини і суспільного середовища, суспільства і природного середовища.

В відповідності до теореми Ешбі про необхідну надлишковість в усьому, що відбувається навколо, а також згідно з другим законом

термодинаміки необхідно визнати, що людське суспільство формується під впливом незалежного від нього процесу. Таких процесів спостерігається два: природний, пов'язаний з загальною течією космічних процесів і штучний , що створює техногенне суспільне середовище шляхом руйнації природного. Не потрібно далеко ходити, щоб кожний, хто має очі, побачив, яким і чиїм шляхом ми йдемо.

Темпи «фазової» перебудови різні на теренах окремих етносів: Найбільш відчутні вони в межах слов'янських етносів східної Європи, де має місце етнічна перебудова, пов'язана з пошуком подальших шляхів свого розвитку. Якщо подивитись в глибину віків, то мабуть більше ніде на планеті не спостерігалась ситуація, коли майже кожного століття на територію Русі накочувались хвиля за хвилею інші народи, катуючи і караючи Русь; за що? Перси, кіммерійці, скіфи, сармати, готи, гуни, булгари, угри, печеніги, кипчаки, хазари, половці, татаро-монголи, литовці, поляки і нарешті, 300 річне іго Московського царства. І попри все цей етнос виживав, відроджувався, розвивався, бо фізичне знищення навіть більшої частини етносу не могло знищити духовного коріння. Та ситуація кардинально змінилась в 20-сторіччі, коли почалось цілеспрямоване знищення етнічних підвалин , руйнація культури і духовності русів. Казав Ісус Христос : «І не бійтесь вбиваючих тіло, душі ж не в змозі вбити, а бійтесь тих, хто в змозі і душу і тіло загубити,» Знищити народ можна лише за умови знищення етнічної приналежності, етнічної самосвідомості, етнічної культури, душі етносу. Поки жива душа етносу – є надія, і є майбутнє. Який же нині стан духовності русів - українців? Не треба далеко ходити , щоб побачити:

– більшість українців загубило свою мову, спілкується і мислить / поняттями іншого народу; при тому в більшості негативними брудними;

– скрізь домінує масова, американська культура, що обслуговує не душу , а тіло, його фізіологію; культура грошей;

– нормою буття стає цинічний принцип « людина людині вовк « , в суспільстві домінують зграї хижаків, організованих за кримінальними принципами;

– аморальність і вседозволеність поведінки і вчинків від верховних ешелонів влади до шкіл, церков і дитячих садків;

– втрата особистої гідності і вартості більшістю членів суспільства;

– втратили вартість найважливіші категорії духовно здорового суспільства: любові, сім'ї, продовження роду, Батьківщини, освіти, людяності, духовності;

– нормою буття стає наркоманія в усіх її різновидах: від куріння і алкоголізму до самих жахливих наркотиків, діючих на всі фізіологічні ланки організму; все більший прошарок населення шукає забуття в наркотичних проявах антидуховності;

– втрата перспективи майбутнього, що робить безцільним існування самого етносу.

Кому невідомо, що майбутнє етносу це діти. Але навіщо народжувати дітей, якщо у них, у клітинок етносу не має майбутнього? По відношенню суспільства до дітей можна говорити про стан духовності самого суспільства. Та коли на вулицях тисячі бездомних дітей, кинутих цим суспільством напризволяще коли вихованням навіть тих, що ростуть в «благополучних» сім'ях ніхто не займається, коли руйнується навіть та система виховання, що була, чого можна чекати в майбутньому? Виховувати дітей повинні кращі члени суспільства, найрозумніші, духовно багаті, фізично розвинені. А що маємо? Більшість учителів в школах випадкові люди. З часів застою Радянського Союзу і донині, близько ЗО років в школи в більшості йшли працювати недоучки і невдахи; ті, кого не брали на більш престижні напрямки суспільного життя. Та чому може навчити вчитель, який пас задніх по професії, не вилазячи з трійок і двійок? Фізичне виховання перетворилось в бридку , нудну казенщину, дітей, що більше всього на світі полюбляють рух і ігри, на фізкультуру треба тягти силоміць, бо хто викладає гімнастику тіла? Не вихователі ,не вчителі в прийнятому розумінні цього слова, а в більшості ті , кого природа наділила фізично , але нерідко забула наділити в іншому. Про духовне виховання годі й говорити. Про яку перспективу етносу може йти мова, коли ті, хто виховує самі не мають ні вогню в серці, ні поклику душі, ні професійної гідності?! А хто не горить – іншого не запале, хто не має Бога в серці – чому він може навчити?!

Можна знайти тисячу пояснень, причин, обставин, щоб обґрунтувати свою позицію по відношенню до любої проблеми, лише б нею не займатись і не вирішувати. Неповноцінний вчитель, робітник, фермер, адміністратор, лікар, журналіст звинуватить всіх і все в своєму непрофесійному відношенні до справи і в своїй безталанності, але не визнає своєї вини; того, що майже всі ми живемо за принципом :

«якомога більше взяти від суспільства при найменшій віддачі від себе». І коли чуєш такі висновки, як ..... куди їх народжувати? Щоб наші діти були жебраками і обвинувачували нас за те, що ми їх народили ?!..» – то нічим іншим, окрім «турботи» про себе, цей вислів пояснити не можна. Особисто мене батьки народили десятим, коли мамі було 43 роки, а батькові 47. В хаті не було чого їсти, одні драні чоботи на всіх, ні одежі, ні книжок, лише безпросвітне колгоспне ярмо від зорі до зорі. Але, якщо б батьки думали про те, то мене просто не було б на білому світі! То ж дякувати Богові і їм за те, що вони мене народили, за те, що я є!

Деж і чому навчитись дитині?

Кожна людина в повсякденному житті користується не стільки своїм розумом, скільки стереотипними моделями поведінки в побуті і на роботі, взятих у знайомих, із літератури, преси, телебачення. Для дітей найбільш цінними є моделі запозичені у старших від них на кілька років. Звичайно,

кращим варіантом було б мати в сім'ї не менше трьох – чотирьох дітей з інтервалом в розвитку від двох до чотирьох років, які б показували приклад меншим, виховували їх. Коли ж своїх братиків і сестричок не має, дитина вчиться «жити» у других, на вулиці. Бо чого можна навчитись в набагато старших за себе батьків? Все у них може і вірно, тільки не придатні їх моделі в дитячому світі. На життєві моделі нинішніх батьків орієнтуватись, на жаль, і не можна, бо саме завдяки їх зусиллям маємо те, що маємо. Яблуко від яблуні далеко не відкотиться. Є ще телебачення, та і там нерівність, заздрість, ненависть, жорстокість, насильство, цинічність, брехня, культ сили, грошей, підступності, фізіологічних «цінностей». І дитина, не встигнувши сформувати позитивну духовну сферу потрапляє під вплив брудного негативного духовного суспільного середовища, починає розуміти матеріальну, фізичну, інтелектуальну нерівність, шукає в темряві душі свій шлях і попадає не на вузьку дорогу добра і світла, а на широку дорогу, що веде вниз. Вниз де все дозволено, де не має ніяких моральних і етичних обмежень на думки, слова і вчинки. Цеглина за цеглиною формується Майбутнє, без перспективи і майбутнього.

Для того ж щоб мати надію на краще, щоб змінити ситуацію необхідно:

– змінити стан свідомості тої частини суспільства, в якої ще живе біль за свою Батьківщину, за Майбутнє всіх дітей планети, за планетарний дім (глухі все одно не почують, а сліпі не побачать);

– цілеспрямовано формувати особистість дитини, згідно з кращими набутками Духу і Розуму ;

– перейти в суспільному житті від цінностей фізіології до духовних цінностей; щоб не душа обслуговувала тіло. а тіло – душу:

– необхідно змінити саму структуру суспільства таким чином, щоб духовність людини була над усе.

Рішення першої задачі пов'язано з кількома аспектами, і першим серед них є вічне філософське запитання «Що первісне – матерія чи свідомість?» Якщо приймається за первісний елемент матерія, точніше речовинно-вакуумний Всесвіт, в якому розум сприймається як похідна – Бог не потрібен. І тоді все в усьому Світі випадкове і безцільне, а відповідно не мають сенсу ні мораль, ні етика, ні людська спільність взагалі. Якщо ж свідомість це загальний стан матерії, то тоді необхідно визнати доцільність всього живого і відповідальність за своє життя, за свої вчинки, за все, що відбувається навколо тебе. І та, і протилежна думка мають своїх прихильників і свої аргументи. Ми ж в подальших роздумах будемо відштовхуватись від аргументації .приведенні в доповнені «Розум у Всесвіті» від висновків розумності не лише живого, але й Всесвіту в цілому.

Згідно з вище означеною точкою зору будова людини дуже складна. Коли говоримо про символічність тризуба, маємо на увазі триєдність

природи Бога, Всесвіту і людини, триєдність тіла, розуму і духу, точніше речовинно-енергитичної складової, свідомості і духу. З одного боку будова людини нагадує матрьошку, з іншого - всі складові матрьошки присутні відразу в усіх точках простору хоча і не співпадають в межах біологічного тіла, яке бачимо. Це щось на зразок грунту, в якому є місце воді і повітрю, але водночас і разом, і нарізно. Розвинута думка не безпідставна - за допомогою рамки (аналога рамки лозоходця) можна дослідити енергетичну, інформаційну і духовну сфери людини, їх структуру. Можливо будова людини набагато складніша, але на сьогодні означені лише перші три складові, про інші – навіть не йде мова. Особливо коли говоримо про визначення того, що розуміємо під словом «Бог»: в цьому випадку можна лише сказати словами Ісуса Христа, що «і тут – теж»; іншими словами можна стверджувати лише те, що Людині притаманні деякі із неозначеної множини якостей Творця Всесвіту.

В кожній людині, як і у всього, що є у Всесвіті, є щось первинне, те, що в переказах, в постулатах різних релігійних систем, в філософських працях визначено як монаду, те на чому будуються всі інші тіла. Впродовж життя Людини будується біологічне тіло, розвиваються і будуються дальше його ментальне (розумове) і духовне тіла, ті що взяті разом ми розуміємо під поняттям « душа «. Первинне серед них духовне тіло, для його розвитку будується тіло розуму, а для існування того і іншого – біологічне. Через біологічне тіло ми пов'язані з навколишнім енерго-речовинним світом і тому так багато уваги приділяється Людиною саме цьому тілу. Для більшості з нас саме воно стає домінантою, його обслуговують і турбуються, його лікують і йому служать. В роки Великої Вітчизняної Війни поширеним було гасло «життя заради перемоги «. Але є і інший вислів « перемога заради життя». Щоб розставити акценти, давайте запитаємо : «Що вагоміше – душа чи тіло?!» І згадаємо слова Ісуса Христа «чи не душа більше за тіло?!».

Звичайно, тіло потребує догляду, харчування, води, повітря. Для підтримки тіла в доброму фізичному стані потрібне постійне і різноманітне навантаження. Відомо, чим закінчується перебування космонавтів впродовж довгого часу в невагомості. Але ті наслідки очікують і інші складові Людини – ментальне і духовне тіла. Кожне з них потребує поповнення свого запасу, необхідного для існування; кожному з них потрібне постійне навантаження. Коли дитину не навчити розмовляти і читати в дитинстві, доки формуються структури його мозку, всім відомо, як важко це зробити пізніше. Якщо дитину не навчити працювати, то ставши дорослою вона буде робити що завгодно – спати, гуляти, красти, але не працювати. Ті ж наслідки очікують людину в разі, коли в дитинстві не привили, не розвинули духовність.

До тих пір, поки людина не задовольнить фізіологічні потреби – вона шукає засоби вирішення задач біологічного тіла, бо без нього функціонування інших тіл в земних умовах неможливе. Вирішуючи задачі

тіла людина шукає, творить, розвивається, еволюціонує. Та згадайте, що стає з людиною, коли у неї все є, коли вона забезпечена всім необхідним? Починається спершу духовна, потім розумова, а за нею і фізична деградація. Фізіологічний потенціал вичерпався, розумовий і духовний людина не напрацювала :немає, не сформувалось ментальне тіло – не потрібна інформація, не потрібна робота свідомості; не сформувалось духовне тіло – ситуація аналогічна . Коли б у людини були розвинуті інтелектуальні і духовні запити (потенціали) то після задовільнення попиту біологічного тіла вона б могла працювати в інтелектуальній, а після вдосконалення цієї – в духовній сфері, межі котрих на відміну від біологічного тіла не окреслені.

Отже, для гармонійного розвитку Людини в ній, уже в дитинстві необхідно сформувати всі три тіла. Виховання дитини повинно складатись не перетворювалось в пустелю. Скільки їх на Землі? Хто дасть гарантію, що теж саме не очікує нас в Космосі, на інших планетах? Хто сказав що там не має життя? Що ми колонізуючи Космос не зруйнуємо його так само, як руйнуємо своє, планетарне середовище?!

Якось в одному ставку зустрілися два карасі. Один і говорить другому:» А ти чув, що наші вчені карасі стверджують нібито існують інші ставки? Більше того – вони вважають, що там також має бути життя! Уявляєш, якби ми могли збудувати ракети (заповнені водою), ми б змогли полетіти до інших ставків і там знайти життя! І, навіть, інші карасячі цивілізації! Ми б познайомилися з представниками іншого розуму, набули б нових знань, відкрили для себе нові горизонти...» А в цей час, на гілочці дерева, що нахилилось над водою, співав соловейко, та його пісня була карасям нечутна і невідома.

Так і Людина, шукаючи собі подібних, думаючи про своє майбутнє повинна завжди пам'ятати, що нічиєї, незайнятої території не буває, що все навколо розумне і живе; і що Людство займає лише свою нішу в розумному, живому Всесвіті, але цей розум не людський. Пам'ятати так само, як і те , що не буває добра без зла, а любові без ненависті, що все у Всесвіті має два полюси (в крайньому разі в тому стані, в якому ми його сприймаємо). Є розум спрямований на творення краси і гармонії, а є той що руйнує, вбиває, знищує; є духовність любові, добра високих почуттів, ідеалів і творчості, і є антидуховність зла, пітьми, ненависті, слід завжди пам'ятати, що на всіх рівнях організації розуму і духу Всесвіту мають місце обидва полюси, що скрізь є свої вчителі і злодії, лікарі і вбивці, великі душі і паразити, але все це і те, і не те , до чого ми звикли і що знаємо.

Наявність двох полюсів на всіх планах буття дає велике різномаїття для формування і розвитку людини, суспільства в цілому. Сценарій розвитку всього живого побудований таким чином, що близько 70-80 відсотків подій, що стосуються нас і до яких ми причетні протікають

незалежно від нас і лише в 20-30 відсотках ми можемо впливати на перебіг подій. В теорії інформації і в теорії статистики співвідношення між можливостями людини і детермінізмом буття має назву коефіцієнта стохастичності, або коефіцієнта волі вибору людини. Доля людини обумовлена законами природи і законами суспільства, в межах дії яких людина може дозволити собі діяти за власним розсудом (але згідно з тими ж законами). При цьому все суспільство теж розподілене таким чином, що невелика частина (20-30 відсотків) визначає шляхи розвитку людства, інша (і більша) слідує за першою. Є люди – оператори – які формують суспільство, і є люди - елементи суспільного середовища – яких суспільство формує під себе. Співвідношення позитивної і негативної духовності в суспільстві формує духовність людини, а співвідношення творців позитивної і негативної духовності – впливає на будову духовної сфери суспільства. Коли суспільство має негативні відтінки духовності – більшість членів такого суспільства приречена на антидуховність свого існування і своїх вчинків. Для перебудови духовної структури суспільства необхідно мати позитивне співвідношення між носіями і творцями духовності в бік її позитивної складової. Щоб можна було говорити про корекцію майбутнього суспільства, необхідно виховати нових носіїв і творців позитивної духовності, при цьому їх чисельність повинна становити 10 – 15 відсотків чисельності суспільства серед активних громадян з впливом не менш ніж на 50 відсотків членів суспільства в цілому. При цьому слід зважати на відчайдушну протидію (інерцію) перебудові з боку того стану, в якому перебуває суспільство, а також мати на увазі, що для виховання нової людини потрібно створити навколо неї відповідне інтелектуальне – духовне середовище з боку тої частини суспільства, яка розуміє необхідність позитивних змін, але не має достатнього числа носіїв нового для впливу на суспільство в цілому. Формування духовного ядра суспільства слід починати з сім'ї, дитячого садка, школи, церкви, з тих установ і закладів, в яких виховується майбутнє етносу; з перегляду підходів до самого процесу виховання і його змісту в відповідності з гармонійним поєднанням всіх аспектів буття людини і суспільства: фізичного, інтелектуального і духовного.

В сучасному суспільстві позитивний духовний досвід дитина отримує лише в перші роки свого життя, коли перші кроки і перші слова освічені і зігріті любов'ю і ніжністю мами, інших членів сім'ї, родини. Як показують дослідження, майже у всіх людей, за невеликим винятком, подальший духовний досвід негативний. І перші уроки такого досвіду дитина теж отримує в сім'ї. Байдужість, нещирість, зрада, брехня, лінощі фізичні і духовні, відсутність не те що мети, а навіть бажання чогось доброго і світлого окрім задоволення фізичних потреб, зневажливе ставлення до старших членів родини, відсутність ідеалів, п'янство, неохайність особиста і суспільна – хіба можна перелічити всі ознаки бездуховності, які

отримала сім'я за радянські часи, в умовах якої виховується дитина? То ж очевидно, без перебудови сім'ї сподівання на краще безпідставні.

Самою міцною є сім'я, що створюється за духовними принципами. Колись у давніх греків було чотири різних змісти у слова любов. Любов до рідних, статева любов, любов до їжі, води, тварин, рослин з точки зору споживача навколишнього середовища і любов до Бога, до Всесвіту, безкорислива і безмежна. Всі ці різновиди любові мали різні назви і різне визначення. На Русі любов поділялась на кохання і просто любов до всього іншого, в Росії зміст цього слова був найбільш наближений до цінностей споживання. Саме тому сім'ї Радянського союзі на пострадянському просторі створювались і створюються здебільшого за фізіологічним покликом статевих ознак. Та й то, у всякому разі, коли у тих хто «парується» взагалі є думка про створення сім'ї. Зараз кажуть – нехай звикають до одруження один до одного, щоб потім не розходились, забуваючи , що просто фізіологічні відносини руйнують духовну сферу і юнака і дівчини, що якщо вони «розбігаються» і колись будуть створювати власну сім'ю, то що вони принесуть в неї, окрім руїн і відчуття втрати вартості самого світлого і чистого почуття кохання, натомість отримавши сірість, буденність, відчуття нікчемності свого буття. Сім'я побудована лише за статевими та матеріальними ознаками нестійка, діти їй не потрібні, а якщо і народжуються, то лише для того, щоб показати навколишнім членам суспільства, що вони не каліки і можуть щось народити. В багатьох сім'ях дитина становиться або іграшкою, якщо вона одна, або тягарем, якого молоді батьки не проти якось позбутись. Бо дитина потребує догляду, жертви, а молодих ніхто не привчив ні до праці, ні до терпіння, ні до піклування про інших, їм просто хочеться «пожити». А відтак руйнуються майже кожні три сім'ї з чотирьох. Пояснення лише суспільними причинами цього процесу нічого не варті, бо як показує світовий досвід чим вищий життєвий рівень народу, тим менша в ньому народжуваність.

В суспільстві необхідно відновити культ сім'ї. А для цього потрібно щоб по телебаченню, радіо, в літературі домінувала не фізіологічна насолода, що більше нагадує механічне дійство, а кохання як першопочаток духовного сходження молодого подружжя з продовженням роду; щоб в суспільстві відновився культ духовності етнічних традицій в сім'ї, щоб підтримувалось все, що зміцнює культ сім'ї і нещадно засуджувалось те, що її руйнує. Бо казав Христос: «всяке царство, розділене внутрішньою ворожнечею перетвориться у пустелю, і ні одне місто, чи дім, розділений внутрішньою ворожнечею, не встоє». Суспільство у якому зруйноване відчуття родини, сім'ї , народу – не устоїть, і суспільство у якому зруйнована сім'я – не має майбутнього.

Та сім'я це лише найменша гілочка родового дерева етносу. А тому починаючи з сім'ї, де виховується шанобливе ставлення до всього

навколишнього світу, необхідно крок за кроком прививати любов до своєї Батьківщини, географічної і духовної, до свого Роду. До кожного члена суспільства необхідно донести розуміння того, що людина поза межами свого етносу втрачає себе як особистість, можливості відтворення свого роду, позбувається коріння, що живить його розум і душу. Глибоко помиляється той, хто твердить, що культура, етика, мораль, духовність мають загальнолюдське забарвлення, єдину планетарну цінність, а тому духовні цінності створюються в незалежності від національної приналежності, більше того – національне стримує розвиток планетарної духовної сфери, а тому необхідно боротись з любими проявами націоналізму. Та не потрібно мати ніякої упередженості, щоб помітити очевидне: все що створено в духовній сфері – створено на національному грунті; і лише потім набуває загальнолюдських цінностей. Дехто може заперечити цю тезу вказуючи на приклади багатьох творців Духу і Розуму, що жили і працювали за межами свого етносу, на грунті інших. Але, по-перше, всі вони спочатку виховувались в конкретному етносі і все, що вони створювали, потім, несло відбиток і забарвлення саме того етносу, в якому вони сформувались; по-друге, в їх творах гармонійно поєднувались і збагачувались риси різних національних культур (звичайно на користь того етносу, в якому доживали свій вік творці, все інше, що суперечило етнічним ознакам цього етносу, знищувалось, бо в протилежному випадку міг загинути сам етнос). В сфері Духу нічийної території не буває, так само, як і географічної. І, по-третє, діти цих творців, були уже самими заурядними членами іншого етносу, а якщо щось і створювали, то вже на грунті і в межах нового етносу. Етнічне виховання буде безплідним, якщо дитина не бачитиме перспективи і не відчуватиме сенсу свого життя, його вартості. А тому в процесі виховання дитина повинна усвідомити не випадковість свого земного буття і відповідальність за всі свої думки, слова і вчинки; зрозуміти, що просто так у Всесвіті нічого не відбувається і що все, до чого причетна людина, має зворотній зв'язок. Великий німецький філософ XX сторіччя Хайдегер, розвиваючи вислів І. Христа про те, що людина повинна вчитись, вчитись і вчитись, писав: »... життя людині дано не для того щоб вона « пробігла» з точки А в точку В і з піною на вустах впала на фініші, і не для того щоб вона сиділа, або блукала не знаючи куди себе подіти, а для того, щоб кожний день і кожну годину вона прожила.» Кожна людина має своє призначення і свою долю. І як школяр, який першого вересня приходить до школи, за рік повинен засвоїти всі обумовлені процесом навчання теми і 25 травня перейти до старшого класу, так і людина повинна пройти свій шлях у цьому житті. І в кожному житті є перше вересня і 25 травня, та кожний приходить до нього з різними набутками і різними перспективами на майбутнє. Можна вчитись, а можна марнувати час, можна творити добро і красу, а можна жити у злі, перетворюючи свій і планетарний дім в помийну яму. Це вже залежить від самої людини, від того як вона долає свій шлях у житті. Коли

вона слідує шляхом свого призначення – її будуть заохочувати, в потрібний час і в потрібному місці її чекатиме необхідна книжка і не випадкова людина, і все буде йти найкращим чином. В Китаї такий шлях символічно називають шляхом «Дао». Та коли людина відхиляється від свого шляху, умисно чи ненавмисно блукає, йде супроти своєї долі, ігноруючи своє призначення – її поправляють, як школяра. Правила навчання і сходження у Дусі мають назву «Карми». Карма – це те, що в народній мудрості краще всього визначено в прислів'ї:, що посієш, те й пожнеш». Карма буває позитивною і негативною. Позитивною, коли кажуть: його твір приречений на успіх, а про негативну – біда не приходить одна. Вже пращури добре розуміли, що таке Карма і сформулювали чотири причини позитивних і негативних наслідків діяльності людини. В Євангелії вони подані як чотири гріхи: первородний, пов'язаний з походженням людини (вірогідно з хижацькою сутністю її, як біологічної особи) і з вигнанням з Раю за порушений закон не зривати плодів з дерева знань без дозволу, другий – пов'язаний з наслідками життя батьків, що впливають на їхніх дітей і на їх рід до п'ятого коліна (умовно), батьківський гріх; третій – особистий, коли людина пожинає плоди того, що посіяла; четвертий – суспільний, в якому пов'язані всі людські взаємовідносини, суспільна мораль, етика; це вплив карми суспільства на конкретну людину, і вплив самої людини на долю інших, тих що є і тих, що будуть. Задача кожної людини і суспільства в цілому нейтралізувати вплив негативної карми, стійко, по людські, переносячи все,, що дісталось в спадок і створюючи необхідні умови для позитивних наслідків на майбутнє. Та все це при умові сходження шляхом свого призначення, шляхом Дао. Якщо людина не розуміє своєї сутності, свого шляху, своєї мети – вона рухається навпомацки, весь час набиваючи собі синці; коли ж вона починає розуміти сенс свого буття – шлях стає зрозумілим, а хода швидкою і впевненою. Те ж відноситься і до етносу. Кожний етнос має своє місце і призначення в розвитку планетарного суспільства, а це, в свою чергу, визначає призначення багатьох і багатьох членів цього етносу. А тому відстежуючи шлях великих творців етносу, маючи їх за приклади і світочі виховання, необхідно формувати позитивне майбутнє етносу. В першу чергу прикладів в вихованні слід поставити великих духотворців, творців інтелектуальної і духовної сфер свого етносу і людства взагалі. Щоб в історії і літературі, на телебаченні і в повсякденному житті людини її супроводжували не ті, хто «наклав гори трупів» як Македонський, Наполеон, Петро І та інші, а ті, хто жив для людей і заради людей, хто ніс високе слово і робив добру справу в ім'я кращого майбутнього.

Та приклад інших – це лише приклад. Згадаймо ще раз слова Л. М. Толстого: «Ми любимо людей за добро, яке їм робимо і ненавидимо за зло, яке їм спричиняємо.» А тому невід'ємною складовою повноцінного виховання дитини повинна стати обов'язкова духовна практика в сім'ї, в

школі, в інших учбових закладах. Дитину треба навчити творити добро, так само як і математиці, фізиці, гімнастиці; навчити працювати і одержувати насолоду від осмисленої праці, дати можливість їй відчути себе в ролі творця і захисника природи, дати відчути свою необхідність і відповідальність за свої слова , вчинки, за все, що діється навколо.

Для перебудови етносу необхідно хоча б в загальних рисах передбачити шляхи розвитку суспільства і серед них визначити шлях руського етносу. Не потрібно бути пророком, щоб разом з більшістю вчених і просто розумних людей стверджувати: найближче майбутнє людства залежитеме від вирішення проблем екології. Зрозуміло також, що вирішення цих проблем неможливе в рамках традиційних схем життя і господарювання, тих, що довели планету до екологічної катастрофи. Необхідно створити такі умови життєдіяльності суспільства, при яких кожна людина несла б моральну і юридичну відповідальність за стан навколишнього середовища.

В межах сучасних мегаполісів, об'єднаних навколо життєво важливих виробництв і комунікацій це неможливо, бо неможливо зупинити виробництво, яке забезпечує працею і необхідною продукцією десятки і сотні тисяч громадян. Не можливо перекрити водовід, або енергетичні комунікації, скільки б бруду вони не несли і якої б шкоди не завдавали навколишньому середовищу. З іншого боку немає більш вразливого місця в сучасних державах, ніж комунікації. Навіщо в конфліктній ситуації застосовувати зброю, коли достатньо відключити воду, світло, або заблокувати інші комунікації, щоб уже через деякий час місто поринуло в хаос. Доти, поки все навколо будувалось і розвивалось за принципом економічної доцільності – все відбувалось так як маємо. Та настав час, коли головним критерієм всієї діяльності людства повинне стати гасло гармонійного співіснування людини з природою, гасло «не нашкодь». Іншими словами: головним критерієм повинен стати критерій екологічної вартості людини і суспільства. Чи може існувати суспільство, побудоване за таким принципом? Так. І одним з можливих варіантів може бути перехід на сучасні, індустріальні, натуральні господарства, щось на зразок сучасного хутора. Кожне з таких господарств базується на території, достатній для життєвого забезпечення однієї сім'ї. Для створення біологічно-замкнутого циклу по забезпеченню однієї людини всіма необхідними продуктами харчування необхідно мати близько 3-х тон біоречовин і біля 25 кВт енергії для відновлення якості води, повітря і підтримання біопроцесів в необхідних рамках. На відстані орбіти Землі від Сонця потужність сонячного випромінювання складає близько 1,4 кВт/м2. З врахуванням різного роду втрат сонячної енергії на шляху до Землі (навіть якщо відсоток використаної енергії не перевищить 5%) достатньо мати (300 – 400)м2 поверхні Землі для відтворення необхідних умов існування на одну людину, а якщо з деяким запасом, то для тисячі громадян лише один квадратний кілометр. Займаючи 3/4 поверхні Землі

під недоторкане планетарне середовище можна організувати прийнятні умови для життєдіяльності близько 10 мільярдів людей, а при покращенні технологій і підвищенні коефіцієнта використання сонячної енергії – набагато більше. Життя людини на такому хуторі повинне бути організовано за правилом, відновлення всіх продуктів життєдіяльності, щоб виключити найменшу можливість забруднення навколишнього середовища. Всі продукти харчування, більша частина одягу, інших предметів вжитку повинні виготовлятись на місці з органічних речовин та місцевої мінеральної сировини. Все, що неможливо буде виготовити на місці, буде виготовлятись в спеціалізованих центрах, де процес відновлення матеріалів і конструкцій відбуватиметься теж в межах замкнутих циклів і лише за умови використання сонячної енергії. Виробництво струму буде місцевим, але з можливістю підключення до комунікацій загального вжитку в якості не використовувача, а джерела енергії. Всі інші джерела можуть використовуватись лише як допоміжні.

Великого значення наберуть транспортні комунікації. Вірогідно це буде екологічно чистий киснево-водний та електричний транспорт, що використовуватимуть енергію сонця. Всі комунікації будуватимуться таким чином, щоб не зашкодити природним процесам і біосфері Землі; з таких матеріалів, що могли б з часом розкладатись до первісних структур без шкоди для грунту і води. Всі наукові і освітні заклади будуть територіальними, як і заклади відновлення та виробництва. Разом з закладами культури і гімнастики вони створять регіональні центри промислового виробництва та інтелектуально-духовні центри. Не менше половини всієї території відійде під планетарні парки та заповідники, де людина матиме право пересуватись лише на обмеженій території. При цьому людина піклуватиметься про безперешкодне пересування птахів і тварин, інших представників біосфери, йдучи, при необхідності, на обмеження своїх власних можливостей. Такі заходи допоможуть не тільки зберегти, а й відновити природну піраміду біосфери.

Головним в діяльності людини стане відтворення навколишнього природного середовища, пізнання себе і Всесвіту, всеосяжна духовна творчість. Людина відмовиться від вбивства живого для виготовлення продуктів харчування, створивши необхідні технології на базі синтезу відповідних компонентів харчування з інших біоречовин (але не шляхом втручання в генетичну бібліотеку біосфери з наслідками генетичного забруднення).

Завершуючи роздуми про виховання людини майбутнього і про перебудову руського етносу необхідно обов’язково торкнутись питання про головні заповіді Ісуса Христа і великих пророків людства в контексті третього тисячоліття.

Духовні джерела.

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТФЕЯ: НАГОРНА ПРОПОВІДЬ ХРИСТА

Піднявшись на гору вчив Христос:
- блаженні убогі духом, бо їх є Царство небесне;
- блаженні сумуючі, бо вони будуть утішені;
- блаженні сумирні, бо вони успадкують землю;
- блаженні жадібні і прагнучі правди, бо вони будуть насичені;
- блаженні милостиві, бо вони будуть помилувані;
- блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога;
- блаженні миротворці, бо вони будуть названі синами Божими;
- блаженні гонимі за правду, бо їх є Царство Небесне;
- блаженні ви, коли будуть ганьбити вас і гнати, і лихословити і брехати на вас із-за Мене.

Радійте і веселіться, бо нагорода ваша велика на Небесах; так гнали пророків, що були раніше вас.

Ви сіль землі. Якщо ж стане сіль прісною, чим зробити її солоною? Ні на що вона більше непридатна, хіба що викинути її геть, щоб топтали її люди.

Ви світло світу. Не може сховатись місто, розташоване на вершині гори. І коли запалюють світильник, не ставлять його під посудину, а на підсвічник, і світить всім в домі. То ж хай засяє світло ваше перед людьми, щоб побачили вони ваші добрі справи і прославили Батька вашого, який на Небесах.

Не подумайте, що я прийшов скасувати Закон чи Пророків. Я прийшов не скасовувати, але виконати. Бо істино кажу Вам: доки не пройдуть Небо і Земля, жодна нота, жодна риса не пройдуть в Законі, поки все не збудеться.

Тому, хто скасує одну з заповідей цих найменших і навчить так людей, найменшим буде названий в Царстві Небесному, а хто виконає і навчить, той великим буде названий в Царстві Небесному. Бо кажу вам: якщо праведність ваша не буде більшою праведності книжників і фарисеїв, не ввійдете ви в Царство Небесне.

Ви чули, що було сказано прадавнім:
- не вбивай, хто ж вб'є, буде підлягати суду;
- не прелюбствуй;
- якщо хто відпустить дружину свою, хай дасть їй розвідну;
- не принось неправдивої клятви, але виконуй перед Господом клятви твої;
- око за око і зуб за зуб - не вчиняйте так, не суперечте злому;
- не лицемірте і не виставляйте добро на показ.

Моліться лише так:

Отче наш, Який на Небесах! Хай святиться ім'я Твоє; Хай прийде Царство Твоє; Хай буде воля Твоя і на землі, як на небі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні. І прости нам борги наші, як і ми простили боржникам нашим. І не введи нас в спокусу. Але врятуй нас від лукавого. Бо твоє - Царство, і сила, і слава навіки. Амінь.

ЗАПОВІДІ ХРИСТОВІ

Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і тля руйнують і де злодії підкопують і крадуть; але збирайте собі скарби на небі, де ні міль ні тля не руйнують і де злодії не підкопують, і не крадуть. Бо де скарб твій, там буде і серце твоє.

Світильник тіла є око. Око чисте - і тіло чистим буде, око погане - і тіло буде темне. Отже: якщо світло, яке в тобі, є пітьма, то яка велика ця пітьма?!

Не можна слугувати двом панам. Не можна служити Богу і служити багатству.

Тому кажу Вам: не турбуйтесь для душі вашої, що вам їсти чи що пити, ні для тіла вашого в що вам вдягнутися. Душа чи не більша їжі, а тіло - одягу?

Не судіть, щоб і ви не були підсудні. Що ти дивишся на смітнину в окові брата твого, а колоду в твоєму окові не помічаєш?

Просіть і дано буде Вам, шукайте і знайдете; стукайте і відкриють Вам.

І так в усьому, як хочете, щоб люди вчиняли з вами, так з ними вчиняйте і ви; бо це Закон і Пророки.

Заходьте вузькими воротами, бо широкі ворота і просторий шлях, що веде до загибелі, і багато йде ним. Бо вузькі ворота і вузький шлях, що веде в життя і небагато знаходять його. Стережіться лжепророків, які приходять до Вас в одежі овечій, всередині ж вовки хижі. По плодах їх впізнаєте їх.

Нема нічого прихованого, що не відкрилось би, і тайного, чого не взнали б.

Істино кажу вам: не поставало серед народжених жінками більшого ніж Іоанн Хреститель, але найменший в Царстві Небесному більший за нього.

Хто має вуха слухати, хай чує!

Знаючи помисли їх, Він сказав їм: всяке царство, розділене внутрішньою ворожнечею, перетворюється в пустелю, і ні одне місто чи дім, розділене внутрішньою ворожнечею, не встоє.

Добра людина з доброго скарбу виносить добре, а зла - із злого - зле.

Бо хто має, тому і дано буде; і буде в нього достаток, а хто не має, в того буде забране і те, що має.

Бо потрібно, щоб прийшли спокуси; але горе тій людині, через яку спокуса приходить.

Бо де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я посеред них.

Чоловік і жінка - вони вже не двоє, а плоть єдина. Отже, що Бог поєднав, того людина хай не зруйнує.

І ще кажу вам: легше верблюду ввійти у вушко голки, ніж багатому - в Царство Боже.

Як і Син Людський не для того прийшов, щоб Йому слугували, а щоб послугувати і дати душу Свою як викуп за багатьох.

І все, чого не попрохаєте в молитві з вірою, отримаєте.

Полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всією душою твоєю, і всім розумінням твоїм. Це найбільша і перша заповідь. Друга : полюби ближнього твого як самого себе. На цих двох заповідях тримаються Закон і Пророки.

Нехай не називають вас равві, бо один у вас Учитель, ви ж всі брати. І батьком своїм не називайте нікого на Землі, бо один у вас Батько - небесний. І хай не називають вас наставниками, тому що наставник у вас один - Христос.

Небо і земля пройдуть, слова ж Мої не пройдуть. Про день же той і годину ніхто не знає, ні ангели небесні, ні Син, а один лише Батько...

Готуйтесь, бо в час, в який не думаєте, прийде Син Людський.

Якою мірою ви міряєте, відмірено буде й вам. Давайте, і вам буде дано.

Головні заповіді: не вбивай, не перелюбствуй, не крадь, не лжесвідчи, шануй батька й матір, полюби ближнього свого як самого себе.

Думаєте ви, що Я прийшов дати мир на землі? Ні, говорю вам, а меч і роз'єднання; бо віднині п'ятеро в одному домі будуть роз'єднані: троє проти двох і двоє проти трьох... Вогонь прийшов я звести на землю; і як хочу я, щоб він уже розгорівся! Хрещенням повинен я хреститись; як я томлюсь, доки це не звершиться!

Якщо хто не буде народжений від води і Духа, не зможе ввійти в Царство Боже. Народжене від плоті є плоть, і народжене від Духа є дух. Не дивуйтесь, що Я сказав тобі: потрібно, щоб ви народились згори. Вітер віє, де захоче, і голос його чуєш і не знаєш, звідки приходе і куди йде. Так і народжений від Духа.

Майте віру в Бога. Істинно, істинно кажу вам: хто скаже цій горі: підіймись і кинься в море, і не засумнівається в серці своєму, а буде вірити, що збудеться те , що він каже - буде йому.

Ось знамення, які будуть супроводжувати увірувавших: іменем моїм будуть виганяти бісів, будуть говорити на нових мовах, будуть брати зміїв, і, хоч би смертельне що випили, не зашкодить їм, на хворих будуть накладати руки, і вони будуть здорові.

Або назовіть дерево добрим і плід його добрим,

Або назовіть дерево поганим і плід його поганим.

Бо по плоду пізнається дерево.

Виродки зміїні, як можете ви говорити добре будучи злими? Бо від надлишку серця говорять вуста.

І не бійтесь вбиваючих тіло, душі ж не в змозі вбити, а бійтесь хто в змозі і душу і тіло загубити в гієні. Чи не два горобці продаються за асірій? І ні один з них не впаде на землю без волі Батька вашого. У вас же і волосся на голові все пораховане. Не бійтесь же: ви кращі багатьох горобців.

Я - Хліб життя. Хто приходе до Мене не буде плакать, і віруючий в мене не матиме спраги ніколи... Батьки ваші їли в пустелі манну і вмерли.

Цей Хліб з неба сходить, що людина від нього вкусила і не вмерла. Хліб, який я дам, є плоть Моя, яку Я даю за життя світу... Поїдаючий мою плоть, і п'ючий мою кров в Мені перебуває і Я в ньому.

Я перебував в іншому світі "раніше Авраама". В Мені Батько і Я в Батькові.

Отже не хвилюйтесь, і не кажіть: "що нам їсти?", або: "що нам пити?", або: "в що вдягнутись?", бо цього шукають язичники; знає Батько ваш небесний, що маєте потребу ви у всьому цьому.

Не здоровим потрібен лікар, хворим. Підіть і навчіться, що значить:

милосердя хочу, а не жертви. Я прийшов призвати не праведних, а грішних.

Коли молитесь, не будьте, як лицеміри, які люблять молитись в синагогах і стояти на перехрестях вулиць, щоб показати себе людям...Ти ж, коли молишся, ввійди у внутрішній покій твій і, закривши двері твої, помолись Батькові твоєму, який в тайні і Батько твій, що бачить в тайні, відплатить тобі.

Молячись не просторіч, як язичники, бо вони думають, що в багатослів'ї своєму будуть почуті. Отже не уподібнюйся їм; бо знає Батько ваш в чому маєте ви потребу.

Те, що зробили ви одному з братів Моїх менших, те зробили Мені.

Батько буде судити не по переконанню людей, а по їх справах. Той, хто слугує ближньому, слугує богу, нехай навіть він цього не розуміє.

Дві головні заповіді: Господь Бог наш є Бог єдиний і полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всім розумом твоїм, і всією кріпостю твоєю. І друга: полюби ближнього твого, як самого себе.

Немає інших заповідей, більших за ці. На них держиться Закон і Пророки.

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ІОАННА. ПОЧАТОК

Спочатку було Слово,
І Слово було з Богом,
І Слово було Бог;
Воно було спочатку з Богом,
все через Нього виникло,

Що виникло,
В ньому було життя,
І життя було світло людям,
І світло в пітьмі світить,
І пітьма його не обняла,
І Слово стало плоттю,
І існувало серед нас,
І ми побачили Славу його,
Славу Сина єдинородного від Батька,
Повного благодаті і істини,
Бо Закон був даний через Моісея,
Благодать же і істина через Іісуса Христа.
Бога ніхто не бачив ніколи:
єдинородний Син, сущий в лоні Батька
Він відкрив.

ЗАПОВІДІ ПРОРОКІВ

Осія: Любов між людьми дороша Богові всіх пишних ритуалів."Милосердя хочу, а не жертви"- говорить Господь через пророка.

Ісайя: До чого Мені безліч жертв ваших? - говорить Бог. Коли ви приходите перед лице моє, хто вимагає від вас цього? Досить топтати двори Мої. І не приносьте більше непотрібних дарів. Віддаліть від очей Моїх злодіяння ваші, перестаньте творити зло, навчіться робити добро, шукайте правди, стримуйте насильників, захищайте сиріт, вступіться за вдову.

Галлель: Суть Закону в золотому правилові: "Не роби іншим того, чого не бажаєш собі".

Від Іоанна: Настане час і настав уже, коли істинні поклонники будуть поклонятись Батькові в дусі і істині, бо таких поклонників Батько шукає собі. Бог є Дух, і ті, хто поклоняється йому, повинні поклонятись в дусі і істині...

ВІД ЛУКИ

Вам, хто слухає, кажу: любіть ворогів ваших, благотворіть ненавидячих вас, благословляйте проклинаючих вас і моліться за обіжаючих вас. Тому, хто вдарив тебе по щоці, підстав і другу, і віднімаючому в тебе верхній одяг, не перешкоджай взяти й сорочку. Всякому, хто просе в тебе, давай і від того, хто взяв твоє, не вимагай назад. І як хочете, щоб з вами вчиняли люди, так і ви чиніть з ними. І якщо любите люблячих вас, яка вам за те подяка? Бо й грішники люблячих їх люблять. І якщо робите добро тим, які вам роблять добро, яка вам за те подяка? Бо й грішники те ж роблять. І якщо в борг даєте тим, від яких надієтесь отримати назад, яка вам за це подяка? бо й грішники дають в борг грішникам, щоб отримати назад більше. Але ви любіть ворогів ваших і благотворіть і в борг давайте, не очікуючи нічого; і буде вам нагорода

велика, і будете синами Всевишнього, бо він благ і до неблагодарних і злих. Отже, будьте милосердні, як і Батько ваш милосердний.

Не судіть, і не будете пісудні, не осуджуйте, і не будете осуджені; давайте і дасться всім мірою доброю, втрясеною, нагніченою і переповненою відсиплять Вам в лоно ваше; бо якою мірою мірите, такою ж відміриться і вам.

...Чи може сліпий водити сліпого? чи не обидва впадуть в яму? Учень не буває вище свого вчителя; але й удосконалившись, буде всякий, як вчитель його. Що ти дивишся на сучок в оці брата твого, а колоди в твоїм оці не помічаєш? Або, як можеш сказати брату твоєму: брат! Дай я дістану сучок з ока твого, коли сам не бачиш колоди в твоїм оці? Лицемір! Дістань раніше колоду з твого ока, і тоді побачиш, як дістати сучок з ока брата твого.

Немає доброго дерева, яке приносило б поганий плід; і немає поганого дерева, яке б приносило плід добрий; бо всяке дерево пізнається по плоду своєму, тому що не збирають смока з терновника і не знімають виноград з куща.

Добра людина з доброго скарбу серця свого винесе добре, а зла людина із злого скарбу серця свого винесе зле, бо від надлишку серця говорять вуста його.

Що ви звете Мене: Господи! Господи! - і не робите того, що я говорю? Всякий, хто приходе до Мене і слухає слова Мої і виконує їх, скажу вам, кому подібен. Він подібен людині, що будує дім, яка копала, заглибилась і поклала основу на камені; чому, коли сталась повінь і вода натиснула на цей дім, то не змогла порушити його, тому що він був заснований на камені. А слухаючий і невиконуючий подібен людині, що побудувала дім на землі без фундамента, який, коли натиснула на нього вода, той час обрушився і руйнування дому цього було велике.

Кому мало прощається, той мало любе...

Вийшов сіятель сіяти зерно своє, і коли він сіяв, якесь впало при дорозі і було затоптано і птахи небесні склювали його; а інше впало на камінь і зійшовши засохло, тому що не мало вологи; а якесь впало між тереном і виріс терен і заглушив його; а якесь впало на добру землю і, зійшовши, принесло плід сотенний. Сказавши це, промовив: хто має уші слухати, хай чує!

Ніхто, запаливши свічку, не накриває її сосудом, або не ставе під ліжко, а ставе на підсвічник, щоб ті, хто заходе, бачили світло. Бо немає нічого тайного, що не зробилось би явним, ні сокровенного, що не стало б відомим і не відкрилось би. Отже наглядайте, як ви слухаєте: бо хто має, тому дано буде, а хто не має, у того відніметься і те, що він думає мати.

Бо хто хоче душу свою зберегти, той загубить її, а хто загубить душу свою ради мене, той збереже її. Бо що користі людині придбати весь світ, а себе самого загубити чи нашкодити собі?

Хто не проти вас, той за вас.

Ніхто не робить латки до старої одежі, відірвавши від нової одежі; бо

інакше й нову розірве і до старої не підійде латка від нової. І ніхто не наливає молодого вина в старі міхи, бо інакше молоде вино порве міхури й само витече, і міхи пропадуть; молоде вино необхідно вливати в нові міхи, тоді збережеться і те, і інше. І ніхто, пивши старе вино, не захоче в той час молодого, бо каже: старе краще.

Прощаються її гріхи чисельні за те, що вона полюбила багато, а кому мало прощається,той мало любе.

Всяке царство, що розділилось само в собі - опустіє, і дім, що розділився сам в собі, впаде, якщо ж сатана розділився сам в собі, то як встоє царство його?

Не хлібом одним буде жити людина, але й всяким словом Божим.

Істинно кажу вам: ніякий пророк не сприймається на своїй Батьківщині.

Не здорові мають потребу в лікарі, а хворі. Я прийшов призвати не праведників, а грішників до покаяння.

Горе вам, багаті! Бо ви вже одержали свою втіху. Горе вам, пересичені нині! Бо жадтимете. Горе вам, хто сміється нині! Бо заплачете і заридаєте. Горе вам, коли всі люди будуть говорити про вас похвально! Бо так поступали з лжепророками батьки їх.

Коли нечистий дух вийде з людини, то ходить по безводних місцях, шукаючи спокою, і, не знайшовши, каже: повернусь в дім мій, звідки вийшов і, повернувшись, знаходить його підметеним, вбраним; тоді йде і бере з собою сім інших духів, зліших за себе і зайшовши живуть там, - і буває для людини тої останнє гірше першого.

Горе вам законники, що ви взяли ключ розуміння; самі ж не зайшли і входячим перешкодили.

Віддавайте кесареве кесарю, а Боже Богу.

І сказав Йому диявол: Тобі далм владу над всіма царствами і славу їх,

бо вона передана мені і я, кому хочу даю її.

Кому більше прощається, той більше любе.

Коли хтось сказав Йому: Господи! Я піду за тобою, куди б ти не пішов. І він відповів йому: лисиці мають нори, і птахи небесні - гнізда; а Син Людський не має де прихилити голову. А іншому сказав: іди за Мною. Той сказав:

Господи! Дозволь мені раніше піти і поховати батька мого. Але Іісус відповів йому: залиш мертвим захороняти своїх мерців, а ти йди, благовіствуй царство Боже.

Один законник встав і, спокушаючи його, сказав: Вчителю! Що мені робити, щоб спадкувати життя вічне? Він же відповів йому: в законі що написано? Як читаєш? Він сказав у відповідь: Полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всією душею твоєю і всією кріпостю твоєю, і всім

розумінням твоїм, і ближнього твого, як самого себе. Іісус відповів йому: вірно ти відповідаєш, так роби, і будеш жити.

Просіть, і дано буде вам; шукайте і знайдете; стукайте і відкриють вам,

бо всякий, хто просе, отримає, і хто шукає знаходить, і тому, хто стукає, відкриють.

Отже, якщо ви, будучи злі, умієте справи добрі робити дітям вашим,тим більше Батько Небесний дасть Духу Святого просити у нього.

Всяке царство, що розділилось само в собі, опустіє; і дім, що розділився сам в собі, впаде.

Ніхто, запаливши свічку не ставе її в потайному місці ні під сосудом, а на підсвічнику, щоб ті, що заходять, бачили світло.

Світильник тіла є око; отже, якщо око твоє буде чисте, то і все тіло буде світлим; а якщо воно буде погане, то й тіло буде темне. Отже дивись: світло, яке в тобі, чи не є пітьма?

Немає нічого сокровенного, що не відкрилось би, і тайного, чого б не взнали.

Не бійтесь вбиваючих тіло і потім не в змозі більше нічого зробити; але скажу вам кого боятись: Бійтесь того, хто після вбивства може ввергнути в гієну.

Не піклуйтесь для душі вашої, що вам їсти, ні для тіла, в що вдягнутись, душа більше їжі, а тіло - одежі... Не шукайте, що вам їсти і що пити, і не хвилюйтесь, тому що всього цього шукають люди цього світу; ваш же Батько знає, в чім ви маєте потребу; краще слухайте Царство Боже і це все прикладеться вам.

Від всякого, кому дано багато, багато і вимагатиметься, і кому багато довірено, з того більше спитають. Вогонь прийшов я звести на землю і як бажав би, щоб він уже загорівся. Хрещенням повинен я хреститись; і як я томлюсь, доки це збудеться! Чи думаєте ви, що я прийшов дати мир землі? Ні, кажу я вам, а роз'єднання; бо віднині п'ятеро в одному домі станутъ розділятись, троє проти двох і двоє проти трьох.

Бо всякий, підіймаючий сам себе, принижений буде, а принижуючий себе возвиситься.

Вірний в малому і в більшому вірний, а невірний в малому, невірний і в більшому.

Від Іоанна: Цей є, про Которого я сказав: за мною йде Муж, який став попереду мене, тому що він був раніше мене.

Всякий, хто п'є воду цю, прагнутиме знову, а хто буде пити воду, яку я дам йому, той не буде бажати навік, але вода, яку я дам йому, зробиться в ньому джерелом води, що тече в життя вічне.

Бо хліб Божий є той, що сходе з небес і дає життя світу.

ІЗ КНИГИ ЕККЛІЗІАСТА

Всьому свій час, і час всякій речі під небом: час народжуватись, і час вмирати; час саджати, і час виривати посаджене; час вбивати, і час лікувати; час руйнувати, і час будувати; час плакати, і час сміятись; час нарікати, і час танцювать; час розкидати каміння, і час збирати каміння; час обіймати, і час ухилятись від обіймів; час шукать, і час губити; час зберігать, і час кидати; час роздирати, і час зшивати; час мовчать, і час говорити; час любити, і час ненавидіти; час війні і час миру.

Що користі працюючому від того, над чим він трудиться? Бачив я цю турботу, що дав Бог синам людським, щоб вони вправлялись в тім. Все створив Він прекрасним в свій час, і вклав мир в серця їх, хоча людина не в змозі осягнути справи, які Бог робе від початку до кінця. Пізнав я, що немає для них нічого кращого, як веселитись і робити добро в житті своєму. І якщо який чоловік їсть і п'є, і бачить добро у всякому труді своїм, то це - дар Божий. Пізнав я, що все, що робить Бог, перебуває навіки: до того нічого добавити і від того нічого відняти, і Бог робе так, щоб благоговіли перед лицем його. Що було, те і тепер є, і що буде, вже було - і Бог покличе минуле.

Ще бачиив я під Сонцем місце суду, а там беззаконня; місце правди, а там неправда. І сказав я в серці своїм: "праведного і нечестивого буде судити Бог; тому що час для всякої речі і суд над всякою справою там".

Сказав я в серці своїм про синів людських, щоб випробував їх Бог, і щоб вони бачили, що вони самі по собі тварини, тому що участь синів людських і участь тварин - участь одна: як ті вмирають, так вмирають і ці, і одне дихання у всіх, і немає у людини переваги над твариною, тому що все - суєта! Все йде в одне місце: все виникло з праху і все повернеться в прах.

Хто знає: дух синів людських сходить вгору, чи дух тварин сходить вниз, в землю?

Отже побачив я, що немає нічого кращого, як насолоджуватись людині справами своїми: тому що це - доля його; бо хто приведе його подивитись на те, що буде після нього?

ІЗ "ПОВЧАННЯ ВОЛОДИМИРА МОНОМАХА СИНАМ"

Діти мої! Хваліть Бога! Любіть також людство. Не піст, не усамітнення, не монашество врятують вас, а благородні справи. Не забувайте бідних: годуйте їх і думайте, що всяке надбання є боже і доручене вам лише на час. Не ховайте багатство в надрах землі: це противно християнству. Будьте батьками сиріт,.. не давайте сильним губити слабих. Не вбивайте ні правого, ні винуватого: життя і душа християнина священні. Не призивайте просто так імені бога; давши клятву, не порушуйте її. Не оставляйте хворих; не бійтесь мертвих, бо всі вмремо. Не майте гордині ні в умі, ні в серці, а думайте: ми не вічні, нині

живі, а завтра в труні. Бійтесь всякої брехні, п'янства та шкідливих пристрастей, однаково пагубних для тіла і душі.

Шануйте старих людей як батьків, любіть юних як братів...Шануйте гостя і іменитого і простого... бо гості розповсюджують в чужих землях і добру і погану про нас славу. Вітайте всяку людину, коли йдете мимо. Любіть своїх дружин, але не давайте їм влади над собою. Все добре пізнавши, ви повинні пам'ятати, чого не знаєте, тому навчатись. Батько мій (Ярослав Мудрий), сидячи дома, розмовляв п'ятю мовами, за що поважали нас іноземці. Лінь мати пороків, стережіться її. Людина повинна навчатись завжди: в дорозі, на коні. Вночі відпочивайте, але хай не застане вас сонце в постелі.

...Двічі розбивав я собі голову, пошкоджував руки і ноги, не боячись за життя в юності і не шкодуючи голови своєї. Але Господь беріг мене. І ви, діти мої, не бійтесь смерті, ні битви, ні звіра, а будьте мужами у всякому випадку, надісланому від Бога. Якщо проведіння визначило кому вмерти, то не врятують його ні батько, ні мати, ні брати. Варта божа надійніша людської.

ДЄТКА ПОРФИРІЯ ІВАНОВА

- живи з бажанням робити людям добро;
- все роби з задоволенням;
- не пий ні вина, ні горілки; їж якомого менше м'яса;
- один день на тиждень голодай;
- ходи босоніж по снігу і траві хоча б декілька хвилин в день;
- зранку і ввечері обливайся холодною водою;
- побільше бувай на повітрі з відкритим тілом.

КАРЛОС КАСТАНЕДА: ЗАПОВІДІ МАГІВ МАЙЯ

В своєму житті людина має чотири вороги: страх, ясність розуму, силу і старість. Страх необхідно подолати; ясності - протистояти, бо то лише омана; потрібно усвідомити, що сила не твоя; а старості, яка бажає спокою - протистояти.

БЕТТЕЛЬГЕЙМ БРУНО: "ОСВІЧЕНЕ СЕРЦЕ"

(Закони фашистського концентраційного табору
ї Вони ж імперські, вони ж закони держав - тираній.)

Для того, щоб держати людей в покорі, необхідно перетворити людські умови життя в бездуховні і бездумні умови існування свійської тварини. А для цього в усі часи темні ієрархії користувались правилами:

- лишити людину інформації з зовнішнього світу з тим, щоб вона (людина) не знала і не думала про краще життя; - розповсюджувати інформацію про те, що будь-які зміни приведуть до того, що буде ще гірше;
- дозволити користуватись інформацією, яка нічого неварта з точки зору змін; при цьому повинна домінувати думка про неможливість змін;
- привити людині психологію і поведінку дитини з акцентом на фізіологічні потреби;
- роздувати "муху до слона" : при всіх перевіряти чисті руки, ставити в куток, зняти штани і т.п.;
- відсутність законів і правил; зведення їх до асоціації з особистістю: я хазяїн - я закон; я керівник - ти дурак, можу дозволити, а можу – і ні; хочу підтримаю, хочу покараю;
- використовувать в якості зворотного зв'язку донос;
- впровадити колективну відповідальність, караючи всіх за винного одного;
- впровадити правило "не висовуйся". Хто висунувся - не зносити голови;
- навчити дивитись - і не бачити, слухати - і не чути, поки не дозволять;
- пересварити людей чергами, привілеями, увагою, нагородами і т.п.;
- знищити віру у власні можливості;
- створити серед рабів еліту; гірше чужих катів бувають лише свої;
- перетворити людей в зомбі, довести виконання наказів до автоматизму без усвідомлення їх суті (показові в цьому відношенні армія, поліція та інші державні інститути);
- привчити не бачити очевидне; говорити на біле - чорне, на чорне - біле;
- привити постійне почуття страху: постійне очікування біди, болі, кари, смерті і т.п.; погроза повинна бути страшніша за її виконання;
- знищити ознаки особистості з підгонкою рис людини до рис і ознак еліти суспільства;
- програмувати свідомість, безперервно прокручуючи одну і ту ж інформацію;

Для того, щоб залишитись людиною за будь-яких умов, необхідно дотримуватись двох правил:

- створити для себе область автономної поведінки, де лише я сам можу приймати рішення;
- мати в свідомості етичну межу, опуститись нижче якої для людини гірше смерті.

Модифікації перелікованих законів в радянському і пострадянському просторі:

- при наявності зовнішньої дисципліни знищити внутрішню, особисту;
- створити атмосферу бездіяльності і безвідповідальності під дахом кругової колективної поруки;
- створити атмосферу терору: скорочення штатів, пониження посади, залишити без заохочення і т.п.;
- створити атмосферу невартості - будеш робити, що скажуть, а не те,що можеш;
- власна творчість і діяльність лише з дозволу;
- вчись, але не для справи відокремити знання від діяльністі;
- ввести характеристики і подібні їм документи на відповідність еліті;
- заохочувати до спільних дій і до адаптації: навіщо працювати, коли можна вкрасти, або забрати - крадуть всі;
- створити атмосферу брехні і подвійної моралі- закон викривленої реальності;
- платити не за роботу, а за відповідність системі;
- створюй атмосферу секретності: бери, але щоб ніхто не бачив; роби, але щоб ніхто не знав, що ти робиш;
- нікому не довіряй, слідкуй заа всіма, донось на всіх; навколо тебе всі зрадники, негідники, шпигуни.

ЧЕСТЕРФІЛЬД. ПІСЬМА ДО СИНА

Честолюбство дурня створюється і обмежується прагненням до гарних речей і їжі. Честолюбство розумного - в прагненні до знань, в правдивості і благородстві, до якостей, які не продаються, а отримуються тими, в кого ясна голова і добре серце.

В юності необхідно вирішити три задачі: привити почуття обов'язку, накопичити необхідні для життя знання, одержати добре виховання.

Для того, щоб пізнати Людину необхідні увага, реальність, проникливість.

У кожної людини багато пристрастей, але завжди є одна, пануюча, якій підкорені інші. Знайди її і не довіряй всьому, що її зачіпає.

Лінь, неуважність і байдужість - недоліки, які можна пробачити хіба що старим. В молодої людини повинно бути прагнення вирізнитись і бути першою; вона повинна бути пильною, діяльною і невтомною в пошуках засобів, щоб цього досягти.

Презирство людям перенести важче всього і вони дуже неохоче його прощають їм набагато легше забути любу завдану їм шкоду, ніж просто кривду.

Якщо ти бажаєш подобатись людям, будь до них уважний, пам'ятай, що у кожної людини є своє маленьке самолюбство, і своєю увагою ти їм догоджаєш.

Недостатня увага зачіпає його гордість і неминуче викликає обурення або, по меншій мірі, недоброзичливість.

Насолода це риф, об який розбивається більшість молодих людей...В звичайному змісті слова життєлюб - всього навсього гуляка, непробудний п'яниця, справжній розпусник і відчайдушний лихослов... При виборі насолодження користуйся принципом: поклади на одну чашу терезів всю ту радість, яку несуть насолоди нинішньої години, а на іншу наслідки, і зроби свій вибір.

Роби завжди щось одне і ніколи не відкладай на завтра те, щоможеш зробити сьогодні. Уважність і пильність - вірні ознаки людини незаурядної, тоді як поспішність, хвилювання і метушливість - характерні риси людини легкої поведінки і слабкої волі.

Необхідно всіляко уникати неприємних для оточуючих поз і незграбних жестів.

Бажати, щоб кожний думав так, як і ти - все рівно що бажати, щоб кожний був твого зросту і твого складу.

Немає нічого більш злочинного, низького і сміхотворного, як брехня.

Брехня витікає з боягузства, мстивості, неохайливості. До останньої відноситься брехня розповідачів і істориків.

Щирої дружби з першого погляду не буває, буває корислива - бійся її. Є ще одна різновидність "дружби" - змова, частіше у молодих людей на грунті низьких цілей: розгулу, п'янства і т.п., яку можна інтерпретувати як змову проти моральності і людяності.

Дуже приємний і послужливий співбутильник може виявитись дуже непідходящим і дуже небезпечним другом.

Думка про тебе залежить від думки про твоїх друзів. Скажи мені, хто

твої друзі, і я скажу тобі, хто ти. Вибір друзів визначає вибір товариства.

Приклади всі зусилля до того, щоб спілкуватися з тими, хто розумніший і кращий за тебе, що спонукає тебе до самовдосконалення. Спілкування з людьми більш низького рівня змусить тебе опуститись. Яке товариство, в якому ти знаходишся - такий і ти сам.

Людина здібна, достойна і гарно вихована скрізь прокладе собі шлях.

Міцні знання введуть його в краще товариство, а манери зроблять його бажаним гостем. Ввічливість і гарні манери необхідні для краси інших якостей. Без них ніякі знання, ніяка досконалість не предстають в належному світлі. Без них вчений перетворюється в педанта, філософ - в циніка, військовий - в грубу скотину.

Вірний засіб сподобатись іншим - це відноситись до них так, як бажав би ти, щоб вони відносились до тебе. Завжди дотримуйся тону пануючого в товаристві, в яке ти попав. Не говори про себе - це втомлює, навіває нудьгу. Не виставляй напоказ свої достоїнства - якщо вони дійсні- про них узнають і так. Пам'ятай, що в кожній компанії є свої звички і нахили; і те, що якнаайкраще підходить до однієї, може бути цілком

непристойним в іншій. Те, що розважає одну компанію, може виявитись безглуздим і образливим в іншій.

В відношеннях з людьми, до яких відчуваєш прихильність, постарайся розпізнати їх найбільше достоїнство і найбільшу слабкість. Віддай належне першому і похвали те, що є їх слабкістю (особливо, якщо вони не впевнені в якійсь якості). Предметом гонористості є те, про що людина любе більше всього говорити. У жінок це краса - ніякі лестощі тут не виглядатимуть грубо, а якщо жінка красива - то розум, якщо вона негарна й дурна, то потрібно похвалити щось невловимо особливе... Чоловік бажає, щоб його сприймали розумнішим, ніж він є насправді, а жінка - щоб її вважали красивішою.

Непогано запримітити невеликі звички, пристрасті, антипатії і смаки людей і постаратися потакати їм. Увага до таких дрібниць викликає прихильність людей до тебе і іноді має значення більше, ніж значні речі.

Знання - це впевненість і притулок в похилому віці, але оволодівають ними в молодості. Чим більше знає людина - тим вона вільніша.

Немає людини, яка б була чудова у всіх відношеннях, і навряд чи можна знайти таку, яка була б зовсім ні на що не здатна.

Повне володіння собою, терпіння, тактовність, гнучкість, проникливість, спокій, уміння здаватись відвертим і при цьому не видати своїх думок - це якість політичного і громадського діяча.

Кожному достоїнству і кожній добрій якості людини протистоїть який-небудь недолік або який-небудь порок; розвинувшись черезмірно щедрість стає марнотратством, бережливість - скупістю, хоробрість - безрозсудством, обережність – боязливістю і т.п. І якщо добрі чесноти прекрасні, то порок відворотний. Особливо важливе почуття міри в міркуваннях. Чим більше ти знаєш, тим скромнішим тобі необхідно бути.

Приємна зовнішність, вишуканість руху, вміння зі смаком одягатись, мелодійний голос, відкритий, привітний вираз обличчя - якості, що прихиляють до себе, на відміну від незграбності, неохайності, невміння поводити себе в суспільстві, поганої розмови і т.п. Особливо необхідно звертати увагу на сміх, який часто буває проявом невихованості і обмеженого розуму. За сміх приємніша посмішка. Мова (як і сміх) повинна бути (як і сміх) приємною для слуху.

Люди частіше слідують голосу Серця, ніж розуму. Шлях до серця лежить через почуття; зумій сподобатись вухам і очам, і половина справи зроблена.

Перше відчуття (зовнішність і мова) найбільш важливе і рідко переоцінюється.

Вміння говорити, благородна осанка і уміння впливати на інших - ті якості, які просто необхідні, особливо для оцінки чоловіка жінками, які створюють більшу частину репутації.

Є дві різновидності розуму: ліниві і легковажні. Перші не дають можливості досягнення мети, другі роблять людину смішною. Для людини ж настирливої і працелюбної всяку ціль можна досягнути, для неї немає нічого неможливого.

Жінки - це дорослі діти; нерідко підкоряючись більше емоціям, ніж розсудку і здоровому глузду. Якщо думка самої жінки про її якості применшується - це викликає гнів, що заперечує всяку логіку, якщо ж вони завищені через улесливість і компліменти - це дуже прихиляє їх до вас.

Вони надзвичайно гордяться серйозністю справи, але рідко вміють робити її добре, люблять встромити ніс не в свої справи, чим нерідко приносять шкоду. Жінки з подякою сприймають будь-яку помсту. Вони карбують репутацію в суспільстві і пускають її в обіг.

В великому натовпі люди збуджують один одного. І якщо лідери не знайдуть вихід накопиченому збудженню, натовп знайде його сам.

Через лінощі розуму до аналізу і витвору власної думки люди нерідко повторюють те, що чують від інших, а потім вперто стоять на цьому, бо сказали так самі.

Вчиняй з іншими так, як ти бажав би, щоб вчинили з тобою. Інші вчинки неправомірні, несправедливі і злочинні.

Невимушеність, витонченість, приємне обходження і чудова зовнішність невідпорно діють на жінок.

Ідеал людини - це невимушене відкрите обличчя і стислі, стримані думки. Не перказуй і не слухай плітки. Плітки це свого роду злодійство: того, хто покриває крадене мають за такого ж негідника, як і злодія.

Людину зустрічай як хвору, якщо вона приїхала з району епідемії, хоча вона й здорова.

Лайка з вуст нерозумної і поганої людини звучить похвалою для розумних і благородних людей.

Стиль мови має таке ж значення, як і зовнішність. І якщо поетами народжуються, то оратором людина робить себе сама.

Ніколи не роби висновків про людину лише за словами інших.

Для чоловіка бути правдивим те ж саме, що для жінки бути невинною.

Найцінніше, що є у Людини - це її добре ім'я.

Швидкість - це душа справи, а для того, щоб все вирішувалось якомога

швидше, необхідно відпрацювати систему для всього, чим доводиться займатись, і неухильно її дотримуватись. Навіть в читанні книг необхідні послідовність і цілеспрямованність.

Щоб зберегти і не прогавити найбільш цінне з прочитаного, заведи зошита і занотовуй все, що може тобі стати в нагоді в майбутньому.

Людина стає особистістю тоді, коли на все має власні міркування, а не сліпо користується чужими.

Люди ненавидять тих, хто дає їм відчути власну неповноцінність.

В здоровому тілі - здоровий дух. Хвороби накладають свій відбиток на психіку, рішення і вчинки людини.

Розумна людина може поспішати, але вона ніколи нічого не робе поспіхом, вона знає, що все, що робиться поспіхом, неминуче робиться погано. Дрібні люди можуть поспішати, коли справа, за яку вони взялись, виявилась їм не під силу.

Бережи і покращуй здоров'я; пам'ятай, що без нього всі радощі життя - ніщо.

Година в молодості коштує доби в похилому віці, якщо вона прожита з користю.

Забобони - це наші коханки. Розум - в кращому випадку - дружина: ми його часто чуємо, але рідко замислюємось над тим, про що він говорить.

Ніщо так не улещує людей і не прихиляє їх до привітності і гостинності, як сприйняття їх звичаїв і звичок.

Неуважність до співрозмовника - вірна ознака людини дрібної, легковажної, пустої і невихованої.

Читай краще менше, але краще те , що веде до визначеної мети, або має до неї пряме відношення.

Для джентльмена і талановитої людини є лише два варіанти дії: або бути зі своїми ворогами підкреслено ввічливим, або збити їх з ніг.

Молоді люди звичайно впевнені, що вони цілком розумні; як п'яні бувають впевнені, що вони достатньо тверезі.

Пристрасть без досвіду загрозлива; досвід без пристрасті безпомічний і в'ялий. Союз того і іншого є досконалість.

Досвід і аналіз життя по книгах відрізняються так само, як жива квітка від свого зображення.

Мистецтво подобатись - це по суті справи мистецтво піднестись, вирізнитись, створити собі ім'я і добитись успіху.

Державні діячі і красиві жінки не відчувають як старіють, стаючи предметом насмішок і презирства.

Гулящий образ життя - різновидність самогубства. Духовна суть гине, тваринне продовжує жити. Справи не заважають втіхам, а їх гармонія лише підсилює одне одного.

Як в дружбі, так і в ворожнечі, необхідно окреслити межі довірливості і неприйняття, щоб перша не стала загрозливою, а друга - непримиренною.

Особиста відданість ціниться вище суспільних заслуг і сильніше винагороджується.

Хитрість і віроломство нерідко є єдиною зброєю обмежених жінок.

ЛІХТЕНБЕРГ.АФОРИЗМИ

Пригноблюють лише той народ, який дозволяє себе пригноблювати.

Кожний народ має владу, якої заслуговує.

Людство розподіляється на три класи:

- не молись і не трудись (каста влади);
- молись і не трудись (підлабузники, пройдисвіти, духовенство);
- молись і трудись (трудовий люд).

Я віддав би багато, щоб узнати, для кого власне були здійснені подвиги, про які офіційно кажуть, що вони здійснені "на благо батьківщини"?

Майбутнє повинно бути закладене в сучасності. Це зветься планом.

Вченість також може родити листя, не даючи плодів.

Люди, що занадто вникають в тонкощі, рідко бувають великими людьми, а їх дослідження в більшості настільки ж безкорисні, наскільки й тонкі.

Небезпечно бути правим в тому, в чому неправі великі світу цього. (Вольтер)

Вчимось не для життя, а для школи.

Наш розум занапащають звички.

Хто не розуміє нічого крім свого розділу знань, той і його розуміє недостатньо.

Просто неймовірно, як сильно можуть нашкодити правила, лише тільки наведено в усьому занадто суворий порядок.

Невже це такий рідкий випадок, коли філософія не дає можливості пофілософствувати.

Щоб побачити нове, його необхідно спочатку винайти. Для того, щоб блукати по лабіринту, його спочатку необхідно побудувати.

Шукай в малому велике, а в великому - мале.

Те, що здається дивним, рідко залишається без пояснення. Навпаки, нез'ясоване з часом вже не здається дивовижним і, можливо, ніколи таким і не було.

Якщо природа - вчитель, то ми - школярі, які більше слухають розмови товаришів, ніж вчителя.

І невігластво буває іноді корисним.

Виховання - це друге народження.

Найзначніші події в світі не робляться, а відбуваються.

Перший крок мудрості - нападати на все, останній - все зносити.

Дух протиріччя приносить більше користі, ніж дух єдності.

Для невинності монахинь важливіший не стільки обіт, скільки грати на вікнах.

Католики колись спалювали євреїв, поклоняючись богоматері.

Невгамовне честолюбство і недовірливість завжди йдуть поряд.

У кожної людини є своя моральна "зворотна сторона", прикрита штанами благопристойності.

Люди роблять все з особистої зацікавленості. І якщо говорять, що він живе для інших, то лише тому, що особисте співпадає з суспільним.

Характер людини проявляється в снах сильніше, ніж в житті.

Всяка благопристойність штучна. Сама безпартійність партійна.

Безталанні мрійники - небезпечні люди.

Велику людину може оцінити лише велика. В результаті натовпом керують найчастіше ті, кого може оцінити натовп.

Найгарніші і найздоровіші люди - це ті, яких ніщо не дратує.

Чесна людина і шахрай просто плутають поняття "моє" і "твоє".

Один сприймає перше за останнє, а другий - друге за перше.

Шкільний вчитель і професор вирощують не особистості, а виключно види.

Про людей слід судити не по їх поглядах, а по тому, що роблять з них самих їх погляди.

Люди, яким завжди ніколи, звичайно нічого не роблять.

Старикам дають на допомогу молодих. В багатьох випадках було б краще навпаки.

Те, що звичайно називають глибокими знаннями, в більшості не що інше, як самоаналіз, зворотнє віддзеркалення власних слабкостей.

Гарний тон знаходиться октавою нижче.

Навіть дотепи здатні іржавіти.

Мірилом прекрасного і вірного є природа.

Добра книга впливає таким чином на людей: дурні стають ще дурнішими, розумні - розумнішими, а дев'яносто відсотків ні в чому не змінюються.

Несподівана дотепна думка своєю появою більш ніж на половину завдячує

дурню, в якого вона вцілила.

Найстрокатіші птахи співають гірше за всіх.

Багато людей читають для того, щоб мати право не думати.

Хто міг би наслідувати як найкраще, наслідувати не стане.

Людину краще умовити, ніж переконати, оскільки для останнього вона повинна бути освіченою і самостійною в міркуваннях.

РІЗНЕ

Успіх залежить не лише від того, що ми робимо, але й від того, чого не робимо. /В.Плетт/.

Людина звикає і до неподобства, і до краси коханої жінки. /Езоп/.

В житті кожний "вовк" є вівцею для "вовка" іншого рівня. /"Вовки і вівці" Островського/.

Всяка істина проходить в людському розумі три стадії: спочатку - яка нісенітниця! Потім - в цьому щось є! Нарешті - хто ж цього не знає!

Головна задача в людських відношеннях - звернути увагу, слідуюча – утримати її.

Світ ламає кожного, й багато хто потім міцніший на зломі. /Хемінгуей/.

Хто йде слідом - ніколи не буде першим. /Мікеланджело/.

Краще бути першим на селі, ніж другим в місті. /Цезарь/.

Про людину, як і про суспільство взагалі, слід судити по її відношенню до дітей.

Людина не переносить, коли їй говорять про три речі: про те, що в неї поганий смак, що вона погано відноситься до людей, що вона невміє думати. /Р.Уейл/.

Людські бажання в цілому пов'язані з професією.

Не краще було б людям, якби всі їх бажання звершувались. /Геракліт/.

Хто нікуди не пливе, для того не буває попутнього вітру.

Ви мало, або нічого не виграєте, якщо будете розумнішим або більш освіченим, ніж суспільство, в якому ви знаходитесь. /Ньютон/.

Якщо ти гарно закрив вівчарню, це ще не значить, що там ти не зачинив і вовка.

Благо не в тім, щоб мати гроші, а в тім, щоб мати владу над тими, в кого вони є. /Курій/.

Не думай, що ти закінчив справу, якщо необхідно ще що-небудь доробляти. /Цезар/.

Хай підніме людина себе сама,
Хай не принизить вона сама себе,
Бо лише вона одна собі друг,
І немає більшого ворога їй,
Ніж вона сама собі. /З Махабхарати/.

ГЛАВА IV. ЯКЕ МАЙБУТНЕ МОЖЕ ЧЕКАТИ НАС.

Частина 1. Чи можна передбачити майбутнє.

Бо істинно кажу Вам: доки не пройдуть Небо і Земля ні одна нота, ні одна риса не пройдуть в законі, поки все не здійсниться.

Євангеліє від Матфея.

Не просто починати розмову про те, чого ще не розуміємо, що не визначене, не має ніякого обгрунтування.... Що є Майбутнє? Що є Доля? Що визначає наше життя: жорстка програма чи гра випадковості? Може людина впливати на свою долю чи ні? А якщо може, то в якій мірі? Як завершаться цікавлячі нас справи і події? Що взагалі ми можемо узнати про наше майбутнє?

Багато подібних питань виникає у більшості людей і кожна відповідає на них по різному. Одні вірять в повну визначеність майбутнього, інші її категорично заперечують, треті – і таких більшість – то вірять, то не вірять. Ситуація, що склалась, віддзеркалює стан в якому знаходиться область передбачення майбутнього. Астрологія, хіромантія, інші системи передбачення поряд з успішними передбаченнями дають таку кількість невірних, що навіть ті, хто фанатично вірить в передбачуваність, втрачають всяку віру в можливість прогнозувати майбутнє. І все ж не буває диму без вогню, а тому ті, хто знайомі з основами теорії ймовірності і комбінаторики, знають, що передбачені за два століття до реалізації прізвища іспанського диктатора Франко та фашистського лідера Гітлера (Гіслера – з помилкою в одну букву) є подією неймовірною (Нострадамус). Відома велика кількість передбачень, пояснити які з позиції класичних наук неможливо. Єдиним логічним поясненням отриманої інформації про майбутнє є версія про те, що воно вже існує, що воно вже якимось чином задане. І питання заключається лише в тому 1) чи задане воно повністю, чи 2) задана лише програма майбутнього розвитку світу. В першому випадку система повного (безпомилкового) опису всіх елементів природи в усі моменти часу від початку і до кінця розвитку Всесвіту буде більш складною, ніж сам Всесвіт (теорема Ешбі –Гьоделя). В другому випадку існує лише програма розвитку Всесвіту, в якій задані основні оператори для кожного індивідуального розвитку всіх його об’єктів, програма, в якій позначені всі «необхідні» віхи розвитку кожного об’єкта в відповідності з законами еволюції. Якщо перший варіант є жорстко-детермінованим – прокрустовим ложем – для всякого об’єкта і повністю виключається, як не маючий сенсу (з точки зору Людини), то другий надає деяку свободу

вибору шляхів розвитку поміж операторними точками. Другий варіант більш наближений до реального світосприйняття і в подальших роздумах будемо відштовхуватись від нього.

В якості вихідних положень подальших пошуків приймемо аксіому ієрархічності в організації (в архітектурі) Всесвіту і теорему Ешбі-Гьоделя про розумність Всесвіту. Для розумної системи, яка знаходиться ієрархічно вище людини, характерні наявність мети і механізмів досягнення цієї мети. Так же, як і Всесвіт, створений Богом (Абсолютом, Предвічним Духом, Космічним Розумом і т.д. - важлива не назва, а суть, яка заключається в тому, що Всесвіт створений лише системою по можливостях більш багатою, ніж сам Всесвіт) має свій зміст і своє призначення, так і Людство, і все в цьому світі для чогось та призначено. Все має початок і кінець. Один із головних богів індуїстської релігії Індра говорить: «мені знайомий страшний розпад Всесвіту. Я бачив, як все знищується всякий раз знову і знову в кінці всякого циклу. В цей страшний час кожний атом розпадається на первісні частинки вічності, з яких колись виникло все ... нажаль , хто порахує Всесвіти, що пішли безслідно(?) і виникнення нових, які знову і знову виникали з безформної безодні цих вод? Хто порахує епохи світів, що проходять, що безкінечно змінюють одна одну?(Брах –Мават –варта Пурана). Зі слів Індри витікає, що все народжується і все помирає; а з відомого принципу відносності – Людина, пізнавши себе, пізнає світ –можна зробити висновок, що життя Людини, Людства і Всесвіту в цілому подібні. Спроба відповісти на питання про сенс буття Людини буде спробою відповіді на питання сенсу буття всього Всесвіту, і на сутність людського життя в проміжках його тривалості. Кожна Людина відповідає за дві функції : самовдосконалення (навчання, праця, взаємовідносини з оточуючим світом) і підготовка нового покоління (народження, навчання, виховання). Кожна Людина індивідуальна –не було, немає і не буде двох однакових людей –в цьому багатство і різноманіття форм, структур, почуттів, відчуття. Не було, не буде двох однакових Всесвітів. Кожен з них повинен закласти фундамент майбутнього, кожен повинен бути неповторним, кожен повинен виконати своє призначення. Сутність, або те, що у прадавніх називалося «Невиразиме», створює Всесвіт для вирішення визначених задач. Зміст і мета цих задач нам недоступні, так само, як симфонії Бетховена вірусам. І тим не менше, якщо є задача, повинен бути і алгоритм(технологія, план) її вирішення, і засоби реалізації цього рішення. Стосовно окремих фрагментів плану Буття Всесвіту, Людства і Людини –це алгоритми розвитку Людства, операторами в якому є дванадцять сузір'їв, дванадцять «планет»,серед яких і найближчі до нас Сонце і Місяць. Трансляція програми на Землю відбувається безперервно і по слідах минулого можна судити про те, як будуть розвиватися процеси в майбутньому. Якщо сузір'я є операторами тисячолітніх ритмів (циклів) розвитку народів і держав, то планети визначають долі людей. При цьому пам'ятаючи, що

«космічні події здійснюються в космічні відрізки часу», можемо стверджувати, що життя «метеликів» визначається ритмами Сонця, Місяця і самої Землі, та й то ритмами найменшої тривалості. Програми ж життя Людини залежать від планет, але з періодом обертання навколо Сонця не більшим, ніж час життя Людини. Уже період обертання Урана (T=84 роки) по суті кардинально не впливає на долі людей, а якщо і впливає, то через взаємозв'язки з іншими планетами. Використовуючи аналогію з ЕОМ, можна говорити, що програма майбутнього Людства задана в структурах «дванадцяти сузір'їв і в структурі Сонця. «Процесором» є Земля, а трансляція програми на об'єкт» відбувається за допомоги потоку енергії і інформації, і здійснюється через електромагнітне випромінення. Підтвердженням використання саме цього механізму є багаточисельні «збої» і «поломки» що виникають на Землі під час затемнень Сонця і Місяця, коли два потоки випромінення накладались один на одного, спотворюючи інформацію, що транслювалась на Землю.

Інформація, що транслюється, має дві компоненти: постійну і рухому. Постійна являє собою ту, яка «записується» в ту мить, коли формується, народжується, створюється об'єкт майбутнього, і рухома, що надходить безперервно, відновлює і гармонізує зв'язки в середині об'єкту і між об'єктами. Прикладами запису інформації долі є папілярна лінія на руках і ногах Людини, де записано не лише генетичний портрет, але й «відбиток» «інформації» майбутнього. Якщо уважно подивитись на який завгодно предмет, можна виявити «папілярні» лінії його «долі». Але виявити –ще не значить прочитати, тому, що навіть свої власні знаки долі ми читаємо погано. Не кращі справи і з розумінням рухомої інформації. Якщо для розуміння доленосної інформації використовують астрологію, хіромантію і подібні їм системи передбачення, то для прогнозу (розуміння) рухомої інформації використовують системи зразка Таро, Рун, гексограм і т.п. По своїй суті ці системи прогнозування є узагальненими моделями якого завгодно процесу. Для Людини це, перш за все, наявність мети або цільової функції, об'єкту призначення; комплектність (достатність, екіпіровка, вантаж) необхідна для рішення; панорама, або поле дії майбутніх подій, безпосередній опис процесу, його протікання, а також позначені зовнішні «впливи» і «особливі точки». Всім майбутнім подіям, об'єктам, що приймають участь в діях і самим подіям поставлені в відповідність деякі знакові елементи, розклад яких дозволяє прогнозувати канву майбутнього.

Найбільш важким питанням, що виникає в процесі гадання, є питання про те, яким чином випадково кинуті карти, руни, чи гексограми «падають» на «канву» майбутніх подій? Можливо, що тут діє природній механізм, подібний до флотації, чи проходження «знаків» через «фільтри». При інтенсивному перемішуванні «карт» (бажано самим об'єктом гадання, який при цьому зосередився б на прогнозованих подіях), карти лягають на

процес таким же чином, як різні за розмірами і конфігурацією кульки лягають в різні за розмірами і конфігурацією «лузи». При невідворотному існуванні в такому методі передбачення випадкового фону подій під ним проглядається детермінізм заданої програми розвитку. В цій програмі все підпорядковано операторам, циклам, ритмам, де все відбувається в відповідності з основними законами розвитку, або –що теж саме – законами природи. Це закон гармонії: все пов'язано з усім по гармоніках синхронності; це закон змін: все тече, все змінюється і найменша зміна в одній точці відгукується луною у всьому Всесвіті; це закон Карми: нічого не проходить безслідно, все проходить і повертається бумерангом назад; це закон подібності: подібне народжується і руйнується подібним, зло народжує зло, а добро відкликається добром; це закон Матфея: у кого є – тому і дано буде, а в кого немає –у того відніметься і останнє (закон концентрації); це закон компенсації: асиметрія компенсується асиметрією, зайве відштовхується, недостатнє притягується, меч вибивають мечем; це закон Кюрі: в природі взаємодіють потоки і сили однієї тензорної вимірності (однієї фізичної природи); це принципи Гейзенберга –Бела (доповнюваності): де є –там немає, і де немає –там є; це закон Ешбі – Гьоделя про непротирічність і надлишковість (закон ієрархії системи); це закони переходу кількості в якість, єдності і боротьби протилежностей, Інь і Ян, заперечення – заперечення, ведучих елементів, героїв, метрономів системи, жертви; це принцип Ла –Шательє оптимального розвитку якого завгодно процесу...

Більшість з перерахованих законів сформульовано для нейтральної матерії, точніше не надихнутої. Для більш повного розуміння їх універсальності вони повинні бути доповнені інформаційним аспектом. Наприклад, теорема Кюрі повинна включати взаємодію інформаційних потоків одного рангу, а співвідношення Онзагера–Пригожина доповнені інформаційними потоками і інформаційними потенціалами (силами). Розуміння законів розвитку дає можливість вірного тлумачення подій, що відбуваються, і подій майбутнього.[115]

Шлях прогнозування майбутнього, що розглядається, розгортається в плані людського буття і на сучасному рівні розуміння законів природи є нестійким і неоднозначним. Існує і інший шлях, шлях безпосереднього читання програми розвитку Людства, але цей шлях доступний лише Розуму більш високого, по відношенню до людського, рівня. Більш високий розум, що має більш великі можливості сприйняття і обробки інформаційних потоків, може поділитись частиною інформації з людьми, але більш високий розум ще не значить і більш гуманний, справедливий, добрий, бо всі ці поняття перш за все людські. Можливий також варіант і розширення фільтрів сприйняття потоків інформації, що транслюється на паралельні плани буття. Але, перш ніж в читача виникне бажання

[115] Слід зауважити, що навіть доповнення деяких законів інформаційним аспектом не гарантує повноти кожного з них і, відповідно, повноти їх тлумачення.

«почитати» книгу майбутнього, необхідно раз і назавжди запам'ятати, що втручання в Майбутнє невідворотно змінює його, викликаючи негативні наслідки для всього оточуючого і, як наслідок, на тих, хто втручається[116]. Одна справа –розуміти, інша –втручатись. Можна створювати самому, але не можна втручатись в створене і створюване Генієм.

То що ж може день нинішній запропонувати в якості інструмента прогнозування, або розпізнавання Майбутнього? Будемо йти послідовно від прочитання програми процесів і подій, потоків і слідів, які вони залишають, до розуміння ключів прочитаної інформації, знаків і символів, до найбільш відомих передбачень Майбутнього. Якщо уважно подивитись на порівняно визнані системи прогнозування, можна виявити єдиний знаменник –гармоніки, а весь процес прогнозування –це гармонічний аналіз. Іншими словами все в цьому світі підкоряється закону гармонії і змін. В багатьох літературних джерелах це «вібрації», ритми, цикли, періоди, хвилі... Хвилі, що завмерли в просторі і рухомі; хвилі, що характеризуються амплітудою (значенням енергії), частотою (неповторюваністю) і зміщенням амплітуди відносно початкової точки відрахунку (зміщення). На протязі періоду потенційна енергія переходе в кінетичну і навпаки, плюс в мінус і т.д. Інакше кажучи дія переходить в свою протилежність і повертається в вихідне положення. Яке б явище не розглядалось, яка б структура не аналізувалась –скрізь знайдемо «гармоніки». Вся Природа нагадує безмежний, але єдиний «оркестр», що виконує єдину геніальну симфонію Всевишнього. Вплив різних об'єктів – «інструментів» максимальний при наявності резонансу. Активізація одного рівня структур приводить до активізації інших, гармонічно зв'язаних з ним; а сам процес взаємодії має каскадний характер. Фізичних механізмів гармонічної взаємодії стільки ж, скільки видів взаємодії в природі, і перш за все це відомі нам ядерна, електрична, магнітна і тяжіння (кожна на своєму рівні організації матерії) і комбінації цих взаємодій при переходах одного рівня організації до іншого; наприклад ядерно –магнітний резонанс (ЯМР), електронний парамагнітний резонанс (ЕПМР) та інші. При цьому вид резонансів може бути зв'язаний з направленою перекачкою енергії і інформації в межах одного рівня і від рівня до рівня, а також з «вирівнюванням», концентрацією і розсіюванням енергії і інформації в залежності від тих структур, через які протікає процес, або в яких виникла неврівноваженість між потенціалами і структурами.

В якості прикладу організації резонансу між планетами (мегарівнями) і об'єктами Землі (макрорівень) може слугувати ЯМР. Взаємодія зовнішнього магнітного поля Землі з резонансною частотою пропорційною 0,5 Гц дає - ритм (7,7-13,4) для людського організму.

[116] Бо бажаючи покращити це майбутнє для себе людина лама є гармонію всієї системи, порушуючи її стійкість і збалансованість.

Взаємозв'язок між людським організмом і планетами йде на рівні елементів таблиці елементів Менделєєва. В природі Землі налічується близько 89 елементів. Близько двадцяти елементів з них є елементами життя і перш за все, це H_2, O_2, C_2, N_2, Fe, Cl_2, S, P, I, Na, Mg, Ca, K, Mn, F_2, Zn, Mo, Co, Sn. До рідких мікроелементів відноситься близько 60 і до третьої групи відносяться рідкоземельні і радіоактивні елементи, необхідні для функціонування живої Землі. З останньої групи виділяється калій (К), що відіграє роль внутрішнього метроному живого. Елементи третьої групи дозволяють регулювати швидкість течії ядерних процесів. Лантаноїди, кадмій і бор керують ядерними реакціями і є «ферментами» регулятора життєдіяльності Землі.

Більшість хімічних елементів магнітоактивні. Частота їх ядерних резонансів залежать від магнітних полів, що мають характеристики визначені параметрами небесних тіл. Так Місяць діє на об'єкти Землі через S –H зв'язок, Меркурій через Са (в залежності від широти розташування об'єкта –це може бути Плутон) і т.д.

Вплив планет на Людину через визначені елементи (через метали і мінерали) була помічена давно. Вважається, що Сонце діє через золото, Місяць через срібло, Меркурій через ртуть, Сатурн через свинець, Венера через мідь, Марс через залізо, Юпітер через олово. Було також помічено, що негативна дія одних елементів (планет –відповідно) може бути нейтралізована дією інших. Наприклад, якщо «захворювання» від Марсу, то засіб необхідно взяти від Венери, а якщо від Сатурна –то засіб від Сонця. Аналогічну дію мають самоцвіти. Так Марсу відповідають червоні самоцвіти і алмаз; Венері –червоно-оранжевий колір, а також бірюза і сапфір; Меркурію –оранжевий колір і агат, хризопроз, берил; Місяцеві – янтарний колір і селеніт, ізумруд, хризоберил і т.п.

Наскільки важливим для життя людини, для її розвитку є наявність необхідних мікроелементів, що слугують для гармонізації всіх елементів організму, можна судити по його стабілізації при їх наявності. Так загально відоме «мумійо» має в своєму складі більше 60 елементів, в тому числі практично всі рідкоземельні, а РН розчину «мумійо» змінюється з часом. За допомогою «мумійо» лікують переломи, паралічі, захворювання внутрішніх органів, ревматизм і т.п. Наявність калію в організмі (~ 272гр на 70кг) що дає $(8\text{-}9)\cdot 10^3$ розпадів в секунду, дозволяє узгодити не лише ритми клітин, але й ритми організму в цілому. Лікувальна цінність трав обумовлена перш за все наявністю тих чи інших атомів і молекул, а останнє залежить від часу збору (з відповідною інформативністю і активністю). Час посадки рослин і запліднення, час народження і час цвітіння пов'язані зі зміною концентрації різних елементів в грунті, в їжі, в повітрі і т.п. І все це впливає на структури організму Людини, на зміну інтенсивності дії різних об'єктів на життя, на долю Людини. Іншими

словами, доля Людини визначається з самого початку закладеними в неї структурами (вони незмінні на протязі всього життя)[117].

Це з одного боку. З іншого – через ці структури йде безперервно інформація, що транслюється на план Землі і на Людину, і ця інформація сприймається через резонуючі атоми, молекули, структури. Більше того, для кожного органу Людини характерні свої структури і свої резонуючі елементи, і тому здоров'я і хвороби залежать від каскаду резонансів, починаючи від сузір'їв, Сонця і планет.

Парадоксально, але відомий вираз: «буття визначає свідомість» отримує несподівано новий зміст: через сформовані резонансні структури йде потік інформації, що формує нашу свідомість. З викладеного витікає ще один важливий висновок. Вплив планет і інших позаземних елементів на життя Землі і життя на Землі здійснюється через структури Землі, її параметри (розміри, наявність і напруга магнітного поля Землі і т.п.). Резонансний зв'язок між небесними тілами і структурними параметрами, що визначають процес (в тому числі і хімічні реакції), будуть для них іншими, відмінними від земних і тому шкідливими для живих організмів Землі на інших планетах.

На основі каскадних резонансних форм передачі енергії і інформації будуються астрологічні прогнози: натальний (особистості, об’єкту), юдіальний чи лунданний (на події в суспільстві, регіоні, в державі), медицинський, психологічний, хронобіологічний (по біоритмам), сільськогосподарський, хорарний (по місцю і даті народження чи створення), криміналістичний і інші. При складанні таких прогнозів необхідно пам’ятати, що неможливо врахувати всі фактори і обставини, що впливають на результат прогнозу[118], а також те, що для всякого прогнозу необхідно врахувати ще 25% стохастичності –можливості непрогнозованих результатів взагалі. В цілому, в найкращому випадку слід очікувати, що ймовірність реалізації прогнозу не перевищить 70-80%.

До цього моменту мова йшла про канали трансляції і механізми передачі енерго –інформаційних потоків, про структури, що впливають на Долю людини. Але сказати щось конкретне про Програму Долі людини, що транслюється в даний момент і на майбутнє дуже важко. Дійсно, багато з Майбутнього уже відображено в самій людині, в кожному досліджуваному елементі, але цього, на жаль, замало, бо не менш важлива частина необхідної інформації визначається іншими законами, найважливішим з яких є закон Карми. Це невідворотність кожної заданої в нашому житті визначеної точки. Якщо ви вийшли з пункту А, то в пункт В прибудете обов’язково. Питання лише в тому, з яким вантажем і як швидко в залежності від вибраного шляху і «транспорту» руху. І в цьому

[117] В побудованому будинку можна замінити окремі елементи на нові, можна підфарбувати і пофарбувати, але всерівно це буде той же, а не новий будинок.

[118] Головне «розглядаючи смітинку в окові брата, не забути помітити колоду в своєму».

випадку для передбачення Майбутнього одним з не найкращих, але, як не дивно, таким, що дозволяє отримати близькі до реальних уявлення про розвиток майбутніх подій, є «гадання» на картах, гексограмах, рунах і т.п. Для побудови загальної моделі подібних систем прогнозування розглянемо найбільш поширені елементи гадання, розбивши їх на декілька груп.

Головним елементом першої групи є Мета гадання, характер протікання і завершення очікуваного процесу, події , ситуації і т.п., це може бути і об’єкт, по відношенню до якого, чи навколо якого розгортатимуться прогнозовані події.

До другої групи віднесемо вантаж, який має в своєму розпорядженні об’єкт гадання, чи об’єкт, що приймає участь в течії часових подій при визначенні підсумку процесу.

До третьої групи слід віднести все те, що буде супроводжувати об’єкт гадання, визначати події, що впливатимуть на об’єкт, але залишаються незалежними від нього. Це елементи загального розвитку подій для всіх об’єктів в цьому напрямку.

До четвертої групи відносяться елементи панорами, поля розгортання подій, елементи «ландшафту».

До п’ятої віднесемо елементи зовнішньої дії, випадкові фактори, несподівані повороти процесу.

До шостої –особливі точки в прогнозованому процесі, доленосні точки.

Всі елементи всіх перерахованих груп поділяються на чотири групи, чотири потоки енергії –інформації, чотири кольори:, іншими словами –на елементи чотирьох стихій. Стрілу часу від минулого до майбутнього, порядок дії закону карми визначає порядок розкладу карт чи інших елементів.

Розподіл елементів гадання по групах приведено в таблиці.

№№ групи	Назва групи	Назва "карти"	число і знак карти		
			(+)	(О)	(-)
1	Мета	1. Об'єкт гадання		*	
		2.Результат гадання	*		*
2	Комплектність,	1.Багатство - бідність	*		*
	вантаж,	достаток - убогість			
	екіпіровка,	2.Знання - незнання	*		*
	достатність	правда - брехня			
		3.захищеність - незахищеність	*		*
		4.Натхнення, дух, бажання		*	
		5.Воля, сила, енергія		*	
		6.Організованість		*	
		7.Досвід, передбачуваність		*	

		8.Здоровя - хвороба	*		*
		9.Щедрість - марнотратство	*		*
		10.Рухомість, активність, ініціатива		*	
		11.Впевненість - невпевненість	*		*
3	Процес	1.Вперед - назад	*		*
	рух, дія	2.Зворотність,повторення,циклічність		*	
	шлях, робота	3.Назовні-всередину, від тебе-до тебе	*		*
	життя	4.Ріст -спад, збагачення - розорення	*		*
		вгору - вниз			
		5.Розквітати - в'янути	*		*
		6.Річка, шлях, мандрівка		*	
		7.Спокій, утримання, очікування		*	
		8.Навчання, думки - неуцтво	*		*
		9.Швидко - з запізненням	*		*
		10.Необхідно - не бажано	*		*
		11.Ризик - обережність	*		*
4	Панорама,	1.Свій -чужий, товариш - ворог	*		*
	поле дії,	2.справедливість - несправедливість	*		*
	обставини	3.Безпечно-небезпечно, краще - гірше	*		*
		4.Друг - ворог	*		*
		5.Надія - безнадійність	*		*
		6.Порада - брехня	*		*
		7.Довіра -недовір'я, вірність - невірність	*		*
		8.Світло -пітьма, день-ніч, ясно-хмарно	*		*
		9.Тепло - холодно	*		*
		10.старе -нове, молоде	*		*
		минуле - майбутнє			
		11.нормально - ненормально	*		*
		12.фортуна		*	
		13.морально - аморально	*		*
		14.порядок - хаос	*		*
		15.жертовність - егоїзм	*		*
		16.гарне - погане	*		*
		17.батьки - діти	*		*
		18.турботи -безтурботність.	*		*
		19.очікуване - не очікуване	*		*
		20.надійно - не надійно	*		*
		21.гордість - приниження	*		*
5	Зовнішні причини	1.знайомий - незнайомий	*		*
		2.допомога - збиток	*		*
		3.знахідка - втрата	*		*

		4.повідомлення		*	
		5.завоювати - звільнити	*		*
		6.поєдинок, боротьба, компроміс	*		*
		7.офіційне - неофіційне	*		*
		8.тайне, невідоме		*	
		9.покров - підрив	*		*
		10.обмеження, примушення		*	
		11.суд, суддя, закон		*	
		12.дружба - ворожнеча	*		*
		13.попередження, гонець, посланець		*	
6	Особливі точки	1.Початок - кінець	*		*
		2.удача - невдача	*		*
		3.перепона, загроза		*	
		4.зміна обставин		*	
		5.випробування		*	
		6.зустріч, побачення - розлука	*		*
		7.позитивні емоції - негативні	*		*
		8.нагорода - покарання	*		*
		9.запасний варіант		*	
		10.вибір		*	
		11.любов - ненависть	*		*
		12.одруження -розлучення,	*		*
		союз - розрив			
		13.підсумок		*	
		14.великий успіх - велике горе, невдача	*		*
		15.жертва		*	
		16.втручання		*	
		17.віроломство		*	
		18.гості		*	

В якості прикладу розкладки карт і гадання по них можна привести систему «дівиці Ленорман», що гадала Наполеону. Той, кому гадають, повинен зосередитись на об’єкті гадання, або на його меті, після чого старанно перетасувати карти. Особа, яка гадає, бере у нього колоду і дає зняти частину (лівою рукою). Потім розкладають карти в чотири ряди. Верхній ряд буде відповідати стихії «вогню», другий –«повітрю», третій –«воді», четвертий –«землі». Аналогічно можна розкласти і кольори. Наприклад, перша полоса відповідатиме «чирві» (почуттям любові, вірності і т.п.), друга –«бубні» (це достаток, багатство, знання, сила і т.п.), третя –«трефовій масті» (це незгоди, все погане) і четверта –«піковій масті» (надії на майбутнє, на краще). Серед розкладених карт знаходиться бланка (карта –мета). Все що зліва від бланки буде характеризувати минуле, все, що справа – майбутнє, все, що по вертикалі з бланкою – те, що відбувається зараз. Карти, розташовані по діагоналі(на кутах бланки) визначають те, на що гадають (це кармічні карти). Все, що вище –впливає

на нижні карти. Значення кожної карти визначається картами, що знаходяться рядом; а її значення тим вагоміше, чим ближче вона до бланки. Якщо карта дуже далеко, то вона з часом може навіть перетворитись в свою протилежність. Все, що знаходиться в майбутньому визначається терміном, на який розповсюджується час прогнозування.

Прогнозування майбутнього– це, перш за все можливість прочитання потоків інформації, можливість вийти за звичні межі каналів отримання інформації і засобів її обробки. А тому при розмові про прогнозування не обійти мовчанням методи прогнозу, що відрізняються від астрологічних і методів систем гадання. Так, якщо відомі основні закони природи, то, вміючи читати сліди минулого, і розуміючи знаки сучасності, можна з впевненістю екстраполювати світові лінії Доль в Майбутнє. Велику допомогу в прочитанні слідів минулого, в розумінні сучасного і в передбаченні майбутнього можуть відігравати різні прилади, в тому числі нетрадиційні зразка «рамок» (лози лозоходців); або такі, в яких чутливим елементом будуть окремі частини живого об’єкту, або живий об’єкт в цілому.

Не можна не сказати декілька слів про ще один клас гадань– по узорах чаїнок на денці склянки чаю, по формі плям кофейної гущі, по тінях згораючого зім’ятого паперу, по кольорових плямах тестових карт Роршаха (спеціальна колода кольорових карт з випадковими комбінаціями форм і кольорів) і т.п. В усіх цих гаданнях, як і в розглянутих вище, предмети гадання, їх форма, сполучення і т.п. дивним чином лягають на канву світових подій. Можливо, що навіть «таке співпадіння» вже запрограмоване завчасно...

Необхідно також згадати ще один із засобів гадання – на книгах. Прикладом може бути гадання на святих книгах, коли із священних текстів, або з текстів книг на задану тему «вибираються» випадкові букви, склади, слова і речення –в залежності від рівня отримуваної інформації –і з наступним їх тлумаченням в контексті до процесу, про перебіги якого хочуть щось узнати.

Важливо, щоб той, хто гадає, пам’ятав дві речі. Перше – все, що нас оточує, має єдину для всіх структур і процесів надлишковість інформації, постійну і рухому її частини, які для Людини і для Землі відносяться як **3:1**.[119]

Друге – прогнозування майбутнього, як і прочитання взагалі яких завгодно потоків інформації, впливає на майбутнє, змінюючи його в гіршу сторону. А це, в свою чергу, надзвичайно впливає на Карму того, хто гадає в бік зміни шляхів Долі і кому ніхто і ніколи не позаздрить. А тому можна вивчати, щоб знати, а не для того, щоб нашкодити.

[119] Можливо, що для планети в цілому рухомою частиною інформаційної компоненти слугує біосфера і людство зокрема.

Частина 2. Откровіння І. Богослова

В пророцтвах про майбутнє людства особливе місце займає «Откровіння святого Іоанна Богослова», або «Апокаліпсис»(грецьке). Розпочинається воно так: « Откровіння Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб показати рабам Своїм, чому належить бути найближчим часом. І Він показав, пославши Його через Ангела Свого рабу Своєму Іоану, який свідчив слово Боже й свідоцтво Ісуса Христа і що він бачив. Блаженний, хто читає і слухає слова пророцтва цього і виконуючий написане в ньому; бо час близький».

Зверніть увагу на слово «близький». По космічних вимірах це можуть бути і тисячі років, але не в термінах життя людей. Іншими словами, все що написане в цьому творі може мати декілька вимірів і пояснень. По-перше – це просто залякування, подібне тому, як батьки лякають дитину, щоб вона не наробила шкоди, або виконувала те, що їй належить (з точки зору батьків). По-друге – це просто «марення» на задану тему, особливу для автора з психічної точки зору. За прикладами ходити далеко не потрібно. В світі сотні «пророків» – екстрасенсів і ясновидців, які безперервно лякають людство страшними катаклізмами, але ще ні одно таке пророцтво не справдилось, за виключенням випадків спрогнозованих на базі досвіду і знань. Тоді чому саме «откровіння Іоанна Богослова» канонізоване церквою і включено до Біблії? Можливо по причині того, що Іоанн був відомим діячем християнства, по-друге – саме откровіння побудовано на християнському підгрунті і, по-третє, воно допомагає держати «паству» в стані жаху перед невідомим майбутнім.

Не будемо переказувати текст «откровіння», а лише поглянемо на нього з точки зору людського глузду. Про що йде мова в цьому видатному творі? Про «Страшний Суд» над людством. Та давайте запитаємо: А чому в такому жахливому сценарії повинні постраждати всі – і винні і невинні? Чому кара прийде не лише на рід людський, але й на безвинний рослинний і тваринний світ? Нехай люди живуть не так, як заповідано Богом, але причому вся Земля і все, що належить до неї? Людство можна покарати й іншими засобами... правда в творі мова не лише про майбутнє Людства. Мова про більше – про битву між «небесними» Силами, та «Хазяїном Землі». Тоді виникає ще одно запитання – чому така увага до долі Людства, якщо вона вже вирішена? Тим більше, що відповідно з Євангеліє Бог говорить: не жертви хочу а милосердя!?

І все ж не все так просто в апокаліпсисі. Марення Людини, сюжети Її видіння пов’язані з досвідом і її уявленнями. А в апокаліпсисі сценарій виходить далеко за можливості фантастичних уявлень, особливо зважаючи на рівень суспільної свідомості глибини віків. То ж можлива ще одна лінія в сюжеті – надання інформації з акцентом зацікавленості. Бо, як говорили в Римському суді – спитай кому це вигідно і ти знайдеш відповіді на свої запитання.

Коли Ісуса Христа питали про судний день, то Він відповів: «... про день той і час не знає ніхто, крім Батька Небесного, навіть Син Його Єдинородний.» То ж будемо сподіватись, що апокаліпсис це лише попередження, але ніяк не визначене майбутнє Людства і Землі. Так само, як і майбутнє за сценарієм Даніїла Андрєєва. Людство, що пройде зеніт інтеррелігії, яке буде багато знати і матиме надзвичайні досягнення, не зможе подолати першородну гріховність, закладену ще в тваринному царстві, і поступово переродиться в свою полярність – в дияволюдство з неминучим виродженням. На жаль вірогідність такого сценарію надзвичайно велика. Навіть якщо не зважати на вади Андрєєва. Причин тому може бути декілька. І головна з них – це перенасиченість «позитивним» життям, коли все, що заманеться є, за винятком статевого вибору, влади, і своєї виключності, тобто того, що залежить від волі і бажання інших. Наявність комфортабельних умов існування при нерозвинутих ментальній і духовній сферах веде до деградації особистості, а в поєднанні з тваринними атавізмами до падіння в прірву бездуховності. Ще одна причина полягає в уніфікації людства, яке також веде до виродження. Одна мова, одна масова примітивна культура (розмаїта і багата культура не для всіх доступна, бо люди знаходяться на різних рівнях розвитку), одна космополітична мораль. Без необхідного і достатнього різноманїття всіх складових людства – шлях еволюції приведе до одного – в глухий кут.

Отже, щоб Людство мало бажане майбутнє, світле, осяяне серцем і думкою, щоб ніколи не завершився шлях сходження до осяйних вершин Духу, необхідно мати різноманїття в усьому, і, особливо в особистостях, з яких і складається Людство. Багато хто знає і розуміє, що всі ми живемо за моделями, створеними людством за довгі тисячоліття. Тож навіщо будувати нові ситуаційні моделі, коли є інші, випробувані і надійні? І все ж як добре, що є серед нас ті, хто невпинно в пошуку, хто шукає і, знаходить, творить і створює. Чим більше таких особистостей, чим більше вибір в «інструментарії» людства, чим більше суспільство буде заохочувати розвиток індивідуальності на всіх рівнях організації суспільства, тим більше шансів уникнути майбутнього, яке пророкується людству. Як хочеться, щоб цей шлях був шляхом Любові, Краси і Добра!

Уніфікація, а відповідно і об’єднання в стійку систему, можлива лише на єдиній основі. Єдина основа, притаманна людству, незалежно від рівня розвитку, це фізіологічні потреби. Для того, щоб об’єднати людство в єдиний конгломерат, необхідно скористатись самим найпримітивнішим в людині, але загальним для всіх – принципом життя заради потреб тіла. Культура, мораль, мистецтво, вся духовна і інтелектуальна сфери повинні служити «базису». Все можна пояснити, все можна підфарбувати, обвішати «високими» ідеями і гаслами, але суть уніфікації була, є і буде однією. І фашизм, і комунізм, і соціалізм, і всі інші подібні формації були,

є і будуть лише масовими фізіологічними структурами, де не тіло слугує душі, а душа тілу. Сфера, де всі «рівні», і де можуть всі «однаково» задовольнити свої потреби – це фізіологія, бо немає більш уніфікованої структури в людині, ніж тіло.

Частина 3. Реріх. Вісники і пророки про майбутнє.

Олена Реріх (Визнана буддійською святою і втіленням білої Тари – вищого жіночого божества в буддизмі).

Жінка рабиня може народити світові лише рабів. У великої матері – великий син. Цей зв'язок має глибоку космічну основу. Син наслідує від матері, донька успадковує батьківські сили. Принижуючи жінку – чоловік принижує себе. Мати, що облишена культури думки, може сприяти лише розвитку низьких проявів людських пристрастей, огидних пороків, що ведуть до виродження і знищення людини.

Форми життя, всі функції Людства повинні будуватись в відповідності з космічними законами, інакше його чекає доля Атлантиди.

Багато думок спрямовано з різних світів. Не будемо звинувачувати одні сонячні плями.

Знадобляться прадавні знання небосхилу в зв'язку з дивними змінами нашої планети.

Розпад передує розквіту, що може здійснитись лише оновленням духу. Кожний вік несе свою вість людству.

Енергія, що випромінюється людством, необхідна для вірного руху планети. Коли ж ця енергія стає отруйною, вона послаблює загороджувальну сітку і тим порушує рівновагу багатьох світил..

Видужання народу починається з пробудження національного почуття перед Батьківщиною, через заперечення самовдоволення і азіатчини, вузького націоналізму.

Невігластво є величезний злочин, бо від нього всі нещастя людства. (Будда).Грізні ознаки розумового виродження уже з'явились на обрії.

Добробут народів будується навколо однієї особистості.

Кінець 1931 року відкрив Великий Армагеддон. Велика Битва протікатиме по всьому тонкому і земному світах: війни, катастрофи, падіння земель, епідемії, недороди оволодіють світом. Світ розколеться по нових тріщинах. Головне зараз – протриматись.

Великі Подвижники – Воїтелі за благо. Кожний, хто став на духовний шлях, воїн. Боротьба проти пітьми і хаосу – основа життя Космосу. Нам ніде не заповідане непротивлення злу. Де немає Героя – там розпад і дряхлість нації. Створюйте героїв. Людина пізнає Досконалість виконуючи свій Обов'язок.

Низькі думки і спрямування людини на Землі і в низьких шарах Тонкого світу створили ту задушливу атмосферу навколо Землі, яка сприяє з'єднанню вогню Простору з підземним вогнем. Лише вогненно чисті духи можуть розряджати цю атмосферу, виконуючи роль громовідводу. Тому така небезпечна Епоха Вогню, що несе очищення і з

ним страшні біди, протистояти яким зможуть лише ті, хто встиг очистити свою ауру і асимілювати Просторовий вогонь. Близько останній час…Більше сказати не маю дозволу. Володарі Світла приймають міри від Року. Якщо ж він гряне, то частина кращих людей (їх небагато) буде переведена «на вищі планети (Юпітер, Сатурн, Уран, Нептун); середня маса переселиться на планету, схожу на Землю, яка в той час підійде до нашої (зараз її ще ніхто не бачить), всі інші разом з Господарем Землі відійдуть на Сатурн. Але ніхто не уявляє, яка затримка станеться в еволюції людства в випадку загибелі планети. Які еони пройдуть, перш ніж нова Земля зможе представити людям «придатні» для еволюції тіла.

Добро і зло відносні і на кожному ступені проявлення добро може стати злом і навпаки.

В часи Калі-Юги на Землі будуть царювати варвари духу, царі – грубого духу, норову жорстокого, віддані брехні і злу. Влада їх буде обмежена, життя коротким, бажання ненаситні… Люди різних країн змішуючись з ними будуть слідувати їх принципам… Весь світ буде розбещеним. Лише майно буде давати положення, лише багатство буде єдиним джерелом почестей і вірності; сластолюбність – єдиним зв'язком між представниками чоловічої і жіночої статі; брехня – засобом до успіху; жінки – предметом статевого насолодження, нечесність буде загальним засобом існування; слабість причиною залежності; сила, погроза і самовдоволення замінять знання; багатий буде вважатись чистим, спільна згода замінить брак, тонкий одяг буде достоїнством. Володарювати буде сильніший…І так буде до того часу, поки людство не наблизиться до самознищення. Тоді Калкі-Аватор зійде на Землю…обдарований вісьмома зверхлюдськими здібностями. Він відновить гармонію на Землі і розум тих, хто буде жити наприкінці Калі-Юги. І вони після пробудження будуть такі ж прозорі, як кришталь. Ці люди дадуть народження нової раси, яка буде слідувати законам Кріта-Віку (віку чистоти). Сказано: «Коли Сонце, Місяць, Тішія і Юпітер будуть в одному домі Кріта-Вік повернеться».

Із Вішну-Пурани

Єрусалим Небесний буде на тому місці, яке на протязі всіх земних катаклізмів залишалось недоторканим.

Світом керує Космічний розум, який є сукупністю Розумів Вищих Ієрархій. В Ієрархії ніхто не призначається, положення – досягається.

Планета, перш ніж стати оселею людства, була сонцем, а ще раніше кометою і т.д.

Легкий гороскоп не є благо. Ми зростаємо перепонами. Всі великі духи мають важкий гороскоп.

Астральне тіло необхідне для життя на фізичному плані, бо воно зв'язує тіло фізичне з ментальним і при помиранні першого викидається як сміття. В подальшій еволюції воно буде замінено ущільненим астралом.

Доручіть людей їх власному безмежному водительству і жахлива інволюція негайно вступить в свої права. На заході зараз особливо повстають проти всякого авторитету і тремтять за свою індивідуальність, якою в більшості випадків не володіють, бо перебувають в кайданах упередженості, забобон, атавізму і невігластва.

Нова епоха позначена знаком Водолія і володар її Уран. Затвердження сили проміння Урану пов'язано з новими течіями всього життя нашої планети. Співволодарем Урану є Сатурн – символ темних сил. Боротьба світла і пітьми завершиться перемогою Урану.

Меркурій зараз в дуже важкому стані, бо переживає обскурацію; стихії на ньому знаходяться в стані страшної напруги. Новий цикл на Меркурії буде вище нинішнього Земного циклу.

Князь Світу (Господар Землі) віддає перевагу вибухові планеті, щоб в атмосфері біля уламків пробути якийсь період; інакше йому необхідно відійти на Сатурн. Але стан Сатурна зараз також дуже важкий. І скільки еонів повинно ще пройти, перш ніж ця планета вступить в стан, при якому може розвитись цілком самостійне життя.

Бог євреїв Ієгова зв'язаний з Сатурном і народ Ізраїлю зародився під цим світилом.

Свідомі служителі Зла прийдуть в наші храми з нашими молитвами і горе не розпізнавшим їх…

Не має Бога, який не був би колись людиною.

Сатурн знаходиться ще в дуже низькому стані розвитку, тоді як Уран стоїть вище всіх в нашій Сонячній системі. Саме Уран з Нептуном належать до вищих планет і не залежать так від Сонця як Сатурн.

Звеличуюча чистота проміння Урану будить і підіймає свідомість Людей, підіймає до розуміння більш відповідального життя заради загального блага.

Логоси Урана і Землі борються між собою, тому що Хазяїн Землі чинить опір сходженню Землі. Князь Світу цього повинен буде відійти на низьку планету Сатурн і тяжкі її умови можуть стати для нього спокутою.

Наука не вийде за межі механічного круга, доки стіна не буде подолана розумінням Тонкого Світу…В Тонкому Світі все створюється Думкою. Там мешканці можуть створювати і бачити по ступеню свого мислення.

Всяка кривава їжа шкідлива для розвитку тонкої енергії. Якби не поїдання трупів – еволюція могла б прискоритись. Еманації крові шкідливі.

Зло наслідує Добро в засобах і методах дій. Засіб розпізнати їх несемо ми в серці своєму.

В кожному давньому символі безперечна істина.

Жорстокість і лихослів'я – це хвороба, прояв нижчої природи, два самих низьких пороки.

Ніщо так не гасить внутрішній вогонь, як забезпеченість завтрашнього дня.

В. Короленко. Листи до Луначарського.

Клас капіталістів – це клас, що організує виробництво. (А тому, перш ніж відмовлятись від капіталістів, необхідно подумати про те, хто буде організовувати, при тому зацікавлено, виробництво?)

Фортецю ви взяли (більшовики) і віддали її на пограбування, але ця фортеця – народне надбання.

Всі спроби побудувати комунізм закінчуються або комунальним, або казарменим комунізмом.

Павло Флоренський: При зміні двох типів культур ні наука, ні релігія не можуть представити людині твердих гарантій світогляду. Релігія по причині етичної обумовленості ідеалам зникаючого суспільства, наука – в силу відсутності переконливого технологічного втілення, доступного суспільству, що народжується. В такі моменти масова свідомість немов би тяжіє до могутності дешевою ціною, до окультизму в його вульгаризованій формі, що обіцяє за допомогою нескладних маніпуляцій досягнути потрясаючих результатів.

Шаламов: Людина після концтаборів не стає ні кращою, ні сильнішою, хіба що в злості, ненависті, в низькості падіння. (А Росія пройшла майже вся крізь тюрми і концтабори – то що можна чекати від неї в найближчі роки і десятиріччя?)

Революції обновляли суспільства, але ніколи не покращували його стан.

Правило заборони (з теорії складних систем): безглуздо витрачати енергію і час на насилля над складною системою. Необхідно знати, як вона функціонує, з мінімальними зусиллями збуджувати те, що притаманне для неї, враховуючи власні реакції системи на зовнішнє подразнення. Самоорганізація виникає на перехресті властивостей системи і її оточення.

Ванга

Особистість після смерті зберігається, а смерть сприймається як фізичний кінець. Померлий чоловік відповідає і задає запитання, постає в образі.

Людина – це симбіоз ефірного, фізичного і розумового «станів-тіл».

Існує об’єднання з більш високим рівнем розуму. Паралельно людському існує інший, вищий розум, він з Космосу. На Землі існувала велика цивілізація. Людська цивілізація – це дитячий вік розуму. Відбудеться зустріч з представниками іншої цивілізації – вони підуть на

контакт. НЛО існують. Вони з третьої планети від Землі, зветься Вамфім (по їхньому).

Христос не має фігури – це величезна вогняна куля, на яку не можлива дивитись через випромінення, лише світло – іншого нічого не видно.

Я поставлена тут… Я показую куди кому йти. Над нами величезне око, яке спостерігає за всіма нашими справами. Ніхто нічого не може скрити; не думайте, що ви вільні робити те, що вам прийде в голову; це неможливо, ніхто не вільний.

Ходіть літом босими, не розривайте зв'язку з землею; діти влітку нехай бігають голими, не бійтесь, що вони замажуться. На ніч обов'язково мийте ноги.

Головне – духовне здоров'я: кожна людина на землі виконує свою місію.

Аеронавти НЛО кажуть, що готується велика подія, але не пояснюють, яка саме.

На Місяці космонавти бачили частину того, що бачила я.

Прибульці з планети Вамфім, третьої від землі, не відкритої вченими. Існує писемність, ще не відома людям. На давній мові описано як минуле, так і майбутнє, на 2000 років наперед. Та ще не настав час розшифровки давніх письмен.

Нострадамус

На зміну мусульманському закону прийде інший, більш суворий. (В центурії III, катран 95). Там же йде мова про Дніпро і говориться про необхідність прокладання шляхів через мови. Натякається на невдачу в вирішенні російських проблем мирним шляхом. Війна, що вийде з Кавказу, рушить в Європу…В катрані 78, центурії IV, говориться, що союз США з Росією проіснує не більше 13 років, після чого розпадеться під дією переважаючих його нищівних сил. В центурії IV, катран 50: На Заході рівновага, керування сімки, не помітять наростання сили розореної Азії.

Після перевороту в Росії з'явиться «Людина крові», яка спробує об'єднати Росію з Україною, проявить себе як жорстокий лідер, подібно третьому Антихристу.

Катран 54, центурія V: Антихрист прийде з боку Чорного Моря і Великої Татарії (Москви)…з кривавим мечем, з яким він пройде по півдню Росії.

Сили Сходу, двічі переможені Заходом, повернуться і після тривалої боротьби отримають перемогу (центуріон VII, катран 59).

Едгар Кейсі:

Кожній країні властивий свій гріх, що мішає становленню рівності і просвітленню планети. Гріх Америки в девізі: «На Бога ми сподіваємося»,

але самі не діють по-божому. Англійці вважають що вони вищі за інших, французи – схильні до задоволення потреб тіла, італійці – перекручують християнські принципи; Індія багато знає, але не застосовує ці знання до себе; Китай своєю самоізоляцією подає урок всім іншим.

Європа зміниться. Полярні області оголяться, земна вісь зміститься, зросте вулканізм. Гренландія, більша частина Японії, східна частина США підуть під воду. В Європі установиться тропічний клімат, почнеться новий цикл. Великі озера США підуть в мексиканську затоку, загине Нью-Йорк і більшість східних штатів.

В межах Радянського Союзу утвердяться принципи волі і життя ради ближніх. Але пройдуть довгі роки, поки ці принципи повністю викристалізуються. І все ж саме звідти знову прийде надія на майбутнє для людства. В Китаї запанує християнство, з'єднаються всі релігії в одну державну. Китай проснеться і стане провідником християнства після Росії. Метою Людства стане будівництво Нового Єрусалиму: «Для тих, хто ввійде в нове життя настане нове розуміння і відродження, тоді відкриється Новий Єрусалим не лише як місце в просторі, а й як стан душі.»

Аліса Бейлі (зі слів Тібетця): Центр Росії зміститься[120]. Роль Росії ще в зародковому стані, істину роль їй призначено відіграти в майбутньому (це видно з гороскопу Росії). В кінці 90-х років китайський мудрець Конфуцій буде втілений в Радянському Союзі для керівництва трансцендентальною діяльністю. Після падіння в кінці 90-х років старих інститутів людства, період до двадцять першого століття буде присвячено пошуку нових форм життя людства, мислення, структур, керування. В 2025 році ООН стане дійсно всесвітньою федерацією націй, задача якої втілення вчення Ієрархії Космосу. Початок цього процесу з 1993 року в момент поєднання Урану з Нептуном в Водолії.

Анджей Томашевський (Ендрю Томас)

Наближується цикл Тари – богині Венери, богині милосердя.

Ментальна сутність Землі отруєна жадобою, егоїзмом, пристрастями і ненавистю. Аура Землі понівечена, Земля важко хвора. Мільйони років тому назад кілька надлюдських особистостей з іншого світу прийшли на Землю, щоб прискорити її розвиток. Це були тіла народжені Духом, створені з первісної матерії, яка важка як речовина нейтронних зірок і легка як Промені Сонця. То були ангели божественної зовнішності. Серед них був Мара . Він керував розвитком розуму і індивідуальності Людини. Коли він досягнув мети, з'явились Бодисвати і Тара, щоб піднести дух і

[120] Після подвійного розпаду Росії (з початку Радянського Союзу, а потім і Російської федерації) в ментальному і духовному змісті центр Русі повернеться до Києва. Інший варіант, що має на увазі угро-фінську територію Росії, передбачує перенесення столиці до Петербурга або Новгорода. (пр. автора)

серце людини. Мара не допустив їх, повстав проти Вчителів Космічних Циклів. З цього моменту не існує «носія світла», є «Князь Пітьми». Бодисвати посилають Будд і Архатів для піднесення Людини. Відмова Хазяїна Землі співробітничати з Хазяїном Сонця і Духами планет призвели до космічної кризи. Перед людством стоїть задача вибору шляху до Світла чи Пітьми, вибору Карми і космічного правосуддя. Смертоносні війни чи світове братство?!

Вищі сутності Сонця і інших світів звертаються до Мари: «Твоя лампа горить, але не забруднюй інші світочі зоряного світу. Людство задихається під покровом стіни, побудованої навколо Землі. Космічні часи показують, що наближається час Духовного віку (циклу). Ти не можеш його зупинити, навіть якщо захочеш, тому що Дхіан - Когани (надприродні сутності) найближчим часом принесуть з глибин космосу тіло до цього часу невідоме, вихор сил. Коли воно вступить в дію – його полум'я поглине всі твої труди».

Людству в рік Архатів буде пред'явлено Планетарний Ультиматум. Або Правління Серця, або загибель (міста потонуть в океані, а материки змістяться). Людство – це поле битви Небесних Сил. Якщо люди будуть іти тим же шляхом, то Космічна Ієрархія прийме виклик і світозарний голова Шамбали знищить зло на планеті (Що є зло для Шамбали? – пр.авт.). Мова йде не лише про долю людства (воно створювалось мільйонами років), але й про існування самої планети, для створення якої необхідний цілий космічний цикл (Манвантара). Зараз час Архатів, які можуть заговорити блискавками, громом і дощем зірок. Прийшов час Шамбали. Люди повинні почути попередження Володарів Карми. Це станеться через відкриття схронів (скринь) Єгипту (пірамід і сфінкса), щоб показати долі цивілізацій, що були, і останньої з них – Атлантиди.

Знак Серця – емблема Майтрейї, майбутнього Будди, об'явленого Калачакрою (Наукою Циклів).

Коли Зло досягне найвищої точки, а мораль – найнижчої, Шамбала звернеться до Дхіан-Коганів, щоб ті наблизили тіло (зараз за Юпітером) і нове випромінення досягне Землі і змінить життя на планеті. Нова зірка засяє в кінці століття, але її наближення відбуватиметься на протязі багатьох років.

Передбачення Фатіми від Божої Матері (зберігаються в Ватикані):
- світова війна 1914-1917 рр.;
- в Росії виникне імперія зла, але розпадеться;
- вихід планетарного суспільства до нової формації очолить Україна.

Ванга: Ніхто нікому не потрібен. Людей цікавлять лише гроші. Вони вважають, що за їх допомоги можна все поставити на своє місце. Ніхто не розуміє, що вже недалеко той день, коли гроші стануть нікому не потрібним сміттям! Так, не за горами той день, коли у людей буде все,

крім можливості придбати те, що дійсно має ціну, але чого не купиш: дружбу, повагу, любов, співпричастніть…Що гроші, багатство?! Тлін! Як пише в своєму посланні Іаков: «Послухайте брати мої возлюблені! Чи не бідних світу вибрав Бог бути багатими Вірою і нащадками царства, яке він обіцяв тим, хто любить його!»

…Я буваю знервованою, але не злою. Бо мені видно, як стискається поступово вогняне кільце навколо Землі; мучусь муками незнайомих мені людей, але не можу, та і не смію всього пояснити. Строгий, владний голос постійно попереджує: не вдавайся в пояснення, люди повинні жити тим життям, яке заслуговують…

Р. Моуді: В стані клінічної смерті люди зустрічаються з променистими істотами, які задають приблизно таке питання: чи готовий ти до смерті? Чи готовий померти? Що зробив ти в своєму житті, що можеш мені показати? Що вагомого зроблено в твоєму житті? Все це з любов'ю і бажанням допомогтии людині йти по шляху правди про самого себе.

Моріа: …Сваті – пора сказати, що так звемо зірку, яка нестримно наближається до Землі. Здавна вона була символом Матері Світу і епоха Матері Світу повинна початись, коли її зірка наблизиться до Землі набувало. Починається велика епоха, бо духорозуміння пов'язане з Матір'ю Світу. Навіть знаючи час дивно спостерігати за фізичним наближенням судженого. Важливе наближення дуже великої епохи, що суттєво змінить життя на Землі.

Ф. Хойл: Люди всього лиш пішаки в величезній грі, яку проводить чужий нам розум, що контролює кожний крок людства. Він з другого світу з п'ятьма вимірами, з відмінними від наших фізичними законами. Вони навчились знімати бар'єри простору і часу; вони настільки відрізняються від нас, що ми не можемо зрозуміти і описати їх людською мовою. Вони облишені «тіла», більше схожі на «чистий розум» і досягають якої-завгодно точки у Всесвіті в раховані миттєвості. Вони всюди! Вони контролюють нас і наш розвиток.

Преподобний Іоанн Кассіан Римлянин: Провидіння Боже для користі Людини скрило світ невидимий від зору людського, щоб той не був прикладом зла, розпусти і самознищення Людства.

Махатма Ганді: Всесвіт починається біля твого ганку. Погано, якщо він там і закінчується.

Кожна людина має право жити, діяти, думати так, як вона рахує необхідним, але при одній умові: щоб ні приклад іі життя, ні приклад дії, ні приклад мислення не принесли шкоди ні Людям, ні навколишній Природі!

Апостол Павло: «Кажу вам тайну: не всі ми вмремо, але все зміниться несподівано, в мить ока, при останній трубі; бо затрубить і мертві воскреснуть нетлінними, а ми змінимося. Бо тлінному цьому – вбратися в безсмертя! Коли ж тлінне це вбереться в нетлінне і смертне вбереться в безсмертне, тоді збудеться слово написане: Поглинена смерть перемогою!»

Олена Реріх: Всі говорять про різні свободи, але полярні табори і світи бояться одного і того ж звіра – свободи думки!

Г.Гуревич: Хто попереду, той зупиняється, бо не потрібно вдосконалюватись. Його обженуть ті, хто на обочині – це закон рівномірного розвитку в обмеженій системі.рівномірного розвитку в обмеженій системі.

Частина 4. Прогноз на найближчі десятиріччя.

Наближається кінець другого тисячоліття від Різдва Христова. З надією і тривогою вдивляємось в третє: що чекає людство на зламі тисячоліть? На що сподіватись і куди поверне колесо історії? Багато пророків вдивлялись в майбутнє, багато можливих варіантів розглянуто і розглядається. Та для того, щоб побачити майбутнє, не потрібно ходити далеко. Необхідно лише озирнутись навколо і виділити з проблем сьогодення паростки нового, звернути увагу на прикмети ще не пережитих людством подій і процесів. А ці прикмети все тривожніші і все більш невідворотні. Забруднення всіх середовищ Землі, руйнація біосфери і заміна ноосфери техносферою, виснаження елементних і енергетичних джерел, експоненціальний ріст наукових досягнень при такому ж падінні моральних устоїв. І все це на тлі обмеженості сприйняття інформації і обмеженості людської свідомості, заміни індивідуального виховання дитини на техногенно-масове, примітивно-універсальне; руйнації родини - клітин, з яких складається організм суспільства. Самознищується біла раса - найбільш розвинута, інформаційно і технологічно продуктивна... Та невже все так безнадійно?

Для того, щоб осягнути хоча б найближче майбутнє, необхідно розглянути і зрозуміти зміни, що відбуваються перш за все з самою людиною. Звичайно не на фізично-біологічному рівні, хоча і тут маємо привід для невтішних висновків. Майже ідеально-пристосована до навколишнього середовища мавпа наперекір теорії Ч. Дарвіна стала непристосованою людиною. Втративши шерсть і хвоста, вона вимушена була почати «розвивати» мозок і свідомість, щоб вижити. Та знову, тільки-но досягнувши рівноваги з зовнішнім середовищем, почала його руйнувати, добудовувати і заміняти свої власні органи на зовнішні. Замість ніг - колесо, крило, реактивний рух; замість рук - автомати і роботи, замість зору і інших каналів сприйняття інформації - використання багатьох і багатьох інших, техногенних; замість мозку - обчислювальні апарати...

З одного боку наше біологічне тіло нагадує скафандр, пристосований для умов життя людини на Землі[121] [122], з іншого - це функціональне

[121] Для того, щоб людина могла жити і працювати в іншому середовищі - в космічному вакуумі, в воді, в отруйній атмосфері - вона повинна одягнути скафандр. Для того, щоб людина могла існувати в умовах Землі, їй теж необхідний скафандр. Та навіщо конструювати новий, коли можна скористатись тим, що вже існує, а саме – тілом мавпи. Звичайно, дещо змінивши його під людину і задачі, що стоять перед ним.

[122] Біологічне тіло людини є виключно витвором земної природи. На фортеп'яно не застосуєш струну з домбри чи балалайки. А тому, людське тіло, яке є складовою природи Землі, не відповідатиме ні космічним умовам, ні умовам інших планет. Підтвердженням цієї тези , цього висновку можуть слугувати польоти американських астронавтів на Місяць, коли у більшості з них спостерігались психічні розлади.

продовження того, що ми називаємо душею. Спочатку це тіло повністю задовольняло потребам людини і задачам, що стояло перед нею. Але, коли людина почала «добудовувати» своє біологічне тіло зовнішніми механізмами[123], то само біологічне тіло з необхідністю оптимальної рівноваги починає перебудовуватись. Навіщо людині ноги, якщо вона ними може не користуватись? Навіщо людині мозок, точніше багато з його функціональних структур, що вже не використовуються? А тому техногенна розбудова тіла людини з невідворотністю веде до деградації тіла біологічного[124], до виведення його з стану рівноваги, призведе до функціональних і структурних розладів і, врешті, до невідповідності задачам, що повинна вирішувати людина в житті. Якщо людство цього не зрозуміє, то з точки зору пристосованості до природи виживуть ті, що не встигли «пристосуватись» до зовнішнього техногенного середовища.

Та при всій важливості тіла біологічного першу скрипку в житті людини має відігравати та складова, яку називаємо душею. Це ментальна (інформаційно-свідома) і духовна складові, які можна називати ментальним і духовним тілами. Поглянемо на них з точки зору

---

[123] Принцип «добудови» своїх власних органів за рахунок зовнішнього середовища застосовується не лише людьми. Так, згідно з Махабхаратою (?) Творець Всесвіту спочатку створює богів нижнього рангу, які є суть Його члени. Останні, в свою чергу, створюють богів ще нижчого рівня і т.д. іншими словами «Принцип добудови» системи в залежності від задач є космічним принципом і використовується на всіх рівнях будови Всесвіту. Важливим наслідком цього принципу є можливість визначення призначення кожного об'єкту, як продовження більш складної для виконання конкретної функції чи функцій.

Цікаво поглянути на найближче майбутнє людини з позицій саме цього принципу. Зовнішні органи взаємодії з зовнішнім середовищем – це органи переміщення (руху), перебудови зовнішнього середовища – руки, а також сприйняття інформації і її переробки. Продовженням ніг спочатку стало колесо, потім крило і реактивний рух. Що наступне? Швидше за все це буде використання принципів взаємодії, а саме електромагнітної і гравітаційної. Подовженням функції рук є численні механічні, термодинамічні і електромагнітні пристрої, а також пристрої, що використовують принципи і закони органічної і неорганічної хімії. Найближчим часом в цей перелік будуть включені пристрої енерго-інформаційного обміну на різних рівнях будови природи, нетрадиційної енергетики (перш за все перехресних механізмів неврівноваженої термодинаміки), польових ефектів з розширенням спектру видів взаємодії об'єктів різної фізичної природи, ефекти просторових структур і їх взаємодії, ефекти передачі енергії і імпульсу на значні відстані, ефекти обертового і хвильового руху, нестаціонарних процесів і ефектів, пов'язаних з плином часу. Але все це буде продовження фізичної природи, що надзвичайно розширить можливості людини, але не перемістить її в ієрархії розумних систем у Всесвіті. Якісно новим кроком буде створення живих, розумних систем і об'єктів, що будуть з одного боку самостійними (в заданій області і в заданих межах значень параметрів, відповідно до задач, що вирішуються), з іншого органічним подовженням нас самих.

І, нарешті, подовження органів збору інформації з добудовою бази переробки інформації невластивої людині, тобто тої інформації, для якої в нашій свідомості відсутня будь-яка необхідна основа. Образно кажучи, людина перетвориться з п'яти канального «радіоприймача» на приймач у всіх важливих для себе потоків інформації.

[124] Щоб цього не сталось, необхідно лише добудовувати, але не заміняти функції біологічного тіла техногенними подовженнями.

нинішнього дня, одночасно заглядаючи в день майбутній. Не потрібно пильно вдивлятись в оточуючих нас людей, щоб зрозуміти наскільки ми різні і наскільки по різному обдаровані (запрограмовані?). Той стан, в якому Людина знаходиться на Землі, просто вражаючий. Мало того, що вона має біологічне тіло хижака, вона ще й живе не за рахунок енергії призначеної для неї, а за рахунок енергії призначеної для біосфери Землі, а саме – рослинного світу. Якщо все живе на Землі організовано по принципу автономії життя в обмеженій системі (планети) і кругообігу живого (принцип взаємного, точніше ієрархічного поїдання), то Людина виходить за ці межі, знищуючи саму біосферу і системну архітектуру умов на планеті. Не зрозуміло, хто і для чого «створив», чи «поселив» людину в цьому просторі і часі на Землі. З одного боку це не «Хазяїн Землі», бо в Євангелії він говорить І. Хресту: «Я дам тобі владу над всіма царствами земними, що належать мені по праву (Творця?). Тим більше, що Людина «руйнує» створене Хазяїном Землі. З іншого боку Людина обмежена інформаційно не тільки по кількості каналів сприйняття інформації, але й по-можливостях її усвідомлення (наявність лише програмних «архетипів», що надаються перед народженням з повною блокіровкою свідомості минулих втілень з метою запобігти розширенню свідомості). Чому Людину тримають на Землі в якості «в'язня»? Чому Людину програмують, не дозволяючи усвідомити свою сутність? Чиїми «членами», чиїм подовженням ми є на Землі?

На ці і безліч інших запитань ми не знаємо відповіді, але вже сама поява цих питань говорить про те, що ми наблизились до відповіді на них і що час вирішальних подій в долі людства близький. Звичайно, двадцять перше сторіччя може ще не відповісти на це питання, але могутній прорив в інформаційний Всесвіт дає привід сподіватись на позитивний результат. Можливо, що Людина, повністю сприйнявши основні заповіді «Нагорної проповіді», знайде компроміс між своєю суттю «хижака» і «моральним кодексом» (за словами Е. Канта) в душі і перестане бути хижаком, використовуючи в їжу лише штучні продукти, але сама присутність Людини на Землі дестабілізує її через експансію до зовнішнього середовища і побудову техносфери, що так чи інакше буде витісняти біосферу. Людство, що було на протязі мільйонів років лише «малим параметром» в житті біосфери, стало основним аргументом всіх процесів, що відбуваються на планеті.

Та повернемось до Людини і її місця в найближчому майбутньому.

І тут, розмовляючи про найближчі зміни, неможливо обминути мовчанням питання інтелектуального розшарування людей[125]. Не потрібно

[125] Рівність людей декларована комуністичною ідеологією – це чистої води демагогія. Люди не рівні і не лише за фізичними даними, але й за ментальними і духовними. А тому основними негативними важелями в найближчій історії людства, як і раніше, залишаються влада і секс. І так буде доти, поки людство не зміниться фізично.

далеко ходити, щоб побачити тенденцію до «дебілізації» значної частини людства. Точніше було б сказати не «дебілізації», а збільшення прірви між тими, хто може йти в ногу з розвитком суспільства і хто не здатен до цього[126].

Разюче змінюється мислення людей (особливо дітей), які мають відношення до комп'ютерної техніки і до роботи з інформаційними структурами взагалі. Людина починає мислити системно і ієрархічно і це зумовить великі зміни в житті суспільства. Можливо, що частина суспільства взагалі зупиниться в своєму розвитку і буде відігравати роль виконавців нескладних функцій і споживачів, в той час, як інша перейде на більш високий рівень розуму і свідомості[127].

Зміни, що чекають на людину безперечно призведуть до змін в будові сім'ї (родини), а ті, в свою чергу, відобразяться на побудові суспільства взагалі. Вже зараз бачимо які катаклізми переживає сім'я в найбільш розвинутих країнах. Рівність жінки і чоловіка, декларована християнством, сприймається найбільш розвинутими членами суспільства буквально, не на рівні взаємоповаги і рівної життєвої цінності, а на функціональному рівні. Але ж не для того Творець роз'єднав чоловіка і жінку, щоб люди намагались зробити все, аби не відрізнятись одне від одного. Максимально стійким і еволюційно придатним є варіант, коли жінка відповідає за продовження людства, за його життєздатність, вихованість, освіту, в той час як чоловік забезпечує майбутнє покоління всім необхідним для життя і розвитку, для найшвидшого пристосування до умов еволюції, що змінюються. Та починаючи з XIX століття, з проповідей протестантів і лютеранців, акцент людських цінностей змінився в бік «умовних» прав людини, а з розвитком масової культури і фемінізації сексуальної сфери, як статі прибутку в ринковому суспільстві, призвів до втрати вартості сімейних цінностей і до руйнації самої сім'ї. Поступово, крок за кроком, подружнє життя перетворюється в Содом і Гомору[128], в запрограмований принципом прибутку, в «театр абсурду». Невже Творець створив жінку і чоловіка для того, щоб «попил від доллара» вінчали чоловіка з чоловіком і жінку з жінкою?

А на разі маємо зловісні ознаки виродження всього суперхристиянського етносу, самої передової частини людства. Якщо

---

[126] Згадаймо вислів з станци VII давньокитайської книги «Дзіан», де сказано, що … частина володарів ввійшла в Чхая (нерозумні біотіла майбутніх людей), інші спрямували лише іскру (програми розуму), треті утримались взагалі. Перші стали архатами (вчителями), інші просто розумними істотами, треті так і залишились розуму позбавленими.

[127] Важливе значення в зміні світогляду людини мають вже зараз зміни, що відбуваються в навколишньому середовищі. Поступово живе, природнє, позитивне середовище замінюється на техногенне; природа на антиприроду. В душах людей виникає той особливий вакуум непричетності до всього живого, що заповнюється мертвими фізичними оболонками техносфери. Людина стає байдужою до стану планетарного середовища, її мислення - аморальним.

[128] Згадайте, що відбувалось в цих старовинних містах, і за що бог покарав їх жителів.

представники білої раси не усвідомлять підміни цього важливого принципу християнства, то вже найближчим часом слід чекати втрати її ролі в житті планетарного суспільства, а в подальшому перехід в пасивно-старіючу і зникаючу популяцію. Із заново створюваних родин 80% терпить крах, в більшості родин білої раси народжується одна дитина і дуже рідко більше двох. Розповсюдження дошлюбних сексуальних відносин руйнує духовний початок сім'ї і її основу, бо не тіло служить душі, а душа прислуговує фізіології. То навіщо така Людина і таке суспільство Творцеві? Якщо людина опускається до рівня тваринного життя, то тварин на Землі і так доволі[129]…

Зважаючи на ці невеселі роздуми слід констатувати, що найближчим часом необхідно чекати суттєвих змін не лише в принципах побудови сім'ї, а перш за все в розумінні основних заповідей Нагорної проповіді, в їх розширенні і видозміні[130].

Можна заперечити, що ніяких кардинальних змін в принципах побудови сім'ї не сталось. Змінилось лише одне – жінка, рівна чоловікові, може забезпечити себе і дитину економічно; вона стала менше залежною від чоловіка, і тому, якщо раніше розлучення мало катастрофічні наслідки, то тепер це лише шлях, щоб позбутися тягаря ярма сімейного життя. Але коли в центр уваги суспільної думки поставлена особистість, коли в сім'ї виховується одна дитина і до неї вся увага і турботи дорослих, то при всіх благих намірах маємо тисячі і мільйони маленьких «наполеончиків» в країні, які сприймають реальність лише через призму свого «я», мені, для мене. Два «наполеончики» майже не здатні створити міцну, дружню сім'ю, бо кожен з них живе не заради сім'ї, а лише для себе. Суспільне поняття особистості зводиться не до цільності і талановитості, а до власного его. Забувається, та й просто не усвідомлюється основний принцип подружнього життя: після одруження повинно вмерти поняття «я», а залишитись лише «ми». Що добре для сім'ї – те добре і для мене, мої слова, дії, вчинки – все підкоряється родині. Але якщо десятки років майже в усіх країнах з білим населенням спочатку стояло «я», а вже потім «ми» – руйнація сім'ї неминуча. І поки ще з авансцени історії не зникла біла раса необхідно терміново переглянути засади, на яких будується сім'я. Звичайно «я» не повинно ігноруватись, але, згідно з загальним принципом співвідношення детермінанти і свободи вибору, близько 75% моральних принципів в нашій свідомості повинні займати родинні і суспільні цінності і лише 25% - особисті. Необхідно терміново переглянути ті принципи родинного і шкільного виховання, які стосуються відносин між дорослими і дітьми, відношення до батьків, до

[129] Подібна проблема, хоча і в іншому аспекті, існувала ще в стародавньому світі. Пам'ятаєте епізод, коли Діоген ходив по місту вдень з запаленим ліхтарем і на запитання «що це він робить?» відповідав «Шукаю людину…»

[130] Незмінними були, є і будуть дві: любов до Бога і таке відношення до інших, яке ми бажали б по відношенню до себе.

абсолютної цінності самої родини. Родина повинна отримати статус «святої». В підручниках, в фільмах, в усіх святах і міроприємствах – скрізь одною з підвалин виховання має стати поняття «родини».

Звичайно, сказане є відхиленням від теми, але цінність життя людини не лише в тому, щоб іти шляхом своєї долі, а й в можливісті зворотнього її формування, можливісті власноручного відтворення майбутнього.

Вдивляючись в найближчі перспективи суспільного буття, на жаль, повинні констатувати, що в двадцять першому сторіччі сім'я зазнає ще більш негативних змін, а з нею і все біле суспільство, весь суперхристиянський етнос. На які ж зміни слід очікувати в планетарному суспільстві уже найближчим часом?

В соціально-економічному відношенні все більш владною буде традиція до усунення всяких меж і кордонів між народами і державами. Майбутнє за тими економічними утвореннями, які дозволяють здешевити продукцію і покращити її якість. Лідерами в конкуренції за надприбутком є міжнародні об'єднання і корпорації. Саме вони контролюють світові ринки і диктують умови суспільного життя не лише окремим державам, а всьому планетарному співтовариству. Для вільного руху капіталу і усунення конкурентів подібні фінансові монстри зацікавлені в перетворенні планети в єдину організацію, в наддержаву з єдиною мовою, єдиною культурою, єдиною фінансовою системою, єдиною мораллю[131].

Поступово стиратимуться відмінності в укладі життя, в духовних цінностях, в світоглядно-моральних принципах. Все це має яскраво виражену тенденцію до спрощення, примітивізму, деградації і виродження.

З іншого боку, як протидія цій тенденції, зростатиме конкуренція народів за лідерство на світовій арені, а звідси матимемо зростання національної свідомості і боротьбу за місце під Сонцем. Кожний народ, як і всяка особистість, має свої особливості, свої можливості і свою роль в розвитку планетарного суспільства[132].

Як же складається пасьянс народів і держав в 21 сторіччі? Щоб уникнути міжетнічних конфліктів в різних державах багатьом народам, великим і малим, буде надана відносна[133] державна самостійність (наприклад, курдам, розсіяним в межах трьох держав: Туреччини, Ірану і Іраку). Тенденція малих народів до самовизначення призведе до розпаду останньої імперії в світі – Росії. Ще Л.М. Гумільов сформулював етнічний закон, згідно з яким різні етноси можуть жити мирно в межах одної

[131] Зрозуміло, що єдиною культурою в суспільстві людей з різними можливостями може бути лише примітивно-фізіологічна. Відповідно і мораль в такому суспільстві може базуватись лише на фізіологічних цінностях.

[132] Народи за своїми можливостями такі ж нерівноцінні, як і люди.

[133] Уже зараз державна самостійність більшості народів чисто формальна, бо всі вони живуть під диктовку сильних світу цього- міжнародних транснаціональних картелей. До цього списку можна віднести і Україну.

держави лише за колючим дротом. Якщо в Росії збережеться «диктатура гвинтівки», то час її існування може подовжитись. В тому, щоб Росія не розпалась передчасно, зацікавлені найбільш розвинуті країни. І перш за все тому, щоб сучасна зброя масового знищення, поки вона морально не застаріла, не попала в руки місцевих князьків, екстремістів, терористів. Час морального старіння зброї знаходиться в межах десяти,÷двадцяти років, а тому до 2015÷2020 року Росію будуть підтримувати кредитами, продуктами харчування, політично, прощаючи багато з того, що не прощають іншим країнам. Після цього, в залежності від ситуації, Росія через деякий час розпадеться на групу самостійних держав. Найбільшими з яких будуть Далекосхідна, яка тісно взаємодіятиме з Японією, Кореєю і Китаєм; Південно-козацька – з центром в Ростові чи в Новочеркаську і в склад якої ввійдуть Дон, Кубань, Ставропілля і нижнє Поволжя; а також безпосередньо Росія в межах території угро-фінського етносу - від Балтики до Уралу і від Льодовитого океану до Оки. Територія від Уралу до Хабаровська буде поступово асимільована Китаєм і стане по суті його протекторатом. Поволжя і Приуралля розпадуться на тюркські князівства і поступово перейдуть в іслам.

Падіння Росії буде супроводжуватись надзвичайно глибокою етнічною кризою, точніше її кінцевою фазою.

Можливо, що все більшої ваги в розвитку історичних подій набуватиме іслам. Маючи переваги перед іншими етносами в відновленні суспільства, країни ісламу можуть суттєво впливати на окремі суспільні процеси. І все ж, зважаючи на сучасний стан цих країн,на те, що їх добробут побудований не на інтелекті, а на нафті, можна говорити про обмеженість подібного впливу. Але й тут не виключена варіація об’єднання країн ісламу з такими країнами як Росія (якщо остання уникне розпаду) або Китай і виникнення нових варіантів шляхів розвитку людства.

Слід зауважити, що прогноз відносно ситуації на планеті є лише екстраполяцією тенденцій сьогодення. Але ще невідомо, які комбінації розглядаються на рівні «шахістів» планетарного рівня. Можливо, що найближчим часом на планеті можуть відбутись такі несподівані події, що повністю змінять шляхи подальшого розвитку суспільства.

Один з варіантів розвитку планетарного суспільства визначає закон «концентрації і розсіювання». Після об’єднання всіх народів під дахом супердержави (або кількох таких систем) може початись розпад її на безліч малих, як більш життєздатних. Ситуація може в якійсь мірі копіювати еру вимирання динозаврів і завоювання поверхні землі ссавцями. Можливо що системні об’єднання людей мало нагадуватимуть державні утворення, але це будуть цілком самостійні, автономні, життєздатні системи з набором в чомусь подібних до державних інститутів.

За Росією втратять своє панівне становище у світі Сполучені Штати. І сила і слабкість Сполучених Штатів в доларі. Завдяки долару США можуть без обмежень грабувати цілий світ. Але світовий ринок потребує все більше доларів, особливо після розпаду СРСР. Зараз по світу «бродять» трильйони доларів, які не забезпечені національним багатством США. Це ті гроші, які можуть бути на протязі секунд, завдяки електронній пошті перекинуті в яку завгодно точку планети і пограти на потоках яких з'являється спокуса у багатьох капіталістів і фінансових груп. Маємо вражаючі приклади Дж. Сореса, і бажання багатьох інших повторити подібні успішні комбінації. Розгойдування долара призведе до його падіння і падіння США в якості фінансового монстра. Падіння не буде миттєвим, бо самі Сполучені Штати, що користуються в основному електронними грошима, «відмовляться» від долара і збережуть тимчасову стабільність. Але оскільки США не являють собою сформований етнос, а можливість жити за рахунок інших багато в чому буде втрачена, то між тими, хто звик мало працювати, але багато мати, почнеться перерозподіл того, що залишилось. Швидше за все це призведе до соціальних потрясінь і жорстоких конфліктів між різними етнічними групами. Саме в цей час на сцену світової історії впевнено вийде Китай.

На кінець другого тисячоліття населення Китаю сягнуло за півтора мільярда чоловік. Кожний четвертий житель планети - китаєць. Але китаєць це не просто рядовий громадянин планетарного суспільства. Це громадянин піднебесної імперії, єдиної (за Конфуцієм) цивілізованої країни світу. Всі інші народи варвари. Багато китайців, навіть залишаючись в поклоні, вважають себе вищими і розумнішими за представників інших народів. Китай - одна з небагатьох країн, де кращі фінансові ділки світу - євреї - не змогли пустити коріння. Євреї, архітектори Сполучених Штатів в тому вигляді, який вони мають на цей час, панують у фінансовому всесвіті суспільства. Міжнародні картелі, світові банки, економіка і політика більшої частини суспільства контролюється євреями. Та все тече і все змінюється. Створення і розбудова інформаційно-технічного простору США, лідера в цій галузі, потребує до 200000 молодих талановитих спеціалістів на рік. Більшу частину з квоти на роботу і громадянство в США складають китайці. Вже в найближчі десятиріччя саме вони майже повністю контролюватимуть інформаційний простір, а через нього і фінансові структури США, витісняючи при цьому нечисленних євреїв з цих областей. Поступово США перейдуть під незримий контроль Китаю і це буде ще однією, третьою причиною їх падіння.

Перша з них – етнічна і інтелектуальна криза, пов'язана з мораллю і народжуваністю в білій частині суспільства.

Передумовою етнічної кризи стане інтелектуальна, яка уже зараз проявляється в бодай найменшому бажанні дітей Сполучених Штатів

встигати за науково-технологічним прогресом у світі, що уже зараз видно неозброєним оком як небажання вчитись. Навіщо «сушити» свій мозок, коли є можливість купити чужий. Подібна тенденція призведе до інтелектуального виродження білого населення США і деяких інших країн, до втрати їх пасіонарності.

Другою причиною падіння США, як уже говорилось, буде падіння долара.

Протистояти світовій експансії Китаю зможе лише об'єднана Європа. Передові представники цього континенту, розуміючи ситуацію з доларом, роблять все можливе, щоб застрахувати себе на випадок кризи з доларом. Об'єднується соціально-економічний простір, вводиться паралельна фінансова система «Євро». «Євро» може стати ще однією причиною падіння долара і це добре розуміють світові фінансові кола, зосереджені в основному, в США. Щоб запобігати падінню долара необхідно послабити, а якщо буде можливість – то і знищити «Євро». З цією метою вбиваються «клинці» в процес об'єднання Європи на зразок локальних етнічних і міждержавних конфліктів (приклад тому Югославія), розпалюються расові і націоналістичні вогнища, дискредитуються лідери країн – локомотивів об'єднаної Європи. Подібні дії дещо загальмують становлення єдиної Європи, але не зможуть зупинити історично визначений процес. І все ж, навіть об'єднана Європа, лідер в інтелектуально-технологічному розвитку не зможе протистояти Китаю в боротьбі за лідерство в XXI сторіччі. Етнічне зубожіння білої раси стане нездоланною перепоною в відтворенні її людської бази, і зведе нанівець потенційні можливості залишатись в авангарді суспільного прогресу. Навіть об'єднання всіх європейських країн в конфедерацію лише дещо загальмує історичний процес, але не змінить його суті. Для цього необхідного протиставити зростанню Китаю інший подібний процес. Противагою Китаю в XXI сторіччі може стати Індія, населення якої теж сягнуло за мільярд, а по темпах економічного зростання вона навіть опереджає Китай. Етнічно це полярні народи, і питання лише в тому, хто стоятиме за Індією: об'єднана Європа, чи окремі держави. Так чи інакше, але XXI сторіччя – це сторіччя протистояння двох культур і вибір шляху подальшого духовного сходження людства.

Можливий і інший варіант розвитку подій, пов'язаний зі змінами в економічному розвитку людства. Ще недавно міжнародний капітал розвинутих країн в пошуках прибутку прямував в країни третього світу, де була сама дешева робоча сила і де затрати на виробництво були мінімальними. Якість виробу гарантувалась бездоганною відпрацьованістю кожної окремої операції. Завдяки цьому у країн третього світу був шанс наздогнати в технологічному відношенні розвинуті країни. Та після якісного стрибка в комп'ютерно-робототехнічних технологіях вектор руху капіталу змінився на протилежний. Тепер в цеху не потрібні сотні дівчат, автоматично повторюючих один і той же рух. Тепер весь

процес виробництва протікає автоматично і лише контролюється технологом за допомогою комп'ютера. А для переналадки автоматичної лінії і заміни інструменту достатньо одного-двох висококваліфікованих спеціалістів. Продукція стає ще дешевшою і ще якіснішою, але виробляють її там, де високий загально-освітній і технологічній рівень населення, а саме в високорозвинутих країнах. Всі інші країни і народи, що «не дотягнули» до необхідного рівня «відстануть назавжди» і використовуватимуться лише як ринок дешевої робочої сили при видобутку сировини, та як ринок збуту продукції. І якщо Китай не дотягне «до планки», а «рух» долара буде вдалим, то Сполучені Штати і Західна Європа зможуть зберегти своє панівне становище в світі, бо більше 30% наукових досліджень і розробки нових технологій в світі приходяться на США і приблизно ще стільки ж на Західну Європу. Через ці регіони «течуть» основні світові фінансові потоки і саме тут розробляються найновіші інформаційні технології. США і Західна Європа в змозі скуповувати і експлуатувати найталановитіших представників всіх країн світу, вбиваючи останню надію на інтелектуальне і технологічне сходження цих країн. І все ж утриматись на протязі тривалого часу на чолі людства цим країнам не удасться по причинах перерахованих вище. Глобальні зміни, що чатують на людство в XXI сторіччі, можуть повернути колесо історії зовсім в несподіваному напрямку[134].

В XXI сторіччі почнуть кардинально змінюватись функції держави і її основних інститутів. Головна функція кожного державного утворення – це створення найбільш сприятливих умов для існування і розвитку якоїсь множини населення планети, що відрізняється від інших в фізичному, ментальному, чи духовному відношеннях і об'єднану за мовною і територіальними ознаками. Як самодостатня, стійка система «держава» повинна мати інститути:

- самовідтворення (народжуваність, життєздатність, виховання);
- забезпечення необхідними потоками речовини, енергії, інформації;
- самозахисту (від зовнішньої небезпеки);
- імунітету (від небезпеки, що проникає, або існує всередині);
- транспортних засобів і комунікацій;
- створення зовнішнього біологічного, фізичного, технологічного і інтелектуального духовного середовищ для повноцінного і оптимального розвитку своїх громадян;

[134] Так, згідно з Даніілом Андрєєвим зростання науки і технологій призведе до вирівнювання життєвого рівня планетарного суспільства, об'єднаного під прапором ООН. Виробництвом продукції для існування людей в основному будуть зайняті автомати, а людство поступово деградуватиме в напрямку «сексуальних збочень», кривавих видовищ, і інших фізіологічних насолод, пов'язаних з хижацькою природою людини. Домінуватиме примітивна фізіологічна культура, що призведе до глобальної державної і інтелектуальної катастрофи, а згодом і виродження людства…

- розвитку духовної і етнічної самосвідомості.

Найважливішою функцією держави є турбота про майбутнє. Держава, в якій народжуваність менша за смертність, приречена. Звичайно, ніхто не змусить жінку народжувати дітей, є економічна ситуація в сім'ї, точніше – посилання на неї. Щоб нейтралізувати цю обставину держава повинна взяти на себе повністю функції матеріального забезпечення дитини, її навчання і виховання. Друга обставина, що спричиняє кризу народжуваності, знаходиться в системі цінностей суспільства, де святість материнства в усіх ланках культурного і духовного життя замінена фізіологічними статевими стосунками. Тож в державі необхідно мати відповідний інститут, що відслідковував би питання матері і дитини, але не для того, щоб усунутись від рішення проблеми, як маємо ситуацію на цей час, а для першочергового вирішення проблем сьогодення і планування майбутнього[135].

Важливим аспектом цієї проблеми є якість народжених. Дефектне тіло, тіло з природними вадами, не зможе забезпечити повноцінного інформаційного і духовного розвитку, а тому особливого значення набуватимуть питання прогнозування якості плоду. Батьки, здатні до відтворення здорового в усіх відношеннях потомства, повинні заохочуватись, в протилежному випадку – попереджуватись і нести відповідальність за долю своїх дітей не лише в кармічному відношенні, але й перед суспільством.

Наступною за важливістю задачею держави є забезпечення своїх громадян всім необхідним для повноцінного фізичного, інтелектуального і духовного розвитку: потоками речовини, енергії, інформації, духовних стосунків і подій. Починаючи з 19-го сторіччя перед людством постала проблема вичерпання ресурсів (проблема Мальтуса). Населення Землі невпинно зростає, в той час як наявні запаси мінеральної сировини і енергетичних ресурсів зменшуються. Зменшуються і скорочуються біологічні ресурси планети, катастрофічно руйнується біосфера планети в цілому.

Першочерговими задачами держави і планетарного суспільства в цьому аспекті є визначення критичного рівня населення планети і створення автономних, побудованих на принципі замкнутості всіх циклів діяльності людини, господарств, починаючи з сім'ї і закінчуючи планетарним суспільством. На вході в систему такого господарства повинна бути лише сонячна енергія, і на виході – теж. Все інше повинно бути замкнуто в один кругообіг, в циклічну участь в одних і тих же процесах. По суті родина повинна жити «в сучасному хуторі», виробляючи

[135] Самий крайній варіант, до якого може вдатись держава, це штучне продовження роду. Але в цьому разі наслідки від подібних експериментів можуть бути фатальними в усіх випадках від формування немовляти «в пробірці» до всього комплексу морально-етичних проблем життя суспільства.

все на місці і не шкодячи при цьому навколишньому середовищу. І лише те, що за складністю не може бути реалізовано в подібних умовах, повинно вироблятись в спеціалізованих центрах і повертатись туди ж.

Поступово повинні зникнути великі міста – динозаври[136] сучасного світу. Замість них залишаться центри керування, планування, збору і переробки інформації, промислового виробництва, виховання і освіти, духовного і інтелектуального спілкування, відпочинку і спорту, профілактики і лікування. Деякі з них співпадатимуть територіально, більшість будуть окремими, самостійними утвореннями. Майже все доросле населення виконуватиме подвійні обов'язки: буде працювати в себе, в своєму надсучасному суперзамкнутому господарстві і одночасно в центрах суспільного призначення.

Більше 50% території планети (в тому числі суші) повинно стати заповідною, де б могла розвиватись і самовідтворюватись біосфера планети. Океани, моря і ріки повинні використовуватись за природним призначенням – бо це життєво-важливі органи життя і здоров'я планети. Всі водні артерії повинні перестати виконувати роль транспортних комунікацій і виробництв енергії і їжі. Всі суспільні транспортні, енергетичні інформаційні і інші комунікації будуть розміщені під землею чи під водою (в океанах) і надійно ізольовані від зовнішнього середовища. Вся заповідна територія використовуватиметься лише для спілкування з природою, виховання, відпочинку, але знову-таки лише в межах самовідновлюваності біосфери і за принципом «не нашкодити». Всяке хімічне і, особливо, інформаційно-генетичне втручання в життя природи буде категорично заборонено[137].

Водночас суспільство матиме цілу сітку заповідників і банків генетичної інформації, що дозволятиме відтворити втрачене і конструювати необхідне для життя і розвитку людини, особливо для виробництва продуктів-замінників тваринного походження (мається на увазі все живе окрім рослин і грибів).

Важливу роль в житті суспільства відіграватиме і на далі енергетика. Але енергетика не побічна, не штучного походження, не перероблена, а первинно-чиста, та, що несе в собі інформацію на розвиток біосфери і планети в цілому – енергія Сонця. Всі інші види енергії можуть використовуватись лише в якості генератора механічних перетворень і фізичного руху. Водночас необхідно відмовитись від енергії руйнації і розпаду матерії, що визиває подібні негативні явища в живому, наприклад, енергії розпаду важких хімічних елементів уранової групи і

[136] Сучасні міста – найбільш вразливі місця суспільства з точки зору життєздатності і захищеності населення. Достатньо на кілька днів лишити таке місто енергії, води чи продуктів і все порине в хаос. Крім того це розсадники хвороб, виробники сміття і основні забруднювачі навколишнього середовища, центри психологічних збочень і злочинності.

[137] Людина не має права втручатись в те, чого вона не створювала сама.

трансуранових. Звичайно, сонячна енергія розподіляється досить нерівномірно по земній кулі, тож великого значення набуде акумуляція енергії і її перерозподіл. В цьому відношенні кращими акумуляторами були є і будуть вода (приклад енерго і термо-стабілізуючої ролі океанів) і рослинний світ.

Як всяка стійка, самодостатня система, держава має дбати про системи захисту від зовнішнього впливу і розвинуту «імунну» систему від власних хвороб. В сучасному суспільстві функції захисту держави виконує армія, організована за принципом «мати все те на озброєнні, що мають всі держави в цілому». Та уявіть зайця з рогами бика, зубами вовка, отрутою змії, голками їжака, властивостями хамелеона, пазурами кішки і т.д. Не потрібна ядерна бомба, аби «паралізувати» (не вбити! не зруйнувати, а лише нейтралізувати) місто і навіть державу.

Іноді для цього необхідно лише вжалити в нервовий вузол, щоб вивести всю систему з ладу. Тож кожна держава з часом має спеціалізуватись в якомусь одному аспекті озброєнь з розвитком «імунних» особливостей для захисту від інших. Замість багатомільйонних армій з величезною кількістю танків, літаків і ракет залишаться спеціалізовані центри з високоінтелектуальним штатом працівників, які розроблятимуть і виконуватимуть функції спеціалізованого захисту від зовнішньої небезпеки. Аналогічні інститути будуть виконувати подібні ж функції імунних систем. В сучасній державі – це інститути державної безпеки, поліції, суду або ж наближені до них. Якщо до цього часу всі вони слугували і служать для захисту владноможців від власного народу (за висловом давньогрецького філософа Платона), то в майбутньому вони повинні перш за все дбати про фізичний, ментальний і духовний стан суспільства, захищати його від тих суспільних хвороб, що можуть призвести до «увіччя», а то й загибелі не лише держави, а й – перш за все – її населення. Функція цих інститутів зводитиметься до задач піклування про здоров’я і життєздатність суспільства.

З відомого принципу Короленко - Кюрі витікає ще одна задача держави – це створення необхідного для здоров’я кожної людини і суспільства в цілому, для виховання дітей і побудови майбутнього відповідного задачам суспільства зовнішнього біофізичного, інтелектуального і духовного середовищ. В біофізичному відношенні людина повинна не створювати все більше і більше мертвих перепонок між собою і природою в вигляді будинків, машин і т.п., а навпаки, користуватись подібними речами лише при необхідності. Щоденне життя людини має бути побудоване таким чином, щоб дати відповідне фізичне, інтелектуальне і духовне навантаження. Для розвитку стійкості біологічного тіла необхідні спека і холод, дощ і вітер, фізичні навантаження на всі м’язи і функціональні на всі системи організму. Для розвитку ментального – це вирішення задач, що потребують системності мислення і необхідності творчого підходу, це загальний рівень

інформаційно-технологічного стану навколишнього середовища, який відповідав би вимогам розвитку суспільства і кожної особистості, це високий рівень розвитку суспільного середовища.

Відносно духовного середовища – це можливість служіння Богові і людям, всьому живому і всьому розумному, це можливість піклуватись про своїх ближніх і «братів наших молодших», це можливість причетності до величного дійства, що розгортається повсюдно і повсякчасно, це можливість жити з почуттям надії добра і любові, з почуттям величезної подяки за дароване нам життя.

Ще однією важливою функцією держави є створення державного егрегора, енерго-інформаційного утворення державної свідомості, покликаного для зміцнення держави і її стійкості, підвищення цільової вартості кожного громадянина, значимості буття. Це той «рукотворний» Бог суспільства, який завдяки зворотному впливу на суспільство, що його створило, стабілізує державу, надає відчуття гідності і необхідності, не випадковості кожного життя і важливості всякого державного дійства. Створення державного егрегора – це і створення історичного міфу з міфічними героями і негідниками в якості прикладів для побудови морально-етичних підвалин суспільства, це створення цільового інформаційно-духовного середовища, це мова і культура, це становлення інваріантних рис, архітектури суспільної свідомості, все те, що перетворює народ в єдине ціле.

За часом існування і за масштабністю задач вище за державні утворення є етнічні. Якщо держава вирішує в основному задачі самозабезпечення і еволюції етносу чи його частини, то етнос в цілому створюється для вирішення задач розвитку планетарного суспільства в цілому.

Кожний етнос формується в конкретному просторі геофізичних умов і на визначеному в часі рівні розвитку планетарного суспільства. Але обов’язковою для всякого етносу є наявність однієї чи декількох особливостей, які надають йому переваги по відношенню до інших в боротьбі за «місце під Сонцем».

З одного боку такі особливості спонукають народження нових етносів, з іншого – руйнацію і зникнення з історичної арени інших. Не вдаючись в детальний аналіз етнічної будови планетарного суспільства і розвитку конкретних етносів, необхідно все ж вирізнити основні тенденції в його розбудові в XXI сторіччі. Найбільш тривожною ознакою, як уже підкреслювалось вище, є тенденція до виродження суперхристиянського етносу в цілому і до втрати його провідної ролі в розвитку суспільства в XXI сторіччі. Якщо в основі цього явища лежить руйнація сім’ї, то цілком вірогідно, місце суперхристиянського етносу займе той, в якому стабільність сім’ї в сучасних умовах зберігається. До таких етносів необхідно віднести супермусульманський, а також китайський і індійський

етноси[138]*. Особливо перспективним у цьому відношенні виглядає супермусульманський, де жорстокі обмеження на спиртні напої і чітке розмежування в ролях чоловіка і жінки зумовлюють стабільність, і відтворення суспільства і його перспективність[139].

Перспективними в XXI сторіччі будуть етноси, що стрімко перебудовуються уже зараз[140]. Звичайно масштабність перебудови в часі таких великих систем, як етноси, не дозволяє прогнозувати кінцевий результат змін, що відбуваються, але привертає до себе увагу самими змінами і пошуком нових джерел існування і нових моральних кодексів будови суспільства. В цьому плані звертає на себе увагу слов'янська гілка планетарного суспільства, а саме та, що сповідує православ'я. Саме тут, на території України, Білорусії, частково Росії[141] зміни найбільш помітні і вражаючі. Чи спостерігаємо перебіг смертельної хвороби, чи маємо нагоду спостерігати докорінну перебудову в житті цієї частини суспільства – покаже майбутнє. Але якщо ці народи не зміняться духовно і інтелектуально – вони приречені. XXI сторіччя – це сторіччя інформаційних і духовних технологій, і той етнос, який першим перебудує себе в цьому плані має найкращі перспективи на майбутнє[142].

В XXI сторіччі слід очікувати багато змін і на рівні буття самої планети. З 2003 року Земля остаточно ввійде в сузір'я Водолія, господарем якого є планета Уран. Уран – бог неба і наречений Геї, богині Землі, - приходить на зміну Сатурну, господарю сузір'я Риб, божеству підземного царства, що «поїдає власних дітей». Відомо, що прихід нового господаря віщує і нові порядки. Колись слов'янські народи народились під патронажем Сонця, Урана і Меркурія. Нині ж лише Україна і Білорусія знаходяться під покровам цих небесних тіл. Росія, що є дочкою Золотої Орди*, народилась завдяки взаємодії Юпітера і Сатурна, і знаходиться під їх покровом. Ці планети разом з Венерою стояли біля колиски Золотої Орди, угро-фінського етносу і кавказько-іранської гілки білої раси, а тому не дивний потяг Росії до влади (Юпітер) і знищення власних дітей (Сатурн). Уран і Сатурн – полярні планети і, якщо Сатурн намагався

---

[138] Суперетноси відрізняються від етносів тим, що побудовані не на особливостях в розвитку того чи іншого народу, а на релігійних, етнічних і моральних відмінностях, яким слідують багато народів.

[139] Висуненню супермусульманського етносу на передові позиції, так само як і китайського і індійського може завадити одна і та ж обставина – передчасне розтління цих суспільств під впливом масової культури Західного суспільства. Бо казав Ісус Христос: вузькі ворота і важкий шлях, що веде до сходження в дусі і широкі ворота і легкий шлях до падіння людини.

[140] Стабільні етноси пожинають плоди набутого і не мають підстав на перебудову, а тому шукати і сіяти нове не здатні і не будуть.

[141] Мова йде про ту часину Росії, що сповідує православ'я.

[142] При цьому не слід забувати, що перш за все доля народів, як і людей, багато в чому визначена «на небесах». Але від самого народу залежить: виконає він призначену йому роль в розвитку суспільства, чи ні. Наглядним прикладом може бути учень в школі, що першого вересня приходе в школу, а як він буде вчитись – це залежить уже від нього самого.

знищити все, що створено під покровом Урана, то в XXI сторіччі події будуть розвиватися, вірогідно, за іншим сценарієм[143].

Раса	біла	Сонце, Меркурій, Уран
	жовта	Сонце, Венера, Місяць, Юпітер
	чорна	Сонце, Венера, Сатурн
Країна (сучасні)	Україна	Сонце, Меркурій, Уран
	Білорусія	Сонце, Меркурій, Уран
	Росія	Юпітер, Сатурн
	Китай	Венера, Місяць, Марс, Плутон
	Індія	Меркурій, Місяць, Сатурн, Нептун
	США	Меркурій, Юпітер, Плутон
	Германія	Сонце, Марс, Сатурн
	Франція	Марс, Юпітер, Сатурн, Плутон
	Японія	Венера, Марс, Сатурн, Нептун
	Польща	Венера, Марс, Сатурн, Плутон
	Швеція	Меркурій, Марс, Сатурн, Уран
	Чехія	Місяць, Сатурн, Плутон
	Словакія	Сонце, Меркурій, Уран
Країни: (в минулому)	Стародавня Греція	Меркурій, Юпітер, Плутон
	Рим	Місяць, Юпітер, Нептун
	Єгипет	Сонце, Венера, Марс, Сатурн
	Золота Орда	Венера, Юпітер, Сатурн
	Візантія	Сонце, Меркурій, Юпітер, Плутон
	Київська Русь	Сонце, Меркурій, Сатурн
	Литовське князівство	Місяць, Юпітер, Уран
Народи:	Євреї	Меркурій, Юпітер, Сатурн, Місяць
	Араби	Венера, Марс, Сатурн

Завершуючи спробу прогнозу розвитку подій в XXI сторіччі слід зауважити, що все може розвиватись зовсім іншим і несподіваним шляхом. Та так побудована людина, що їй завжди хочеться хоч на крихітку заглянути в завтрашній день. Наскільки ж автор зміг помітити контури майбутнього – покаже час.

[143] Для визначення ролі різних рас і деяких народів в розвитку суспільства може прислужити приведена нижче таблиця планет, під покровом яких вони знаходяться, або знаходились. Звичайно, ця таблиця ні на що не претендує, може мати значні неточності, та все ж дає привід для роздумів.

Післямова

Сучасні уявлення людства про оточуючий Всесвіт багато в чому є уявленнями «фізичного примітивізму», «прокрустовим ложем» людської свідомості. Та все частіше перед нашими очима замість «казеної, промислової будови» постає палац Природи незвичайної краси і доцільності, який, на жаль, бачимо лише окремими фрагментами і в якому наші уявлення про Всесвіт є лише початком тривалого і довгого шляху пізнання. Пізнання, в якому в одночассі задіяні учень і вчитель, і яке з одного боку є процесом інтелектуальної творчості людства, з іншого – «спалахами» в свідомості, коли несподівано для самого дослідника приходить більш глибоке розуміння дійсності, коли починаєш бачити уже «бачене» під іншим кутом і з іншого рівня усвідомлення. Коли відчуваєш, що є хтось Той, хто веде твою свідомість в необхідному напрямку, коли в «необхідний» момент з'являється і необхідна інформація, і потрібна людина, а події розвиваються в часі так, немов би Хтось уже потурбувався про їх устрій. Немов би Хтось там, в глибині серця, а може підсвідомості, підказує, що настають нові часи, що людство має перейти через межу старих уявлень і суспільних відносин, побудованих на основі матеріальних цінностей, до нових з пріоритетністю духу над плоттю. Бо казав Ісус Христос: «Де багатство ваше – там і серце ваше». Тож необхідно змінити цінності суспільної свідомості, а це можливо лише через розуміння буття Всесвіту і сутності людського буття в ньому.

Та щоб виконати поставлену задачу необхідно змінити стереотипи суспільної свідомості, розбудити думку, надати простір для пошуку і творчості. Завдання надзвичайної складності, особливо якщо зважати на те, що не маємо відповіді на дуже важливі з точки зору людського буття питання, а саме:

- Чому людина обмежена в можливостях отримувати і обробляти інформацію з оточуючого Всесвіту? Чому Бог Старого Заповіту заборонив Адаму зривати плоди з дерева пізнання, а Ісус Христос в Новому Заповіті говорить, що людина має все життя вчитись?
- Чому ще до народження в різних людей закладаються різні «архетипи» – різне «програмне забезпечення» на майбутнє, за межі якого людина практично не має шансів вийти, навіть якщо її ведуть в пекло?
- Як з пристосованої до біосфери мавпи (за твердженням дарвіністів) могла виникнути непристосована людина, в якої чомусь відсутні архетипи виживання, а замість них батьками і суспільством закладаються напрацьовані суспільством модулі попутно з ростом дитини ?
- Чому життя на Землі побудоване по принципу взаємного поїдання і так нагадує життя на ізольованому від біосфери космічному кораблі? Бо для того, щоб жила біосфера і продовжувалось життя необхідно звільнити «місце під Сонцем»...

- Чому людина випадає з кругообігу живого на Землі, де все є складовою ланкою єдиної стійкої і врівноваженої системи, яку називаємо біосферою, її елементами і авто регуляторами в той час як людина руйнує середовище свого помешкання?

А ще Чому саме людство стало ареною боротьби полярних сил у Всесвіті? Може саме воно є постачальником «богів» обох полярностей? І чому кількість «складових тіл» у різних людей різна?

Чому згасає на планеті суперхристиянський етнос, а першим рядком в Нагорній проповіді Ісуса Христа ідуть слова: Блаженні убогі духом, бо їх є Царство небесне? Чому людям, які не мають духу (своєрідним біороботам) призначено Царство Небесне?

Чому не зважаючи на наближення біосферної катастрофи людство дивиться і не бачить, слухає і не чує? Чому не може зупинитись в своїй плотсько- фізіологічній діяльності і стрімко наближається до фінішу? Особливо якщо зважати на слова диявола, що читаємо в Євангелії від Луки: «І сказав Йому (Ісусу Христу) диявол: тобі дам владу над всіма царствами і славу їх, бо вона передана мені (ким?) і я кому хочу даю її...»

На ці і багато інших питань не маємо відповіді..., але не має нічого в житті людини, що не мало б значення і не було б уроком на шляху сходження до Вищого, і тому маємо знайти відповіді на всі питання... Хоч і не для всіх вони мають значення і не всі задають їх і шукають на них відповіді. Адже казала Анна Баркова: «Навіщо ситій скотині якісь глибина й височінь?»

Ця книга написана для тих хто бачить, чує, розуміє. Розуміє, що Всесвіт це творіння Бога. І хоч ми не розуміємо до кінця Божого задуму, та можемо стверджувати, що ніщо не виникає і не створюється просто так! Що спочатку виникає Задум, як мета творчості, і, відповідно до мети творення вибирається інструментарій її реалізації: принципи, закони, структури, боги і люди. Що для розвитку і еволюції Всесвіту останній має бути полярним, бо якщо не буде плюса і мінуса, добра і зла – не буде потенціалів і не буде розвитку. Всі принципи і константи природи не можуть змінюватись в часі, бо навіть незначна зміна бодай одної константи може змінити весь сценарій розвитку Всесвіту. А тому через Всесвіт має постійно текти «вічний» потік енергії, привід Всесвіту. І не тільки енергії, а й інформації, бо згідно з другим початком термодинаміки вся інформація без відновлення давно б перетворилась в білий шум. А ще другий початок термодинаміки говорить про те, що Всесвіт живий і «розумніший» за людство, тільки це розум «не людський» і людським розумом його «не зрозуміти»...

Непросто складається шлях Людства наприкінці другого тисячоліття від Різдва Хрістового. Та хто має очі, той бачить, хто має серце – той відчуває, хто має голову на плечах – розуміє, що людство в своєму розвитку підійшло до якоїсь критичної межі. Спалах людського розуму

поставив біосферу Землі на межу руйнації і самознищення людства. Та незважаючи ні на які попередження, ні на які ознаки і прикмети невідворотної планетарної катастрофи людство все швидше, набираючи оберти, несеться до прірви. Можливо тому, що не маємо на цей випадок відповідних архетипів, і, як наслідок, дивимось – і не бачимо, слухаємо – і не чуємо, не розуміємо. Не розуміємо, що є Всесвіт, і свого, Богом обраного нам, шляху. У багатьох на початку третього тисячоліття складається враження, що чиясь впевнена і підступна рука руйнує всі етичні межі і моральні кодекси людства, ведучи його по шляху згуби всього святого, всього того, що робить людину Людиною. По шляху, де цінності добра, краси і гармонії, любові, жертовності підмінені антицінностями, де все поставлено служінню приземленому, де душа стає рабинею тіла, падаючи з ним в пекло розпусти, розтління, наркотичного забуття.

«Багато званих, та мало вибраних» – говорив Ісус Христос. Не всі здатні бачити, чути, усвідомлювати, бо «якщо хто не народжений від води і Духа, не зможе ввійти в Царство Боже; бо народження від плоті є плоть і народження від Духа є Дух!»

Ця книга – звернення до тих, хто ще чує, хто ще розуміє, хто хоче змінити ситуацію на краще. Звернення через розум і серце з надією зруйнувати мури архетипного мислення, з сподіванням на те, що якась частина тих, хто має іскру в серці, прокинеться і неупередженим поглядом гляне навколо себе. До тих, хто має допитливий розум і неспокійне серце, хто несе в собі непереборне тяжіння до Вищого, до Горнього, хто має Волю і Наснагу до служіння Людству, Планеті, Богу. Не чекаймо, що хтось на Землі, чи на небі вирішуватиме наші проблеми! Не буде бог латати порваний нами одяг, оплачувати борги і гріхи наші. І перше, що маємо зробити, то жити за заповідями божими! Хто має себе за Людину, не має права чекати, має починати з себе – бо це твій шлях, твоя воля, твоя правда, твій вибір! В світі дуальному не може Людина бути ніякою. Кожен повинен усвідомлювати, що ми лише клітинки величезного організму Всесвіту, що не можуть ці клітинки бути «раковими» і безпечними для організму водночас. А тому скільки беремо – стільки і повернути маємо, а брати – скільки необхідно і не більше того. Маємо пам’ятати, що сутнє не виникає з нічого і не закінчується нічим, що ми були, є і будемо, що все має свою історію і своє продовження у Всесвіті. Маємо пройти призначене нам, тягнутись з останніх сил, через неможливість до своєї сутності! На шляху своєму не даймо себе опустити, а втративших віру і надію – підіймаючи і ведучи за собою. Маємо кожного дня звертатись до Бога, звітувати перед Ним і перед собою: чи прожив ти цей день як Людина, що доброго зробив і чого досягнув? Чи зробив хоч крихітку для миру, добра, краси і любові?

Завжди маємо шукати інших, вести їх і йти за ними – в єднанні сила і запорука сходження Людства. Маємо світити всім, вчити всіх і вчитись у

всіх, пам'ятати, що не існує народів вибраних і другорядних, що є люди – добрі і недобрі, і є їх справи, і по справах їх пізнаєш їх! І в житті, і на межі світу білого пам'ятаймо слова Вчителя: ...Чи не душа більша за тіло? А варта божа надійніша від людської!...

Шануймо батька і неньку, старших і менших. Не поспішаймо судити інших, бо часто не їх вина в тому, що вони такі. Маємо піднестись над обставинами і над власним его, пам'ятаючи, що те, що маємо – доручене Богом не для того щоб накопичувати, ховати, знедолювати людей, а для справи Божої.

Маємо звикнути в думках і діях до всієї Землі як до власної домівки! Маємо жити завжди в пошуку і в прагненні до творчості, бо лише в творчості і в добрих справах, а не при владі і не біля корита людина відчуває себе Людиною!

Від народження і до смерті маймо в душі етичну межу, переступити через яку не може заставити навіть смерть. Бо казав Ісус Христос6 «І не бійтесь вбиваючих тіло, душі ж не в змозі погубити»!

Маємо поважати і цінувати все створене до нас, бо то фундамент, на якому стоїмо. Зруйнуємо його – і впаде вся будова Людства.

Кожного дня звертаймося з любов'ю і подякою до Бога за можливість жити, мислити, творити, бути; за неземну красу рідної планети! Дякуймо лісові і степу, саду і річці, всьому, що навколо живе і розумне! І хоч воно «не людське» але любов, добро і подяку зрозуміє і віддячить тобі!

Пам'ятаймо: що Богові потрібен не робот, що виконає, а Син, який любить Батька, розуміє Його і співтворить Йому!

Кожен має визначитись з метою в житті, бо без людської мети людина – хвора! Куди поспішає – сама не знає, і що робить – не розуміє, бо робить, як всі. Та досить озирнутись на справи свої і спитати: невже в купі сміття, що залишається за тобою весь сенс твого життя? Не будьмо жорстокими і не вживаймо лихого слова, бо то хвороба, прояв нижчої природи, самі низькі людські пороки.

Не забуваймо, що ніщо так не гасить внутрішній вогонь, як забезпеченість завтрашнього дня і закінченість мети. То ж маємо вибирати в житті мету, що була б на межі можливостей і самого життя!

Кожна людина має право жити, діяти, думати так, як вона рахує необхідним, але при умові: щоб ні приклад її життя, ні приклад дії, ні приклад мислення не принесли шкоди ні людям, ні Природі. Кожна Людина має жити за Заповідями Вчителя: «всією душею і всім серцем своїм люби Батька, який на Небесах!» і «стався до інших так, як ти бажав би, щоб ставились до тебе!».

В Євангелії від Іоанна сказано: «настане час і настав уже, коли істинні поклонники будуть поклонятись Батькові в душі і істині, бо таких

поклонників батько шукає собі. Бог є Дух, і ті, хто поклоняються Йому, повинні поклонятись в дусі і істині...»

Були часи, коли людина боялась всього, чого не розуміла, чого не могла пояснити. Боялась і вірила в богів оточуючої її природи. Але поступово, набуваючи досвіду і розуму переставала боятись, продовжуючи вірити в те що є Вище, Надприродне, ім'я якого Бог, хоч і не могла пояснити як і чому. Та настають часи, коли людство не лише віритиме, а й розумітиме чому. Спочатку це будуть вибрані, за ними підуть інші. І той народ, який зрозуміє це першим, першим буде серед торуючих шлях в нове майбуття, і першим серед синів Божих!

Важко на те сподіватись, але хочеться вірити в те, що першим на цей нелегкий шлях пізнання і віри через пізнання, стане народ Русі-України, народ, доля якого і майбутнє знаходяться на зламі історії. Бути і світити всім, чи піти з арени майбутнього – третього не дано і іншого вибору не маємо! Тож до всіх, хто чує, хто бачить, хто усвідомлює, до всіх, хто вибраний звертаються Небо і Земля: якщо не Ви, то хто?!

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИЙ КОДЕКС ЛЮДИНИ В ІІІ-МУ ТИСЯЧОЛІТТІ

Заповіді великих пророків людства

Все суще єдине і все має своє призначення,
Свій шлях і свою долю.
Не існує території і простору не зайнятих іншими
І не можна заходити в чужий дім без запрошення;
Тож не маємо права ні вмішуватись
Ні приймати рішення за інших,
Ні судити їх, не знаючи їх.
Але не маємо права і сидіти осторонь
І спостерігати здалеку,
Коли інші в нерозумінні своєму
І в жадібності низькій своїй
Руйнують наш загальний Дім
І душі людські !
Бо не розуміють, що все взаємозалежне,
Взаємопроникне і взаємопов'язане!
На загрозу меча - мечем відповідають!
Завжди і всюди маємо визнавати закони Всесвіту
І слідувати принципам його будови і розвитку;
Не принижуючи себе і поважаючи всіх
В Ієрархії Земній і Небесній, з любов'ю і надією,
Але завжди і у всякій справі залишаючись Людьми -
Дітьми Божими!
Пам'ятаймо, що кожен крок Людства -
Це ще один крок в Задумі Божому!

Життя наше нам дароване Богом
Не для того, щоб ми його проспали, чи пробайдикували,
І не для того, щоб після нас залишились гори сміття і море помиїв
А щоб прожили кожний день і кожний час,
Бо кожна мить неповторна!
І все в житті нашому для чогось та призначене!
Кожного дня маємо звітувати перед Богом
Про бодай невеликі, але добрі справи свої;
Про досягнення в пізнанні Всесвіту, в єднанні з ним,
В поглибленні Розуму і в піднесенні Душі!
Людина має навчатись завжди і всюди. Все життя!
Маємо пам'ятати в усіх справах і поступках наших,
Що не душа має обслуговувати тіло,
А тіло - Душу!

З самого початку не існує нічого назавжди доброго і поганого.
Ніхто нікого у Всесвіті, просто так, нізащо, не карає.
І зла ніхто упереджено проти когось не носить.
І кожне випробування Людині дається Богом по силі її,
І нічого зверх того!
Все інше від низької суті самих людей...
Пам'ятаймо, що в житті за все маємо платити
І що борги наші віддавати дітям нашим!
То ж старайтесь віддавати, а не брати!
Не спокушувати ні Бога, ні Долю,
Ні братів менших без необхідності!
Не буде Бог вирішувати за нас те,
Що маємо самі вирішити!
Людина - сіль Землі. Якщо, ж сіль стане прісною,
То на що вона придатна?!
Хіба, щоб викинули її геть, щоб топтали її!
Не може бути людина ні холодною - ні гарячою!
Якщо вона не слугує добрим справам,
То нехай не втішає себе, що не робить злого,
Бо слугує ворогам своїм!
Хто не протистоїть злу, той допомагає йому!

Не має нічого важливішого в житті Людини
За продовження Роду свого,
За відтворення живого Всесвіту!
То ж самими святими
І непорушними в житті нашому
Мають бути сім'я, родина, ненька!
І не існує більш високого слова, як Мати - Берегиня!
Мама, яка за благословінням Божим дарує нам життя!
Любов дана Людині для продовження Роду,
Життя і воім'я життя,
А не для задоволення низьких інстинктів,
Бо то не любов, а проституція душі і тіла.
Тож те, що Бог поєднав -
Ніхто нехай не роз'єднає!
В сім'ї не існує «Я», а лише ми
І наше майбутнє - діти:
Хто не розуміє цього - не має права
Ні на людське кохання, ні на своє майбутнє!

Ми всі різні, але всі ми діти одного батька - Бога,
Не роботи - а сини Божі!
І батько наш очікує від нас не беззастережної покори
І не безумовного виконання призначеного!

А синівської любові, поваги і співтворчості!
Щоб діти Його були достойними
Свого високого звання і призначення!
Доля наша - робити благородні справи,
Бо все що маємо і що дано нам -
Те дано на час! І не для того,
Щоб тримали під замком,
Чи розпорошували по вітру,
А для добрих справ!
Бо любимо людей за добро яке їм робимо,
І ненавидимо за зло що їм спричиняємо!
Пам'ятаймо, що Людина Світло Світу,
То ж не збирайте скарби на Землі,
Де міль поїдає і іржа точить,
І де злодії підкопують і крадуть,
Бо на небі потрібні не цінності тіла,
А скарби розуму і духу!

З добрими помислами ідіть першими на зустріч з іншими,
Першими протягніть руку
І першими привітайте зустрічного!
Першими зробіть добру послугу,
Не чекаючи у відповідь більшої.
І не відповідайте на зло з боку інших,
Бо не відають, що роблять...
Коли гавкає, чи кусає Вас пес,
То невже гавкаєте у відповідь і кусаєте його?
Пам'ятайте, що лихослів'я, жорстокість і злість -
Це прояви низької, тваринної суті!
Прийміть міри захисту
І, не зважаючи ні на що,
Продовжуйте свій, людський
Богом указаний шлях!
Будьте обачними в виборі друзів і супутників своїх,
Бо які друзі твої, такий і ти сам!
Не довіряйте словам ні своїм, ні чужим
Бо і Сини Божі і Сатана говорять одні і ті ж слова,
Кличуть до одних і тих же добрих справ,
Але наслідки цих слів різні!
То ж не на словах, а по справах їх пізнаєте їх!
Пам'ятаймо, що подібне притягує подібне,
І що наверху, те і внизу!
Не створюйте ідеалів і кумирів для тіла свого, -
Бо це поняття людські і створені людиною,

А наслідуйте Великих Світочів,
Духу і Буття людського!
Просіть і дано буде Вам,
Шукайте і знайдете, стукайте і відкриють Вам!
Бо хто в серці має своєму, тому і дано буде!
Але пам'ятаймо, що серце наше там, де багатство наше!
І якою думкою, яким почуттям живемо -
Так і ми самі!
І немає нічого прихованого, що не відкрилось би,
І тайного, чого б не взнали!
І якою мірою ви міряєте -
Вимірено буде і Вам!
В проханні не відмовляйте,
Та давайте не гроші і не кусок хліба,
А те, що зможе допомогти вижити
І стати прохаючому Людиною!
Пам'ятаймо, що не хлібом одним живе Людина,
А й всяким словом і Духом Божим!
Бо чим іншим вирізнити Людину від тварини?
І нехай в кожній справі вашій,
І в кожному вчинку вашому
Будуть Глибина Серця і Височінь небесна!
Бо маємо Бога в серці своїм
І жити маємо по заповітах Божих:
- не вбивай, не руйнуй, не оскверняй, не зашкодь, будь милостивий;
- не слугуй своєму его, не лицемір, не виставляй добро на показ, не лжесвідчи;
- не заздри, не бажай створеного іншими;
- не суди не знаючи і не розуміючи, щоб і сам непідсуден був;
- всяку роботу Божу, призначену тобі, виконуй з задоволенням, творчо, з любов'ю;
- не принижуй ні себе, ні інших, завжди пам'ятай, що ти -людина!
- Не обіцяй зверх того, що можеш виконати, і не принось неправдивої клятви, але виконуй перед Господом клятви твої;
- В усякій справі і в думках своїх завжди май почуття міри, відповідальності і відчуття межі;
- Шануй батька і матір, виховуй дітьми Божими дітей своїх;
- Вдосконалюй себе, підтримуй і розвивай своє фізичне тіло, свій розум і свою духовність. І всяку добру справу не відкладай на потім, якщо можеш зробити її сьогодні і зараз;
- Відносься до інших так, як бажав би, щоб відносились до тебе;
- Полюби всією душею і всім серцем своїм Бога, що дарував тобі життя, і радість бути, жити, любити, творити, сподіватись.

Один раз на рік, як і всі люди на Землі,
Маємо пройти очищення душі -
Через Сповідь перед Богом
І на одинці з Богом;
Очищення свідомості - через усамітнення
І відхід на час від справ мирських;
Очищення тіла через піст -
Не вживання їжі тваринного походження,
В час перед зимовим сонцестоянням.

Головними святами в житті нашому мають бути:
Різдва - народження Бога - Сина, Творця світу явленого,
В час зимового сонцестояння;
Паски - час воскресіння і час зміни Чорнобога Білобогом,
В час весняного рівнодення;
Троїці - свято єдності трьох космічних сил,
Що визначають Буття Всесвіту
В час літнього сонцестояння і
Покрови - Матері Світу, Духу явленого, що захищає нас
І дає віру і надію на продовження життя,
В час осіннього рівнодення, в час згасання життя.

Кожного дня відходячи до сну, маємо згадати день минулий, і сповідуватись перед Богом про хоча б і невеликі, але добрі справи свої; з синівською любов'ю і повагою подякувати за день прожитий і попрохати благословіння для добрих справ дня наступного.
І маємо звернутись до Бога з молитвою, що заповідав Ісус Христос:
« Отче наш, Який на Небесах і в серцях наших! Хай святиться ім'я Твоє, хай пребуде царство Твоє і воля Твоя, скрізь і навіки! Хліб насущний дай нам сьогодні, і прости нам борги і гріхи наші, як і ми прощаємо боржникам нашим. І відверни нас від спокуси і дай нам сили в усякій справі Божій залишитись Людьми - дітьми божими, і волю, щоб пройти і виконати призначене нам. І врятуй нас від лукавого, і допоможи встояти перед лицем його, бо Твоє - царство, і сила, і слава навіки!
Амінь.»

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ 2
ВСТУП 5
ПЕРЕДМОВА 8
ГЛАВА І. НАШ ДІМ – ВСЕСВІТ 10
Частина 1. Походження Всесвіту 10
1. Класичні моделі 10
2. Модель розвитку Всесвіту в Буддизмі 12
3. Вихідна концепція будови Всесвіту Даніїла Андрєєва 13
4. Модель Георгія Гюрджієва 16
5. Всесвіт Карлоса Кастанеди 18
6. Всесвіт по Клізовському 19
7. Космогенезіс за версією "Книги мудрості" (Книга Дзіан) 21
8. Витримки з інших моделей походження і будови Всесвіту 27
Частина 2. Будова Всесвіту 36
Частина 3. Закони Всесвіту 42
Які ж закони (з відомих нам) покладені в основу будови Всесвіту? 45
Частина 4. Структури Всесвіту 53
ГЛАВА ІІ. ДУХОВНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВСЕСВІТ 71
Частина 1. Інформація у Всесвіті 71
Частина 2. Розум у Всесвіті 84
Частина 3. Егрегори. Мова 91
Про мову і двомовність 96
Репліка про двомовність 97
Не хлібом єдиним 98
Частина 4. По Бога, богів і релігії 101
Частина 5. Космос слов'ян 111
Коментарі до «Космосу слов'ян» 115
Слов'янські боги 117
Частина 6. Думки різних часів про менталітет і світогляд русичів-українців. 118
Русь і християнство
Русь і християнство 120
ГЛАВА ІІІ. ЛЮДИНА І ВСЕСВІТ 124
Частина 1. Походження Людини 124
1. Класична модель походження людини 124
2. Модель Гермеса Тота 126
3. Модель Даніїла Андрєєва 127
4. Походження людини за версією книги «Дзіан». 127
Частина 2. Будова Людини 133
Частина 3. Сутність буття Людини 153
Про сутність і нікчемність буття 158

Частина 4. Виховання людини. 160
Від серця до серця 160
Духовні джерела 174
ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТФЕЯ: НАГОРНА ПРОПОВІДЬ ХРИСТА 174
ЗАПОВІДІ ХРИСТОВІ 175
ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ІОАННА. ПОЧАТОК 177
ЗАПОВІДІ ПРОРОКІВ 178
ВІД ЛУКИ 178
ІЗ КНИГИ ЕККЛІЗІАСТА 182
ІЗ "ПОВЧАННЯ ВОЛОДИМИРА МОНОМАХА СИНАМ" 182
ДЄТКА ПОРФИРІЯ ІВАНОВА 183
КАРЛОС КАСТАНЕДА: ЗАПОВІДІ МАГІВ МАЙЯ 183
БЕТТЕЛЬГЕЙМ БРУНО: "ОСВІЧЕНЕ СЕРЦЕ" 183
ЧЕСТЕРФІЛЬД. ПІСЬМА ДО СИНА 185
ЛІХТЕНБЕРГ. АФОРИЗМИ 190
РІЗНЕ 191
ГЛАВА IV. ЯКЕ МАЙБУТНЕ МОЖЕ ЧЕКАТИ НАС 193
Частина 1. Чи можна передбачити майбутнє 193
Частина 2. Откровіння І. Богослова 205
Частина 3. Реріх. Вісники і пророки про майбутнє 208
Частина 4. Прогноз на найближчі десятиріччя 217
Післямова 233
МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИЙ КОДЕКС ЛЮДИНИ В III-МУ ТИСЯЧОЛІТТІ 238
Заповіді великих пророків людства
ЗМІСТ 243